B. vijayaluxmy

கட்டுரை மஞ்சரி

[திருத்திய ஆறும் பதிப்பு]

10 ஆம் 11 ஆம் ஆண்டு
[9 ஆம் 10 ஆம் தரம்]

யாழ்ப்பாணம்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

கட்டுரை மஞ்சரி

10 ஆம் 11 ஆம் ஆண்டு

[9 ஆம் 10 ஆம் தரங்களுக்குரியது]

"சிறப்புச் சித்திக்குச் சிறந்த துணை"

பண்டிதர் சு. வேலுப்பிள்ளை [சு. வே.]

சான்றிதழ் இல. ஈபிபி/சீ/84

கட்டுரை மஞ்சரி

1952-ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 29-ஆந் திகதி வெளிவந்துள்ள இலங்கை அரசாங்க வர்த்தமானப் பத்திரிகையில் உதவி நன்கொடை பெறும் தன்மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும் இரு பாஷைப் பாடசாலைகளுக்கும், ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்குமான ஒழுங்குச் சட்டத்தின் 19(A)ஆம் பிரிவில் பிரசுரிக்கப்பட்ட தற்கமைய இப் புத்தகம் மேல் வகுப்புக்களில் ஒரு நூல் நிலையத்துக்குரிய புத்தகமாக உபயோகித்தற்கு வித்தியாபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜீவானந்த நாணயக்கார
செயலாளர்

பாடநூற் பிரசுர ஆலோசனைச் சபை,
மலாய் வீதி, கொழும்பு - 2,
3-6-1964.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்புரிமை]

முதற் பதிப்பு — 1963
இரண்டாம் பதிப்பு (மறுபிரசுரம்) — 1965
திருத்திய மூன்றும் பதிப்பு — 1974
திருத்திய நான்காம் பதிப்பு — 1982
ஐந்தாம் பதிப்பு (மறுபிரசுரம்) — 1984
ஆறும் பதிப்பு — 1986

பதிப்பாளர் :—
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிப்பு:—
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம்,
63, B. A. தம்பி ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம்.

[உரிமை ஆசிரியருக்கே]

முதற் பதிப்பின் முன்னுரை

கல்வி என்னும் பெருங்கோவிலின் பொற்கலசமாகத் திகழ்வது உண்மையறிவு. அக்கோவிலின் அழகார்ந்த விதானங்களாகவும் விமானங்களாகவும் மண்டபங்களாகவும் விளங்குவன பலவகைக் கலைகள். அவையனைத்தினையும் தாங்கிக் காத்து, அசைவின்றிநிற்கும் அடித்தளமாய் அமைவது மொழியறிவு.

மொழியறிவின் துணைகொண்டே கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன. அவ்வெளிப்பாட்டுக்கு வாயில்களாக அமைவன பல. அவற்றுள் தலையாயதும் சிறந்ததும் கட்டுரை எனலாம். அதனால், கல்விமான்கள் கட்டுரையினை மொழியறிவின் செழுமையை மதிப்பிடும் உரைகல்லாகக் கருதுவர்.

நல்ல கட்டுரைகள் எழுதுமாற்றலை மாணவர்களிடம் தூண்டி வளர்த்துவிடுதலே, மொழியறிவு பயிற்றும் நல்லாசிரியன் செய்யத் தக்க பெரும் பணியாகும். ஆசிரியனது அப்பெரும் பணியினைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இலகுவாக்குதற்கும் மாணவர்களிடையே கட்டுரை எழுதும் ஆற்றலை விருத்திசெய்து வளர்த்தற்கும் மாதிரிக் கட்டுரைகள் பெருந்துணை புரிகின்றன.

தமிழ் மாணவர்களுக்குரிய மாதிரிக் கட்டுரை நூல்வரிசையிலே, புதியதொன்றாக இக் 'கட்டுரை மஞ்சரி' வெளிவருகிறது.

இச்சிறு நூலிலே உயர்தரவகுப்பு மாணவர்களின் தகுதிக்கேற்ற நாற்பது பொருள்கள் பற்றிய நாற்பது கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன. அவை எட்டுத் தொகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஐவகைப்பட்ட பொருள்களை விளக்கும் ஐந்து கட்டுரைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலுமுள்ள ஐவைந்து கட்டுரைகளும் முறையே வரலாறு, கல்வி, அரசியல், பொதுவிடயங்கள், வருணனையும் கற்பனையும் என்ற பொருள்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. இப் பகுப்புமுறையோடு கூடிய இக்கட்டுரைகள், கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திரத் தேர்வுக்கும் பிறதேர்வுகளுக்கும் பெரிதும் உதவவல்லன.

மாணவன் பொருளை மனத்திலே நிறுத்திச் சிந்தித்தற்கேற்ற வகையிலே, பொருள்பற்றிய குறிப்புக்கள் கட்டுரையின் ஆரம்பத்திலே தரப்பட்டுள்ளன.

நிகழ்கால மாற்றங்களை அனுசரித்தும் மாணவர்கள் தேவைகளை மனத்திலிருத்தியும் பாடநூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்த பதிப்பக அதிபர்கள் வெகு சிலரே. அவர்களுள் தலையாய சிறப்புக்குரியவர் வடஇலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பக அதிபராக விளங்கி, அண்மையில் அமரரான திரு. கோ. அப்பாக்குட்டி அவர்களாவர். அவர்கள் ஒவ்வொரு துறையிலும் வல்லவர்களைக்கொண்டு, அவ்வத் துறைப் பாடநூல்களை இயற்றுவித்து வெளிக்கொணர்ந்தார்கள், இக் கட்டுரைகள் நூல் வடிவெடுத்துப் பிறப்பதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தவர்கள் அவர்களேயாவர் அன்னாரை நினைவுகூர்ந்து நன்றி செலுத்துவது எனது முதற் கடனாகும்.

இந் நூலிலுள்ள கட்டுரைகளனைத்தையும் முதலிலிருந்து முடிபு வரை பார்வையிட்டு, ஏற்ற திருத்தங்கள் செய்துதவியவர்கள். என்னாலே பெரிதும் மதிக்கப்படுபவரும் சுன்னாகம், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரித் தமிழாசானும் தமிழறிஞருமாகிய பண்டித வ. நடராஜா அவர்களாவர். அவர்கள் செய்த பேருதவி என்னால் என்றும் மறக்கக்கூடியதன்று. கட்டுரைகளை வாசித்து அபிப்பிராயங் கூறிய பிரபல எழுத்தாளரும் ஆசிரியருமான திரு. கனக செந்திநாதனுக்கு நான் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன். சில கட்டுரைகளுக்குரிய நல்ல குறிப்புக்களை வழங்கியுதவிய மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர்களான திரு. க. மகேசன் B. A. அவர்களுக்கும், வித்துவான் க. ந. வேலன் அவர்களுக்கும் திரு. சி. சிற்றம்பலம், B. Sc. அவர்களுக்கும் என் நன்றியுரியது. இந்நூலை அழகுறப் பதிப்பித்து வெளிக்கொணர்ந்த வட இலங்கைத் தமிழ் நூற் பதிப்பகத்தாருக்கு யானும் தமிழ் மாணவர்களும் நன்றி கூறல் பெருங்கடனாகும்.

இச்சிறுநூலை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் உவந்தேற்றுப் பயன் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, தமிழன்னையின் திருவடிகளிலே சமர்ப்பித்து வணங்குகிறேன்.

நாவற்குழி
3-7-63.

சு. வே.

திருத்திய நான்காம் பதிப்பின்

முன்னுரை

சுன்னாகம், வட இலங்கைத் தமிழ் நூற் பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட 40 கட்டுரை மஞ்சரி (திருத்திய மூன்றும் பதிப்பு) அவர்களின் சில வசதியீனங் காரணமாக, நான்காம் பதிப்பாக வெளிவரவில்லை. அதனால், கடந்த சில மாதங்களாக இந்நூல் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பெறுவதற்கு அரிதாகிவிட்டது.

இதனைத் திருத்திய நான்காம் பதிப்பாக வெளியிடுமாறு, பலபல பாடநூல்களை வெளியிட்டு மாணவரிடத்தும் ஆசிரியரிடத்தும் பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கும், யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தக சாலை அதிபர் திரு. ஆ. சுப்பிரமணியம் அவர்களை வேண்டியபோது புத்தக வெளியீட்டுத் துறையில் உற்பத்திச் செலவின் உயர்வினுலுண்டான பலபல இன்னல்களையும் பொருட்படுத்தாது தாராள சிந்தையோடு வெளியிட முன்வந்தார்கள். அவர் செய்த இவ்வுதவி காலத்தினுற் செய்த உதவி; ஆகவே ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது.

கட்டுரை மஞ்சரி — திருத்திய நான்காம் பதிப்பில், காலப்போக்கை அனுசரித்துப் புதிய பல கட்டுரைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன; பல திருத்தப்பட்டுள்ளன; அதனால் 9-ஆம், 10-ஆம் வகுப்பு மாணவர்கள் கட்டுரை எழுதலிற் சிறந்த திறமை பெறுவதற்கு வழி காட்டியாயும் க. பொ. த. ப. [சா. த.] பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியிற் சிறப்புச் சித்தி பெறுதற்கு உறுதுணையாயும் அமையும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

மூன்று பதிப்புகளாக வெளிவந்த முன்னைய 40 கட்டுரை மஞ்சரிகளையும் ஆதரித்துப் பயன்கண்ட ஆசிரியர்களும் அவர்களின் வழிகாட்டலாற் பயன்கொண்ட மாணவர்களும் என்றும் என் நன்றிக்குரியவர்கள். அவர்களின் பரிந்துரையோடு இன்று 9-ஆம், 10-ஆம் தரங்களிற் கல்விபயிலும் மாணவர்களும் தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் இந்நூலினைப் பெரிதும் பயன் செய்வார்கள் என எண்ணுகிறேன்.

நன்றி.

நாவற்குழி,
1 - 7 - 82

சு. வே.

திருத்திய நான்காம் பதிப்பு

ஆசிரியர்கள் பலரும் மாணுக்கர் பலரும் இந்நூல் மீண்டும் வெளிவரல் வேண்டுமெனப் பன்முறை வேண்டிக்கொண்டமை காரணமாக இதனைப் பதிப்பித்துள்ளோம். அறிவும் ஆற்றலும் வாய்ந்த ஆசிரியர்களின் அபிப்பிராயங்களை மனத்திற்கொண்டு, கட்டுரைகள் தோறும் வேண்டிய வேண்டிய இடங்களிலே திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சில கட்டுரைகள் நீக்கப்பட்டுப் புதிய சில கட்டுரைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இத் திருத்திய பதிப்பு மாணுக்கர் உலகுக்குப் பெரும்பயன் விளைக்கும் என எதிர்பார்க்கிருேம். எமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதான காகித விலையேற்றமும் தட்டுப்பாடும் பிற அச்சகத் தேவைப் பொருள்களின் அருமைப்பாடும் காரணமாக இப்பதிப்பின் விலையை உயர்த்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இது தவிர்க்க முடியாததொன்று. இதனைப்பொருட்படுத்தாது, இந்நூலின் முந்திய பதிப்புக்களுக்குப் பெருமதிப்பும் பேராதரவும் வழங்கிய ஆசிரியர்களும் மாணுக்கர்களும் இப்பதிப்பினையும் உவந்து வரவேற்றுப் பயன் கொள்வார்கள் என எண்ணுகிருேம்.

பதிப்பாளர்

யாழ்ப்பாணம்
1-7-82

ஸ்ரீ

பொருளடக்கம்

1.	கலாயோகி ஆநந்தக் குமாரசுவாமி — ...	1
2.	நாட்டார் பாடல்களின் தனிச்சிறப்பு	6
3.	அறிவியலும் அழகியலும் வாழ்வின் இரு கண்கள் ...	11
4.	சமுதாய மலர்ச்சியிலே பெண்களின் பங்களிப்பு ...	17
5.	நான் கண்ட அதிசய மனிதன்-தெருக்கரைச் சோதிடன் ...	22
6.	நான் விரும்பும் ஒரு பொழுது போக்கு	27
7.	வாழ்வு வளம்பெற இலக்கியமும் அவசியமே	32
8.	அணுவாற்றல் அரக்கனன்று; அரியதொரு துணைவன்	37
9.	சமூகத்தின் சாபக்கேடு மூடநம்பிக்கைகள் ...	43
10.	எனது மனங்கவர்ந்த ஒரு கிராமம்	48
11.	நான் விரும்பும் ஒரு நூல் — திருக்குறள்	54
12.	பனைவளம் பெருக்கிப் பொருள்வளம் காண்போம் ...	59
13.	மது எனும் அரக்கன் மாயவேண்டும்	64
14.	தமிழ் நாடகக் கலையும் அதன் வளர்ச்சியும்	69
15.	மலைமீது ஒரு நாள் — —	74
16.	எனது வாழ்வின் குறிக்கோள்—மருத்துவனுதல் ...	79
17.	சமூகத்தின் உயிர் சிக்கனமும் சேமிப்பும்	85
18.	விஞ்ஞானம் தந்த வாழ்க்கை வசதிகள்	90
19.	காடு செழித்தால் நாடு செழிக்கும் ...	95
20.	நான் யாருமற்ற ஒரு தீவில் விடப்பட்டபோது (கற்பனை)	100
21.	கடற்கரையில் ஒருநாள் மாலைப்போது (வர்ணனை) ...	105
22.	மக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் மக்களாட்சி ... —	110
23.	மனிதனை உருவாக்குவதில் விளையாட்டின் பங்கு	115
24.	கல்விச் சுற்றுலாவும் அதன் பயன்களும்	120
25.	அறுகம்புல் — சுயசரிதை	125

26. ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் - சோமசுந்தரப்புலவர் 130
27. அறிவொளி தருவன நூல்களே ... 135
28. வேலை நிறுத்தங்களால் நன்மையா? தீமையா? ... 140
29. வலது குறைந்தோரும் சமுதாயத்தின் அங்கத்தினரே 145
30. ஒரு திருமண ஊர்வலம் ... — 150

31. உயிர் வீடு (வானொலி நாடக விமர்சனம்) 155
32. தொழில் நுட்பப் பயிற்சியின் சிறப்புக்கள் 160
33. உண்மைப்பெரியார் யார் 165
34, நாட்டுக்கேற்ற நல்ல கல்வி 170
35. நான் நடுக்காட்டில் ஓர் இரவைக் கழித்தேன் (கற்பனை) 175

36. இளந் தலைமுறையினரும் முதியோரும் (உரையாடல்) 180
37. நான் விரும்பிக் கொண்டாடும் சில விழாக்கள் 185
38. வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி (சிறுகதை) .. 190
39. தானங்களிற் சிறந்தது சிரமதானம் 195
40. எனது சிறை அனுபவங்கள் (கற்பனை) ... 200

1

—நான் விரும்பும் ஈழத்துப் பெருந்தகை ஒருவர்—

கலாயோகி ஆநந்தக் குமாரசுவாமி

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்
2. பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி
3. பதவி
4. கலைத்தொண்டு
5. சமூகத்தொண்டு
6. முடிபு

ஈழத்திருநாட்டிலே தோன்றி, உலகக் கலையறிஞர் வரிசையிலே நிரந்தர இடம் பெற்றுவிட்ட பெருமைக் குரியவர் கலாயோகி ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களாவார். இந்தியக் கலைகள், உயரிய தத்துவக் கருத்துக் களை விளக்குவதற்கு எழுந்தவை; இந்தியப் பண்பாட் டின் பிரதிபலிப்பாக அமைந்தவை; இலங்கை, பர்மா, தாய்லாந்து, இந்தோசீனா முதலிய கிழக்காசிய நாடு களனைத்தும் வியாபித்திருப்பவை. இவ் வுண்மைகளை உலகறியச் செய்த பெருமை ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களையே சாரும். இலங்கை, இந்தியக்கலைத்துறை பற்றி ஆராய விரும்பும் ஆர்வம் படைத்தோருக்கு அத்துறையில் அவராற்றிய தொண்டுகள் பேருதவி புரிகின்றன. இலங்கை, இந்தியக் கலைமலர்ச்சிக்கு அவராற்றியபணி, இந்துசமய மறுமலர்ச்சிக்குச் சுவாமி விவேகாநந்தரும் இந்திய விடுதலைக்குக் காந்தியடிகளும் ஆற்றிய பணியைப் போன்றதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்து மாணிப்பாயிலே வாழ்ந்து, வாழையடி வாழையாகக் கல்வி கேள்விகளிலே சிறந்து,

தேசத்தொண்டுஞ் சமூகப் பணியும் ஆற்றி, பெரும் புகழ்படைத்த ஒரு குடும்பத்திலே தோன்றியவர்கள் ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள். அவர் தந்தையார் பெயர் சேர். முத்துக்குமாரசுவாமி என்பது. அவர் அக்காலத்திற் பெரும புகழ் படைத்த அரசியல் வாதி; தமிழர் பிரதிநிதியாகச் சட்ட நிரூபண சபையி லிருந்தவர். அவர் பன்மொழிப் பண்டிதர்; தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம், பாளி முதலிய மொழிகளிற் புலமை பெற்றவர். அன்றியும் அவர் சிறந்த கலாவிநோதர்; சத்தியவந்தனான அரிச்சந்திரன் கதையை ஆங்கிலத்தில் நாடகமாகப் புனைந்து, விக்ரோறியா மகாராணி முன் நயம்பட விளக்கிப் பாராட்டுப் பெற்றவர். இத்தகைய திறமைகள் பெற்ற தந்தைக்கும் அவரது அருந்துணைவி யாகிய ஆங்கில மாதாம் இளே பீபி அவர்களுக்கும் அருந் தவப் புதல்வராக, ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள் 1877-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்மாதம் 22-ஆம் நாள்கொழும் பில் அவதரித்தார். ஆநந்தர் எட்டு மாதக் குழந்தையா யிருக்கும்போது, அவரது அன்னை உடனலக் குறைவு காரணமாக, அவருடன் தன் தாயகமான இங்கிலாந் துக்குச் சென்றார். அரசியற்றொடர்பு கொண்ட தந் தையார் அவர்களுடன் செல்ல இயலாதவராய்த் தமது பிரயாணத்தைத் தவிர்க்க நேர்ந்தது. ஆனால், இரண் டாண்டுகளில் எதிர்பாராத விதமாக அவர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவனடி சேர்ந்தார். தந்தையை யிழந்த ஆநந்தர், அன்னையின் அரவணைப்பிலே வளர்ந்து திறமையுடன் கல்வி கற்று, இலண்டன் பல்கலைக் கழ கத்திலே, நில நூலிலே விஞ்ஞான மாணிப் (B. Sc.) பட்டம் பெற்றார். மாணக்கனாயிருந்த காலத்திலேயே கலையார்வம் பெற்று விளங்கிய அவர், தாயின் உதவி யாலும் கலைவாணர் பலரின் தொடர்பாலுங் கலையறிவை வளர்த்துக் கொண்டார்.

அவர் சிறந்த நிலநூற் பண்டிதராக விளங்கியமை யால், அவரை இலங்கையரசினர் 1903-ம் ஆண்டு, தமது உலோக பரிபாலனத் துறைக்குத் தலைவராக நியமித்

தனர். அக்காலத்தில் அத்துறைபற்றி அரிதின் முயன்று ஆராய்ந்து, அவர் வெளியிட்ட அறிக்கைகள், அவர் மேதாவிலாசத்தைக் காட்டின. அக்கட்டுரைகளின் உயர்வைக் கண்ட இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு விஞ்ஞான கலாநிதி (D. Sc.) என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது.

கலைப்பற்று நிறைந்த தந்தைக்கு மகனான ஆநந்தரின் உள்ளம் இயல்பாகவே கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டது. அவ்விடுபாடு மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைந்து முதிர்வதற்கு, ஈழத்திருநாடு நல்லதொரு பயிறசிக் களமாக அமைந்தது. உத்தியோக முறையில் இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் பிரயாணஞ்செய்த அவரை, இலங்கையின் புராதன கால நாகரிகச் சின்னங்கள் கவர்ந்தழைத்தன. இலங்கை மக்கள் சுதந்திர வாழ்க்கை நடத்திய அக்காலத்திலே, பரிவோடுஞ் சிரத்தையோடும் படைத்துப் பேணிக்காத்த சிற்பவடிவங்கள், மண்மூடிக் கிடப்பதை அவர் கண்டார்; சிற்ப வனப்புடைய பௌத்த விகாரங்களுந் தாதுகோபங்களுங் கோயில்களும் அரமனைகளுஞ் சிதிலமடைந்து கிடப்பதை உற்றுநோக்கினர்; குகைகளிலுஞ் சுவர்களிலுங் காணப்பட்ட வண்ண ஓவியங்கள், நிறம மங்காது திகழ்வதைக் கண்டு மனம்பூரித்தார். அவரது மனத்தகத்து அடங்கிக் கிடந்த கலையார்வம் ஊற்றெடுத்துப் பெருகத் தொடங்கியது. பதவிப்பற்று மனத்தை விட்டகல, கலைப்பற்று அங்கே குடிகொண்டது. பூர்வீக இலங்கையின் கலைச் சிறப்புக்களைப் பற்றியும் அக்காலச் சமய, சமூக அமைப்பு முறைகளைப் பற்றியும் ஆராய்ந்தறியத் தொடங்கினர். கண்டியரசர் காலத்திலும் அதற்கு முன்னும் நாட்டிலே தோன்றிய அபூர்வ கலாசிருட்டிகளின் இயல்புகளையும் இலக்கணங்களையும் பற்றிய விபரங்களைச் சேகரித்தார். அவைகளெல்லாவற்றையும் உலகறியச் செய்யவேண்டுமென்னும் பேரவா அவரிடத்துதித்தது.

1907-ஆம் ஆண்டு, பதவி துறந்து, இங்கிலாந்து சென்ற அவர், தாம் சேகரித்த செய்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு 'இடைக்காலச் சிங்களக் கலைகள்' என்னும் பெரிய நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் இடைக்கால இலங்கை மக்களின் கலையுணர்வை மாத்திரமன்றி, ஆநந்தரின் கலைத் திறமையையும் உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. அதன்பின், 'இந்தியச் சிற்பி' என்னும் நூலையும் 'இந்தியக் கலைகளின் நோக்கம்' என்னுங் கட்டுரையையும் எழுதி வெளியிட்டார். இவ்விரண்டும் உலகக் கலையரங்கிலே இந்தியக் கலைகள் சிறப்புஞ் செல்வாக்கும் பெறுதற்குத் துணைபுரிந்தன; அன்றிடம் இந்தியாவில் ஒப்பற்ற கலைவளர்ச்சி ஏற்படுதற்கும் உதவியளித்தன. அதனால், 1910-ஆம் ஆண்டில் அலகபாத்தில் நடந்த அகிலபாரதக் கண்காட்சியின் கலைப்பிரிவிற்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில், இந்தியா முழுதுஞ் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்து, இந்தியக் கலைகளின் பல பிரிவுகள் பற்றியும் ஆராய்ச்சி நடத்தினர். அவரது ஆராய்ச்சி முடிவுகள் கலையுலகிலே, பரவியிருந்த இரு தவறான அபிப்பிராயங்களை மாற்றின. புத்தர் சிலை கிரேக்க சிற்ப முறையையொட்டி எழுந்தது என்ற அபிப்பிராயம் மேலைநாட்டிற் பரவியிருந்தது. அன்றியும் இந்துமதச் சார்புள்ள ராஜபுத்திர ஓவியங்களுக்கு மொகலாய ஓவியங்களே வித்தாயமைந்தன என்ற கருத்தும் அக்காலத்தில் நிலவிவந்தது. இவையிரண்டினையுந் தக்க சான்று காட்டி மறுத்து அவர் வெளியிட்ட நூல்கள், அவரது புகழை அகிலமெங்கும் பரவச் செய்தன. அதனால், அமெரிக்கர் 1919ஆம் ஆண்டிலே போஸ்ரன் நகரத்துக் கலைப் பொருட்காட்சி நிலையத்தின் கீழைத்தேயக் கலைப் பொருட் பகுதிக்குத் தலைவராக அவரை நியமித்தனர். 'சிவ நடனம்' என்னும் ஆங்கில நூலின்மூலம் நடராஜ வடிவத்தின் கலைச் சிறப்பையுந் தத்துவ விளக்கத்தையும் உலகறியச் செய்தார். இதுவே அவர் இந்தியக் கலைத்துறைக்குச் செய்த தொண்டுகளனைத்துக்கும் முடிமணியாக விளங்கியது.

ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள் கலையறிஞராகப் பெரும் புகழ் பெற்றதோடு, சீர்திருத்தப் பணியாளராகவும் விளங்கி, தாம் பிறந்த பொன்னாட்டிற்கு அரிய பல சேவைகள் செய்தார். அவர் இலங்கையிற் பதவி வகித்த காலத்திலே, 'இலங்கைச் சமூக சீர்திருத்தச் சபை' என்னும் பெயருடைய கழகமொன்றினை நிறுவினார். இச்சபையின் ஆதரவில் வெளிவந்த 'இலங்கைத தேசிய சஞ்சிகை'யின் ஆசிரிய பீடத்திலமர்ந்து, அரிய பல சமூக சீர்திருத்தக் கட்டுரைகள் எழுதினார். அக்கட்டுரைகள் இலங்கை மக்கள் தம் பண்டைப் பெருமையையுணர்ந்து தமது பண்பாட்டுக்கமைந்த வாழ்க்கையை நடத்தும்படி தூண்டின; தேசியவுணர்வுக்கு வித்திட்டன. அக்காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்ச்சான்றோராகவிளங்கியவர் இருவர். ஒருவர் மனேஜர் கைலாசபிள்ளை அவர்கள்; மற்றவர் குமார சுவாமிபபுலவர் அவர்கள். அவ்விருவரது நன் முயற்சியால் யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சங்க ஆரம்ப விழாவிற்கு ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களும் சமுகமளித்திருந்தார்கள் அவரைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு, மனேஜர் கைலாசபிள்ளை அவர்கள், தமிழ்ச்சங்கச் சார்பாக அவருக்கு 'வித்தியாவிநோதன்' என்னும் பட்டத்தை வழங்கினார்கள்.

சிறந்த 'வித்தியா விநோதனு'ம் சமூகப் பணியாளனும் உலகக் கலையறிஞனும் ஈழத்திருநாட்டின் தவப்புதல்வனுமாகிய கலாயோகி ஆநந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள், 1947 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 9 ஆம் நாள் இறைவனடி சேர்ந்தார். அச்செய்தியையறிந்த கலையுலகம் கண்ணீருகுத்தது. கலாதேவியும் தன்னரும் புதல்வனை இழந்து சோர்வுற்றாள்.

2

நாட்டார் பாடல்களின் தனிச்சிறப்பு

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்: நாட்டார் பாடல்கள் எளிமை, உணர்ச்சி நிறைந்த கலைப்படைப்புக்கள்.
2. நாட்டார் பாடல்களின் இயல்புகள்.
3. நாட்டார் பாடல்களின் வகைகள்.
4. நாட்டார் பாடல்களின் சில சிறப்புக்களை உதாரணத்துடன் காட்டல்.
5. நாட்டார் பாடல்களின் அமைப்பு முறை.
6. முடிபு.

கிராமங்கள் இயற்கைத்தேவி எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில்களென்றால், கிராம மக்கள் அத்தேவியை வழிபடும் அன்பர்கள். அவர்கள் எளிமை வாழ்வு வாழ்பவர்கள்; உழைப்பொன்றே பெருஞ் செல்வமெனக் கருதுபவர்கள்; இயற்கையாகவே கூரிய மதியும் சமத்காரமான பேச்சுங் கொண்டவர்கள். இயற்கையறிவுங் கலையுணர்வுங் கொண்ட அவர்களின் உள்ளத்திலே, பலபல காரணங்களினால் உணர்ச்சிகள் தோன்றிக் கரைபுரண்டெழும்போது, அவை பாடல்களாக வெளிவருகின்றன. அவை ஏடும் எழுத்தாணியுங் கொண்டு, எழுதப்படுவனவல்ல; பரம்பரை பரம்பரையாகச் செவிவழியாகக் கேட்கப்பட்டு வாழ்பவை. இலக்கண வரம்புக்குட்பட்டுச் சொற்சாலங்காட்டி மயக்குவனவல்ல; பாமர மக்களின் உள்ளத்துணர்ச்சியை உயிராகக் கொண்டு, கருத்தைத் தெற்றென விளக்கும் எளிமையோடு கூடி நடப்பவை. நாட்டு மக்களின் உள்ளத்திலிருந்து வெளிப்படுவனவாகையால், அவை நாட்டார் பாடல்களெனப் பெயர்பெறுகின்றன.

நாகரிகம் மேம்பட்ட சமுதாயத்தினர், இசையிலக்கண அமைவோடு கூடிய சங்கீதத்தினைப் பண்பட்டதொரு கலையாகப் போற்றுவதுபோல, நாட்டுப் பாடல்களையும் போற்றிக் காக்கின்றனர் ஆதிமனிதன் தன் மன வெழுச்சிகளை வெளிப்படுத்தி, இன்பம் பெறுதற்காக ஆடலையும் அதற்கேற்ற பாடலையுங் கருவிகளாகக் கொண்டான். எழுத்தும் ஏடும் தோன்றுவதற்கு முன்னரே உண்டான அப்பாடல்கள், வாய் முறையாக எங்கும் பரவலாயின. நாகரிகம் வளர்ந்தபோது புலவர்களும் இசைவல்லோரும் அவற்றைப் பின்பற்றி, இசையமைப்புந் தாளக்கட்டுங் கற்பனைச் செறிவும் சொல் நயமுங்கொண்ட பாடல்களை இயற்றினர்; வரையறை வாய்ந்த இலக்கண நெறிகண்டு, உயரிய இசைக்கலையை வளர்த்தனர். எனவே, நாட்டார் பாடல்கள் சமுதாயத்தின் மிக மூத்ததொரு கலையாவதோடு. பண்பட்ட இசைவளர்ச்சிக்கு மூலாதாரமாகவும் விளங்குகின்றன. அன்றியும் அவை யாவும், பொதுமக்களின் இதயப் போக்கு, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், ஆசைகள் என்பனவற்றை அளவிடக்கூடிய அளவுகோல்களாக விளங்குகின்றன. எனவே, ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டையறிவதற்கு நாட்டார்பாடல்களைப் போன்ற உயரிய கருவி வேறில்லை எனலாம்; நாட்டார் பாடல்களில் உன்னதமான ஆன்ம தத்துவம், சிருட்டித் தத்துவம் என்பன வியக்கத்தக்க கற்பனை வளத்தோடும் உவமைச் சிறப்போடும் வெளிப்படுதலைக் காணல் முடியும். எளிமையோடு கூடிய அவற்றை விளங்கிக் கொள்வதற்கு உரையாசிரியர் எவருந் தேவையில்லை. இவ்வகை இயல்புகள் எல்லாவற்றினும் மேலாக. உலக மக்களனைவரின் உள்ளங்கள் ஒரே வகையாக, இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இயங்குகின்றன என்பதை நாட்டார் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

நாட்டார் பாடல்கள், சந்தப்பங்களுக் கேற்றவாறு வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளைப் பொறுத்துப் பலவகையினவாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. உயரிய கருத்துக்களுந் தத்து

வா களுங் கொண்டனவாய், பாமரர் அல்லாத சிறிது நாகரிகம் படைத்தோரிடையே வழங்கிவரும் பாடல்கள் ஒருவகையின. விழாக்காலங்களில் ஆனந்தக்களிப்போடு பெண்கள் வாயினின்றுஞ் சமயோசிதமாகப் பிறக்கும் பாடல்கள் பலவுண்டு. இவை இன்னொரு வகையின. கதைகளையுஞ் சரித்திர சம்பந்தமான வீரர்களின் தீரச் செயல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, உணர்ச்சிப்பெருக்கோடு பாடப்படுவன இன்னொருவகையின. தாய்மார் அருமருந்தன்ன தமது பச்சிளங் குழந்தைகளைக் கண்வளரச் செய்வதற்காக, மெல்லிசையோடு பாடுந் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பிறிதொருவகையின. காதற் சுவையும் நகைச்சுவையும் உயிரோட்டமாக மிளிர, நெஞ்சையள்ளுந் திறங்கொண்டனவாய பாடல்களும் வழக்கிலுள. பொழுதுபோக்குக்காகவுந் தெய்வ வழிபாட்டுக்காகவும் பாடப்படும் பாடல்கள் அநேகம். கும்மி, கோலாட்டம், அம்மானை, காவடிச்சிந்து, தெம்மாங்கு, மாரியம்மன் பாட்டு, வில்லுப்பாட்டு என்பன அவ்வகையைச் சேர்ந்த நாட்டார் பாடல்கள். இவை தவிர இடையர், உழவர், குறவர், மீனவர், வண்டிக்காரர் முதலிய தொழிலாளர் தொழில்களைச் செய்யும்போது சோர்வு தோன்றா வகையிற் பாடப்படுவன வேறொருவகையின. இறந்தோரை நினைந்து நெஞ்சில் நிறைந்த துயரத்தை வெளிப் படுத்தும் முறையிலே, கிராமப் பெண்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து புலம்பும் ஒப்பாரியும் நாட்டார் பாடல்களில் ஒரு தனிவகையின.

மருத நிலத்தைச் சேர்ந்த கிராமங்களிலே, பரந்த கழனிகளிலே வேலை நடைபெறும்போது உழவர், உழத்தியர் வாயினின்றும் வெளிவரும் பாடல்களிலே காதல் கொஞ்சும்; நகைச்சுவை விஞ்சும். அது ஐப்பசி மாதக் கடைசிப்பகுதி; வயல் வரம்பை மேவி நிற்கும் வெள்ளக்காட்டின் மேலே, பசியநெற்பயிர்கள் வாடைக் காற்றிலே அசைந்து நிற்கின்றன. அங்கே பெண்கள் பலரும் ஆண்கள் சிலருமாகக் களையெடுக்கின்றனர். அவர்களோடு சேர்ந்துழைக்காது, வயல் வரம்பிலே நின்று பெண்ணொருத்தியைச் சுட்டி வேடிக்கை செய்கிறான் கட்டிளங்காளை ஒருவன்; அவன் பெயர் பொன்னுச்சாமி. அவன்,

"கண்ணாடி வளையல் போட்டு
களையெடுக்க வந்த புள்ளே,
கண்ணாடி மின்னலிலே — உன்
களையெ டுப்புப் பிந்துதடி" என்று பாடுகிறான்.

உடனே அவள்,

"வாய்க்கால் வரம்புச்சாமி, வயற்காட்டுப் பொன்னுச்சாமி
களையெடுக்கும் பெண்களுக்குக் காவலுக்கு வந்தசாமி"

என்று பதில் சொல்லுகிறாள். அந்தப் பதிலிலே கேலியும் கிண்டலும் இழையோடிக் கிடக்கின்றன. இதனோடு அறுவடைக் காட்சி ஒன்றினையுங் காணல் நன்று. நெற்பயிர் சூலை சுமந்து, கல்வியில் வல்ல சான்றோர் போலத் தலை வணங்கிக் கிடக்கிறது. கணபதியையும் முருகனையும் வணங்கி அரிவாள் எடுத்து அரிவி வெட்டத் தொடங்கி விட்டனர் உழவர். அவர்களில் ஒருவன்,

"மட்டு ருக்காலே அரிவாளுஞ் செய்து
மாவி லங்கம்பிடி தன்னி லிறுக்கி"

என்று குரல் கொடுக்கிறான். உடனே மற்றவர்கள் எல்லாருஞ் சேர்ந்து அக்கண்ணியைப் பாடுகிறார்கள். தொடர்ந்து 'தெந்தன தெந்தன தென்ன' என்ற தாளக் கட்டு ஒரே குரலில் ஒலிக்கிறது.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் கிராமத்துக்குக் கிராமம் வேறுபட்டுப் பலபல பொருளுடையனவாய்க் காணப் படுகின்றன. தாய் ஒருத்தி, ஊரார் தன்னை மலடியென ஏசாமல், வந்துதித்த தன் மகனைத் தாலாட்டுகிறாள்:

"மலடி மலடியென்று மாநிலத்தோர் ஏசாமல்
மலடிக் கொருகுழந்தை மாயவனார் தத்தபிச்சை
இருளி இருளியென்று இரு நிலத்தோ ரேசாமல்
இருளிக் கொருகுழந்தை ஈஸ்வரனார் தந்தபிச்சை"

என்று தன்னுள்ளத்துணர்ச்சிகளையெல்லாஞ் சேர்த்துப் பாடுகிறாள். கிராமங்களிலே திருமண வைபவங்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவது வழக்கம். அவ்வைபவங்களில் மணமக்களுக்கு அறுகரிசி இடுவது குறிப்பிடத்தக்க தொன்று. அச்சம்பவத்தையொட்டி,

"அறுகங்சி தானிடுங்கோ அதற்குரிய பேர்களெல்லாம்
வாரி யிறையுங்கோ, கிளிமொழியாள் பைங்கிளிக்கு
ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி
மூங்கில்போல் சுற்றம் முசியாமல் வாழ்ந்திடுங்கோ."

என்று மனம் மிக மகிழப் பாடுங்குரல் கேட்கிறது. ஒரு வீட்டில் அவ்வீட்டுத் தலைவன் இறந்துவிட ஊர்ப்பெண்டிரனைவரும் அங்குக் கூடி, ஒப்பாரி சொல்லிப் புலம்புகின்றனர். அவர்களுள் ஒருத்தியின் குரல் எடுப்பாக ஒலிக்கிறது

"பொழுதாய் இலங்குவாயே-நீயும்
பொழுதுபட்டால் மங்காயே
நிலவாய் இலங்குவாயே-நீயும்
நிலவு பட்டால் மங்காயே"

இவ்வித நாட்டார் பாடல்கள் இலக்கியத்துறையிற் பெருமளவு ஆதிக்கம் பெற்றுள்ளன. புலவர்களும் இசை வல்லோர்களும் பக்தர்களும் நாட்டுப் பாடல் இசை முறையைத் தழுவிப் பலபல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்கள். சிலப்பதிகாரத்திலே காணப்படும் வரிப்பாடல்களும் பல வகைக் குரவைகளும் நாட்டுப் பாடல்களைத் தழுவியனவே; மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருவாசகத்தேனில் வரும் அம்மானையும் அத்தகையதே. கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரும் சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் நாட்டுப் பாடல்களிற் பெருக வழங்கிவரும் சிந்துகளாற் கவரப்பட்டு, அவ்விசையமைப்பைப் பின்பற்றினர். சுருங்கக் கூறின் வாய்மொழி இலக்கியமாகிய நாட்டுப் பாடல்கள், பாமர மக்களின் உணர்ச்சியிலுதித்து எளிமையோடும் இசையமைப்போடுந் தாளவுறுதியோடும் கூடி உலவுகின்றன; அன்றியும் இலக்கண நுட்பங் கொண்ட் இசைக் கலை வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளன. எனவே, இத்தகைய சிறப்புடைய நாட்டார் பாடல்களைப் பேணிக்காப்பது கலையார்வங் கொண்டவர்கள் அனைவரதும் பெருங் கடனாகும்.

3

அறிவியலும் அழகியலும் வாழ்வின் இருகண்கள்.

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்.
2. அறிவியல் இன்னதென்பதும் அழகியல் இன்னதென்பதும்.
3. அறிவியலும் அழகியலும் கண்ணேடொப்பிடப்படுங் காரணம்.
4. மனிதன் பூரண வளர்ச்சி யடைதற்கு அவை இரண்டும் வேண்டும்.
5. அறிவியல் புறவாழ்வை வளர்க்கும்; அழகியல் மனத்தை வளர்க்கும்.
6. இவையிரண்டினுலும் உலகம் ஒரு குலமாகும்.
7. முடிபு: இவையிரண்டினதும் இன்றைய நிலை.

சிந்தனையாற்றலே மனிதனிடத்துள்ள மாபெருஞ் சக்தியாகும். அதனுல், அவன் விலங்கு நிலையினின்றும் உயர்ந்து நாகரிகமடைந்தான். ஆதிகால விலங்கினத்துக்கும் இன்றுள்ள விளங்கினத்துக்கு மிடையில் வாழ்க்கை முறையிலே குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமெதுவும் நிகழவில்லை ஆயின், அன்றுள்ள மனிதனுக்கும் இன்றுள்ள மனிதனுக்குமிடையே, வாழ்க்கை முறையிலும் மனப்போக்கிலும் தெளிவான பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. பன்னூற்ருண்டு காலமாக நிகழ்ந்து வந்த இம் மாற்றங்களே, மனிதன் வளர்ச்சியடைந்துள்ளான் என்ற உண்மையைக் காட்டுவன. சிந்தனையாற்றல் இல்லையாயின் மனிதன், இன்று விலங்குகளோடொப்பக் காடுகளிலுங் குகைகளிலும் வாழ்ந்திருப்பான்; அவனுக்கு அகிலமெல்லாம் கட்டியாளவும் இயற்கையை வெல்லவும் அண்டவெளிக் கேகவும் எண்ணம் தோன்றியிராது.

அன்று குகைகளைத் தனது உறையுளாகக் கொண்ட அவன், சிந்தனைத் திறனால் வீடுகட்டி வாழத் தொடங்கினான். அம்முயற்சியின் விரிவுபட்ட தன்மை கணிதமாகி முளைவிடத் தொடங்கியது. பச்சையிறைச்சியையுண்டு வாழ்ந்த அவன், நெருப்பைக் கண்டறிந்து உணவைப் பக்குவப்படுத்தத் தொடங்கினான். அம்முயற்சியில் விஞ்ஞானம் வேர்விடத் தொடங்கியது. இவையிரண்டும் காலகதியிலே பல கிளைவிட்டு வளர்ந்தன. இவையிரண்டும் இன்று அறிவியலெனும் பெருந்தருவாய் வளர்ந்து காட்சியளிக்கின்றன. அறிவியலை எண் எனக் குறிப்பிடுவர் பண்டைச்சான்றோர். உணவுண்டு பசிக்கொடுமை மாய்த்த பின்னர், ஆதிமனிதர் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து ஆடியும் பாடியுங் களித்தனர். அவர்கள் பாடலிலே இசை, இலக்கியம் முதலியன அரும்பத் தொடங்கின. அவர்களது ஆடலிலே நாட்டியம் மலரத்தொடங்கியது. காலப் போக்கிலே சிந்தனையாற்றலின் தொழிற்பாட்டால் இவ்வழகியற் கலைகள் ஒன்று பலவாய்க் கிளைத்து வளரலாயின. இவ்வழகியலைத் தமிழறிஞர் எழுத்து எனக் குறிப்பிடுவர். அறிவியலாகிய எண்ணும் அழகியலாகிய எழுத்துஞ் சேர்ந்ததே கல்வி.

பொறிகளனைத்தினுங் கண்போற் சிறந்தது பிறிதில்லை. கண்ணின் பண்புகாட்சியாகும். காட்சியினாலேயே அறிவின் ஒருபகுதி பெறப்படுகிறது. அறிவே மனவிருள் மாய்த்து, மனிதனை உயர்வடையச் செய்யவல்லது. எனவே, அறிவைப் பெறுவதற்குக் காரணமான கண், உறுப்பனைத்தினுஞ் சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகிறது. ஆயின், கண்ணினால் மாத்திரங் கண்டறிய முடியாதஅறிவுத்திரள் உலகனைத்தும் வியாபித்துக் கிடக்கிறது. அதனையறிதற்குக் கல்வியாகிய கண்வேண்டும்; அஃதாவது அறிவியலாகிய எண்ணும் அழகியலாகிய எழுத்துமாகிய இரு கண்கள் வேண்டும். எனவே, அவற்றைச் சிறப்புடைய கண்ணோடொப்பிட்டு, "எண்ணும் எழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்" என்று கூறினர் அறிஞர். இது,

"எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு"

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் குறள்மணியினின்றும் பிறந்த முதுமொழியாகும். இவையிரண்டிலுமுள்ள உவமைகளிலிருந்து, அறிவியலும் அழகியலுமே உலக அறிவுத் திரளினை அறிதற்கேற்ற சிறந்த கருவிகளென்பதை உணரலாம். இவையிரண்டினதும் கூட்டுறவே கல்வியென்னும் பெருநிதியம்.

கல்வி, மனிதன் பூரண வளர்ச்சியடைவதற்குப் பெருந்துணையாக விளங்குவது. அதனாலேயே அதுதேடற்கரிய செல்வமெனவும் ஒப்புயர்வற்ற நண்பனெனவும் போற்றப்படுகிறது. மனிதன் உலகியலை அறிதற்கும் இயற்கையாற்றலை அடக்கியாண்டு, தனக்கும் பிறர்க்கும் பயனளிக்கும் வகையை அறிதற்கும் அறிவு வளர்ச்சி பெற்றவனாதல் வேண்டும். அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை என்ற நற்குணங்கள் குடியிருக்கும் மனம் பெற்று, உலகத்தோடொட்ட ஒழுகுதற்கும் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறுதற்கும் மன வளர்ச்சியுடையனாதல் வேண்டும். அறிவு, மனம் என்னும் இரண்டினதும் ஒருமித்த வளர்ச்சியே மனிதனது பூரணவளர்ச்சி, ஒன்றைப் புறக்கணித்து ஒன்றைப் போற்றுவதால் உண்மையான வளர்ச்சி ஏற்படாது. உடலியல்புக்கேற்ற பயிற்சிகள் மூலம் உடல், வலுவும் வனப்பும் வாய்ந்து விளங்கினும் அறிவும் மனமுந் தக்கபடி வளராதுவிடின் பயனேது மில்லை. மனிதனது அறிவு வளர்ச்சிக்கு அறிவியல் சம்பந்தமான கல்வி துணை புரிகிறது. பலதிறப்பட்ட கணித முறைகளும் இரசாயனம், பௌதிகம், உயிரியல், பொறியியல் முதலியவையும் அறிவியலுள் அடங்குகின்றன இவை எண்ணென்னுஞ் சொல்லாற் குறிக்கப்பட்டு மனிதனது புறவாழ்வு சிறப்புறுதற்குப் பெருந்துணை புரிகின்றன. அறிவு வளர்ந்து மனம் வளராவிடின், பண்பாடு சிறிதுமற்ற, வல்லவனான மனிதனே காணப்படுவான்; மன வளர்ச்சியின் பயன்களான அழகுணர்ச்சி

யும் அருளுணர்ச்சியும் இல்லாதவனாய், மிருகப் பண்பு புள்ளவனாய், பயங்கரமான பிராணியாய் விளங்குவான். எனவே, மன வளர்ச்சியே மனிதனை மனிதனாக்குகிறது என்று கூறினும் மிகையாகாது. தத்துவம், இலக்கியம், இசை, நாடகம், ஓவியம், சிற்பம் முதலிய அழகியல்கள் மனவளர்ச்சிக்குரியன. இவைகள் கலைகள் எனவும் கவின் கலைகள் எனவும் அழைக்கப்படுவன; மனிதனது அக வாழ்வு சிறப்படைதற்குத் துணைபுரிகின்றன. எனவே, அறிவியல், அழகியல் என்னும் இரண்டினாலும் மனிதன் பூரண வளர்ச்சி பெறமுடிகிறது.

அறிவியல் வளர்ச்சியினால், இன்று உலகில் நிகழ்ந்துள்ள விந்தைகள் எண்ணிலடங்கா. மனிதன் மண்ணையும் மாக்கடலையும் வெற்றிகொண்டு பயணஞ் செய்வதோடமையாது, விண்வெளியையும் புறங்கண்டு பிற கோள்களுக்குச் செல்வதற்கும் முயன்றுவிட்டான். நோய்த் துன்பத்தைத் தெய்வத்தின் சீற்றமென நம்பிய மனிதன், இன்று அதனை வெற்றிகாணும் அளவுக்கு மருத்துவத்துறையை வளர்த்துவிட்டான். அவன் ஒன்றினும் ஒன்று ஆற்றல் மிக்கதான பல சக்திகளைக் கண்டறிந்தான்; அதனால் வாழ்க்கைப் பொருள்களை வெகுவேகமாக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பல இயந்திரங்களைப் பெருக்கி விட்டான். இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையின் புறத்துறையனைத்திலும் அறிவியல் நல்லதொரு சேவகனாய், நண்பனாய்த் துணை புரிகிறது. கோவில்களை மையப்பொருளாகக் கொண்டே பண்டு தொட்டுத் தமிழ் நாட்டில் அழகியற் கலைகள் பலவும் வளர்ந்துள்ளன. வானுற நிமிர்ந்து நிற்கும் கோயிற் கோபுரங்கள், சிற்பக் கலையின் உயர்ச்சிக்குச் சான்று பகர்கின்றன. கோயிலும் பிரகாரங்களும் உயிர்த் துடிப்புள்ள சிற்ப கூடங்களாகக் காட்சி தருகின்றன. கோயிற் சுவர்களும் விதானங்களும் வண்ண வண்ண ஓவியங்கள் நிறைந்த சித்திரசாலையாக விளங்குகின்றன. இசையும் நாட்டியமும் இணைபிரியாது கோயிலிலே வளர்ந்தன. இங்ஙனம் கவின்கலைகள் யாவுஞ்

சங்கமிக்கும் இடமாகக் கோயில்கள் விளங்கியதனால் அவைகள் தெய்வீகக் கலைகளாக மதிக்கப்பட்டன. அக்கலின் கலைகளினூடாகவும் பத்திப் பேரொளி சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தது. இப்பேரொளி ஆன்ம ஞானமாக மலர்ந்தது. அன்றியும் காலத்தால் நலிவடையாத உலக இலக்கியங்களும் அறநூல்களுந் தத்துவக்கோட்பாடுகளும் மன வளர்ச்சிக்காக எழுந்தனவே இவையனைத்தும் அழகியல் என்னும் பிரிவிலடங்குவன. இவ்வாறு அழகியல் மனிதனது அக வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிகின்றது.

உலகம் ஒரு குலமாதல் வேண்டும் என்னுங் குறிக்கோளே, அறிவியலாலும் அழகியலாலுஞ் சாதிக்கப்படவேண்டியது. ஒரூரார் மற்றோர் ஊராரையும் ஒரு நாட்டார் மற்றொரு நாட்டாரையும் எதிர்த்துப் போராடி வாழ்ந்த கதையைச் சரித்திரம் பேசுகிறது. ஆயின், இன்று அறிவியல், அழகியல் என்பனவற்றின் வளர்ச்சியாலே தேசத்தலைவர்கள் பேதங்களை மறந்து ஓர் அரங்கிற் சந்தித்துப் பேசும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இது ஒருலகக் கொள்கையின் வித்தெனவே கருதத்தக்கது. அறிவியலும் அழகியலும் பேரறிஞர் பலர்கண்ட ஒருலகக் கனவை நனவாக்க வழியமைத்திருக்கின்றன.

> ''யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
> சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு''

என்ற வள்ளுவர் கருத்தை, அழகியலும் அறிவியலும் பிணைந்த கல்வி தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

கல்வி, அறிவியல் அழகியல் என இருவகைப்படுமென்றும், இரண்டும் இரண்டு கண்களெனப் போற்றப்படவேண்டியனவென்றுங் கண்டோம். ஆயின், இன்று அறிவியலுக்குரிய பெருமதிப்பு அழகியற்கில்லை; அறிவியலைக் கற்றலிலுள்ள ஆர்வம் அழகியலைக் கற்றலிலில்லை, கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும்

அறிவியற் பாடங்களைக் கற்க விரும்புவோர் தொகை பெரிதாகவும் அழகியற் பாடங்களைக் கற்க விரும்புவோர் தொகை சிறிதாகவுங் காணப்படுகிறது. இந்நிலை, தொழிலும் வருவாயுந் தேடும் ஆர்வத்தால் எழுந்ததாகும்; வாழ்க்கையின் புறத்துறையிலேற்பட்ட அபிமானத்தால் விளைந்ததாகும். இந்நிலை விரும்பத் தக்கதன்று. இது ஒரு கண்ணைக் குருடாக்கி, மற்றொரு கண்ணுக்கு ஒளியேற்றலோடொக்கும். இரு கண்களையும் பேணிக்காத்தலே அறிவுடைமை. எனவே, அறிவியல் கற்போர் அழகியலிலும் அழகியல் கற்போர் அறிவியலிலும் ஓரளவு தேர்ச்சிபெறல்வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் பூரண வாழ்வு வாழ்வதற்கு வழிகண்டவர்களாவர்.

4

சமுதாய மலர்ச்சியிலே பெண்களின் பங்களிப்பு

குறிப்புக்கள்

1. ஆரம்பம்: பெண்கள் அன்றும் இடைக்காலத்தும் இன்றும்
2. கிராமங்களின் இயல்பு: கிராமச் சீர்திருத்தத்துக்குப் பெண்களே தக்கவர்கள் என்பது.
3. கல்வித்துறையிற் பெண்கள் தொண்டு.
4. பொருளாதாரத்துறையிற் பெண்கள் தொண்டு.
5. சுகாதாரத்துறையிற் பெண்கள் தொண்டு.
6. முடிவு.

பண்டைநாளிலே சமூகம் பெண்களுக்குப் பெருமதிப்பளித்தது. ஔவையார், காக்கைபாடினியார், நச்செள்ளையார், ஆதிமந்தியார் போன்ற பெண்மணிகள் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த சான்றோராக மதிக்கப்பட்டு வந்தனர். இதனை இலக்கியச் சான்றுகள் கொண்டுணரலாம். ஆயின், பெண்களின் பெருமையைப் போற்றிய அந்நிலை, இடைக்காலத்தில் மாறுதலடைந்தது. ''பெண்புத்தி பின்புத்தி'' என்றும், ''அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு'' என்றுங் கூறுமளவிற்குத் தாய்க்குலம் ஒதுக்கப்பட்டு அடிமைகள்போல ஆளப்பட்டது. ஆனால் இந்த நவயுகத்திலே,

> ''பட்டங்கள் ஆள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
> பாரினிற் பெண்கள் நடத்தவந்தோம்
> எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங் கேபெண்
> இளைப்பில்லைக் காணென்று கும்மியடி''

என்று பாரதியார் பாடியாங்கு, பெண்கள் அறிவுத் துறையிலுங் கலைத்துறையிலுஞ் சமூகத்துறையிலும் ஆண்களோடு சரிநிகர் சமமாக உழைக்கத் தொடங்கி

விட்டனர். அன்றியும், கிராம மக்களின் முன்னேற்றத் திற்கும் அதனால் நாடுகள் மேனிலையடைதற்கும் உறு துணையாக விளங்கக்கூடியவர்கள் பெண்களே என்ற உண்மையும் எல்லோர்க்குந் தெளிவாக விளங்கிவிட்டது.

கிராமங்களே நாட்டின் உயிர்நாடியாகத் திகழ் பவை; உணவு, உடை, உறையுள் ஆகிய அத்தியாவசிய மனிதத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்பவை. அதனால், தேவைப் பொருள்களை ஆக்கித்தருங் கிராம மக்களின் முன்னேற்றமே நாட்டு முன்னேற்றமாக அமைகிறது கிராம மக்கள் இயல்பாகவே எளிமையை விரும்புபவர் கள்; கடின உழைப்பாளிகள்; பழமையிற் பெருவிருப் புக் கொண்டவர்கள்; மூடநம்பிக்கைகள் பலவுடை யவர்கள்; உண்மையான சிக்கன வாழ்வு எதுவென அறியாதவர்கள்; அதனாலே, சீரிய வாழ்வு வாழத் தெரி யாதவர்கள் இத்தகைய கிராமமக்களைச் சீர்திருத்தற்குச் சட்டங்களும் பலாத்கார முறைகளும்பயன்படா; அன் பும் பொறுமையுந் தியாக மனப்பான்மையுங் கொண்ட உழைப்பே பயன்படும். இம்மூவகைக் குணங்களின் உறைவிடமாக விளங்குபவர்கள் பெண்களே. அதனால் ஆண்களிலும் பார்க்கப் படிப்பும் பண்பும் நிறைந்த பெண்களே, கிராம சேவைக்குப் பெருந் தகுதியுடைய வர்களாகிறார்கள். அவர்களாலேயே அறம் பலவளர்க் கப்படுகின்றன. இவ்வுண்மையைக் கவிமணியவர்கள்,

''மங்கைய ராகப் பிறப்பதற்கு — நல்ல
மாதவஞ் செய்திட வேண்டுமம்மா
பங்கயக் கைந்நலம் பார்த்தலவோ — இந்தப்
பாரில றங்கள் வளருமம்மா''

என்று பாடியுள்ளார்.

இத்தகைய பேரியல்பு படைத்த பெண்கள், கிராமங் களிலே, கல்வி வளர்ச்சி, பொருளாதார உயர்ச்சி, சுகா தார மேம்பாடு என்னும் முத்துறைகளில் அருந்தொண் டாற்றலாம். கிராமச் சீர்கேடுகளனைத்தினுக்குங் கல்வி யறிவின்மையே மூலகாரணமாய் விளங்குகிறது.

''கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்''

என்ற பேருண்மை கிராம மக்களின் உள்ளத்திலே பசு மரத்தாணிபோலப் பதிக்கப்படுமாயின், அவர்கள் பீடு நடையுடன் முன்னேற்றப் பாதையில் விரைந்து செல்வர். கிராம மக்கள், தக்க கல்விப் பயிற்சி பெறு தற்கு வசதியுமில்லை; வாய்ப்புமில்லை; அதனால், கல்விப் பயனை உணருந் தன்மையுமில்லை. எனவே, அவர்களிடையே அறிவு மலர்ச்சியை யுண்டாக்குதல் இன்றியமையாததாகிறது. இன்றுள்ள நிலையில் நம் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலுங் கல்விக் கூடங் கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் அவையனைத்துஞ் சீரிய முறையில் இயங்குகின்றன வென்று கூறல் முடி யாது. கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களே, கிராம மலர்ச்சியின் நிலைக்களமாக அமைவதால் அவற்றை வழிநடத்துவோர் படிப்பும் பண்பும் பொறுமையும் தியாக மனப்பான் மையுங் கொண்டவர்களாகவிருத்தல் அவசியம். இவை யனைத்தும் ஒருங்கமைந்த ஆசிரியைகள் கோவணதாரி களாய்ப் புழுதியளைந்து திரியும் கிராமத்து இளஞ்சிறார் களுக்கு எண்ணும் எழுத்தும் மாத்திரமன்றி நல் லொழுக்க நெறியுங் காட்டுதல் வேண்டும். அன்றியுங் கிராமங்கள் தோறும் முதியோர் கல்விக் கூடங்களை யமைத்து மாலைநேர வகுப்புக்கள் நடத்தி, கல்வியென் னுஞ் செழுஞ் சோதியைப் பரப்புதலும் இன்றியமை யாததாகிறது. இத்துறையினுக்கும் பயிற்சி பெற்ற பெண்களே ஏற்றவர்கள்.

கல்வித் துறைக்கு மாத்திரமன்றி, கிராமப் பொரு ளாதார விருத்திக்கும் பெண்களே பெரும் பணியாற்ற வல்லவர்கள். கிராமங்கள் ஒரு காலத்திலே தத்தந் தேவைகளில் முழு நிறைவுபெற்று விளங்கின. அந்நிலை நவீன நாகரிக வேகத்தாலழிந்து விட்டது. அன்று பல பல குடிசைக்கைத்தொழில்கள் கிராமங்களிலே ஆழமாக வேர்விட்டு வளர்ந்திருந்தன. அவை ஆண்களாலன்றிப்

பெண்களாலுஞ் செய்யப்பட்டுவந்தன. அதனால் எந்தக் குடும்பமுந் தேவைக்கேற்ற பொருளீட்டி 'இல்லை' என்னும் இழிநிலைக்குட்படாமல் வளமான வாழ்வு வாழ முடிந்தது. இன்று கோழி வளர்த்தல், மாடாடு வளர்த்தல், பன்னை வேலை, எண்ணெய் வடித்தல், கயிறு திரித்தல், நெசவு வேலை முதலிய பெண்களுக்குரிய பலபல குடிசைத் தொழில்கள் சிறப்பிழந்து விட்டன. ஒரு குடும்பம் முழுவதும் அக்குடும்பத் தலைவனின் உழைப்பையே நம்பியிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது; குடும்பப் பெண்களனைவரும் வேலையற்றவர்களாய் ஊர் வம்பு பேசிச் சீரழிகின்றனர். இந்நிலை மாறுவதற்குக் குடிசைக் கைத்தொழில்களனைத்தும் மறுமலர்ச்சியடைதல் வேண்டும். அன்றியும், காலப்போக்கிற்கேற்ப, புதுப்புது வழிகளைச் சிந்தித்துக் கிராம மக்களிடையே அறிமுகஞ் செய்தலும் அவசியமாகும். கனி வகைகள் மிகுந்துள்ள பருவகாலத்திலே அவற்றினைப் பதப்படுத்திப் பழப்பாகு செய்தலும் தக்க காய்கறிகளில் வற்றல், ஊறுகாய் என்பன ஆக்கிப் பாதுகாத்தலும் பயன்தரத் தக்கவை. காந்தியடிகளாலே கிராமச் சீர்திருத்தத்திற்கு உயிரெனக் கருதப்பட்ட நெசவுத் தொழிலிற் பயிற்சியளித்தலும் நன்மை பயப்பதாகும். பெண்கள் இத்துறைகளிலே கருத்துக் கொண்டு பணிபுரிவார்களாயின் கிராமங்களிற் கவிந்துள்ள சோர்வு என்னும் பேரிருள் நீங்கிப் புத்தொளி பரவும்; அவர்களின் வருவாய் பெருக வளமான வாழ்வு மலரும்.

பெண்கள் கிராமங்களில் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு உழைத்தலோடு, சுகாதாரத் துறையிலுஞ் சீர்திருத்தம் ஏற்பட வழிகாணல் அவசியம். நகரங்களிலும் பார்க்கக் கிராமங்களிலே, இயற்கையாகவே நல்ல காற்றும் நன்னீரும் நல்லுணவுந் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆயினும், அடிப்படைச் சுகாதார விதிகளைப் பேணி நடவாமையாலே கிராம மக்கள் பலபல பிணிகளுக்காளாகித் துன்புறுகின்றனர். அறியாமை காரண

ளாக, தமக்கேற்படும் நோய்களனைத்துக்கும் தெய்வமே காரணமென்று எண்ணுகின்றனர். நோய்களுக்குக் காரணமான சுகாதாரக் கேடுகளை ஆராயாது, தெய்வப் பிரீதி செய்யக் கருதுகின்றனர். இந்நிலை காரண காரிய விளக்கத்தோடு மெல்லமெல்ல அகற்றப்பட வேண்டியது. அன்றியும் பிரசவகாலத்திலே, தாய்மார் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய எளிய சில விதிமுறைகளையுங் கிராமப் பெண்கள் அறியார்; குழந்தைகளைத் தக்க முறையில் வளர்த்து அவர்களை நற்குடிபதிகளாக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் உணரார். இவையனைத்திலும் பெண்கள் தொண்டாற்றுவார்களானாற் கிராமங்கள் புது விழிப்படையும்.

இன்று கணத்துக்குக் கணம் பெருகிவரும் போலி நாகரிக மோகம், கிராம மக்களின் மனத்திலும் பரபரப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இப்போலி நாகரிகத்தாற் கிராம மக்கள் பொருளிழந்து, சுகமிழந்து ஆடம்பரப் பிரியர்களாகவுஞ் சுகவாழ்வுகாணுஞ் சோம்பேறிகளாகவும் மாறும் நிலை காணப்படுகிறது. இந்த மோகம் சீரழிந்த கிராமங்களை மேலும் சீரழிக்க முயல்கின்றது. எனவே, கிராமத் தொண்டாற்றும் பெண்கள் இந்நிலையை யுணர்ந்து, தாமே முன்மாதிரி காட்டி, கிராம மக்களின் மயக்கவுணர்வினை மாற்றல் வேண்டும். மங்கி மறைந்துவருங் கிராமக் கலைகளுக்குப் புத்துயிரளித்தல் மூலம் அவர்களிடையே கலைப்பற்றையும் பண்பாட்டுணர்ச்சியையும் வளர்த்தல் வேண்டும். இவ்வாறு பெண்களின் தொண்டு கிராமங்களுக்குக் கிடைக்குமாயின், அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு போக பூமியாக மாறிவிடும்; இங்கு வாழ்பவர்கள் தன்னிறைவு பெற்ற தேவர்களாக மாறிவிடுவர்; அக்கிராமங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட நாடும் இந்திர லோகமாக மாறிவிடும்.

5

நான் கண்ட அதிசய மனிதன் ஒருவன்

தெருக்கரைச் சோதிடன்

குறிப்புக்கள்;

1. ஆரம்பம்.
2. சோதிடனின் தோற்றம்.
3. அவனைச் சூழ்ந்திருந்த சோதிட உபகரணங்கள்.
4. அவனது தொழில்முறை.
5. முடிபு.

ஒரு நாட் காலை எட்டுமணியளவில், யாழ்ப்பாணத்துப்பிரதான மருத்துவ நிலையத்தின் முன்னேயுள்ள பெருவீதி, வாகனப் போக்குவரத்தினாலும் மக்கள் நடமாட்டத்தினாலும் உயிர்பெற்றுத் துடிக்கத் தொடங்கியது. வீதியின் நடுப்பகுதியிலே வண்ண வண்ணமான பலசாதி மோட்டார் வண்டிகள் அணியணியாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. வெயில்வேளையில் மலைவேப்ப மரங்கள் வள்ளல்களைப்போன்று தண்ணிழல் தந்து வீதி முழுவதற்குங் குளிர்மையூட்டிக் கொண்டிருந்தன. அந்நிழலிலே தோடம்பழ வியாபாரிகளும் வெற்றுப் போத்தல் விற்போரும் தங்கடைகளைப் பரப்பியிருந்தனர். இவர்களின் வாழ்வு பெரும்பாலும் மருத்துவ நிலையத்துக்கு வருவோர் போவோரின் தேவையையே ஆதாரமாகக் கொண்டது. அவர்கள் மாத்திரமன்றி, மக்களின் எதிர்காலநம்பிக்கையொன்றினையே மூலதனமாகக் கொண்டு வியாபாரஞ்செய்யும் ஒருவனும் ஒரு மரத்தடியிற் காத்திருந்தான். அவனே தெருக்கரைச் சோதிடன்.

அந்தச் சோதிடனின் சாத்திர கூடமாக, அம்மர நிழல் விளங்கியது. அது அவனது ஏகபோகவுரிமையாகவுங் கலைக்கூடமாகவுந் தொழில் நிலையமாகவுங் காட்சியளித்தது. அவன் உயரமானதொரு பலகையின்

மீது, சலனமற்ற முகத்தினனுய், ஓடுமீனோட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குங் கொக்கைப்போல, அமைதி யோடிருந்தான். அவனது தலைமயிர் பன்னெடு நாட் களாக எண்ணெய்ப் பசுமை காணுமற் பரட்டைபற்றி யிருந்தது. சிலசில இடங்களிலே தலைமயிர் திரண்டு ருண்டு புளியங்காய் போலத் தோற்றமளித்தது. அவன் அதை உச்சியிலே சேர்த்துக் கட்டிக் குடுமியாக்கியிருந் தான். அதைச் சில மலர்கள் அலங்கரித்துக்கொண் டிருந்தன. நெற்றியிலே பளிச்சென்று தெரியுந் திரி புண்டரமான திருநீற்றுப் பூச்சு; அதன் நடுவே பெரிய தொரு சந்தனப் பொட்டு; அதன் நடுவே குங்குமத் திலகம் ஆகிய இவையெல்லாம் அவனது தொழிலுக்குப் பெருந்துணை புரிந்தன. அவனது காதுகளிலே இரண்டு கடுக்கன்கள் ஊசலாடின. மார்பிலுந் தோள்களிலும் முன் கைகளிலும் வெண்ணீறு பூசப்பட்டு, சந்தனமுங் குங்குமமும் ஒன்றன்மேலொன்ருக இடப்பட்டுப் பொலிந்தன. தோய்த்துத் தோய்த்து நீர்க்காவியேறிய தொரு ஆடையை அவன் உடுத்திருந்தான். கள்ளமற்ற உள்ளத்தோடு பார்ப்பவர்களுக்கு அவன் 'சிவப்பழ' மாகத் தோற்றமளித்தான்; அவனையும் அவன் தொழிலை யுந் தொழில் முறையையும் இணைத்து ஆராய்வோருக்கு அவன் கைதேர்ந்த வேடதாரியாகக் காணப்பட்டான்.

அவனது தொழிலுக்கேற்ற சாதனங்களனைத்தும் அவனைச் சூழ்ந்து காணப்பட்டன. அவன் சாய்ந்திருந்த மலைவேம்பிலே, மூன்றடி உயரத்தில் அறையப்பட்ட ஆணியொன்றிலே கடதாசியட்டையில் எழுதப்பட்ட விளம்பரம் ஒன்று தொங்கியது. அதில், "இவ்விடம் கைரேகை, ஆருடம், குருவிச்சாத்திரம் என்பன சொல் லப்படும்; கைரேகை சதம் ஐம்பது; ஆருடம் சதம் இருபத்தைந்து; குருவிச்சாத்திரம் சதம் இருபத் தைந்து" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதன் கீழே இரேகைகள் தெளிவாகத்தெரியும் முறையில் வரையப் பட்ட வலக்கையின் படம் தொங்கியது. அந்தச்

சோதிடனின் இடப்புறத்தில் ஒரு குருவிக் கூடிருந்தது. அதனுள்ளே மூன்று குருவிகள் இருந்தன. ஒன்று வெண்ணிறம்; மற்றது பச்சை; மற்றது மேகவண்ணம்; அவை மூன்றுங் கூட்டுக்குள்ளேயே அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தன. அக்கூண்டுக்கு முன்னே கடதாசி மட்டைகள் பல அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றினுள், படங்களோடு எதிர்காலப் பலன்களைக் கூறும் பாடல்களும் ஒட்டிவைக்கப்பட்டிருந்தன. அவனுக்கு முன்னே, மூன்றுவரிசைகளிலே புத்தகங்கள் அடுக்கடுக்காய்க்கிடந்தன. ஒவ்வொரு அடுக்கின் மேலும் கிடந்த மூன்று புத்தகங்களிலொன்று. "சோதிட ஆசான்" மற்றொன்று, "கைரேகைச் சாத்திரம்"; மற்றொன்று, "ஆரூட சாஸ்திர போதினி". அவற்றினடியில் இருந்தவை சோதிட நூல்களோ பிறநூல்களோ என்பதை யாரறிவார். அவனது வலப்புறத்தில் ஏழு சோகிகள் வீசிவிடப்பட்டுக் கிடந்தன. அவைகளினயலிலே ஒரு ரூபாய்க்குட்பட்ட சில்லறைக் காசும் இருந்தது. அவன் மருத்துவ நிலையத்துக்கு வருவோரையும் போவோரையுங் கூர்ந்து அவதானித்தான். மக்களது அகத்தினழகை முகத்திலே காணக்கூடிய கலைஞன் அவன். மனக் கலக்கத்தோடு செல்வோர் யாரென்பது அவனுக்குத் தெரியும்; "வாழ்வாவது மாயம்" என்று வெறுப்புணர்ச்சியுடன் செல்வோரை அவன் இனங்கண்டு கொள்வான்: எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை வைத்து முன்னேற்றத்துடிப்போரையும் அவன் அறிந்துவிடுவான். இப்பெருஞ்சக்தி அவனுக்கில்லையானல், அவன் தொழில் செய்தல் முடியாது.

அவனது கூரிய பார்வை என்னும் வலையிலே ஒரு வாலிபன் சிக்கிவிட்டான். அவன் முகம் வாடிவதங்கிக் காணப்பட்டது. என்ன நிகழுமோ ஏதாகுமோ என்ற மனக்கலக்கமே அந்த வாட்டத்துக்குக் காரணம் என்பதை அச்சோதிடன் கண்டுகொண்டு, அவனை அழைத்தான். அவன் அந்தச் சோதிடன் முன்னிலையில் இருந்து, ஐம்பதுசத நாணயம் ஒன்றை எடுத்து வைத்துவிட்டு, தன்கையை நீட்டினன்; சோதிடன் புன்சிரிப்போடு

அவன் கையைப் பற்றிக்கொண்டான். கடந்த சில நட்களாக அந்த வாலிபன் மருத்துவ நிலையத்துக்குப் போவதும் வருவதுமாகத் திரிந்ததையுங் கலக்கமடைந்து காணப்பட்டதையும் அவன் அவதானித்திருந்தான். சிறிது நேரங் கூர்ந்து அவதானித்துச் சிந்திப்பதுபோல் நடித்துக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினன்: "தம்பி, நீ கலங்குவதற்குக் காரணமெதுவுமில்லை இது வெகு அபூர்வமான கை. ஆனல், இப்போது புத்திர இரேகையிலேதான் ——" அவன் வாக்கியத்தை முடிக்காமல் நிறுத்தினன். உடனே, வாலிபன் துடிதுடித்து, "ஐயா, என் மகனுக்கு ஏதாவது நேர்ந்து விடுமோ? அதற்கு ஏதாவது சாந்தி செய்ய முடியாதோ!" என்று புலம்பினன். வாலிபனின் மனக்கலக்கத்தைப் பூரணமாக அறிந்துவிட்ட சோதிடன், தன் மகிழ்ச்சியை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல், "சீச்சீ, அப்படி ஒன்றும் நேர்ந்துவிடாது. இப்போது உம்முடைய மகனுக்கு வியாழ சுகமில்லை. அதனலேதான் அலைச்சல்; நவக்கிரக பூசை செய்துவிட்டால், பதினைந்து நாளில் எல்லாம் சரியாகிவிடும்" என்று கூறினன். தன்னைச் சுற்றிவர ஒரு சிறு கூட்டஞ் சேர்ந்து விட்டதை அவதானித்த சோதிடன், வாலிபனேடு அதிகநேரஞ்செலவிட விரும்பவில்லை; அவனது கையை விட்டான். அப்போது நடுத்தர வயதுடைய பெண்ணெருத்தி குந்தியிருந்துகொண்டு இருபத்தைந்து சதத்தைக் குருவிக் கூட்டிவருகில் வைத்தாள். புன்சிரிப்போடு அதனைப் பத்திரப்படுத்திக் கொண்ட சோதிடன், குருவிக் கூட்டின் கதவை மேலே உயர்த்தினன் பச்சை நிறக் குருவி வாயிலில் நின்று எட்டிப் பார்த்தது. "வாடா, இராசா வா; இந்த அம்மாளுக்காக நல்ல சேதியை எடுத்துத் தா" என்று கூறினன். அடுத்தகணம் பழக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் குருவி வெளியே வந்து, முன்னும் பின்னும் நடந்து ஒரு கடதாசி மட்டையைச் சொண்டால் இழுத்து விட்டது. அதனை ஒருகை எடுக்க, மற்றக் கை அந்தக் குருவிக்குத் தானியங் கொடுத்து, கூட்டினுள் விட்டுக் கதவை மூடியது. அவன் அந்தக் கடதாசி மட்டையை எடுத்து விரித்து, இராகத்தோடு படித்தான்.

"கேளப்பா இந்திரனர் போகமெல்லாம் கிட்டு தப்பா
நாளைந்திற் பாழென்ற நிலத்தோடு பணமும் பொன்னும்
வாழவைக்க வுன்னிடத்தில் வந்துவிடும் கலக்கம் வேண்டாம்
தாழ்வில்லாப் பூசனைகள் முருகனுக்குப் புரிதல் வேண்டும்.

பின்னர், தான் படித்த பாடலின் கருத்தை வேறொரு இராகத்தோடு சொல்லி விளக்கினன். "அதாவது எண்ணி ஐந்தேயைந்து நாளில் தேவர்களுக் கரசனை ஆயிரங்கண்ணனை தேவேந்திரனது சுகபோக வாழ்வு உனக்குக் கிட்டப்போகிறது. தொலைந்து விட்டதென்றெண்ணி, அழுதழுது கலங்குகிற நிலம் மாத்திரமல்லாமல், நீ கொடுத்த பணமும், நகைநட்டுக்களும் மீண்டும் உன் கைக்கே வரப்போகின்றன. இந்த ஐந்து நாளும் தவறாமல் கலியுகவரதனை முருகப்பெருமானுக்கு அருச்சனைகள் செய்வாய்; விரதமிருந்து அவனை வழிபடுவாய்" அவன் கூறியதைக் கேட்ட அந்தப் பெண் மணியின் ஆனந்தத்துக்கு எல்லையில்லை. அவள் நகை முகத்தோடு அங்கிருந்து சென்றாள்.

இவ்வாறு, அங்கு கூடிநின்றவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அவரவர் மனப்போக்கையும் முகக் குறிப்பையுந் துணைக்கொண்டு, அவர்கள் மனங் குளிரும்படி சோதிடஞ் சொன்னன். அவர்கள் எல்லோரும் அவனது தோற்றப் பொலிவிலும் வாய்ச் சாதுரியத்திலும் மயங்கி அவனை வாழ்த்திக் கொண்டு போயினர். சோதிடன் கையிலும் பணம் சேர்ந்து கொண்டிருந்தது. மாலைப் பொழுது வந்தடைந்ததும், மக்கள் நடமாட்டங் குறையத் தொடங்கியது. மக்கட் கூட்டமற்ற இடத்திலே அவனுக்கு வியாபாரம் ஏது? எனவே, அன்று சேர்ந்த பணத்தை எண்ணிக் கணக்கிட்டான். முதலில்லா வியாபாரமாகையாலே, கையிற் கிடைந்தது முழுவதும் நிகரலாபமாகிவிட்டது. பணத்தைப் பத்திரப்படுத்திய பின்னர், தனது தொழிலுபகரணங்களை மூட்டைகட்டினன். அந்த மூட்டையை ஒரு கையிலுங் குருவிக் கூட்டை மற்றைக் கையிலும் எடுத்துக் கொண்டு பஸ் நிலையத்தை நோக்கி நடந்தான். அப்பொழுது அவனுக்குத் தன் மனைவி மக்களைப் பற்றிய எண்ணமே மேலோங்கி நின்றது.

6

நான் விரும்பும் ஒரு பொழுதுபோக்கு

(கோழிப்பண்ணை அமைத்தல்)

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்.
2, அதனை விரும்புவதற்குக் காரணம்.
3. கோழிக்கூடும் நடமாடும் இடமும்.
4. வளர்ப்புக்கேற்ற கோழியினம்.
5, உணவு விடயத்திற் கவனிக்க வேண்டியவை.
6, கோழி நோய்கள் வரமுன்னர்க் காத்தல்:
7. முடிபு

"முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்" என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழி, முயற்சியின் பெருஞ்சிறப்பை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோலத் தெளிவுறக் காட்டுகிறது; உழைப்பொன்றே உயரிய செல்வம் என்ற உண்மையை உணர்த்துகிறது. எனினும், நாள் முழுவதும் தொழில் செய்தற்கு மனிதனின் உடல், உள இயற்கை என்றுமே அனுமதித்ததில்லை. அதனால், எட்டுமணி நேரவேலை என்ற தத்துவந் தொழிலுலகிலே தோன்றி, நாளடைவிலே சட்டமாகிவிட்டது. இதனைமீறி நாள் முழுவதுந் தொழிலாற்றுவதால், மனிதன் நோயாளியாகி, அற்ப ஆயுள் உள்ளவனாகிறான். அதனால், வேலைநேரத்தின் பின் அவனது உடலும் உள்ளமும் ஆறுதல் கொள்ளத்தக்க வகையிலே அவன் மாற்று முயற்சிகளில் ஈடுபடுதல் அவசியமாகிறது. அவைகள் அவனால் பெரிதும் விரும்பப்படுவனவாயிருத்தல்வேண்டும். அவ்வித முயற்சிகளே பொழுது போக்குக்கள் என்னும் பெயர் பெறுந்தகையன. ஒவ்வொரு மனிதனின் பண்புக்கேற்பப் பொழுது

போக்குக்களும் பலபல வகையின. பேசும் படம் பார்த்தல், சீட்டாடுதல் முதலியன ஒருவகையின; உலாச் செல்லல், விளையாடுதல் முதலியன வேறொரு வகையின; முத்திரை சேகரித்தல், புத்தகம் படித்தல், கோழி வளர்த்தல், தேனீ வளர்த்தல், தையல் வேலை, பின்னல் வேலை முதலியன இன்னொரு வகையின. கடைசி வகையின மனம் விரும்பும் பொழுது போக்குக்களாவதோடு, பயன் தரத்தக்கன. இவ்வகையானவற்றில் என்னுள்ளம் பெரிதும் விரும்புவது கோழிப்பண்ணை அமைத்தலாம்.

வண்ண வண்ணப் பறவைகளைக் கண்டுகளிப்பதிலும் வளர்த்து மகிழ்வதிலும் எனக்கு இயல்பாகவே நாட்டமுண்டு. ஆயின், அவற்றினைப் பிடிப்பதுந் தக்க முறையில் வளர்ப்பதும் எளியதொன்றன்று. அதனால், என் மனம், எளிதிற் பெறக்கூடியனவும் இலகுவிற் காக்கப் படத்தக்கனவுமான கோழிகளை வளர்ப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டது காலை, மாலை வேளைகளிலே, உயிர்த்துடிப்புள்ள கோழிகளையுங் குஞ்சுகளையும் அவதானித்து உணவளித்தலும் தக்கபாதுகாப்புச் செய்தலும் அவப்பொழுதைத் தவப் பொழுதாக்கும் முயற்சிகள் என்பது என் கருத்து. அன்றியும் அவை என்னுடலுக்கு உறுதியளிக்கும் பயிற்சிகளாகவும் அமைந்தன. அரசனைப் போலக் கம்பீர நடை நடந்து, நிமிர்ந்து நின்று, கூவியுங் கொக்கரித்தும் பண்ணையை ஆட்சி செய்யுஞ் சேவல்கள் கண்ணுக்கும் மனத்துக்கும் விருந்து செய்தன. மாலையிலே முட்டைகளைப் பொறுக்கிச் சேர்த்தலும் அவற்றுக்குத் திகதியிடுதலும் இன்பப்பொழுது போக்குக்களாய் விளங்கின. பெற்றோர் கையை எதிர்பாராமல் அந்த முட்டைகளை விற்று, எனது கல்லூரிச் செலவுக்கான பணத்தைப் பெறும்போது, என்னுள்ளம் பேருவகையாற் பூரித்தது. இவ்வாறு எனது உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் நலனளித்து, சிறியதொரு வருவாயையுந்தந்தமையாலே கோழிப்பண்ணை நடத்தல் எனது பொழுதுபோக்காய் அமைந்தது.

நோயின்றி மகிழ்வோடு நாம் வாழ்வதற்குக் காற்றோட்டம், வெளிச்சம் முதலிய வசதிகளோடு கூடிய வீடு வேண்டும். அவ்வாறே கோழிகளும் சௌகரியத்தோடு குடும்பமாக வாழ்வதற்கு வெயில், மழை, காற்று என்பன தாக்காவாறு அமைக்கப்பட்ட கொட்டில் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை நோய் நொடியின்றி வளர்ந்து, இனம் பெருகிப் பயன்தரக்கூடும். நமது சூழலிலுள்ள பொருள்களைக்கொண்டு நாமே கொட்டில் அமைத்துக்கொள்ளலே பொழுதுபோக்குக்குரியதுஞ் சிக்கனமானதுமான செயலாகும். அக்கொட்டில், ஒரு கோழிக்கு நான்கு சதுர அடி வீதம் இடவசதியுள்ளதாகவும் ஆறடி உயரமுள்ளதாகவும் அமைக்கப்பட்டு, கிடுகினுல் வேயப்படலாம். அதனைச் சுற்றி மூன்றடி உயரத்துக்குக் களிமண்ணுற் சுவரெழுப்பி, மேலுள்ள இடைவெளியை மூங்கிற் சலாகை அல்லது பனைமட்டை கொண்டு வரிந்துவிடுதல் வேண்டும். அடித்தளத்தைக் களிமண்போட்டு அடித்து வன்மையுடையதாக்கி, அதன்மேல் ஆறங்குல உயரத்துக்கு உமியோ மரத்தூளோ இடுதல் அவசியம். கோழிகளை எப்போதுங் கூட்டில் அடைத்து வைப்பது, அவைகளைச் சிறை செய்வது போலாகும். கோழிகள் காலாறுதற்காக ஓடியாடித் திரிவதனுல் உடல் வலுவும் முட்டையிடுஞ் சத்தியும் பெறுகின்றன. அதனுல், கோழிகளுக்கு நடமாடும் இடம் அவசியமாகும். கோழிகள் சிதறுண்டு அயலவர் வீட்டுக் கோழிகளுடன் கலந்துநோயையும் கருப்பத்தையும்பெருமலிருப்பதற்காக, நடமாடுமிடம் வேலியடைப்புடையதாயிருத்தல் வேண்டும். இவ்வகையான இடவசதி சிறியதொரு கோழிப்பண்ணைக்குப் போதியதாகும்.

அடுத்ததாக, நமது நாட்டுச் சுவாத்திய நிலைக்கேற்ற கோழியினங்களைத் தெரிந்தெடுத்தலவசியம். நம் நாட்டில் மேலைத்தேயக் கோழியினங்களும் உள்நாட்டுக் கோழியினங்களும் அதிகமாக வளர்க்கப்படுகின்றன. இவைகளில் இறைச்சியினக் கோழிகளைப் 'பார்க்கிலும்

முட்டையினக் கோழிகளையே அதிகமாக வளர்க்கின்றனர். மேலைத்தேய இனமான 'வெள்ளை லெக்ஹோன்' கோழிகளே முட்டையினத்திற் சிறந்தன. அவை முட்டையிடத் தொடங்கிய முதலாண்டில் இருநூற்றெண்பது முட்டையளவில் இடக்கூடியன. ஆயின், அவை வெகு அவதானத்தோடு பாதுகாக்கப்பட்டாலன்றி, நம் நாட்டுப் பருவ நிலைக்கு ஏற்புடையனவாகா. எனவே, முட்டையினச் சேவல்களையும் உள்நாட்டுக் கோழியினங்களையும் கொண்டு உற்பத்தி செய்த கலப்பினமே நம் நாட்டுக்கேற்றது. அதுவே நமது நாட்டுப் பருவநிலையைத் தாங்கி, நோய்நொடியின்றி நெடிது நாள் நின்று நல்ல பலன் தரக்கூடியது. பெரும்பணஞ் செலவழித்து மேனாட்டுக் கோழியினங்களைக் கொண்டு பண்ணையமைத்தலால், பெருஞ் சிரமம் ஏற்படுவது மாத்திரமன்றி, சிலசமயம் பேரிழப்பும் அடையநேரிடும். உள்நாட்டுக் கோழிகளைக் கொண்டு பண்ணை அமைப்பதாலும் நற்பயன்பெறல் முடியாது. எனவே நம் நாட்டுக் கோழிப் பண்ணைக்குக் கலப்பினங்களே ஏற்றனவாகின்றன.

கோழிப்பண்ணை சிறிதாயிருந்தாலும் பெரிதாயிருந்தாலும், அதனை நடத்துவோர் கோழிகளின் உணவு விடயத்தில் அவதானம் எடுத்தல் வேண்டும் நாம் சத்துள்ள உணவைப் பக்குவப்படுத்தி, அளவறிந்து, காலவரையறையோடு உண்கிறோம். அதுவே நமது சுகத்துக்குரியதாக மதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறே கோழிகளின் உணவைப் பொறுத்தும் சத்து, பக்குவம், அளவு, கால வரையறை என்னும் நான்கு அம்சங்களையும் மனத்தில் கொள்ளல் இன்றியமையாதது. பலவகைத் தானியங்கள், அவற்றின் தவிடுகள், பச்சைக் காய்கறிகள், கீரை வகைகள், வெங்காயம், உப்பு, மீனெண்ணெய் கலந்த சுத்தநீர் என்பன கோழிகளுக்கேற்ற சத்துணவுகளாம். கோழிகளின் வயதுக்கும் பருவ காலத்துக்குமேற்ப, உணவு வகைகளைத் தனித்தனி

யாகவோ பலவற்றை ஒன்று சேர்த்து நனைத்த ஈரவுண வாகவோ கொடுப்பது பக்குவமான உணவு எனப்படும். மிதமிஞ்சிய உணவுங் காலவரையறையற்ற உணவும் அசீரணத்தோடு பலவகை நோய்களையும் உண்டாக்கக் கூடிய தாகையாற் காலவரையறையும் அளவும் பிரதான மானவை.

கோழிகளுக்குத் தொற்றுநோய் வந்துவிட்டால் சில சமயம் பண்ணையே அழிந்து விடக்கூடும்; கோழி நோய்களை மருந்துகளால் மாற்றலாமென்பது வீண்முயற்சி. மிருக வைத்தியர்களே சில நோய்களுக்குக் காரணந் தெரியாமல், பரிகாரந் தேடுஞ் சத்தியற்று மயங்குகிறார் கள். எனவே, கோழி நோய்கள் வருமுன்னர்க் காக்கும் முறைகளைக் கைக் கொள்ளல் வேண்டும். மிருக வைத்தியரின் ஆலோசனையைத் துணைக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஊசிமருந்தேற்றுவதனால் நோய் உண்டாகாது காக்கலாம். அன்றியும், காலத்துக்கேற்ற கலப்புணவு கொடுத்தலும் கோழிக் கூட்டையும் நடமாடுமிடத் தையுந் தூய்மையாக வைத்திருத்தலும், கோழிகளை மாதம் ஒரு முறை பட்டினியிருக்கச் செய்தலும் நோய் வராமற் காக்கும் எளிய விதிகளாம்.

இவ்வாறு இடவசதி செய்து, கலப்பினங்களைப் பெருக்கி, நல்லுணவளித்து, நோய் வருமுன்னர்க் காத்துக் கோழிகளை வளர்ப்பதால் நற்பயன் பெறலாம்; அதனால், பிறர் கையை எதிர்பாராது, மாணவர்கள் தத்தம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம்.

7

வாழ்வு வளம்பெற இலக்கியமும் அவசியமே (ஆய்வு)

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்:

இலக்கியத்தின் பயன்கள்.

2. வரலாற்றினை மாற்றியமைக்கும் தன்மை.
3. மக்கள் மனவளர்ச்சியும் உலகியலறிவும் பெறுதல்
4. போட்டி பூசல்களைப் புறங்காணும் ஆற்றல் பெறல்.
5. தனி மனித சீர்திருத்தத்துக்கு உதவுதல்,
6. நாடுகளின் உண்மை வரலாறு விளங்குதல்,
7. முடிபு: இலக்கியங்களால் ஒருலகக் கொள்கைமலரும்.

இயற்கையன்னை மனிதனை அறிவு வளத்துக்குரிய மூளையோடும், உணர்ச்சியுங் கற்பனையும் ஊற்றெடுக்கும் உள்ளத்தோடும் படைத்துள்ளாள். ஆகவே, மனிதனின் முழுமையான வாழ்வினுக்கு அறிவும் வேண்டும்; உணர்வும் வேண்டும். ஒன்றை மட்டும் போற்றி, மற்றொன்றைப் புறக்கணிப்பதால் மனிதவாழ்வு ஊனமடைகிறது அறிவை மாத்திரம் வளர்த்து, உணர்ச்சியைப் புறக்கணிப்பதால் மனிதன் இயந்திரம் போன்றவனாகின்றான்; உணர்ச்சிகளை அடக்கியாளும் வல்லமையற்றவனாகின்றான். உணர்ச்சியை மாத்திரம் வளர்த்து, அறிவினைப் புறக்கணிக்கும்போது, மனிதன் நல்லன தீயனவற்றைப் பகுத்துணரும் பண்பையிழக்கின்றான்; நடுவு நிலையினின்று எதனையும் ஆயும் ஆற்றலையிழக்கின்றான். இந்நிலையில், அறிவியலை விஞ்ஞானமென்றும் உணர்ச்சியுங் கற்பனையுங்கொண்ட படைப்புகளைக் கலையென்றும் பாகுபாடு செய்வர் அறிஞர். கலையை நுண்கலையென்றும் கவின்கலையென்றும் அழகுக்கலையென்றும்

கூறுவர். அது, ஓவியம், சிற்பம், நாடகம், நாட்டியம் இசை, இலக்கியம் எனப்பல பகுப்புடையது. இவை யனைத்திலுக்கும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடே உயிராய் விளங்கும். இக் கலைகளனைத்தினும் இலக்கியஞ் சிறப் புடையது. அது மொழியினைக் கருவியாகக் கொண்டு பிறப்பது; காலத்தினால் அழிவின்றி நிலைப்பதனையே அளவு கருவியாகக் கொண்டு வாழ்வது; உணர்ச்சியுங் கற்பனையுங் கூடிய அனுபவ வெளிப்பாட்டின் பிரதிபலிப் பாக அமைவது. இக்காரணங்களால், அது ஏனைய கவின் கலைகளிலுஞ் சிறப்புடையதாகிறது.

இத்தகைய இலக்கியத்தின் பயன்கள் மிகப் பல. அவற்றுட் பிரதானமானது, உலக வரலாற்றையே மாற் றியமைக்குந் தன்மை. அறிவியல் வளர்ச்சியினால் ஏற் படும் மாற்றங்களிலும் பார்க்க, மனவளர்ச்சியினால் ஏற்படும் மாற்றங்களே வரலாற்றை மாற்றும் ஆற்ற லுடையன. அஃதாவது, மனிதசமுதாயத்தின் மன வளர்ச்சிக் கூறுகளான விருப்பு, வெறுப்பு, நம்பிக்கை போன்றவற்றைப் பண்படுத்துவதனாலேயே வரலாறு பெருமளவு மாற்றமடைகிறது. கொடுமையும் வற்புறுத் தலுங் கொண்ட அரசியலமைப்பினாலுஞ் சட்டதிட் டங்களினாலும் நிலையான சீர்திருத்தம் உண்டா காது. உள்ளத்தின் ஆழத்திலே முளைவிட்டு வளர்ந்து செழிக்கும் அன்பு, அருள், தியாகம், தன்னலமறுப்பு முதலிய நல்லுணர்வுகளால் உண்டாகும் சீர்திருத்தமே நிலையானதும் பயனுள்ளதுமாகும். இந் நல்லுணர்வு களை மனிதனிடத்தே பயிர்செய்யவல்லது இலக்கியம். எனவே, உயரிய சமுதாய மலர்ச்சியை உண்டாக்க வல்லது இலக்கியம். வரலாற்றுக் கண்கொண்டு நோக் குவார்க்கு இவ்வுண்மை புலனாகும். அதனாலேதான், 'சட்டம், அறிவியல், தத்துவத்துறை முதலியனவற்றை ஆக்குவோரினும் பார்க்க, இலக்கியம் படைக்கும் புல வர்கள் ஆற்றலும் செல்வாக்கும் உடையவர்களாய்,

மனித உள்ளங்களை ஆள்கின்றார்கள்' என ஆங்கில இலக்கிய விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

வாழ்க்கையென்னும் நறுங்கனியின் தீஞ்சுவைச் சாறே இலக்கியமெனில், அது முற்றும் பொருத்த முடைத்து; உலக மாந்தர் இயல்புகள் பெருங்கடல் போல ஆழமும் அகலமும் உடையன. அவைகளனைத்தையும் அளவிட்டுக் காணுதல் சில்வாழ் நாட்பல் பிணிச்சிற்றறிவுடைய மாந்தர்க்கு இயலாததொன்று. ஆனல், பொய்யில் புலமைச் சான்றோர்கள் ஆக்கித் தந்த இலக்கியங்கள் மாந்தரியல்பின் ஆழ அகலத்தையும் நன்மை தீமைகளையும் விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்து கூற வல்லன. அன்றியும் பலபல கோணங்களிற் கிளைத்துச் செல்லும் உணர்வோட்டங்களையும் மனவெண்ணங்களையும் ஆசாபாசங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் வாழ்க்கை முறைகளையுந் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டவல்லன. சங்க இலக்கியத்து அகத்துறைப்பாடல்களும் புறத்துறைப் பாடல்களும் இவ்வுண்மையைத் தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் புலப்படுத்துகின்றன. புறத்துறைப் பாடல்களிலே சங்கச் சான்றோர்களின் மனச்சான்றும், அஞ்சாமையும் புலப்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தத்துவங்களும் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வு முறையும் வைர மணிகளாய் ஒளி விடுகின்றன. அகத்துறைப் பாடல்களிலே மாந்தரின் நுண்ணிய மனவோட்டங்கள் துடிக்கின்றன. அதனல், இலக்கியங் கற்போர், மனவளர்ச்சியுடையவர்களாய், ஒழுக்க நெறி போற்றிச் சீரிய உலகியலறிவைப் பெற முடிகிறது.

வரலாற்று முறையில் ஆராயும்போது, உலகில் மனிதன் தோன்றிய நாட்டொடக்கம் இன்றுவரை பலவகைப்பட்ட புதிய புதிய சிக்கல்கள் கிளைத்தெழுந்துள்ளமையை அறிதல் இயலும். தேசங்களோடு தேசங்களும் நாடுகளோடு நாடுகளும் பகைத்

தெழுந்து சீர்குலைந்துள்ளன. மக்கள் ஒருவரோ டொருவர் பழகும் போதும் குடும்பமாக வாழும் போதும் பிணக்குகள் பல தோன்றியுள்ளன. இத் தகைய சீர்கேடுகளுக்கும் பிணக்குகளுக்குங் காரண மாயமைவது மக்கள் மனத்திலே கலையுணர்வுஞ் சால் புணர்வும் வேர்கொள்ளாமையே. இளங்கோவின் சிலம் பும் கம்பனின் காவியமும் வில்லியின் பாரதமும் பாரதியாரின் கவிதைப் பூந்துணரும் இவ்விருவகை இயல்புகளையும் வெளிப்படுத்தும் தகையன. எனவே, இவ்விருவகையுணர்வுகளையும் மக்கள் மனத்தில் ஆழப் பதித்து விடுந்தகையன இலக்கியங்கள். அதனால், இலக் கியங் கற்றவர்கள் பூசல்களையும் பிணக்குகளையுந் தக்க வகையிற் புறங்கண்டு தோல்வியுந் துன்பமுமற்ற நல் வாழ்வு வாழமுடிகிறது.

மக்களெல்லாரிடத்துங் குறைவும் நிறைவுங் கலந்தே காணப்படும். குற்றங் குறைகளின்றி முழு நிறைவு பெற்ற மனிதன் எவனுமே இவ்வுலகில் இருத்தல் இயலாது. அங்ஙனம் இருப்பானேயாயின் அவன் மனித நிலையைக் கடந்து, உயரிய அமரநிலை எய்திய வனுகக் கருதப்படுவான். அந்நிலையையடைதற்கு தன் னிடமுள்ள குற்றங் குறைகளை யுணர்ந்து, நீக்கும் வழிவகைகளையறிந்து, அவற்றை நீக்கல் வேண்டும். அதற்குச் சிறந்த கருவிகளாயமைவன இலக்கியங் களாம். இலக்கியங்கள் புலவனது உணர்ச்சியையுங் கற்பனையையும் மாத்திரமன்றி, அவனது அனுபவங் களையும் புலப்படுத்தும் இயல்பு கொண்டன. அவ்வனு பவங்களுக்கு உருக்கொடுத்துப் பாத்திரங்களாக நட மாடவிடுகின்றனர் புலவர்கள். இராமாயணத்திலே உயர்பண்புகளின் சிகரமாய் இராமன் வருகிறுன்; தியா கத்தின் திருவுருவாய்ப் பரதன் வருகிறுன்; கள்ளங் கபடமற்ற அன்பின் வடிவமாய்க் குகன் வருகிறுன்; வீரமும் கலையுணர்வும் கொண்டிருந்தும் பிறன் மனை வியை நயந்தமையால் அழிவுறும் இராவணன் வரு கிறுன்; வஞ்சனையின் வடிவான கூனி வருகிறுள். இன்

வாறே பாரதத்திலும் பலவகை இயல்பு கொண்டோர் உலாவுகின்றனர். இப்பாத்திரங்களின் இயல்புகளை ஆழ்ந்து கற்பதனல் நல்லுணர்வுகளைப் பெருக்க முடியும்; தீயவுணர்வுகளைப் போக்க முடியும். அதனல், அனுபவக் களஞ்சியங்களான இலக்கியங்கள் ஒவ்வொரு மனிதனையுஞ் சீர்திருத்த வல்லனவாகின்றன. அதனலேதான் கவலையடைந்தோரும் உலக வாழ்வில் வெறுப்படைந்தோரும் எவற்றை வெறுத்தொதுக்கத் துணியினும் உயர்ந்த இலக்கியங்களை வெறுத்தொதுக்கத் துணிவதில்லை.

பண்டைத் தமிழரின் பெருமை, சிறுமைகளையும் பிறவற்றையும் அறிதற்குக் காலவரையறையோடொட்டிய வரலாறில்லையெனப் பலர் கவலையுறுவர். வரலாறென்பது ஆண்டுந் தேதியும் அரசர் பெயர்களும் வரிசைப்படவமைந்த அட்டவணையன்று. மக்களது சிந்தையில் வளர்ந்த எண்ணங்களையும் வாழ்க்கை முறையையும் காட்டுவதே உண்மை வரலாறு. இந்நிலையிலே தமிழிலக்கியங்கள் உண்மைச் சரித்திரங்களாகத் தமிழினத்தின் எண்ணப் போக்கையும் வாழ்க்கைமுறையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறே வெவ்வேறின மக்களின் உண்மை வரலாற்றை அவர்களது இலக்கியங்கள் மூலமாகக் காணுதல் வேண்டும்.

உலக மக்களிடையே ஒருமையுணர்வை வளர்ப்பதற்குப் புலவர் பலர் படைத்தளித்த இலக்கியங்கள் பேருதவி செய்கின்றன. உலகநாடுகளிடையே பலவேறு வகைப்பட்ட கோட்பாடுகள் காரணமாகக் காலத்துக்குக்காலம் பகைமை மூண்டு போரொலி கேட்கலாம். ஆனல் எவரும் இலக்கியங்களையோ, அவற்றினை ஆக்கித்தந்த புலவர் பெருமக்களையோ பகைப்பதுமில்லை; வெறுப்பதுமில்லை. அன்றியும் இன்று வேற்றுமொழியிலக்கியங்கள் சொந்த மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மக்களிடையே பரப்பப்படுகின்றன. இவ்வாறு உலக இலக்கியங்கள் எங்கும் பரப்பப்படுமானல், உலகப் பொது மனிதவுணர்வு வளரும்; 'ஒரே உலகம்' என்ற சீரிய பொதுநோக்கு மலரும்.

8

அணுவாற்றல் அரக்கனன்று; அரியதொரு துணைவன்.

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்: அணுக்குண்டின் அழிவு.
2. அணுவாற்றல் இன்னதென்பது.
3. தொழிற்றுறையில் அணுவாற்றல்.
4. மருத்துவத்துறையில் அணுவாற்றல்.
5. விவசாயத்துறையில் அணுவாற்றல்.
6. உணவைப் பாதுகாக்குந்துறையில் அணுவாற்றல்.
7. முடிபு: (தொகுப்புரை).

இரண்டாவது உலகப் பெரும்போரை முடிபுக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை, அணுக்குண்டு என்னும் பயங்கரப் படைக்கலத்துக்கே உரியது; அதனால், ஹீரோஷிமா தீவில் விளைந்த மாபெரும் அழிவுகளின் நினைவுகள் இன்றும் மக்கள் மனத்தில் நிழலாடுகின்றன. உலக மக்கள் என்றுமே கேட்டுணராத அளவுக்கு, அறிவியலார் இதுவரை படைத்த எந்த ஒரு படைக்கலமும் நாசம் செய்யாத அளவுக்கு, அது அந் நாட்டைப் பாழாக்கியது. பல்லாண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் புல்பூண்டு தாமும் முளைக்கத் தகுதியற்றதொரு பாழ்நிலமாக அதனையாக்கிவிட்டது. கற்பனை வடிவில் ஊழித்தீயின் கோரத்தாண்டவம் பற்றிப் பல பல இலக்கியங்கள் வருணித்துள்ளன. அந்த வருணனைகளை வெளிப்படையாகக் காட்டிவிட்டது அது. அதனால், அறிவியற் கண்டுபிடிப்புக்களை மக்கள் சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்குஞ் சூழ்நிலை உருவாயது.

அணுவாற்றல் பெற்றெடுத்த அதிபயங்கர மகவாகிய அணுக்குண்டு பல்கிப் பெருகுமாஞல், மனிதகுலம் பல்லாயிரவாண்டுகளாகக் கட்டியெழுப்பிய நாகரிகம் நொடிப்பொழுதில் நாசமடைந்துவிடும். எனவே, அணுவிற் பிறக்கும் அணுவாற்றலை ஆக்க முயற்சி களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டியது தவிர்க்க முடியாத தொன்ருகிவிட்டது.

அண்ட சராசரங்களனைத்தும் அணுவின் பிணைப் பாலாயன. அணுச் சேர்க்கையின் வேறுபாட்டுக் கேற்பப் பொருள்களின் தன்மையும் வேறுபடுகின் றது. அந்த அணு, ஊனக் கண்ணுல் மாத்திர மன்றி, சிறந்த உருப்பெருக்காட்டியாலுங் காணமுடி யாத அளவு மிகமிகச் சிறியது; பிளக்க முடியாதது. இவ்வித கொள்கைகள் அறிவியற்றுறையிலே பல் லாண்டுகளாக நிலவிவந்தன. பிற்காலத்தில் அணு வினது நுண்ணிய அமைப்பு முறையைக் கண்டறிந்த னர். சூரியனை நடுநாயகமாகக் கொண்டு கோள் களனைத்துஞ் சுற்றிவருதல் போல, அணுவின் மையப் பொருளான அணுக்கருவை நடுநாயகமாகக் கொண்டு, பல மின்னணுக்கள் சுற்றிவருகின்றன. அணுக்கரு, ஓர் அணுவைப் பல கூறிட்ட ஒரு கூற்றின் அள வினது. இவ்வித அமைப்புடைய அணுவைப் பிளந் தாற் கிடைக்கும் ஆற்றல், மனிதனின் கற்பனைக்கும் அறிவுக்கும் எட்டமுடியாத அத்துணைப் பெருமை யுடையது. இன்று அறிவியலாளர், உலோக வகை யைச் சேர்ந்த யூரேனியத்தின் அணுவைப்பிளந்து, ஆற்றல் பெறும் விந்தையைக் கண்டுள்ளனர். ஒரு சிறுதுண்டு யூரேனியம் பல்லாயிரக்கணக்கான அணுக் களாலானது. அவ்வணுக்களில் ஓரணு பிளக்கப் படும்போது, அது சிறியனவும் பெரியனவுமான நுண் ணிய துகள்களாக வீசப்படுகிறது. அவற்றுள் ஒரு துகள் மற்ருேரணுவைத் தாக்கும்போது, அதுவும் பிளக்கப்பட்டு, அங்கு தொடர்ச்சியான இயக்கம் நிகழ்கின்றது. இதனுல், அளவிடற்கரிய வெப்மை

பிறந்து சத்தியாக — ஆற்றலாக — வெளிப்படுகின்றது. இதுவே அணுவாற்றல் எனப்படும். இவ்வாற்றல் கட்டுப் படுத்தப்படாத நிலையில் அணுக்குண்டாக வெடித்து அழிவுண்டாக்குகிறது; கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் மனித குலத்தின் மாபெருஞ் சேவகனாகத் தொண்டு புரிகிறது.

இன்று நாம் காணும் உலகநாகரிகம், பெருகிவரும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளையும் அவை உற்பத்தி செய்த பல வாழ்க்கைச் சாதனங்களையும் அடித்தளமாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டது. மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறையுள் மாத்திரமன்றி, ஏனைய உல்லாச சாதனங்களனைத்தும் அத்தொழிற் கூடங்கள் தந்த பெருங் கொடைகளாகும். இத் தொழிற் கூடங்களின் இயக்கத்திற்கு நிலக்கரி, 'பெற்றோல்' முதலிய பல எரிபொருள்கள் ஆற்றல் அளிக்கின்றன. நிலமகள் உளங்கனிந்து தரும் நிலக்கரியும் பெற்றோலும் என்றுமே வற்றாத செல்வங்களல்ல. உலகின் மக்கட் பெருக்கத்தையும் அப்பெருக்கத்திற்கேற்ற தேவைப் பொருள்களையும் அவற்றையுற்பத்தி செய்யும் எந்திர சாதனங்களின் வளர்ச்சியையும் எண்ணுங்கால், அவ்வெரிபொருள்கள் என்றோ ஒருநாள் வற்றிவறண்டு இல்லையாகி விடலாம். அதனால், அவற்றுக்குப் பதிலீடாக, அணுவாற்றலை மனிதகுலம் பயன் படுத்துவது மிக இன்றியமையாததொன்றாகிறது. அதனால், அணுவாற்றலைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய அணுவுலைகளையமைத்து, அவற்றைக்கொண்டு பெருமளவில் மின்சக்தியையுண்டாக்கலாம் என அறிவியலாளர் கண்டுள்ளனர். ஓரிருத்தல் யூரேனியத்தினின்றும் பெறக்கூடிய அணுவாற்றல் பதின்மூவாயிரந் தொன் நிலக்கரியினின்றும் பெறக்கூடிய ஆற்றலுக்குச் சமனாகும். அணுவாற்றல் மூலம் தொழில் நிலையங்கள் இயக்கப்படுமானால், உற்பத்திச் செலவு குறையும்; பொருளுற்பத்தி பெருகும்; அதனால் மக்கட்

தேவையைப் பூர்த்தி செய்யுமளவுக்குப் பொருள்கள் மலிவாகக் கிடைக்கும்.

அணுக்கள் பிளக்கப்பட்டு, சக்தி வெளிப்படும் போது, அணுவுலையிலே, கதிரியக்கச் சாம்பல் உண்டாகிறது. அதனொளி கட்புலனுக்ககப்படாத 'எக்ஸ்' கதிர், 'காமா' கதிர் போன்றது; பொருள்களையும் மனிதவுடலையும் ஊடுருவிச் செல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்தது; சாதாரண நிலையில், மனிதனுக்குப் பெருந் துன்பஞ் செய்வது. இக் கதிரியக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கையாண்டால், அணுச்சக்தி மூலம் எத்துணையதென்று அளவிடற்கரிய பெரும் பயனைப் பெறலாம். சாதாரண தனிமங்கள் அணுவுலையில் வைக்கப்படும் போது அவை கதிரியக்கம் பெற்றுவிடுகின்றன. கதிரியக்கம் பெற்ற அப்பொருள்கள் 'ஐசடோப்புக்கள்' எனப்படும். அறிவியலார் இதுவரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஐசடோப்புக்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இக் கதிரியக்கப் பொருள்கள் மருத்துவத்துறையிற் பெருமளவு பயன்படுகின்றன. மாற்று மருந்தற்ற பெரும் பிணிகள் பலவுள. அவற்றுள் அதிபயங்கரமானது புற்றுநோய். இதனைக் கதிரியக்கப் பொருள்களின் கதிர் வீச்சு மூலம் குணமாக்கமுடியும்; அன்றியும் உயிரைக்குடிக்கும் நோய்களின் உண்மைக் காரணங்களை அறிதல்முடியும். இருதயம், ஈரல், சுவாசப்பை ஆகியவற்றில் இரத்தம் எத்தகைய அழுத்தத்துடன் ஓடுகிறதென்பதையும் அதனால், இரத்தோட்டஞ் சம்பந்தமான சிக்கல் வாய்ந்த நோய்களுக்கு எத்தகைய பரிகாரஞ் செய்யமுடியும் என்பதையும் மருத்துவர்கள் இக்கதிரியக்கப் பொருள்கள் மூலம் அறிவர். இவற்றால் கதிரியக்கப் பொருள் மருத்துவர்களுக்குச் சிறந்ததொரு துணையாக விளங்குகின்றது.

விவசாயத்துறையில், நிலத்தன்மை, பருவகாலம். பயிர்வகை என்பவற்றுக் கேற்ப எருவிடும் முறையினாலேயே விளைவு பெருகுகின்றது. கதிரியக்கப் பொருள்

களான ஐசடோப்புக்கள் மூலம் நிலத்தன்மையை ஆராய்ந்து எவ்வண்ணம் குறைந்த அளவு எருவிட்டுப் பெரும்பயன் பெறலாம் என ஆராய்ந்துள்ளனர். தாவரங்களின் இலைகள் உணவு தயாரிக்கும் முறையையும் அவ்வுணவின் தன்மையையுங் கதிரியக்கப் பொருள்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அவ்வறிவு, ஆய்வுகூடத்தில் அவ்வித உணவுப் பொருள்களைத் தயாரித்து மனிதனுக்கு வழங்க வகை செய்கின்றது. மிருகங்கள், பறவைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி இயல்பையுங் கதிரியக்கப்பொருள்கள் அளவிட்டுக் காட்டுவதனால், அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வித சத்துப்பொருள்கள் வேண்டுமென்பதை இலகுவில் அறியமுடிகிறது.

உணவைப் பக்குவப்படுத்தும் முறைகளிற் கதிரியக்கப் பொருள்கள் சாதனைகள் பல புரிந்துள்ளன. எளிதிலே, தொற்றக்கூடிய கிருமிகளினாலே கிழங்கு வகை, பால், இறைச்சி என்பன விரைவிற் கெட்டு விடுகின்றன, அணுவாற்றல் உணவுப் பொருள்களைப் பழுதடையச் செய்யுங் கிருமிகளைக் கொன்று, மக்கட் குலத்திற்குப் பெருந்தொண்டு புரிகிறது. உணவுப் பொருள்களை நன்கு குளிரச்செய்து, அவற்றின் மீது கதிர்வீச்சு விழும்படி செய்தால், அப்பொருள்களின் சுவை சிறிதுங் கெடுவதில்லை எனவும் மிகக் குறைந்த கால அளவில் அவை அணுவாற்றல் மூலம் பாதுகாக்கப்படுகின்றன எனவும் ஆராய்ந்துள்ளனர். கப்பல்களிற் காணப்படும் குளிரறை வசதிகளின்றியே இறைச்சியைக் கதிர்வீச்சு மூலம் பக்குவப்படுத்திப் பிறநாடுகளுக்கு அனுப்பல் முடியும். இவ்விதம் கதிர்வீச்சு மூலம் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட உணவுகள் மனிதனுக்குத் தீங்கு விளைவிக்குமா விளைவிக்காதா என்பது பற்றி விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ந்து வருகின்றனர்.

பகைமைச் சூழலில் அணுக்குண்டென்னும் உருவிற் பிறந்த அணுவாற்றல், தொழிலியல் வளர்ச்சிக்கு உறு துணை புரிகிறது; மாற்று மருந்தற்ற பெரும் பிணிகளை மாற்றும் மருத்துவனாக விளங்குகிறது. உழவுத்துறை யிலும் உணவுப் பொருள்களைப் பழுதின்றிப் பாது காக்குந் துறையிலும் பேருதவி புரிகின்றது. அழிவுத் துறைக்காகத் தோன்றிய அணுவாற்றலை மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் உயர்நெறியிற் பயன்படச்செய்து, பல பல புதுமைகளை அறிவியலாளர் கண்டுபிடிக்கின்றனர். இம் முயற்சிகளை மேன்மேலும் வளர்ச்சியடையச் செய்து உலகமக்கள், துன்பமின்றிவாழ வழிவகுத்தல் அறிவிய லாளர் கடனாகும்.

9

சமூகத்தின் சாபக்கேடு மூடநம்பிக்கைகள்

குறிப்புக்கள்;

1. ஆரம்பம்: நம்பிக்கை இன்னதென்பது: அறிவுக்குப் பொருத்தமான நம்பிக்கைகளும் மூடநம்பிக்கைகளும்.
2. மூடநம்பிக்கைகள் தோன்றிய விதம்; காரணங்கள்.
3. சமூகத்திற் காணப்படும் மூடநம்பிக்கைகள்.
4. மூடநம்பிக்கைகளைப் புறங்காணும் வழிகள். (முடிபு)

நம்பிக்கை மாபெருஞ் சத்திகளுள் ஒன்று. அஃது அணுவாற்றலின் வன்மையிலும் மிக்கது குகைகளிலே வாழ்ந்த மனிதன், கோள்களின் இயல்பைக் கண்டறிய, வான்வெளிப் பயணஞ் செய்யுமளவுக்கு வளர்ந்துள்ளா னென்றால், அவ்வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந் தன நம்பிக்கைகள். அவை மனிதன் சிந்தனையிலே புடமிடப்பட்டு, உண்மையினடிப்படையிலெழுந்த நல்ல நம்பிக்கைகள். இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்பது ஒருண்மை; அஃது அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை நம்பப்படுகிறது. எப்படி நான்காயிற்று? என்ற வினவுக்கிடமில்லை. இத்தகைய உண்மைகள் சந்தேக விபரீதங் கடந்து, அறிவியலாக மலர்ந்து உலகோரால் நம்பப்பட்டு உலக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாயின. இவையன்றிச் சமுதாயக் கட்டுக்கோப்புக்காக, ஏற்படுத்தப்பட்ட சில நன்னெறிகளும் காலப் போக்கில் நம்பிக்கைகளாயின. சுற்றத்தினரது மரண, ஜனன ஆசௌசங்காத்தல் அறிவுக்குப் பொருத்தமற்றதாயினும், அந்நம்பிக்கை அவர்களிடையே ஒரு வகைப் பாசத் தொடர்பையுண்டாக்கி, ஒற்றுமையைப் பேண வகை செய்கிறது. இவ்வகை நம்பிக்கைகள் அறிவுக்குப்

பொருத்தமற்றனவாயினும் பயனுள்ளவை. எவ்வளவு உண்மையுமின்றி, பொய்ம்மையிலேயே பிறந்து பொய்ம்மையிலேயே வளர்ந்து, காலகதியிலே பழக்க மாகி, நம்பிக்கையென்னும் பெயர் பெறுவனவுஞ் சிலவுள. அவைகளே மூடநம்பிக்கைகள். அவை மனித வளர்ச்சிக்கு எச்சந்தர்ப்பத்திலும் உதவுவனவல்ல.

அறிவியல், மிகுந்த வளர்ச்சியடைந்த தன்மையால், எதனையுங் கூர்ந்து நோக்கிக் காரணங் காணமுயலும் இந்நாளிலும் உலகெங்கும் பலவகைப்பட்ட மூடநம் பிக்கைகள் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மிக வுயர்ந்த நாகரிக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அவற் றின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கலாமேயன்றி, இல்லையெனக்கூறல் இயலாது. இந்நிலையிலே பிற்போக் கான நாடுகளிலே அவற்றினுதிக்கம் அதிக அளவிற் காணப்படுவதில் வியப்பில்லை. மனிதன் இயற்கையின் திருவிளையாடல்களுக்குக் காரணங்காண வியலாத போதும் இயற்கைச் சக்திகளையடக்கியாள வழிகாணுத போதும் அவற்றினுக்கஞ்சி, அவற்றைத் தன்னினும் மேம்பட்டதொன்ருகக் கருதி, வணங்கத் தொடங்கி ஞன். கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னலைக் கண்டு அவன் மருண்டான்; கர்ணகடூரமான இடியோசையைக் கேட்டு அவன் கலங்கிஞன்; பெருமழையை அனுப வித்துப் பயங்கொண்டான்; பெருவெள்ளம் பெருக் கெடுத்து வந்தபோது அச்சமடைந்தான். இவ்வாறு காரணங்கண்டு தெளிய முடியாமல் அச்சங் காரண மாகப் பலபல எண்ணங்கள் அவன் மனத்திற் பதிந்து, காலப்போக்கில் மூடநம்பிக்கைகளாக வளரத்தொடங் கின அன்றியுஞ் சில சந்தர்ப்பங்களிலே, சில ருக்கேற்பட்ட அனுபவங்கள், அவர்களின் சிந்தனை யற்ற போக்கினுலே நாளடைவில் மூடநம்பிக்கைகளாக வளர்ந்தன. எனவே, மூடநம்பிக்கைகளுக்குரிய அடிப் படைக் காரணம் அச்சமுஞ் சிந்தனைத் திறனின்மையுமே யாம்.

இன்று தமிழரிடையே காணப்படும் மூடநம்பிக்கை கள்பல, தமிழர் வாழ்க்கையில் நிகழும் சம்பவங்களைக் கூர்ந்து நோக்கி, காரணகாரிய முறைப்படி ஆராய்ந் தால், பலபல மூடநம்பிக்கைகள் அவர்களிடையே பரவிக்கிடப்பதைக் காணல்முடியும். அவற்றைவகைப் படுத்திக் காணுதல் சாலச் சிறப்புடைத்து. சகுனம் பார்த்தல், சாத்திரங்கேட்டல், போலித்துறவிகளால் ஏமாறுதல்; பேய் பிசாசுகளுக்கு அஞ்சுதல், செய்வினை சூனியத்துக்கு நடுங்குதல், பலியிடல், மனிதருள் ஒரு பகுதியாரைத் தீண்டாதாரென ஒதுக்கல் முதலியன வாக அவற்றை வகைப்படுத்தலாம். பூனையுஞ் சாரை யுங் குறுக்காதல், ஒற்றைப் பார்ப்பானும் இரட்டைச் சூத்திரனும் எதிர்ப்படுதல் முதலியனவாகத் தீச் சகு னங்கள் நிரைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு குழந்தை பிறந்தபோது, அதன் தாய் தந்தையர், நோய்காரண மாகவோ பிறகாரணங்களாலோ இறந்து விட்டால் அது தன் தாயைத் 'தின்று' விட்டதென்றும் தந்தை யைத் 'தின்று' விட்டதென்றுஞ் சமூகந் திட்டுவதும் ஒருவகை மூடநம்பிக்கையே. இவ்வகையான மூடநம் பிக்கைகள், செவி வழியாகப் பரப்பப்பட்டு மக்கள் மனத்தில் நிரந்தரமானதோர் இடம் பெற்றுவிட்டன. சோதிடமென்னும் அறிவுத் துறையின் அரிச்சுவடி தானுந் தெரியாதவர்களும் கைரேகை நிபுணர்களும் மரத்தடிச் சோதிடர்களும் அவ்வகையினரான பிறரும் பாமரமக்களின் அறியாமையைத் தமக்குச் சாதகமாக் கிக்கொண்டு பிழைக்கின்றனர். மக்களும் தங்கள் எதிர்காலம்பற்றி அவர்கள் கூறவல்லவர்கள் என்ற மூடநம்பிக்கை கொண்டு, தங்கள் பொருள் பண்டங் களை அவமே அழிக்கின்றனர். வீடுகளிலே காகங்கள் கீழே பார்த்தும் மேலே நோக்கியும் தலைவளைத்தும் கத்தும்போது, அவற்றினுக்கு ஒவ்வொரு பொருள் கற் பித்து மயங்குவது, நாம் சாதாரணமாகக் காணக் கூடியதொன்று. வீட்டுச்சுவர்களிலும் உத்தரங்களிலும் உள்ள பல்லி, சத்தஞ் செய்யும்போது, சத்தம் வந்த

திசையைக் கணித்துப் பலன் காணும் வழக்கம் நம் நாட்டிலுண்டு. காகமும் பல்லியும் மனிதனது எதிர் கால சுகதுக்கங்களைக் கூறவல்லனவென நம்புவதைப் போன்ற அறிவீனம் நகைப்புக்கிடமானது. தொற்று நோய்கள் தோன்றிப் பரவத் தொடங்கிவிட்டால், மருத்துவர்களின் வழி காட்டலுக்கமைந்து நடப்பதே அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் சிறந்தவழி; அதனைவிடுத்து அந்நோய்கள் தெய்வத்தின் சீற்றத்தால் உண்டாயின என நம்பி 'குளிர்த்தி' செய்தலும் பலியிடலும் மனி தனின் பகுத்தறிவை எள்ளி நகையாடுஞ் செயல்கள். மனத்துள்ளே ஆசையும் மோசமும் உடையவர்களாய். வெளியே தவவேடம் பூண்டு திரியுஞ் சந்நியாசிகளின் அலங்கார வார்த்தைகள், பாமர மக்களை மயக்கிக் கெடுக்கின்றன. அவர்களது போலிமந்திரங்களாலும் மருந்துகளாலும் அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றனர். மக் கள் மனத்திலே ஆழப்பதிந்துள்ள பேய் பிசாசுகளைப் பற்றிய நம்பிக்கை, அவர்களை அஞ்சியஞ்சிச் சாகச்செய் கிறது; குழந்தைகளையும் பெரியவர்களையுங் கோழை களாக்குகிறது. பேய் பிசாசுகளுக்குப் பெயர் வைக்கு மளவுக்கு நமது மூடநம்பிக்கை வளர்ந்துள்ளது. ஆல மரத்திலே முனியன்; அரசமரத்திலே மாடன்; குளக் கரையிலே மோகினி என்று எங்கெங்கும் பேய் பிசாசு கள் உலாவுவதாக நம்பிப்பயந்து பயந்து வாழ்கின் றனர். அவர்களது அறியாமையை — மூடநம்பிக்கை யைக் கண்ட பாரதியார்,

''நெஞ்சு பொறுக்கு தில்லையே – இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார்—இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே''
''வஞ்சனைப் பேய்க ளென்பார் – இந்த
மரத்திலென் பார்அந்தக் குளத்திலென்பார்
துஞ்சுது முகட்டி லென்பார் — மிகத்
துயர்ப்படு வார்எண்ணிப் பயப்படுவார்''

என்று பாடி மனம் வெதும்புகிறார். மீண்டும்,

''மந்திர வாதி யென்பார் — சொன்ன
மந்திரத்தி லேமனக் கிலிபிடிப்பார்
இயந்திர சூனி யங்கள் — இன்னும்
எத்தனை யாயிரம் இவர்துயர்கள்''

என்று மந்திரவாதிகளைப்பற்றிக் கூறுகிறார். ''அருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்'' என்ற பழமொழியை ஈண்டு நினைவு கூருதல் நன்று. எல்லா வகையான மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் அறியாமையில் விளைந்த அச்சமே காரணம் என்பதை அது காட்டுகிறது.

இவ்வித மூடநம்பிக்கைகளைப்புறங்கண்டு, திண்ணிய மனங் கொண்டு உயர்வடைந்த மக்கள் வாழும் நாடே, சிறப்புடைய நாடாக விளங்குதல் முடியும். நம் நாட்டிலே ஆழமாக வேர்விட்டு, வளர்ந்து அறியாமை வித்துக்களைப் பரப்பி, மக்கள் மனத்தை நஞ்சாக்கிக் கெடுக்கும் மூடநம்பிக்கையென்னும் பெருந்தருவை வெட்டிச் சாய்க்கும் போதுதான் நம் நாடு உயர்வடைய முடியும். எனவே, அதனை வெட்டிச் சாய்த்தற்கு அறிவென்னும் வலிமைமிக்க கோடரி வேண்டும். அறிவொளி மூலைமுடுக்கெங்கும் பரவுதல் வேண்டும். அதனால் மாத்திரம் மூடநம்பிக்கையென்னும் பேரிருளைப் போக்கிவிட முடியாது. காரண காரியத்தோடு எதனையுஞ் சிந்தித்துத் தெளியுந் திறங்கொண்ட பெரியோர்களும் இளைஞர்களும் இத்துறையில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். பொதுமக்கள் மூடநம்பிக்கைகளினால் அஞ்சியஞ்சிக் கலங்கும் போதெல்லாம் அவற்றின் வலியின்மையைக் காட்டி, அவர்கள் அச்சத்தை நீக்குதல் வேண்டும். சிந்தனைத் திறனற்ற அறிவால் மூடநம்பிக்கையை அழித்தல் முடியாதாகையால், மக்கள் மத்தியிலே அறிவோடு சிந்தனைத்திறனையும் வளர்க்க முயலுதல் வேண்டும்.

10

எனது மனங்கவர்ந்த ஒரு கிராமம்

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்: கிராமம் இன்னதென்பதும், எல்லையிலுள்ள காட்சிகளும்.
2. தென்னந்தோட்டமும் வயல் நிலமும்.
3. மக்கள் வாழிடமும் மக்கள் வாழ்க்கையும்,
4. கலையழகும் பக்திப் பெருக்கும்.
5. மனங்கவர்ந்தற்கான பிற காரணங்கள். (முடிபு).

நாவலூர் என்பது அந்தக் கிராமத்தின்பெயர். அது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள பன்னூற்றுக் கணக்கான கிராமங்களுள் ஒன்று. அதன் தென்னெல்லையில் ஓர் உப்பாறு கிழக்கு மேற்காக நீண்டு கிடக்கிறது. அதனை உப்பங்கழி எனவும் அழைப்பர். அஃது ஆண்டு முழுவதும் நீர் நிறைந்து காணப்பட்டாலும், உலோபிகளின் செல்வம் போலத் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயனின்றிக் கிடக்கிறது. அதன் கரையிலே ஊர்க்குப் பொதுவான மேய்ச்சல் நிலமுண்டு ஏழைச் சிறுவர்கள் ஊரவர்களின்மாடுகளைத் திரட்டி வந்து அங்கு மேய்க்கின்றனர். அவர்களின் விளையாட்டிடமாகவும் அது அமைகிறது. அங்கே, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தாழஞ் சோலைகள் காணப்படுகின்றன. அவை செழித்துமதர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. இலைகளென்னுங் கூர்வாள் ஏந்திக் கூட்டங் கூட்டமாக நிற்கும் வீரர்கள் போலத் தோன்றுகின்றன. அவை தாம் ஊரைக் கண்ணயிமையாது காக்கும் காவலரோ!

அவற்றினையடுத்து, தென்னந்தோட்டங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. அவற்றினிடையே, சடைவிரித்து நிற்குங் கரிய அரக்கியர்போலப் பனந்தோப்புக்கள் தோன்றுகின்றன. தென்னைமரங்கள் இளந்தென்றல் வருடிச் சென்றபோது ஆடியசைகின்றன; இளநீர்க்குலைசுமந்து நிற்கின்றன; பச்சோலை சலசலப்பதனால் இசை மீட்டுகின்றன. அதனாலே, அவை அமுதகலசமேந்தி ஆடிப்பாடிச் சிரித்து மகிழும் நடன மங்கையரைப்போலக் காட்யளித்து மனத்தை மயக்குகின்றன. அதனயலிலே உணவூட்டும் வள்ளல்களைப்போன்ற செந்நெற்கழனிகள், கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வானவிளிம்பை முத்தமிட்டுக்கொண்டு, பரந்து கிடக்கின்றன. மாரிக்காலத்திலே அவ்வயல்வெளி, பச்சைப் பசேலெனக் கண்கொள்ளாக் காட்சியளிக்கின்றது. மாசு மறுவற்ற பிரமாண்டமான மரகதக் கம்பளமொன்றை, இயற்கைத்தேவி விரித்துவிட்டு அமர்ந்திருப்பதுபோல, அது கவினளிக்கின்றது. செழித்து வளர்ந்த செந்நெற்பயிர்கள், வாடைக்காற்றிலே அசைந்து அலையெறிவதனால், அவ்வயல்வெளி பசுங் கடலைப்போலவும் மிளிர்கின்றன. சில வயல்களிலேயுள்ள நெற்பயிர்கள் சூல் கொண்ட பாம்பைப்போலக் கருக்கொண்டு காணப்படுகின்றன. சிலவற்றிலே கதிர்கள், வெளிவந்து நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. அவை பெருஞ் செல்வமடைந்த கீழ்மக்கள் இறுமாந்து தலைநிமிர்ந்து நிற்பதை நினைவூட்டுகின்றன. சிலவற்றிலே கதிர்கள், பால் பிடித்து முற்றி விளைந்து, தலைவணங்கிச் சாய்கின்றன. அவை கல்வியிலே துறைபோய அறிஞர்கள், செருக்கின்றித் தாழ்ந்து நிற்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அச்செந்நெற்கழனிகளின் இடையிடையே, நீர்நிறைந்து ததும்பும் பொய்கைகள், மரகதக் கம்பளத்திலே பதிக்கப்பட்ட நீலமணிகள்போல ஒளிர்கின்றன. அவற்றிலே செந்தாமரையுங் குமுதமுஞ் செங்கழுநீரும் மலர்ந்து சிரித்து, மனத்தைக் கொள்ளைகொள்ளுகின்றன.

அந்தச் செந்நெற் கழனிகளை யடுத்து, அக்கிராம மக்களின் வீடுகள் காணப்படுகின்றன அவை பெரிய மாளிகைகளல்ல; சிறியனவும் பெரியனவுமான மண் குடிசைகள். அக்கிராமத்திலுள்ள ஒரு வீட்டையும் அங்கு வாழ்வோரையும் அறிந்துகொண்டால், பெரும் பாலும் அக்கிராமத்தையும் அக்கிராம மக்களின் வாழ்க்கைமுறையையும் அறிந்துகொண்டது போலாகி விடும் அதோ, தெரியும் அந்த வீடு, சிவராமனுக்குச் சொந்தமானது. அவ்வீட்டைச் சூழவரப் பரந்த நில முண்டு. அதன் மேற்றிசையிலே பத்துப்பன்னிரண்டு தென்னைமரங்களும் அவற்றினிடையே அடிபெருத்து நுனிசிறுத்து, சிறியனவும் பெரியனவுமாகத் தோன்றும் வைக்கோற் போர்களுங் காட்சியளிக்கின்றன. வட கிழக்கு மூலையிலுள்ள கிணற்றைச் சூழவர, வாழைத் தோட்டமுண்டு. வாழைகளிற் சில, பருவமங்கைய ரைப்போல மதர்த்துப் பூரித்து மனத்தை மகிழ்விக் கின்றன சில, தாய்மையடைந்து குலை சுமந்து தலை வணங்குகின்றன. அவ்வாழைத்தோட்டத்தின் காவலர் போல, கமுகுகள் அணியணியாய் நிற்கின்றன. அவற் றின் உச்சியிலே, செய்யனவான பழங்களும் பசியன வான காய்களுங் குலைகுலையாகத் தொங்குகின்றன. கமுகென்னுங் கன்னி, தன் கழுத்திலுள்ள பவள மாலைபோலவும், மரகதமணிமாலை போலவும் அவை மிளிர்கின்றன. நாலைந்து எலுமிச்சைகளுந் தோடைக ளும் வாய்க்காற் கரையிலே செழித்து நிற்கின்றன. வீட்டின் தென்புறத்திலே, மாமரங்களும் பலாமரங்க ளும் விண்டொட வளர்ந்து, நாற்றிசையிலும் கிளைக ளைப் போக்கி இறுமாந்து நிற்கின்றன. வரையாது வழங்கும் வள்ளல்களைப்போன்று தீங்கனிகள் பல சுமந்து, கிளைக்கரங்களை அசைந்து 'வருக, வருக' என அழைக்கின்றன. அதோ, அந்தப் பலாமர நிழலிலே இரு எருத்துமாடுகள், கண்களை மூடியுந் திறந்தும் அடிக் கடி தலையாட்டியும் அசைபோடுகின்றன. தலையாட்டும் போதெல்லாம் கழுத்திற் கட்டப்பட்டுள்ள சதங்கைகள்

கலகலக்கின்றன. பளபளக்குங் கூரிய கொம்புகளும் பருத்துயர்ந்து சற்றுப் பின்சரிந்த 'ஏரி' யும் மொழு மொழுவென்ற உடலும் அவற்றின் கம்பீரத் தோற்றத் திற்குச் சான்று பகர்கின்றன. அவற்றினயலிலே பாற் பசுக்கள் கட்டப்பட்டு நிற்கின்றன; அவற்றின் இளங் கன்றுகள் அச்சமின்றி அங்குமிங்குந் துள்ளி விளையாடு கின்றன; 'அம்மா' என்ற தாயின் குரல் கேட்டு ஓடி வந்து மடி மூட்டிப் பால் குடிக்கின்றன. வீட்டுக் கோடி யிற் கட்டப்பட்டுள்ள தாயாடு, தன் குட்டிகளைக் கூப் பிடுகின்றது. குட்டிகளிரண்டுந் தாயின் குரலைக் கேளா மல் துள்ளித் திரிகின்றன. மாமர நிழலிலே நிற்கும் வண்டியில் நாலைந்து சிறுவர் இருக்கின்றனர். ஒருவன் ஆசனத்திலமர்ந்து, தன் கையிலுள்ள தடியால் துலா வில் அடித்து, ''ஏய், சூ, ஹா'' என்று பலமாகக் கத்துகிறான். வண்டி வெகு வேகமாக ஓடுவதாக எண்ணிச் சிறுவர் கைகொட்டி மகிழ்கின்றனர். ''ஐயோ ... — அம்மா, அக்கா கிள்ளுகிறாள்'' என்று, ஊஞ்சலாடிக்கொண்டிருந்த தங்கை, வீரிட்டுக் கத்து கிறாள்; நெடுநேரமாகத் தங்கை, தமக்கையை ஊஞ்ச லாடவிடாமையால் ஏற்பட்ட சிறுகலகம் அது. உடனே வண்டியிலிருந்த சிறுவர்கள் வேடிக்கை பார்க்கக் கூடி விடுகிறார்கள். அந்தச் சிறுமி அழுதுகொண்டு வீட்டை நோக்கி ஓடுகிறாள். தன் கணவனுக்கு உணவு பரிமாறிக் கொண்டிருந்த தாய், தன் சின்ன மகளை அணைத்துக் கொள்ளுகிறாள். அந்தக் கணவன் மனைவியரிடம் எவ் வித ஆடம்பரச் சின்னமும் இல்லை; எளிமைக்கோலமே தலைதூக்கி நிற்கின்றது. அவர்கள் உழைத்து உழைத்து உரமேறிய உடலினர். அவர்களது உழைப்பு, பலபல உருவங்களில் வீடெங்கும் நிறைந்து கிடக்கிறது. மாரிக் காலத்திலே கழனிகளில் விளைந்த நெல் இரு கூடை களில் நிரம்பிவழிகிறது. முற்றத்தில் இரத்தினக் கம்பளம் விரித்தாற்போல, மிளகாய்ப்பழம் காய்கிறது. புகையிலை பதப்படுத்தப்பட்டுத் தலைவாயிலில் அடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, தோட்ட நிலத்திலிருந்து வந்தவை

அவை; சிறு குன்றுபோலக் குவிக்கப்பட்டுள்ள குரக்கன் கதிரும் பயற்றின் நெற்றும் உருட்டிவிடப்பட்ட பூசினிக் காய்களுங் கோடையிலே வயல் தந்த செல்வங்கள். அவர்கள் தாமுமுண்டு பிறர்க்கும் அளித்து இன்பங் காணுகிறுர்கள். இத்தகைய காட்சிகளை அக்கிராமத்தி லுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலுங் காணலாம்.

அன்று திருக்கார்த்திகை. அதுவே அக்கிராமத்தி லுள்ள முருகன்கோவிலில் நடக்கும் பெருவிழா; ஊரவர் கள் அதி ஆவலோடு காத்திருக்குந் திருவிழா. அன்று மாலையிலேயே அவ்வூர் மக்களனைவருங் கூடி விடுகின்ற னர். அயலூரவர்களும் பெயர்பெற்ற அத்திருவிழா வைக் கண்டுகளிக்க, சாரிசாரியாக மாட்டுவண்டிகளில் வந்து சேர்கிறுர்கள். ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்க ளைக் கொண்ட சனசமுத்திரம் அலைமோதுகிறது. உள் வீதியிலே பக்திப் பெருக்குடையோர் கூடிய சபையிலே, அறிஞர் ஒருவர், "முருகன் பெருமை" என்னும் பொருள்பற்றிக் கதாப்பிரசங்கம் நிகழ்த்துகிறுர். அதில் மனஞ்செல்லாதவர்கள், மேற்புறத்து வெளிவீதியை நோக்கிச் செல்லுகின்றுர்கள். அங்குள்ள கொட்டகை யிலே பல கலைநிகழ்ச்சிகள் அரங்கேறுகின்றன. முதலில் கிராமத்துச் சிறுவர் சிறுமியரின் கிராமிய நடனங்கள் அரங்கேற்றப்படுகின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து கிரா மத்துக் கட்டிளங் காளையரின் சிலம்ப வித்தையும் மற் போரும் இடப்பெறுகின்றன. அவை நிறைவெய்தியதும் நாட்டுக்கூத்து ஆரம்பமாகிறது. அது "காத்தவ ராயன்" கூத்து. அத்தினத்துக்கென்றே கிராமத்து வாலிபர்கள், முறைப்படி அண்ணுவியின் சொற் கேட்டுப் பழகிய கூத்து. அது முடிவடையுந் தருணத் திலே கிழக்கு வீதியிலே மேளக்கச்சேரி ஆரம்பிக்கிறது. வெளியூர்களிலிருந்துவந்த புகழ்பெற்ற மேளக்காரரின் இன்னிசை வெள்ளம் அச்சூழலெங்கும் பரக்கிறது. நேரம் போனதை எவரும் உணரவில்லை. கோவில் மணி "டாண், டாண் — — டாண், டாண்" என்று ஒலித்தபோதுதான் எல்லோரும் உட்கோவிலை நோக்கி

விரைகின்றனர். முருகப்பெருமானுக்கு முறைப்படி பூசை நிகழ்கிறது. பின்னர், முத்துப்பல்லக்கிலே சுவாமி வீதிவலம் வருகிறார். கற்பூரச் சட்டியைத் தலையிலே தாங்கிக்கொண்டு பெண்கள் பலர் செல்கின்றனர். ஆவேசங்கொண்டு ஆண்களும் பெண்களும் ஆடுகின்றனர். 'முருகனுக்கு அரோகரா; கந்தனுக்கு அரோகரா!' என்ற ஒலி விண்ணை முட்டுகிறது மேளவாத்தியம் ஒருபுறம் முழங்குகிறது.; ஒருபுறம் கரகங்களுங் காவடிகளுந் தாளக்கட்டோடு ஆடுகின்றன; பொய்க்காற்குதிரை நடனம் ஒருபுறம் நிகழ்கின்றது. இத்தனை வரிசைகளோடு முருகப்பெருமான் பவனிவருகிறார். அங்கு கலையழகும் பக்திப் பெருக்கும் இணைந்து பிணைந்து மனத்தை மயக்குகின்றன.

அக்கிராமத்தில் விவசாயிகளோடு கொல்லவேலை, தச்சுவேலை, நெசவுவேலை முதலிய பல தொழில் செய்வோருங் கூடிவாழ்கின்றனர். ஒவ்வொருவனுந் தன் தன் தொழில்களைச் செவ்வனே செய்வதன்மூலம் தானும் வாழ்கின்றான்; பிறர்க்கு உதவிபுரிந்து மற்றவர்களையும் வாழவைக்கிறான். அங்குள்ள கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் விவசாய முயற்சிகளையும் பிற தொழிற்றுறைகளையும் நவயுக இயல்புக்கேற்ப மெல்ல மெல்ல மாற்றுவதிலே பெரும்பணி புரிகின்றன. சமய அறிவை வளர்ப்பதிலும் மூடநம்பிக்கைகளை அகற்றுவதிலுந் தொண்டுபுரிகின்றன. அங்குள்ள மருத்துவ நிலையம் மக்களின் நோயற்ற வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக விளங்குகின்றது. கிராமத்துச் சிரேஷ்ட பாடசாலையில் ஏட்டுக் கல்வியோடு, விவசாயக் கல்வியுந் தொழிற்கல்வியும் போதிக்கப்படுகின்றன. அது செவ்வனே நடைபெறுதற்குக் கிராமமக்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். அறிவுத்துறையிலும் பண்பாட்டுத்துறையிலும் அங்குள்ள சனசமூகநிலையம் செய்யுஞ்சேவை அளவிடற்கரியது. இத்தகையதொரு கிராமம் என் மனத்தைக் கவர்ந்து, கொள்ளை கொண்டதில் ஆச்சரியமில்லையல்லவா ?

11

நான் விரும்பும் ஒரு நூல்

திருக்குறள்

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்.
2. ஆசிரியர் வரலாறு.
3. அதன் பொதுச் சிறப்புக்கள்.
4. அதன் அமைப்பு.
5. அதன் அகச் சிறப்புக்கள்.
6. முடிபு.

இறவாத புகழுடையனவும் மக்கள் வாழ்வை உயர்த்துவனவுமான பெருநூல்களை உலகிற்கு ஆக்கித் தந்து, அதன்மூலம் என்றும் வாழுந் திறம்பெற்று விட்ட புலவர் பெருமக்கள் மிகச் சிலரேயாவர்; அவர்களே உலக மகாகவிஞர்கள் என்னுஞ் சிறப்புப் பெறத் தக்கவர்கள். அவர்களுள் ஒருவர் திருவள்ளுவர் என்பது உலகனைத்தும் ஒப்புக்கொண்டதோருண்மை. அவர் தமிழர்; தமிழ் நாட்டிற் பிறந்தவர்; அவரியற்றிய நூல் திருக்குறள். அது உலகிலே வளம்பெற்ற மொழிகளனைத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதனால், உலகனைத்துங் குறளொலி கேட்கிறது. உலக மக்கள் குறள் கூறும் அறங்களைப்பற்றிச் சிந்தனை செய்கின்றனர். இந்த உண்மையை அமரகவி பாரதியார், "வள்ளுவன் தன்னை யுலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு" எனக் கருத்துச் செறிவோடு பாடியிருக்கிறார். இந்த உண்மையைக் கொண்டே திருக்குறள் தமிழிலக்கியத்திற் பெற்றுள்ள தகுதியையும் நிருணயிக்கமுடியும் ஒரு மொழியின் வளத்தை அம் மொழியிலுள்ள இலக்கியச் செல்வத்தைக் கொண்டே மதிப்பிடல் முடியும்; தமிழ் ஒப்பற்ற இலக்கியச் செல்வம் நிறைந்

திருப்பதால் ஒரு வளமார்ந்த மொழியென மொழியியல் வல்லார் கூறுகின்றனர். தமிழன்னையை அழகுபடுத்தும் எல்லா இலக்கிய அணிகளிலும் தலைசிறந்த சூளாமணியாய் விளங்குவது திருக்குறள்.

திருக்குறளாசிரியராான திருவள்ளுவர் பற்றிய கருண பரம்பரைக் கதைகள் பலவுளவேனும், அவை வரலாற்று நெறிக்குட்பட்டனவாகத் தோன்றவில்லை. அவை பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாதனவாய், மனம்போன போக்கிற் புனையப்பட்டு உலவுகின்றன. அவரது பிறப்பு வளர்ப்புப் பற்றியும், குலம் பற்றியும், சமயநெறி பற்றியும் பலபல வாதங்களும் ஆராய்ச்சிகளும் இன்றும் நடைபெறுகின்றன. இவைகள் மூலம் உண்மைத் திருவள்ளுவரின் வரலாற்றை அறிய முடியவில்லை. அவர் பிறப்பு, வளர்ப்பு, குலம், மதம் என்பன எவையாயினுமாக, அவர் தமிழ் நாட்டவரென்பதும் அவர் தமிழரென்பதும் அவராக்கித் தந்த அரும்பெரும் நூல் திருக்குறள் என்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மைகள். உண்மை வரலாறுகளைப் போற்றிப் பாதுகாக்குந் திறனற்ற தமிழ்நாடு, கற்பனைக் கதைகளைச் சோடிப்பதிலும் பார்க்க இவ்வுண்மைகளை மனத்துக் கொள்ளலே அமைவுடைத்தாகும். எனவே, இன்று உண்மைத் திருவள்ளுவரை உணரக்கூடிய ஒரேயொரு கருவி, அவரியற்றிய திருக்குறளாகும்; அதனாலேதான், திருக்குறளுக்குத் திருவள்ளுவர் என்ற பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

உலகிலே தோன்றும் நூல்களனைத்தையும் முப்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். தோன்றியபோதே மனத்தை மயக்கி, பின்னர்த் தேடுவாரற்று அழிந்துவிடுவன ஒருவகையின. நூலெழக் காரணமான சந்தர்ப்பமும் தேவையும் உள்ளவரையும் உயிர்வாழுந்தகையன இன்னோர் வகையின. மூன்றும் வகையின காலத்தை வெல்லுந் தகுதியுடைய சிரஞ்சீவி நூல்கள். அவை எக்காலத்தில் இயற்றப்பட்டனவாயினும் அக்காலத்துக்கு மாத்திரமன்றி முக்காலத்துக்கும் வந்துதவிப் பயன் தருவன. இவ்வகை நூல்கள் மிகச் சிலவே. அவற்றுளொன்று திருக்குறள். திருக்குறட் கருத்துக்கள், பொய்யில் புலவர்களான சான்றோர்களது

நாவிலும் நூலிலும் மேற்கோள்களாகப் பெரிதும் பயின்று வந்துள்ளன. அவ்வாறு பயின்று வந்தமை திருக்குறளுக்குரியதோர் தனிச்சிறப்பு. உதாரணமாக "தெய்வந் தொழா அள்" என்ற குறளை, மணிமேகலை ஆசிரியரான சீத்தலைச் சாத்தனார், சதுக்கப் பூதத்தின் கூற்றாக, "தெய்வந் தொழா அள் கொழுநற் றொழு தெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் மழை யென்னும் பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்" என்று எடுத்தாண்டுள்ளார். எனவே, புலவர் பெருமக்களின் உள்ளங் கவர்ந்த உயர்ந்த நூல் திருக்குறள். சங்க நூல்களும் பிற்காலத்தெழுந்த காவியங்களும் பெரும் பாலுந் தெய்வங்களையும் அரசர்களையும் அவர்கள் நடத்திய போர்களையும் பெருங்குடி மக்களையும் பற்றியே பேசிச் செல்கின்றன. ஆயின், திருக்குறள் நன்றுந் தீதுங் காட்டுதல் மூலம் கொள்ள வேண்டியனவற்றை வலியுறுத்தி, மக்கள் அறநெறியில் வாழ வழிகாட்டுகிறது. அதனால், அது மக்கள் நூல்; உலகப் பொது நூல்; உலகனைத்துக்கும் பொருந்தும் அறநூல். அதன் கண் மிளிரும் பலவகைப் பண்புகள் காரணமாக, அதற்குப் பல சிறப்புப் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. உண்மைகளேயன்றி வேறெதனையும் கூறாவியல்பினாற் பொய்யாமொழியென்றும், அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முத்திறப் பகுப்புடைமையால் முப்பாலென்றும் மனிதனுக்கு நற்கதிகாட்டித் தெய்வீக நிலைக்குயர்த்தும் பண்புடைமையாலே தெய்வநூல் என்றும் அஃது அழைக்கப்படுகிறது.

உலக இலக்கியச் சோலையிலே, மணம் மிக்க மலராக விளங்குந் திருக்குறள் முப்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவை: அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்பன. இம்மூன்று பிரிவுகளிலும் உயிரோட்டமாக ஒளிருங் கொள்கை, உலகம் ஒருகுலமாதல் வேண்டுமென்பது. அக்கொள்கை உதயமாகுமிடம் காமத்துப்பால். உலக வாழ்க்கை ஆண் பெண் கூட்டுறவிலே முகிழ்த்துப் பின் விரிவடைந்து

செல்கிறது; காதலிருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு படுதலிலே அரும்பித் தழைக்கிறது. அங்கே அன்பு-தெய்வீகமான காதல் - பிறக்கிறது. அதுவே உலகம் ஒரு குலமாதல் வேண்டும் என்னுங் கொள்கை மூளை கொள்ளுமிடம். இந்தக் காதல் நெறியை, அகவாழ்வை, தமிழ் என்னும் அன்பு நெறியை, காமத்துப் பால் பேசிச் செல்கிறது. அன்பிலே மலர்ந்த காதல் வாழ்வு, தன்னை மறந்து மற்றவருக்காக வாழும் தியாகவாழ்வாகிறது; நுண்ணிய உணர்ச்சித் துடிப்புக்களை விருந்தாக்கித் தருவது. அந்த ஒருவனும் ஒருத்தியும் கணவனும் மனைவியுமாகி இல்லறம் நடத்துகின்றனர். அங்கே மக்கள், சுற்றம் எனத் தொடர்பு பெருகி, அவர்களது உலகம் விரிவடைகிறது; கடமைகள் பெருகுகின்றன; செயல்கள் பரிணமிக்கின்றன; அவைகளுக் கடிப்படையிலே அன்பு இருக்கிறது; ''மனத்துக் கண் மாசிலனாதல்'' ஆகிய பண்பிருக்கிறது; அந்தப் பண்பே அறங்களனைத் தினதுந் தாயாகத் தோற்றமளிக்கிறது.

'மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற''
''அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா வியன்ற தறம்''

என, அறம் இன்னதென்பதையும் அதன் பண்புகளையுந் திருவள்ளுவர் தெளிவாக விளக்குகிறார். மனமாசின்மையாகிய பண்பிலிருந்து ஏனைய அறங்கள் வளரல் வேண்டும்; அன்றேல், அவையெல்லாம் மறமாகிவிடும். மனமாசின்மையினின்றும் விரிவடைந்த அறங்களுள் இல்லறத்தார்க்கு வேண்டியன இல்லறவியலிலுந் துறவறத்தார்க்கு வேண்டியன துறவறவியலிலும் விளக்கப்படுகின்றன. இவையிரண்டு இயல்களுஞ் சேர்ந்து அறத்துப் பாலாகிறது. இல்லறத்தார் இன்பவாழ்வு வாழ்வதற்கு நல்லாட்சி அமைப்பு வேண்டும்; பொருளீட்டும் வழிகள் வேண்டும்; ஈட்டிய பொருளை நெறியோடு துய்க்கத் தெரிதல் வேண்டும். இம் மூன்றும் பொருட்பாலிற் பேசப்படுகின்றன. நாட்டை வளமாக்கிக் குடிகளைப் போற்றிக் காக்கும் நல்லாட்சி முறை, அரசியல், அமைச்

சியல் என்னும் இருபகுதிகளிலும் ஏனையன ஒழிபியலி லுங் கூறப்படுகின்றன.

திருக்குறளிலுள்ள ஒவ்வோர் அதிகாரமும் ஒவ் வொரு பொருளைப் பற்றிப் பேசுகிறது. விளக்கப்படும் பொருள், பலபல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, மனத்திற் பதியும் வண்ணம் உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறை யாலுங் கூறப்படுகிறது.

"கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்."

எனக் கற்றார், கல்லாரியல்புகளை இருவகை வாய்பாட் டாலும் விளக்குகிறார். சொற்செட்டுடன் கருத்தாழ மும் தெளிவும் நிறைந்து ஒவ்வொரு குறளும் பொலி கிறது. கல்வியின் பயனைப்பற்றி அறிஞர் பலர் தந்தம் நூல்களில் விரித்து விளக்குவதை,

"கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழா அரெனின்"

என, இரத்தினச் சுருக்கமாக விளங்கவைக்கிறார். உல கறிந்த உவமைகளைக்கொண்டு கருத்தை விளக்குமாற் றல் பெற்ற கவிஞர் மிகச்சிலரே. அச்சிலரில் வள்ளுவர் தலையாயவர்.

"தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு"
"தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை."

இக்குறள்களிலே பொருளை விளக்க, வழக்கிலுள்ள உவமைகளைப் புலவர் கையாண்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் உலகுக்கு விலைமதிப்பரிய மாணிக் கங்கள் நிறைந்த பேழையொன்றைத் தந்துள்ளார்; அதுவே திருக்குறள். அப்பேழை நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவையே, திருக் குறளிலுள்ள அதிகாரங்கள். ஒவ்வோர் அறையிலும் ஒன்றற் கொன்று தரத்திற் குறைவுபடாத பப்பத்து மாணிக்கங்களுள்ளன. அவையே ஒவ்வோர் அதிகாரத்து முள்ள பப்பத்துக் குறள்கள். அவற்றைக் கற்றுணர்ந்து பயன் கொள்வது உலகின் தலையாய கடமையாம்.

Miss. B. viji

12

சொற்பொழிவு:

"பனைவளம் பெருக்கிப் பொருள்வளம் காண்போம்.

குறிப்புக்கள்:

1. அமைப்பு
2. பனையின் தனிச்சிறப்பு.
3. பனையின் பயன்கள்: பலவகை உணவுப்பொருள்கள்.
4. பனையின் பயன்கள்: ஓலை, மரம் முதலியன.
5. பனையின் பயன்கள்: மழைக்குக் காரணியாதல்.
6. இன்றைய நிலையும் பனைவளம் பெருக்கும் விழிப்புணர்வும்.
7. பனைவளம் பெருக்க மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகள்.
8. முடிபு.

அறிவு சான்ற அவைத்தலைவர் அவர்களே, பனையின் மாண்புகளை எடுத்தியம்ப வந்திருக்கும் பேச்சாளர்களே, 'பனை வளம் பெருக்குவோம்' என்னும் உறுதி கொண்ட உள்ளத்துடன் இங்கே குழுமியிருக்கும் அவையோர்களே, அனைவர்க்கும் எனது பணிவன்பான வணக்கம்.

விண்ணுலகக் கற்பகதரு பற்றி நீங்கள் அனைவீரும் அறிந்திருப்பீர்கள்; மாண்பு மிக்க அம்மரம் வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றை அளித்திட வல்லது என்பதையும் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் ஆனால், அஃது எத்தகைய வடிவும் வனப்புங் கொண்டதெனக் கண்ணுற்றிருக்க மாட்டீர்கள். ஆக 'கற்பகதரு' என்பது புலவர்கள்

புனைந்ததொரு அழகிய கற்பனை எனவே கொள்ளல் வேண்டும். கற்பகதரு என்னும் கற்பனைக்கு அடித்தளமாய் அமைந்த உண்மை எது? அடிமுதல் முடிவரை அளப்பரிய பலபல பயன்களை அளிக்கவல்ல மரந்தான்-பனைதான் 'கற்பகதரு' என்னுங்கற்பனைக்கு மூலஊற்றாயிற்று என்றுங் கொள்ளலாமல்லவா? அதனாலே, அது 'பூலோக கற்பகதரு' ஆயிற்று. அன்பர்களே, முதலிலே பனை வளர்ப்பதைப்பற்றிச் சிறிது எண்ணிப்பார்ப்போம். உங்களிலே யாராவது பனையை உண்டாக்குவதற்காக நிலத்தைக் கொத்தியோ உழுதோ பண்படுத்தியதுண்டா? பனம் விதைகளைப் புதைத்தபின்னர் அதற்கு நீர் பாய்ச்சியதுண்டா? எருவிட்டதுண்டா? எந்த நிலத்திலும் — குறிப்பாக நீர் வளமற்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் — மழைக்கால ஆரம்பத்தில் பனம் விதைகளை நிலத்திலே புதைத்து விடுதலொன்றே நீங்கள் செய்யும் முயற்சி; நீங்கள் செய்யும் நன்றி; இந்தத் தினைத்துணை நன்றியைப் பனை என்றுமே மறப்பதில்லை. பனம்விதை முளைத்து வளர்ந்து, அளப்பரிய பலபயன்களை உங்களுக்கு வாரி வழங்குகிறது.

பனையென்னுங் கற்பகதரு நமக்கு வாரிவழங்கும் பெருநிதியங்களைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்ததுண்டா? வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலே வாழ்ந்த நம்முன்னோர், தம்மறிவெல்லைக்கமைந்த வகையிலே, பனை தந்த செல்வமனைத்தையும் பயன் செய்து வளமாக, திடமாக வாழ்ந்தனர். கடுங்கோடைக் காலத்திலே பனை தந்த நுங்கும், பதநீரும், கள்ளும் ஊட்டச்சத்து மிக்க குளிர் பானங்களாய் அமைந்தன. வெம்மை காரணமாகத் தோன்றும் பலபல நோய்களை நீக்கி அவை சுகஞ் செய்தன. பனம் பழத்தினைச் சுட்டு, கறந்த பழப்பாகினைக் காலையுணவாகக்கொண்டனர். பனங் களியைக் கறந்து பாயிலே பரப்பி, வெயிலிற் காய விட்டுப் பனாட்டு ஆக்கினர். மழைக்கால ஆரம்பத்திலே மண்ணிலே பாத்தியமைத்து, பனம் விதைகளைப் புதைத்து, அவை ஈன்ற கிழங்குகளைக்கிண்டி எடுத்தனர், பனங்கிழங்கு ஒடியல்

லர்யும் புழுக்கொடியலாயும் உருப்பெற்றது. பனாட்டு, ஒடியற்பிட்டு, ஒடியற்கூழ் என்பன நமது முன்னோரின் உணவில் ஒரு கூறாக அமைந்தன. இவை இன்றைய உணவியலாய்வின்படி, புரதம் நிறைந்த சிறந்த உணவு வகைகள் எனக் கருதப்படுகின்றன. இவ்விடயங்கள் உங்களிற் சிலருக்கு அதிசயமானவையாகத் தோன்ற லாம்; ஆனால் உண்மை.

எமது முன்னோர்க்குப் பனைதந்த மற்றொரு செல்வம் பனையோலை. அது வீடுவேய, வேலியடைக்க, பசுந்தழையுரமாகப் பலவகையிற் பயன்பட்டது. பசும் புல்லற்ற கோடைக் காலத்தில், மாடுகளுக்குகந்த பச்சிலையுணவாகவும் பனையோலை பயன்பட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள். குருத்தோலை பாயாய், பெட்டியாய், கடகமாய், சுளகாய், விசிறியாய் எத்தனையோ வண்ண வண்ண வடிவங்கள் கொள்ளுகின்றன; இவ்வாறாய பன்னவேலை, குடிசைத் தொழிலாய்ப் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்தது. பனைமட்டையினின்றும் பெறப்பட்ட நார். கயிற்றுக்குப்பதிலீடாய் விளங்கியது. இன்றும் பனைமரம் வளையாகவும் கைம்மரமாகவும் சலாகையாகவும் வீடுகட்டப்பயன்படுவது நீங்கள் அறிந்ததே.

இக்காலத்திலே வடக்கு, கிழக்குப் பிராந்தியங்களிலே பருவமழை பொய்த்து வறட்சி நிலவுகிறதே! இதற்கான காரணத்தைப்பற்றி நீங்கள் சிந்தித்ததுண்டா? இப்பிராந்தியங்களிலே மலைவளஞ் சுரப்பதற்குப் பனங்கூடல்களும் ஒருவகையிற் காரணிகளாய் அமைந்தன என்றால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஆனால் அது விஞ்ஞான பூர்வமான உண்மை. ஆக, பனைகள் வானுற வளர்ந்து, வருண பகவானை நோக்கித் தவங்கிடந்து, மழைபொழிவித்த பெருந்தவ முனிவர்கள் என்று கூறலாம்.

கால சக்கரம் சுழன்றது. அந்நிய ஆதிக்கமும் ஆடம்பரமோகமும் உத்தியோக வேட்கையும் எம்மி

உங்களி

ையே வியாபித்து, அருமருந்தன்ன எமது மூலப் பொருள்களைப் பயன் செய்யும் பண்பை அடிமைப்படுத்தின. அதனால், இன்றுள்ள இளந்தலைமுறையினர் கண்களுக்குப் பனை, ஓர் ஏளனப்பொருளாயிற்று. பனையிலிருந்து பெறப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களும் பிற உற்பத்திப் பொருள்களும் அநாகரிகச் சின்னங்களாகக் கருதப்படலாயின. பனைமரங்கள் கண்மூடித்தனமாக அழிக்கப்பட்டன. பசுமைகொழித்த பனங்கூடல்கள் பொட்டல் வெளியாயின. இவ்வாறு பனைவளம் அழிந்தமையால் பனை உவந்தளித்த பலபல பயன்கள் இல்லையாயின. இந்நிலையை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் இந்நிலை மாறவேண்டாமா? மோகவிருள் மூடிக்கிடந்த எங்கள் மனங்களிலே விடிவெள்ளி முளைத்துவிட்டது! இன்று பனைவளம் பெருக்கவேண்டும் எனப் பேசாத நாவில்லை; எழுதாத ஏடில்லை. பனைவளம் பெருக்குதல் கோயில், குளம் அமைத்தல் போன்ற தெய்வத் திருப்பணியாகக் கருதப்படுகிறது. இத்திருப்பணியின் அத்திவாரமாக அமைவது பனைமரம் உண்டாக்குதலாகும். இவ்வுயர் பணியினை, 'மில்க் வைற் சோப் தாபனத்தினர்' செம்மையுறச் செய்து வருகின்றனர். பனம்விதைகளைச் சேகரித்துத் தேவைப்படுவோர்க்கு இலவசமாக வழங்கி, பனைநடுகை இயக்கத்துக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகின்றனர். பாராட்டப்படவேண்டிய ஒரு தொண்டு அது. உங்கள் காணிகளிலுள்ள சின்னஞ்சிறிய வெளிகளிலும் பனம் விதைகளைப் புதைத்துப் பனைகளை உண்டாக்குங்கள்! ஒன்றாய், பத்தாய், ஆயிரமாய் இலட்சமாய் பனை மரங்கள் வளர்ந்தோங்க வழி செய்யுங்கள்!

இன்று பனையாற் பெறப்படும் பயன்களின் எண்ணிக்கை, விஞ்ஞானப்பாங்கான ஆராய்ச்சி முறையால் மேலும் பெருகியுள்ளது. தென்னிந்தியாவிலே பனம் பொருள் உற்பத்தி பற்றிய ஆய்வுகள் வேகமாக முன்னேறியுள்ளன. அவ்வாய்வுகளினால் புதிய புதிய உற்

பக்திப் பொருள்களான பனஞ்சீனி, பலவகைத் தூரிகைகள், அலங்காரப் பொருள்கள், பனஞ் சாராயம் முதலியன கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலே பலபல பொருள்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுப் பெருந்தொகை அந்நிய செலவாணியைச் சம்பாதிக்கின்றன. இந்நிலையை எண்ணும்போது வியப்புண்டாகவில்லையா? குமரப்பாபுரம், திருநெல்வேலி, பரமக்குடி முதலிய இடங்களிலுள்ள மக்கள் பனையை நம்பியே வாழ்கின்றனர் என்றால் உங்களால் நம்ப முடியுமா? பனைச் செல்வத்தின் வியத்தகு பயனை யுணர்ந்த எம்மரசும் பனம் பொருள் அபிவிருத்திச் சபையை நிறுவியுள்ளது. அச்சபை பனைநநிகை இயக்கத்துக்குத் தூண்டுதல் அளிப்பதோடு, உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொள்வனவு செய்து, சந்தைப்படுத்தும் பெருந்தொண்டினையும் ஆற்றுகிறது. அதனால், பனம் பொருள் உற்பத்தியாளர் வேலைவாய்ப்பினையும் கணிசமான வருமானத்தினையும் பெறுகின்றனர். எமது நாட்டுப் பனம் பொருள் அபிவிருத்திச்சபை, இத்துறையில் அனுபவம் பெற்ற இந்திய நிபுணர்களின் ஒத்துழைப்பையும் ஆலோசனையையும் பெறுதல் நன்று. அதனால், நம் நாட்டிலும் பனைவளத்தினால் பொருள் வளம் பெருகும் நிலை ஏற்படலாம்.

இறுதியாக,

''பலகோடி பயன்தரவே பனைக்குலங்கள் இருக்கின்றோம்
பலந்தேடும் மனிதருக்குப் பயன்தரவே வாழ்கின்றோம்
குலம் வாழக் குடிவாழக் கிராமத்தின் ஏழைகளின்
நலம் வாழ வேண்டுமெனில் நம்புங்கள் எங்குலத்தை''

எனப் பனைமரம் பாடுவதைக் கேளுங்கள், கேட்டு, பனைவளம் பெருக்கிப் பொருள் வளங் காணுங்கள் என வேண்டிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

13

மது எனும் அரக்கன் மாய வேண்டும்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்: மது இன்னதென்பதும் வகையும்.
2. மது அருந்துவோர் கூறும் வேடிக்கையான காரணங்கள்.

மது விலக்கப்பட வேண்டிய காரணங்கள்:

3. அறிவைக் கெடுத்தல்.
4. பஞ்சமாபாதகங்களின் தாயாதல்.
5. குடும்ப வாழ்வைக் கெடுத்தல்.
6. தனிமனித வாழ்வைக் கெடுத்தல்.
7. மதுவை விலக்கும் வழிகள்.
8. முடிபு.

நமது நாடான இலங்கையிலே கொலை, களவு, கொள்ளை முதலிய பாதகச் செயல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. இவ்விழிநிலையை நாளிதழ்களில் வெளியாகுஞ் செய்திகளைக் கொண்டும் ஆண்டுதோறும் 'பொலிஸ்' பகுதியினர் வெளியிடும் அறிக்கைகளைக் கொண்டுந் தெளிவாக உணரலாம். நாட்டின் நற்பெயருக்கு மாசேற்படுத்தும் இந்நிலைக்குக் காரணங்கள் பலவுள வேனும், அவற்றுட் சிறப்புடைக் காரணமாய் அமைவது மதுபானம். போதையூட்டி, மதியை மயக்கி, மக்களை மாக்களாக்கும் எப்பொருளும் மதுவின்பாற் படும். கள், சாராயம், கஞ்சா, அபின், விரண்டி, விஸ்கி முதலியன பல்வேறு உருவங்கொண்ட மது வகைகளே.

மது அறிவை மயக்குவது; கொடிதினுங்கொடிது. இவ்வுண்மைகளை நன்கு உணர்ந்தும், மக்கள் மதுவை

அருந்துகிறார்களே, ஏன்? அதற்குக் கூறப்படும் காரணங்கள் வெகு விசித்திரமானவை. துன்ப, துயரங்களினாலும் வாழ்வில் ஏற்படும் பலவகை இன்னல்களினாலும் மனம் அமைதியிழந்து தவிக்கும்போது அவற்றையெல்லாம் மறந்து, சிறுபொழுதாயினும் மனஞ் சாந்தியடைவதற்காகச் சிலர் மதுவையருந்துகிறார்களாம்! வாழ்க்கைப் போராட்டத்திலே சிக்கி, 'இன்பமெங்கே, இன்பமெங்கே' யென்று ஏங்கித் தவித்து, அதைக்காணும் வழியறியாத சிலர், மயக்க நிலையில் ஒருவகை இன்பம் அனுபவிப்பதற்காகக் குடிக்கிறார்களாம்! முயற்சியின் பின் ஏற்படும் களைப்பையும், சோர்வையும் போக்குஞ் சமயசஞ்சீவி மதுவெனக் கருதிச் சிலர் அருந்துகிறார்களாம்! மேலைத்தேச நாகரிகத்தில் மூழ்கிய சிலர், மது அருந்துவதை உயர்வெனக் கருதிப் பருகுகிறார்களாம்! அறிவுக்குப் பொருந்தாத இவ்விந்தைக் காரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, மது அருந்தபவர்கள், நாளடைவிலே பழக்கங் காரணமாக, மதுவுக்கு மீளா அடிமைகளாகி, வாழ்நாளை வீழ்நாளாக்குகின்றனர்.

"அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது" என்றார் ஔவையார், அத்துணைச்சிறப்புடையது மனிதப்பிறவி. தக்கது இது தகாதது இதுவென உணரத் துணைபுரிவதான பகுத்தறிவு உடைமையினாலே மனிதப் பிறவி சிறப்புப் பெறுகிறது. அதனால், பகுத்துணரும் பண்பே மனிதப் பண்பு; மனிதனிடத்துள்ள மதிப்பரிய பெரு நிதியம், இப் பெருநிதியம் எவ்விதத்திலாயினும் இழக்கப்படுமானால், மக்கள் இழிநிலையடைந்து மாக்களாகிவிடுவர். எனவே, மனிதனை மனிதனாக்கிச் சிறப்புத் தருகின்ற அறிவை மயக்கி, மிருக நிலைக்குத் தள்ளும் எப்பொருளாயினும் — அதுவிண்ணோரமிழ்தாயினும் விலக்கப்படவேண்டியதே. மதுவும் மனிதனது சீரிய அறிவை மயக்கி, அவனை விலங்கு நிலைக்குத் தாழ்த்திவிடுவதனால், கண்டிப்பாக ஒதுக்கப்படவேண்டிய தொன்றாகிறது.

பொய், கொலை, களவு, கள், காமம் என்பவற்றைப் பஞ்சமாபாதகங்களென அறிஞர் கருதுவர்; "காதல், கவறாடல், கள்ளுண்டல், பொய்ம்மொழிதல், ஈதல் மறுத்தல்" என்னும் இவை விலக்கப்படவேண்டிய பாதகங்களென நளவெண்பா கூறுகிறது. இங்ஙனம் பாதகங்களுள் ஒன்றாக மது விளங்குவதோடு, பாதகங்களனைத்திற்கும் பெற்றதாயாகவும் அது காட்சியளிக்கிறது. மதுவுண்டோரின் அறிவு மயங்குவதனால் அவன் நன்மை தீமையுணராமலும், குருதியோட்ட வேகங் கூடுவதனாற் காமுகனாகமாறியும் பாதகஞ் செய்யத் துணிகிறான்; அதனால், உத்தமர்களால், எண்ணப்படாத இழிந்தவனாகிறான். கைப்பொருளனைத்தையும் மதுவிலே கரைத்து, பின்னர் மதுவுக்குந் தனக்குங் குடும்பத்துக்குமாகப் பொருளீட்டக் குறுக்குவழிகளிலீடுபடுகிறான்; அதனாலே சூதாடத் துணிந்து, கையிலுள்ள சிறிது பொருளையு மிழந்து, நடைப்பிணமாகிறான். பொருளற்ற நிலையிற் பொய்பேசுதலுங் கடன்படுதலும் பிறரை இரந்து பின்னிற்றலுமாகிய இழிகுணங்கள் அவனைத் தொடருகின்றன. குடிபோதையினால் அறிவு மயங்கிய நிலையில், பிறரது சொற்களையுஞ் செயல்களையும் பகுத்துணர முடியாத பெருங் கலகக்காரனாகவுஞ் சிலவேளை கொலைகாரனாகவும் மாறுகிறான். இவ்வித இழிநிலைகளாலேற்படும் பயனை வள்ளுவப் பெருந்தகை இரத்தினச் சுருக்கமாக,

> "உண்ணற்க கள்ளை; உணிலுண்க; சான்றோரால்
> எண்ணப் படவேண்டா தார்"

என்று கூறுகிறார். எனவே, மது விலக்கப்பட வேண்டியதொன்று.

மனிதனின் குடும்ப வாழ்வைச் சீர்குலைத்துவிடும் இழிகுணம் மதுவுக்குண்டு. மதுவருந்தும் பழக்கமுடையோன், பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பொருளை மதுவுக்காகச் செலவிடுகிறான். அதனால், அவனுழைப்பை நம்பியிருக்கும் மனைவி மக்கள், பசி பசியென்று துடித்

துப் புலம்பவேண்டியநிலை ஏற்படுகிறது. தனது வரு வாயை மதுவரக்கனுக்குப் பலியிட்டுப் போதாமற் போகவே, முன்னோர் தேடிவைத்த பொருள் பண்டங்களையும் நிலத்தையும் விற்றுவிடுகிறான். மனைவி மக்களின் அணிகலன்களையும் விற்றுவிடுகிறான். மங்கையர், மங்கலமாக, உயிராகப் போற்றும் தாலியினையும் பறிக்கத்துணிகிறானென்றால், மதுவின் கொடுமை எத்துணையதென்று வருணிக் முடியுமோ! இந்நிலையில் இன்பமும் அமைதியும் குலவவேண்டிய குடும்ப வாழ்வு, சகிக்க முடியாத நரகத் துன்பமாய் மாறிவிடுகிறது. ஆகவே, குடும்ப வாழ்க்கையைக் கெடுத்து அதனை நாசமாக்குங் குடி, விலக்கப்படவேண்டியதாகிறது.

மது அருந்தியவனது குடும்பம் அழிவது மாத்திரமன்று; அவனது வாழ்வும் அழிகிறது. மது அருந்தியவன், மதவின் ஆதிக்கத்துக் குட்பட்டிருக்கும் வேளையிலே சோர்வு நீங்கிச் சுறுசுறுப்புடையவன் போலத் தோன்றுவது உண்மையேயாயினும், அதனாதிக்கந் தீர்ந்தபின், நீங்கிய சோர்வினும் பார்க்கப் பன்மடங்கு கூடிய சோர்வுடையவனாகின்றான். இச்சோர்வு காலகதியில் எத்தொழிலுஞ் செய்ய இயலாத நரம்புத் தளர்ச்சியையுண்டாக்குகிறது. மது அவனது உடல் உள்ளுறுப்புக்களின் செம்மையான இயக்கத்தைப் பாதிக்கிறது; ஈரலைக் கருக்குகிறது. அதனால், அவன் நோயாளியாகிறான். எனவே, மது மனிதனை மாய்க்கும் நஞ்செனக் கருதப்படுகிறது.

> ''துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
> நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்''

என்பர் திருவள்ளுவர். எனவே, மது மனிதனால் தீண்டப்படாத இழிபொருள். இவ்விதம் தனிமனிதனும் குடும்பமும் மதுவினால் அழிக்கப்படவே நாட்டின் நல்வாழ்வுங் கேடடைகிறது. அதனாலன்றோ நாட்டின் நல்வாழ்வுக்கு மதுவிலக்கு மிக அவசியமெனக் கண்டார் காந்தியண்ணல்.

நம் ஈழத் திரு நாட்டிலேயும் மது ஒழிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இங்கும் மதுவிலக்குச் சித்திபெற வேண்டுமானால், மது அருந்தும் மக்களிடையே மன மாற்றம் ஏற்படவேண்டியது மிக அவசியம். மது வரக்கன் நாட்டில் நிகழ்த்தும் கோர நர்த்தனங்களை மக்கள் புத்தி பூர்வமாக உணர்தல் வேண்டும். தனி மனித வாழ்வையுங் குடும்ப வாழ்வையுஞ் சீர்குலைத்து அழிவு செய்வதனால், தீமைகளிற் பெருந்தீமை, மதுவென மக்கள் சந்தேக விபரீதமற உணர்தல் வேண்டும் மக்களிடையே மனமாற்றம்ஏற்படாதபோது, ஆட்சியாளர் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தினும் பெரும் பயன் விளையாது. சட்டத்தின் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு, மக்கள் கள்ள வழிகளில் மதுவை உற்பத்தி செய்து அருந்துவர். எனவே, மக்களிடையே நல்லுணர்வு வளர்ந்து வரும்போது மது விலக்குச் சட்டத்தினாற் பெரும் பயன் விளையலாம். பாமரமக்களிடையே மதுவின் தீமைகளைப்பற்றிப் பலபல வழிகள் மூலம் பிரசாரஞ் செய்தல் வேண்டும். இம் முயற்சிக்கு எந்நாளும் குடும்பப் பெண்கள் பெரும்பலமாகநின்று உதவி புரிவார்கள். ஏனெனில், தாய்க்குலந்தான் மதுவரக்களின் கொடுமையினாலே பெரிதும் நலிவடைகிறது.

மது அறிவை மயக்கி மனிதனை விலங்கு நிலைக்குத் தாழ்த்துகிறது; பஞ்சமா பாதகங்களனைத்தினுக்கும் காரணமாகிறது; குடும்ப வாழ்வையுந் தனிமனித வாழ்வையுங் கெடுத்து, நாட்டைச் சீரழிக்கிறது. இக்காரணங்களால் அது விலக்கப்படவேண்டிய பொருள்களிலே மிக முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. மதுவிலக்குச் சித்தி பெறுதற்கு மக்களின் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்போடு, மதுவிலக்குச் சட்டமும் நடைமுறைக்கு வருதல் வேண்டும். அவ்விதம் மது விலக்கப்படுமாயின், தனிமனிதன் நோயற்ற சிறப்பான வாழ்வு வாழ்வான்; குடும்பங்கள் அமைதியும் பொருள் வளமும் பெற்றுச் சீர்பெறும்; அதனால் நாடு நலமுறும்.

14

தமிழ் நாடகக் கலையும் அதன் வளர்ச்சியும்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்.
2. நாடகக் கலையின் முற்கால உயர்நிலையும் அது வீழ்ச்சியடைந்த காரணமும்.
3. இக்கால நாடகங்களின் இயல்பும் நாடகச் சிறப்புக்கு உபகாரப்படுவனவும்.
4. நாடகக்கலை இப்போது முன்னேறும் விதம்.
5. நாடகக்கலை முன்னேறச் செய்ய வேண்டியன.
6. முடிபு (தொகுத்தல்).

உயர் தனிச் செம்மொழிகளில் ஒன்றான தமிழின் பொதுப் பண்பை உணர்ந்த சான்றோர், அதனை இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என முத்திறப் படுத்தினர். அவற்றுள் இயற்றமிழ் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைச் செய்யுள் வடிவிலோ வசனவடிவிலோ கூறும் பண்பு பொருந்தியது. இசைத்தமிழ், பண்ணுந் தாளமும் ஒருங்கியையப் பாட்டுக்களால் ஒரு பொருளை வெளியிடுந் தன்மையது. இயல், இசை என்னும் இரண்டோடும் மனவுணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் அபிநயங்களோடுங் கூடியது நாடகத்தமிழ். இயலும் இசையுங் கேள்வியின்பம் மாத்திரம் பயக்க, நாடகம் கேள்வியின்பத்தோடு காட்சியின்பமும் பயப்பது. அன்றியும் படிப்பு வாசனையற்ற பாமர மக்களுக்கு நல்லறிவு புகட்டி, உலகவியல்பினை உள்ளது உள்ளவாறே காட்டிச் செல்லுஞ் சிறப்புப் பொருந்தியது. இவ்விதத்

தன்மைகளால் நாடகம் மற்றைய இரண்டினைக் காட்டிலும், பொதுமக்களது அபிமானம் பெற்ற சிறந்தகலையாக விளங்குகின்றது.

இந் நாடகக் கலை பண்டைத் தமிழ் நாட்டிற்பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றிருந்ததோடு, அக்கால மக்களின் பேராதரவு பெற்ற ஒரு நளினக் கலையாகவும் விளங்கியது. முதலில் மக்கள் தம் மனத்தெழுந்த எண்ணங்களை மெய்ப்பாடுகள் மூலமாகவும் அபிநயங்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தினர். அது கூத்தென வழங்கப்பட்டது. "வாடா வயவர் ஏத்தும் வள்ளி" என அதனைத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. இக்கூத்து வேந்தர் அமைச்சர் முதலியோர்க்குரிய வேத்தியலெனவும் பொதுமக்களுக்குரிய பொதுவியலெனவும் இரு திறந்தனவாய் வழங்கின. அக் கூத்துக்கள் காலப்போக்கிலே விலாசம், அண்ணாவி மரபு நாடகம் என்னும் உருவங்கள் பெற்று ஆடப்பட்டன. பின்னர், இடையிடையே பொருத்தமான பாடல்களும் வசனங்களும் விரவிக் கதை தழுவி இன்றைய மேடைநாடகமாக மாற்றமடைந்தன. இன்றுள்ள நிலையினைப் போலன்றி, அன்று நாடகக் கலை மகோன்னத வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. நாடகப் பண்புகளை வரையறுத்து இலக்கணங் கூறுமளவுக்கு அது சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. அதனால், பரதம், அகத்தியம், முறுவல், சயந்தம், குண நூல், செயிற்றியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூல் முதலிய நாடகக் கலை சம்பந்தமான பல தமிழ் நூல்கள் தோன்றலாயின. இங்ஙனம் பெருமையுஞ் சிறப்பும் பொருந்திய தமிழ் நாடகக்கலை இடைக்காலத்தில் வீழ்ச்சியடைந்தது பெரிதும் வருந்தத்தக்கது. இடைக்காலத்திலே, தமிழ்நாட்டிற் பரவி வந்த சமணம், பௌத்தம் ஆகிய மதங்களும் ஆரியர் கொள்கைகளுந் தொன்று தொட்டுப் பயின்று வந்த தமிழரின் ஒழுக்க நெறிக்கு மாசு கற்பிக்கப் புகுந்தன. நாடகக் கலையால் ஒழுக்க நிலை வீழ்ச்சியடையுமென்ற போலிக்கொள்கை கொண்ட அவர்கள், தாமியற்றிய

நூல்களில் நாடகக்கலையை இழித்துரைத்தனர். அன்றியும், அரசர்களின் ஆதரவைப்பெற்று நாடகக்கலையை அழித்தொழிக்க முற்பட்டனர். அதனால், நடிகர்கள் கூத்தாடிகள் என இழித்துரைக்கப்படும் நிலை வந்தது; இவ்வாறு பல்லாண்டுக் காலமாக உயர்நிலையடைந்திருந்த நாடகக் கலை வீழ்ச்சியடைந்தது. நாடகக்கலை நூல்களும் வழங்குவாரற்று மறைந்தொழிந்தன. இந்த அழிநிலையினின்றுந் தப்பி. முத்தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் மாத்திரமே இன்றும் வழங்கி வருகிறது. இதன் மூலமே, பழந்தமிழ் நாட்டின் நாடகக்கலை பற்றிய செய்திகளை ஓரளவு உணர முடிகிறது.

ஒரு நாடகம் சிறப்புற அமைய வேண்டுமானால், சில பொதுப்பண்புகள் இன்றியமையாதனவாய் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். சிலப்பதிகாரம் நாடகவரங்கின் நீள, அகல, உயரம் பற்றியும் எழினிகளெனப்பட்ட திரைச்சீலையமைப்புப் பற்றியும் அரங்கிலே நிழல் விழா வகை ஒளியமைத்தல் பற்றியும் பின்னணியிசையாக வமையும் வாத்தியங்கள் பற்றியும் விரிவாகக்கூறுகிறது. இப் பண்புகளனைத்தும் இக்காலத்திற்கும் பொருந்துவனவாகவேயுள்ளன. இவைகளோடு, இன்றைய நிலையில் நாடகக் கதையும் நாடகத்தின் சிறப்புக்கு இன்றியமையாததொன்றாகிறது. இவையெல்லாவற்றையும் விட, நாடகத்தின் உயிராக, நாடகத்தின் உயர்வுக்குக் காரணமாக விளங்குவோர், கதாபாத்திரங்களை ஏற்று நடிக்கும் நடிகர்களேயாவர், ஏனைய அமைப்புக்கள் யாவுமே சிறப்புடன் அமைந்தபோதிலும், கதாபாத்திரங்களாக மாறி, உணர்ச்சி வெளிப்பாடான மெய்ப்பாட்டோடும் அபிநயங்களோடும் நடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த நடிகர்கள் இல்லையேல் நாடகம் சிறப்படையாது. நடிகன் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளைத் தோற்றுவித்து, காண்போர் நவரசங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்தல் வேண்டும். ஒருவன் பெருவீரனாக நடிக்க வேடம் பூண்டு விட்டானானால், அவன் சம்பவங்களுக்

கேற்றவாறு புருவத்தை வளைத்து உதட்டைப் பிதுக்கிப் பல்லைக்கடித்தல் வேண்டும்; கண்கள் சிவக்க அவனது மீசைதுடித்தல் வேண்டும்; திண்ணென்ற கெம்பீரத் தோற்றத்தோடு எதிரிகளை மதியாத குறிப்புத் தோன்றல் வேண்டும்; பேசுஞ் சொற்கள் தெளிவாக, நெஞ்சைத்தொடும் வகையிலிருத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் மெய்ப்பாடு தோன்ற அவன் நடிக்கும்போது காண போரிடத்தும் இயல்பாகவே வீரச்சுவை தோன்றும்.

பேசும் படங்களும், தொலைக்காட்சியும் மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்துள்ள இக்காலத்தில், நாடகங்கள் அவற்றுடன் போட்டியிட்டு முன்னேறவேண்டியநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பேசும் படங்களிலுள்ள சில நுணுக்க முறைகளையும் நாடகங்களிலே கையாளுதல் நல்லது. உண்மையிற் பேசும் படங்களின் தாக்கம், இன்றைய நாடகக்கலையை வளர்த்து, அதன் தரத்தை உயர்த்தியுள்ளதென்றே கருதல்வேண்டும். தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களான வி.கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியார், கி.இலக்குமணபிள்ளை, சம்பந்தமுதலியார், சங்கரதாஸ்சுவாமிகள் என்போரும் ஈழத்தைச்சேர்ந்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம். வி. வைரமுத்து, மட்டக்களப்பு நாட்டுக்கூத்தினை நெறிப்படுத்தும் அண்ணாவிமாரும் நாடகக்கலை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்தவர்களாவர். அன்றியும் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் இயங்கிவரும் நாடக மன்றங்களும் பல நல்ல நாடகங்களையளித்துப் பொதுமக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்று வருகின்றன. இக்காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலுமுள்ள இளைஞர்களை உறுப்பினர்களாகக்கொண்டு நாடகமன்றங்கள் சில, புதிய புதிய கருத்துக்களைப் புதிய புதிய உத்திமுறையில் நாடகமாக்கி அரங்கேற்றி வருகின்றன. வரவேற்க வேண்டிய முயற்சி, அன்றியும் வானொலியும் நாடக வளர்ச்சிக்குப் பணிபுரிவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று நாடகக்கலை வளர்ச்சியுறுவதற்குப் பலவகையான முயற்சிகள் வேண்டப்படுகின்றன. சனத்தொகை

கூடியநகரங்களிலும் ஊர்களிலும் நிரந்தரமான நாடக வரங்குகள் நிறுவப்படுதலவசியம். இம் முயற்சிக்கு அரசினரின் கலை, கலாசாரத்துறை மானியம் வழங்கி உதவிபுரிதல் வேண்டும். திறமையும் ஆர்வமும் நிறைந்த இளைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து. சிறந்த நாடகவியக் குநர்களைக் கொண்டு, 'பயிற்சியளித்தல் இன்றியமை யாதது. இதற்காக நாடகக்கல்லூரிகள் தலைநகர்களில் உருவாதல் வரவேற்கத்தக்கது. நம்நாட்டுப் பண்புக் கேற்றமுறையில் சமூக, சரித்திர, புராண நாடகங்கள் புதியன புதியனவாகத் தோன்றுதல் வேண்டும். இம் முயற்சியில் நாடக எழுத்தாளரிடையே போட்டியும் ஆர்வமும் உண்டாகக் கூடியதான ஒரமைப்புமுறை உருவாதல் நன்று. அன்றியும் நல்ல கதையமைப் புக்கொண்ட பிறமொழி நாடகங்களையுந் தமிழில்மொழி பெயர்த்தல் சாலச் சிறந்தது. நம்நாட்டு நடிகர்கள் கிணற்றுத்தவளைகளாய், பிறநாட்டு வளப்பந் தெரி யாது வாழும்நிலை மாறல் வேண்டும். பிறநாட்டுக் கலைஞர்களின் பரிவர்த்தனையால் நம்நாட்டுக் கலை ஞர்க்கு அனுபவமும் ஞானமுங் கைகூடும். இந்நிலை நாடகக்கலை வளர்ச்சிக்கு மிக இன்றியமையாதது. இவ் வித முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால், நாடகக் கலைக்கு நல்லதொரு எதிர்காலமுண்டென நிச்சயமாக நம்பலாம்.

நாடகக்கலை முத்தமிழ்களுள் ஒன்றாய், அக்காலத் தமிழகத்தில் உயர்நிலை பெற்றிருந்தது. இடைக்காலத் தில் முளைத்த போலிக்கொள்கைகளால் அது வீழ்ச்சி யடைந்த போதினும் கிராமங்களிலே அது நாட்டுக் கூத்து என்ற உருவில் உயிர்வாழ்ந்திருந்தது. நாடகத் தின் உயிர்நாடியான நடிகர் உணர்ச்சிகளை வெளிப் படுத்தி நவரசங்களையும் காண்போர் சுவைக்கத்தக்க வகையில் நடித்தலிலேயே நாடகத்தின் வெற்றி தங்கி யுளது. இன்று நாடகம், பேசும்படக் கலையின் உதவியி னாலும் நாடகக் குழுக்களின் உழைப்பினாலும் வளர்ச் சியடைகிறது. இவ்வளர்ச்சி மிகச் சிறந்த நிலையடை யக் கலையன்பர்கள் ஆவன செய்தல் பெரிதும் விரும் பத்தக்கது.

15

மலைமீதொருநாள்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்.
2. மலைமீதேறும்போது கண்ட காட்சிகள்.
3. சூரியோதயமும் காலைக்காட்சியும்.
4. நண்பகற்போதில் மலையகக் காட்சிகள்.
5. மாலையிற் கண்ட காட்சிகள்.
6. மலையினின்றிறங்கும்போது கண்டவை (முடிபு)

இலங்கையின் மத்திய பகுதியான மலைநாட்டிலே, பல மலைச் சிகரங்கள் விண்ணைமுட்டி, வியப்பூட்டி நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. அவற்றுளொன்று சிவனொளி பாதமலை. அது ஈழத் திருநாட்டிலுள்ள புண்ணியத் தலங்கள் பலவற்றினுள் ஒன்று. அதன் உச்சிமீதுள்ள அடிச்சுவட்டை ஒவ்வொரு சமயத்தினருந் தத்தம் கடவுளரின் பாதகமலமெனக்கருதிப் பணிந்து போற்று கின்றனர்.

சென்ற மாசிமாதம் பெருஞ் சிறப்புவாய்ந்த அம் மலைச்சிகரத்தைத் தரிசிப்பதற்கேற்ற அருந்தருணம் எனக்குக் கிடைத்தது. இரவு ஒன்பது மணியளவில் நான் மலைமீதேறத் தொடங்கினேன். வழியெங்கும் யாத்திரீகர்கள் கூட்டம். எங்கெங்கும் பத்திப்பாடல் களின் இன்னிசை; உள்ளத்தைத் தொடும் 'வழிநடைச் சிந்து'களின் கீதவொலி; இடையிடையே மெய்சிலிர்க் கச்செய்யும் 'சாது, சாது' என்னும் பேரோசை; இவை யெல்லாம் விண்முகட்டைத்தொட்டன. தமிழ்வாலி

பன் ஒருவன் நடக்கவியலாத சிங்களக் கிழவரைத் தூக்கிக் கொண்டு பீடுநடை போடுகிறன்; சிங்கள வாலிபன், நடந்து நடந்து கால் வீங்கிப்போன தமிழ்க் குழந்தைகளிரண்டை இரு தோள்களிலும் சுமந்து செல் கிறன்; முஸ்லிம் பெண்ணொருத்தி படிகளிற் சறுக்கி விழுந்த வயோதிபமாதைக் கைத்தாங்கலாக நடத்திப் போகிறள். சாதி, சமய, இனபேதமற்ற மனிதத் தன்மையும், 'ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவன்' என்ற சமரச நெறியும் அங்கே தெளிவாகத் தெரிந்தன. மலை போலக் கம்பீரமாக உயர்ந்து நிற்கும் மக்களது மனப் பண்பு உள்ளத்தை உருக்கியது. நாட்டின் எப்பாகத் திலுங் காணற்கரிய இக் காட்சியை அனுபவித்துக் கொண்டு, அதிகாலை நாலரை மணியளவில் மலையுச் சியையடைந்தேன். அங்கே. உடலிலுள்ள ஒவ்வோரணு வையும் ஊசியாற் குத்தித் துளைப்பதுபோலக் குளிர் துன்புறுத்தியது. அதனல் எப்போது சூரியன் உதய மாவான்; எப்போது இப் பனிக் கொடுமை நீங்கும் என எண்ணினேன். அம்மலையுச்சியிற் காணப்பட்ட பிரமாண்டமான திருவடியை மலர்தூவி. காணிக்கை செலுத்திப் பணிந்தபின்னர், சூரியோதயத்தைக் காணு மாசையுடன் தக்கதோர் இடத்தில் நின்றேன்.

கீழ்த்திசை மெல்லமெல்ல வெளுக்கத் தொடங் கிற்று. அந்த மங்கலொளியிலே தூரத்தே காணப்பட்ட மலைகள், பெரியனவுஞ் சிறியனவுமான கரும் பூதங்கள் போற் காணப்பட்டன. அவை சூரியதேவனை எதிர்த்து, அவன் வரவைத் தடுத்து விடும் தீர்மானத்தோடு நிமிர்ந்து நிற்பனபோற் காட்சியளித்தன. கணத்துக்குக் கணம் காட்சிமாறும் நாடக வரங்காகக் கீழ்வானங் கோலங்காட்டிற்று. கணப்போதிற் சோதி வெள்ளம் வானப் பெருவெளியெங்கும் பெருக்கெடுத்துப் பாய் கிறது. கீழ்வான விளிம்பிலே கண்ணைப்பறிக்குஞ் செந் நிறந் தகதகக்கிறது; அதனைச் சூழவர மஞ்சளுஞ் சிவப்புங் குழம்பித் தோற்றுகின்றன; அங்கே ஒட்டிக் கிடந்த பஞ்சனைய மேகத் திரள்களெல்லாஞ் சரிகை

விளிம்பு கட்டப்பட்டன போன்று காட்சியளிக்கின்றன. செவ்வண்ணமான அந்தக் கீழ்வானத்து எல்லையிலே, உருக்கிவிட்ட தங்கக்குழம்பு, ஏழு நிறங்களின் ஒளி கலந்து துடிதுடிப்பது போன்று தோன்றுகிறது. அஃதாவது கண்கவர் எழிலுடன் பால சூரியன் உதயமாகின்றன்; அவன் அசைவது போல எமது ஊனக்கண்ணுக்குத் தென்படுகிறுன்; வண்ணக் கலவை சேர்ந்த வானப் பின்னணியில் உதிக்கும் பாலசூரியனைப் பார்க்கும்போது, நீல மயில்வாகனனை முருகக் கடவுளைக் கண்ணுற் காண்பது போன்ற எண்ணம் எழுகிறது. பாலசூரியனின் அமுதமயமான ஒளிவெள்ளம் மலை மங்கையை அணைக்கிறது; அதனுல், இரவுமுழுவதும் மலை மங்கையை மறைத்திருந்த இருள், பயந்து மேற்றிசை நோக்கி ஓட்டமெடுக்க, மலைமங்கை பனிப்படலமென்னும் மிக மெல்லிய பட்டுடுத்தி. கணவனைக் கண்ட காரிகைபோல் நாணிக் கோணிச் சிரிக்கிறுள்; இயற்கையன்னை உருட்டி எறிந்துவிட்ட தங்கத் தட்டம்போல ஆதவன் மேலே மேலே வருகிறுன்; மலைமங்கை நீலப் பட்டைக் களைந்துவிட்டுத் தன்னெழில் முழுவதையுங் காட்டும் மரகதப்பட்டுடுத்திப் புதியகோலங் கொள்ளுகிறுள்; எங்கெங்கு நோக்கினும் ஒப்புயர்வற்ற பசுமை விரிந்து கிடக்கிறது. பனித்துளி தூங்கும் புல்வெளிகள், எல்லையறியாப் பெருங் கடல் போன்ற தேயிலைத் தோட்டங்கள், அவற்றிற்கு வரம்பிட்டதுபோல நிமிர்ந்து நிற்கும் மலைக்காடுகள் முதலியன எல்லாம் பசுமை பொதிந்த அழகுக் கொள்ளையாக மனத்தை மயக்குகின்றன. தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஆங்காங்கு சிதறிக் கிடக்குந் தொழிற்சாலைகளும் குடியிருப்புக்களும் அந்தப் பசுமையிலே தூவிவிட்ட செந்நிறமலர்கள்போல மிளிர்கின்றன. காலையின் மலர்ச்சியோடு தோட்டங்களும் உயிர் பெற்றுத் துடிக்கத் தொடங்கி விடுகின்றன; முதுகிலே கூடையும் மனத்திலே சுறுசுறுப்புங் கொண்ட பெண்களும், தோளிலே முள்ளும் கையிலே கத்தியும் நெஞ்சிலே உரமுங்கொண்ட ஆண்களும் சிற்றெறும்பு

வரிசைபோல மலைச்சரிவிற் செல்கின்றனர். ஆதவனது வெம்மைக்கதிர்கள் பாய்வதனால் இதுவரை நேரமும் பள்ளத்தாக்கில் மிதந்த பனித்திரை மாயமாய் மறைந்து விடுகிறது. மலையினின்றிழிந்து செல்லும் அருவிகளுஞ் சிற்றாறுகளும் நீண்டு நெளிந்து செல்லும் மலைப்பாம்புகளைப் போலவும் மலைமங்கை யணிந்துள்ள முத்தாரங்கள் போலவும் விளங்குகின்றன; வெள்ளியை யுருக்கி விட்டது போன்ற ஆறுகள், மலைச்சரிவுகளில் வேகமாக ஓடியும் பாறைகளினின்று குதித்தும் சமதரையில் மெல்ல ஊர்ந்தும் நடந்தும் செல்கின்றன; ஆறுகளின் இரு மருங்கும் மூங்கிற் புதர்கள் வணங்குவதுபோலத் தலை தாழ்த்தி அணியணியாய் நிற்கின்றன; அதனை யடுத்து வாழைத்தோட்டங்கள் குலை சுமந்து காட்சி யளிக்கின்றன. இவ்வாறு கணந்தோறும் புதிது புதிதாகத் தோன்றும் அழகுக் கொள்ளையை அணுவணுவாய்ச் சுவைப்பதற்கிடையிற் பகலவன் உச்சிவானை நோக்கி வந்து விடுகிறான்.

அப்பொழுது எங்கிருந்தோ வந்த முகிற் குழந்தைகள், தென்றலிலே மிதந்து பள்ளத்தாக்குகளில் ஒன்றையொன்று துரத்திப் பிடித்து விளையாடத் தொடங்குகின்றன. அவை மலையில் மோதுகின்றன; தடைப்பட்டு நிற்கின்றன; மேலே மேலே ஊர்ந்து செல்லுகின்றன; அம்முகிற் கூட்டங்கள் மலைமங்கையின் இடுப்பைச் சுற்றி அணியப்பட்ட மேகலைபோல விளங்குகின்றன. முகில்சூழ்ந்த மலைப்பிரதேசம் ஆகாய வெளியில் மிதப்பதுபோல நம்மை மயக்குகின்றது; முகிற் கூட்டங்கள் மலைமீது தவழ்ந்தேறும் போதே கருமுகில்களாக மாறுகின்றன. காட்டு யானைகள் போன்ற அக் கருமுகில்கள் ஒன்றோடொன்று முட்டி மோதுகின்றன; காரெருமைகள்போல அவை நெளிந்து புரள்கின்றன; பகற்போதிலுங் கண்ணைப் பறிக்கத் தக்க மின்னல் வெட்டுகிறது; அதைத் தொடர்ந்து இடிமுழக்கங் காதைச் செவிடுபடுத்துகிறது; மலைமீது பெரும்போரொன்று நிகழச் சிறிது நேரத்தில் 'சோ'

வெனப்பெருமழை பெய்கிறது. வானப்பெருந்தேவன், மலைமுகடுகளெனும் பன்னூறு சிவலிங்கங்களுக்கு திருமஞ்சனமாட்டிப் பூசை செய்கிறானோ! அல்லது, மலைமங்கை நீராடும் நேரம் இதுவோ! என்று எண்ணுமாறு மலையும் மழையும் இணைந்த அந்தக் காட்சியில் எத்தனையோ கற்பனைகள் விரிகின்றன. மழை அடைமழையாக மாறாமற் சிறிது நேரத்தில் நின்றுவிட, மீண்டும் வண்ண வண்ணக் காட்சிகள் மலர்கின்றன.

மாலையாயிற்று. கதிரவன் மேல்வான விளிம்பையடைந்து விடுகிறான்; மலைகளின் நிழல்கள் கீழ்த்திசை நோக்கி நீளுகின்றன; சூரிய கோளம் அடிவானத்தில் மறைகிறது; அது அளப்பரிய வேகத்தோடு சுழல்கிறது; பத்துக்கோடி மின்னல்களை உருக்கி ஒரு வட்டஞ் செய்து இயற்கைத்தேவி சுழல விட்டதுபோல அது காணப்படுகிறது. ஒளி மயமான இரு தட்டங்களை ஒன்றினுள் ஒன்றாக அடுக்கிச் சுழல விட்டதுபோலத் தோன்றுகிறது.

ஆதவன் மறைய, இருள் படர்கிறது; சிறிது நேரத்தில் முழுமதி கீழ்வானில் உதயமாகிறது. தன் அழகு முழுவதையுங் காட்டினால், உலகம் அழகு மயக்கத்தாற் செத்துவிடுமென்றெண்ணிப்போலும் அது, நிலவென்று சொல்லித் தன்முகத்தை மாத்திரங்காட்டுகிறது; 'வெள்ளிய பாற்குடத்திலிருந்து பால் சொரிவதுபோல, மலையகமெங்கும் நிலவு பரந்து மரங்களுக்கூடாக வந்து கோலமிட்டு விளையாடுகிறது; வழியெங்கும் பஞ்சுத்திரள் தூவிவிட்டதுபோல, நிலவொளி தோற்றமளிக்கிறது. அந்த வழியின் மோகனக்காட்சிகளை அனுபவித்துக்கொண்டு கீழிறங்கினேன். ஒருநாளை மலைமீது கழித்த பெருங்களிப்புடன், அம்மலையைப்பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்துவந்தேன்.

16

எனது வாழ்வின குறிக்கோள் —

மருத்துவனாதல்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்: தொழில் மகத்துவமும் விருப்பும் தொழிலிது வென்பதும்.

நான் மருத்துவத் தொழிலைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளுவதற் குரிய காரணங்கள்:

2. பணவருவாய் அளித்தல்.
3. மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தல்.
4. புகழ் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு.
5. மருத்துவத் தொழிலை விரும்புவதற்கு என்னிடமுள்ள தகுதிகள்.
6. முடிபு. (தொகுப்புரை)

இன்று தொழில் மகத்துவம்பற்றி உணராத உள்ளமில்லை; பேசாத நாவில்லை; எழுதாத பேனாவில்லை. இதனைச் சங்கப் புலவன் ஒருவன், 'வினையே ஆடவர்க் குயிரே' என்று கூறிப்போந்தான். ஆடவர் மேலேற்றித் தொழிற் சிறப்புக் கூறப்பட்டதாயினும், ஆண், பெண் பேதமற்று மக்களனைவருக்குமே அது உயிராக விளங் குகிறது; ஒரு நியதிக்குட்பட்ட உலக இயக்கத்துக்குக் காரணமாகிறது. நாகரிக வளர்ச்சி காரணமாக இன் றுள்ள மக்களது வாழ்க்கைத் தேவைகள் அளவற்றுப் பெருகிவிட்டன. தேவைப் பொருள்களின் பெருக்கம் பலபல தொழிற்றுறைகளை வளர்த்து விட்டது. அத் தொழிற்றுறைகளில் ஏதாவதொன்றை மனிதன் மேற் கொள்வதன் மூலமே தன் வாழ்க்கையைச் செழுமைப்

படுத்த முடிகிறது; அத்தொழிலைச் செய்வதன் வாயிலாகவே சமுதாயத்துக்கும் உதவமுடிகிறது. எனவே, எல்லாத் தொழில்களும் அவைகளைச் செய்பவனுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் பயன் தருந்தகையன; அன்றியும், சிலசில தனித் தன்மைகளுந் தொழில் நுணுக்கங்களுங் கொண்டவை. இத்தன்மைகளையும் நுணுக்கங்களையும் அறிந்தவனே அத் தொழிலைத் திறம்படச் செய்து, பூரணமான பயன் பெறக்கூடியவனாகிறான். தொழில்கள் பற்றிய இந்த உண்மைகளை உணர்ந்த பின்னர் எனது வாழ்வின் குறிக்கோளாக அமைவது நான் ஒரு மருத்துவனாக வருதலாகும்.

''தனக்குக் கண்டு தானம் வழங்கு'' என்பது ஒரு நாடோடிப்பழமொழி. மனிதன் தானுந் தன் குடும்பமும் நல்வாழ்வு வாழ்வதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு விளங்குகிறான்: அது நிறைவெய்திய பின்னரே பிறரைப் பற்றி எண்ணுகிறான். இவ்விருவகை மனப் பான்மையையும் அப்பழமொழி விளக்குகிறது. மனிதனது நல்வாழ்வு என்னும் பெருமாளிகையின் அடித்தளமாய் விளங்குவது பணம். 'பணம் பத்துவிதஞ் செய்யு'மல்லவா? பண வருவாய்மிக்கவன் செல்வனாய் நல்வாழ்வு வாழ்வதையும், அது குறைந்தவன் வறியனாய் வருந்துவதையும் நாம் காண முடிகிறது. இந்நிலையில் அதிக பணவருவாய் தரக்கூடியதொரு தொழிலையே என்மனம் அவாவுகிறது. இன்று நம் நாட்டில் நல்ல வருமானந் தரக்கூடிய தொழில்களுளொன்றாக விளங்குவது மருத்துவம். இந்நாட்டில் மருத்துவர்களிற் பலர் வாழ்க்கை வசதிகள் பல படைத்தவர்களாய் மகிழ்வுடன் வாழ்வதை நான் காண்கிறேன். அதனால் நானும் மருத்துவப் பணியை எனது வாழ்வின் குறிக்கோளாக விரும்பியேற்று, எதிர் காலத்தில் மருத்துவனாகி, பரம்பரை பரம்பரையாக வறுமைப் படுகுழியில் வீழ்ந்து வருந்தும் என் குடும்பத்தினரையும் என்னையும் உயர்த்துவதற்குப் பெரிதும் ஆசைப்படுகிறேன்

அடுத்ததாக, மருத்துவத்தொழில் மற்றெல்லாத் தொழில்களிலும் பார்க்க, மக்களுக்குத் தொண்டுகள் பல புரிவதற்கு வாய்ப்புடையதொன்றாக விளங்குகிறது. உலகிலே பெருகிவரும் மக்கள் தொகைக்கேற்ப, நோயாளரின் எண்ணிக்கையும் பெருகிவருதல் கண்கூடு.' அன்றியும், தீராத தொழுநோய்களான புற்றுநோய், தொய்வு, கசம் போன்றன மக்கள் குலத்தைப் பெரிதும் வருத்தித் துன்புறுத்துகின்றன; நம் முன்னோர் கண்டறியாத பல புதுவகை நோய்கள் முளைத்தெழுந்து மக்களைப் பயமுறுத்துகின்றன. மக்களது துன்பத்தை ஓரளவுக் காவது குறைத்தல் போன்ற தேசியப்பணி எதுவும் இருத்தல் முடியாதென்பது எனது எண்ணம். எனவே, சாதாரண நோய்களாலுந் தொழுநோய்களாலும் புது வகை நோய்களாலும் மக்கள் அனுபவிக்குந் துன்பத் தைத் துடைப்பதையே உயர்ந்த தேசியப் பணியாக நான் கருதுகிறேன். இவ்வித தொண்டு செய்தற்குத் தகுதியுள்ளவன் மருத்துவனேயாவான். இன்று பொது மக்களின் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆளாகும் மருத்து வர்களும் பலர் உளர். அவர்கள் தாம் பெறும் சம்பளத் தோடு பொது மக்களிடமும் மேலதிகமாகப் பணம் அறவிட்டு உயர்வடைய விரும்பும் பேராசையே இதற் குக் காரணமாகிறது; இப் பேராசை அநீதியானது; அன்றியும் மருத்துவரிற் சிலர், சுற்றத்தினர், அறிமுக மானவர், பணக்காரர் என்போரிடத்து அன்போடு இன்மொழி கூறிப் பழகியும் ஏழைகளிடத்து வேண்டா வெறுப்புடன் பழகியுந் தொழில் செய்கின்றனர். இவ் விரு குறைபாடுகள் கொண்ட மருத்துவரின் பணியினை மக்கள் பணியெனக் கூறுதல் இயலாது. மருத்துவ னுக்கு நோயாளர் அனைவரும் சமம் என்ற பொது நோக்கு மிகமிக வேண்டப்படுவதாகும். இவ்விரு குறைபாடுகளும் நீங்கிவிட்டால் மருத்துவன் போலச் சமூகத்துக்குப் பெருந் தொண்டு செய்யக்கூடிய சமூக சேவையாளனை எங்குங் காணுதலியலாது. எண்ணற்ற

மக்களின் நோய்த் துன்பத்தைத் துடைத்துச் சமூகப் பணி செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தினாலும் நான் மருத்துவத் தொழிலை என் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொள்ள விழைகிறேன்.

அன்றியும் மருத்துவத் துறையில் மிக்க திறமை காட்டியோர், அத்துறையில் முன்னேறிய மேனாடுகளுக்குச் சென்று, ஆய்வு நடாத்தும் வாய்ப்புக்களைப் பெறுகின்றனர். அதனால், மருத்துவத்துறையில் மிகவுயர்ந்த திறமையையும் பலராற் போற்றப்படும் நிலைமையையும் பெறல் கூடும். புகழை விரும்பாத மனிதன் எவனுமேயில்லை. அப்புகழ், திறமையுந் தொண்டுமாகிய இரு காரணங்களாலும் ஏற்படுமாயின், அதுவே நிலைபேறுடையது. எனவே, நிலைபேறுடைய புகழைப் பெறுதற்காகவும் நான் மருத்துவத் தொழிலை என் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொள்ளுகிறேன்.

மருத்துவத் துறையை விரும்புவோன், அத்துறையிலே திறமை பெறுவதற்குத் தகுந்த தகுதியுடையோனாயிருத்தல் வேண்டும். எல்லோரும் மருத்துவர்களாகிவிட எண்ணுவது முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்படுவது போன்றதாகும். விவேகத்தினளவைப் பொறுத்தே ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு தொழிலுக்குத் தகுதியுடையவனாகின்றான் என்பது உளவியல் வல்லார் கண்ட உண்மை. மருத்துவத் துறையை விரும்புபவன், மிகக் கூடிய விவேக அளவுடையோனாகவிருத்தல் வேண்டும், எனத்தொழிற்றுறையையும் உளவியலையுஞ் சேர்த்து ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த அளவுகோல் கொண்டு என்னை அளவிடும்போது, நான் எனது குறிக்கோளை அடைதற்கேற்ற தகுதியுடையேனா என்ற வினாவெழுகிறது; அவ்வினாவுக்கு 'ஆம்; தகுதியுண்டு' என்ற விடையுங் கிடைக்கிறது. இது எனது ஆசை காரணமாக வரும் விடையன்று; எங்கள் கல்லூரித் தொழில் வழிகாட்டியாசிரியர் விவேகப் பரீட்சைமூலங் காட்டிய விடையாகும்;

விவேகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் மருத்துவனு தற்குத் தகுதியுடையேன். விவேகத்தினளவு மாத்திரம் ஒருவனை மருத்துவனுக்கி விடாது. அவன் மருத்துவத் துறைக்குரிய பாடங்களிலும் வல்லவனுயிருத்தல் வேண் டும்; இரசாயனம், பௌதிகம், விலங்கியல், தாவர வியல் போன்ற விஞ்ஞானப் பாடங்களிலே திறமை மிக் கோனுயிருத்தல் வேண்டும். இப்பாடங்களெல்லாவற்றி லும் எல்லாப் பருவத் தேர்வுகளின்போதும் எழுப துக்கு மேற்பட்ட புள்ளிகள் பெற்றுள்ளேன். எனவே, இறுதித் தேர்விலும் நிச்சயமாக அப்பாடங்களில் விசேட சித்திபெற்று, மருத்துவக் கல்லூரியிற் சேரத் தக்க தகுதியுடையேனுவேன். இத்தகுதி பெறுதலே அருமை. இத் தகுதியைப் பெற்று, அவதானத்தோடு கற்ற மாணவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் மருத்து வர்களாகத் தேறியுள்ளதை நான் அறிந்திருக்கின்றேன். எனவே, எவ்வகையிற் பார்த்தாலும் என்னிடம் மருத் துவனுதற்குரிய தகுதிகள் பலவும் இருக்கின்றன. ''எண் ணித் துணிக கருமம்'' என்று கூறிய வள்ளுவன் வாய் மொழி என்றும் பொய்த்ததில்லை. நானும் மருத்து வனுதற்குரிய தகுதிகளனைத்தையும் எண்ணித் துணிந்தே இம்முடிபுக்கு வந்துள்ளேன். எனவே, என் குறிக்கோள் இழுக்கடையாது. குறிக்கோள் நிறைவேறுதற்கு திறமை யோடு ஊக்கமும் அதனடியாகப் பிறந்த விடாமுயற்சி யும் மிக அவசியமானவை.

> ''மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார்
> எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
> அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
> கருமமே கண்ணுயி னர்''

என்று கருமமே கண்ணுயினர் பண்புகள் பேசப்படுகின் றன. பாலப்பருவ முதல் ஊக்கமும் விடாமுயற்சியு மாகிய இரண்டையும் நான் போற்றிவருவதால் என் குறிக்கோளில் வெற்றியடைவேனெனத் திண்ணமாக நம்புகிறேன். என்னை நான் அளந்த அளவுப்படியும் என்

ஆசிரியர்கள் அளந்த அளவுப் படியும் நான் மருத்துவ ஞானும் குறிக்கோளைக் கொண்டதிலே எவ்வித தவறு மில்லை.

மருத்துவம் வளமான வாழ்வு வாழ்வதற்கேற்ற ஊதியம் பெறக்கூடிய தொழிலாக விளங்குகிறது; மக்களது நோய்த் துன்பத்தைப் போக்கித் தொண்டு செய்யத்தகுந்ததாய் அமைந்திருக்கிறது. வாழ்க்கையிற் பெரும் புகழ் பெறக்கூடிய நல்ல பண்புகள் அதிற் காணப்படுகின்றன; அன்றியும் மருத்துவத் தொழிலை மேற்கொள்வதற்குரிய பலவகைத் தகுதிகளும் என்னிடம் உள்ளன. இக்காரணங்களால் நான் மருத்துவத் தொழிலை எனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளேன்.

17

சமூகத்தின் உயிர் சிக்கனமும் சேமிப்பும்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்.
2. சிக்கனமும் சேமிப்பும் இன்னதென்பது.
3' எமது நாட்டின் இன்றைய நிலை — மூலதனப் பற்றுக்குறை
4. மூலதனப் பெருக்கத்துக்குச் சிக்கனமும் சேமிப்பும் அவசியம்
5. சிக்கனஞ் சார்ந்த சேமிப்பால் நாடு அடையும் நன்மைகள்.
6. முடிபு. (திரட்டிக்கூறல்)

மூவறிவு பெற்ற உயிரினங்களுள் ஒன்று எறும்பு. எறும்புகளின் வாழ்க்கைமுறை வெகு வியப்புக்குரியது. அவை உயர்வு தாழ்வற்ற சமதரும சமுதாயமாக வாழ்கின்றன. அவைகளுக்கிடையே கோபதாபமில்லை; போரும் பூசலுமில்லை. ஒற்றுமையோடு தத்தம் சத்திக்கேற்பச் சுறுசுறுப்புடன் அயராதுழைப்பது அவைதம் தனிப்பண்பு. எங்கெங்கோ தேடியலைந்து சின்னஞ் சிறிய உணவுத் துணிக்கைகளைக் காவிக்கொண்டு புற்றிலே சேர்க்கின்றன. தம் சேமிப்பை மழைக்காலங்களிலும் உணவு தேடமுடியாத பிற காலங்களிலும் அளவோடு உண்ணுகின்றன. பஞ்சமும் பசியுமின்றி இன்பமாக வாழுகின்றன. அன்றியும் மூவறிவுகொண்ட அவை, ஆறறிவு கொண்ட மக்களுக்குக் குருவாயும் விளங்குகின்றன; உழைப்பின் உயர்வையும் சிக்கன வாழ்வின் செம்மையையும் சேமிப்பின் சிறப்பையும் போதிக்கின்றன; சிக்கனமுஞ் சேமிப்பும் தனி மனிதனுக்கு மாத்திரமன்றிச், சமுதாயத்துக்கும் நாட்டுக்கும் இரு கண்கள் போன்றவை எனக் கூறுமற் கூறுகின்றன.

சிக்கனமுஞ் சேமிப்பும் இரட்டைப்பிறவிகள், எந் நிலையிலும் சிக்கனமின்றிச் சேமிப்பு நிகழ்வதில்லை; சிக்கனமென்பது வயிற்றையும் வாயையுங் கட்டி உண்ணுமல், உடாமல் வாழுங் கஞ்சத்தனமன்று; தேவைகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளாது, அநாவசிய ஆடம்பரங்களின்றி வாழும் எளிமை வாழ்விற் பிறப்பது. குன்றனைய செல்வங் கொண்ட ஒருவன் அநாவசிய ஆடம்பர வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு 'தாம், தூம்' எனச் செலவழிப்பானேயானுல், அவன் பெருஞ் செல்வம் கடுகிற் சிறிதாய்க் கரைந்துவிடும். சேமிக்கும் பண்பு அவனிடம் இல்லையாகிவிடவே, நோயும் குடும்பத் தேவைகளும் நேரும்போது, நாய்படாப்பாடுபட வேண்டியிருக்கும். சிக்கனந் தழுவிய எளிமை வாழ்வோடு, சேமிக்கும் பண்புங் கொண்ட ஒருவன் எந் நாளும் இன்னல் அடையான். அவனைப் போன்ற நற்குடிகளை அங்கமாகக் கொண்ட நாட்டில் இன்பமன்றி எந்நாளும் துன்பமில்லை.

எம் தாய்த்திருநாடாம் ஈழத்தின் இன்றைய பொருளாதார நிலை, நாட்டுப் பற்றுள்ள எந்தக் குடிமகனுக்கும் இன்பந்தராது. எமது நாட்டிலே மக்கள் தொகை பெருகுமளவுக்கு உணவுற்பத்தியும் பிற தேவைப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் பெருகவில்லை. இந்நிலையில், இன்றுள்ள நூற்று நாற்பத்தெட்டரை இலட்சம் வயிறுகளுக்கும், ஆண்டுதோறும் பெருகும் மூன்று இலட்சத்து எழுபதினுயிரம் வயிறுகளுக்கும் உணவளிப்பது எளிய காரியமன்று. அதற்காக வெளிநாடுகளிடம் கையேந்த வேண்டிய இழிநிலை ஏற்படுகிறது. கையேந்தும்போது எங்கள் நாட்டுச் செல்வத்தின் பெரும்பகுதி வெளியேறுகிறது. அதனுல், நாட்டின் மூலவளங்களைப் பயன்படுத்தும் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் கைத்தொழிற் றிட்டங்களும் மூலதனப் பற்றுக்குறைவினுலே தடைப்படுகின்றன. தடைப்படவே அத்திட்டங்களிலே வேலையற்

ளோர் வேலைபெறும் வாய்ப்பும் இல்லையாகிறது; அத னோடு, உள்நாட்டு உற்பத்தி பெருகாமையால் ஏற்று மதி வீழ்ச்சியடைகிறது. அதனால் அந்நியச் செலாவணி குறைகிறது. குறையவே, அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய இயந்திர சாதனங்களும் பிறவும் இறக்குமதி செய்தல் இயலாததாகிறது. இவ்வாறு எமது நாட்டின் இழிநிலைக்கு மூலதனப்பற்றாக்குறைவே முக்கிய காரணி யாய் அமைகிறது. எனவே. மூலதனப் பெருக்கத்துக் கான வழிவகைகளைக் காண்பது அவசியமுங் அவசரமு மாகும். இதற்கான வழிவகைகள் இரண்டு. ஒன்று வெளிநாடுகளிடம் கடன் பெறுவது. இம்முறை நாட் டுக்கு நலன் பயக்காதது; கடன்பட்டோர் நெஞ்சம் போன்று நாட்டைக் கலக்க மடையச் செய்வது. எந்த நாடும் கடன்பெற்று முன்னேறியதாகச் சரித்திரமே இல்லை. மற்றையது, நாட்டு மக்களின் சேமிக்கும் பண்பை வளர்த்து, அது வாயிலாக மூலதனத்தைத் திரட்டுவது. இதுவே நாட்டுக்குகந்த நல்ல முறை.

அமெரிக்க நாட்டு மக்களின் மாதச் சராசரி வரு மானம் ஏழாயிரம் ரூபாவெனவும். எம்நாட்டு மக்க ளின் வருடச் சராசரி வருமானம் எழுநூற்றைம்பது ரூபாவெனவுங் கணித்துள்ளனர். இக்கணிப்பிலிருந்து எம் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எத்துணைத் தாழ்ந்தது என்பதை அறியலாம். இந்நிலையில் நம் நாட்டு மக்கள் சேமிப்பது எப்படி, மூலதனத்தைப் பெருக்குவது எப்படி என்ற சந்தேகங்கள் எழுவது இயல்பே. இன்று அரசு விவசாய, கைத்தொழில் விருத்திக்காக நாட்டு மக்களுக்கு ஓரளவு மானியம் வழங்குகிறது. அரசு வழங்கும் மானியத்தோடு மக்கள் தம் ஊக்கத்தையும் அயரா உழைப்பையுஞ் சேர்த்து நிலத்திலும் தொழில் நிலையங்களிலும் பாடு படுதல் வேண்டும். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்; பல துறைகளிலும் பொருளுற்பத்தி பெருகும்; வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். இந் நிலையில் சிக்கனமான எளிமை

வாழ்வு வாழுதல் வேண்டும். அது நாட்டுக்குச் செய் யும் நல்லதொரு சேவை. திருமண விழா, ஈமச்சடங்கு, கோயிற்றிருவிழா, வேறு பிற கொண்டாட்டங்கள் போன்றவற்றிற்கு வீணைகச் செலவு செய்யாது, வரு வாயிற் கணிசமான ஒரு பகுதியைச் சேமித்தல் வேண் டும். பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் பதுக்கிவைப் பதால் நாடு நலமடையாது. சேமிப்பைச் சேமிப்புக் கணக்கில் வங்கிகளில் இடுதல் வேண்டும். அதனால், தனி மனிதனும் நலமுற்று நாடும் நலமுறும். சேம வங்கி வழங்கும் வட்டியும் அரசு வழங்கும் வருமான வரிவிலக்கும் தனி மனிதன் பெறும் நன்மைகள். அதே வேளையில் அரசுக்கும் வங்கிகள் மூலம் உள் நாட்டிலேயே வேண்டிய மூலதனத்தைத் திரட்ட வாய்ப்பு உண் டாகிறது.

சிக்கனஞ் சார்ந்த சேமிப்பால், உள்நாட்டிலேயே மூலதனந் திரட்டப்படுமானல் அதைவிட நாட்டுக்கு நன்மை பயப்பது வேறொன்றில்லை. அத்தகைய சேமிப் பால் நாடு அடையும் முதற்பயனும் முழுப்பயனும் அதுவே. இந்த மூலதனம் சிறப்பாக விவசாய அபி விருத்தித்திட்டங்களுக்கும் பொதுவாகக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் பயன்படும்போது, உணவுப்பொருள் உற்பத்தி பெருகும்; பிற தேவைப் பொருளுற்பத்தி மிகும். நாடு தன்னிறைவுப்பாதையை நோக்கிப் பீடுநடைபோடும். அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செயற்படுதற்கு மனித சத்தி திரட்டப்படும்போது வேலையற்றோர் பலர் வேலை வாய்ப்புப் பெறுவர்; அதனல் புத்துணர்வும் புத்தூக்கமும் பெற்றுப்புதியதொரு எதிர் காலத்தைச் சமைக்க முயல்வர். உற்பத்திப் பெருக்கும் வேலைவாய்ப்பு வசதியும் ஏற்படுவதனல், நாட்டு மக்க ளின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும். வாழ்க்கைத் தரவுயர்வே நாடு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை நோக்கிச் செல்கின் றது என்பதற்குரிய நல்லதொருசான்று. உள்நாட்டிலே பொருளுற்பத்தி பெருகுவதனல், வெளி நாட்டுப்

பொருள்களின் இறக்குமதி குறைவடையும்; உள்நாட்டுப் பொருள்களின் ஏற்றுமதி உயர்வடையும். இரண்டு வகையாகவும் அந்நியச் செலாவணி குறிப்பிடத்தக்க அளவு மிகுதிப்படும். மிகுதிப்படவே, அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய இயந்திர சாதனங்களும், பிற இன்றியமையாப் பொருள்களும் கொள்வனவு செய்தல் சாத்தியப்படும். இத்தகைய நல்விளைவுகளனைத்தும் சிக்கனஞ் சார்ந்த சேமிப்பினுல் உண்டாவன என்பதை மக்கள் உணரும்போது, அவர்கள் அடையும் பெருமை அளவிடற்கரியதாகும்.

கஞ்சத்தனத்தின் வேருன, சிக்கனத்தோடியைந்த எளிமை வாழ்வினுல், சேமிப்பு சாத்தியமாகிறது. மக்கள் சேமிப்பினைப் புதைத்துவையாது, வங்கிகளில் இடும்போது, அச்சேமிப்பு நாட்டின் மூலதனமாகத் திரள்கிறது. இன்று நாடு இருக்கும் நிலையில், இந்த மூலதனத் திரட்சியே, நல்வழி காட்டக்கூடியது. அதனுல், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செயற்பட, வேலையின்மை என்னும் பிரச்சினை நீங்குகிறது; உற்பத்தி மிகுகிறது; அந்நியச் செலாவணி மிகுதிப்படுகிறது; நாடு நன்னிலையடைகிறது.

18

விஞ்ஞானம் தந்த வாழ்க்கை வசதிகள்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்
2. விஞ்ஞானம் இன்னதென்பது
3. விஞ்ஞானமும் விவசாயத்துறையும்
4. விஞ்ஞானமும் போக்குவரவுத் துறையும்
5. விஞ்ஞானமும் வீட்டுவசதிகளும்
6. விஞ்ஞானமும் கைத்தொழிலும்
7. விஞ்ஞானமும் மருத்துவமும்
8. விஞ்ஞானமும் அகவளர்ச்சியும்
9. முடிபு.

"ஆத்துமஞானம், விஞ்ஞானம், இலக்கியம் என்னும் முத்துறைகளின் கூட்டுறவால் மனித வாழ்வு முழுமை பெறுகிறது" என்று கூறுகிறார் பெரும் பேரறிஞரான விநோபாவே. இந்த விண்வெளியுகத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் சிந்தித்துணர வேண்டிய உண்மை இது. இம்மூன்றினுள் ஒன்றை நீக்கி, ஒன்றைப்போற்றுவதால் மனிதவாழ்வு வளம்பெறல் முடியாது. இவற்றுள், விஞ்ஞானம் காட்டிலே விலங்கு நிலையில் வாழ்ந்த மனிதனை, விண்வெளியைக் கடந்து, கோள்களுக்குப் பிரயாணஞ் செய்யுமளவுக்கு வளர்த்தது; அன்றியும் இவ்வளர்ச்சியத்தனையையும் கணப் பொழுதிலழித்து, உலகைச் சுடுகாடாக்கிவிடப் பயமுறுத்துவதும் அதுவே. எனவே, ஆக்கத்திலும் அழிவிலுமாக எவ்வகையில் நோக்கினும் வாழ்வோடு பிரிக்க முடியாவகையிலே, விஞ்ஞானம் பின்னிப்பிணைந்து கிடக்கிறது.

விஞ்ஞானம் கடலைப்போல அகலமும் ஆழமுமுடைய அறிவுத் தொகுதி. மனித குலம் உலகில் மூளைவிடத் தொடங்கிய நாள்முதல் இன்றுவரை, அது பலபலதுறைகளிலே பலபல வசதிகளைப் படைத்துக் கொண்ட

கதையை விஞ்ஞானத்தின் கதையென்று கூறலாம். இந்த உண்மைக் கதையின் ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் மனித சிந்தனை தூண்டப்படுகிறது; அதனால், அறிவு பிரகாசித்திருக்கிறது. இவ்வாறு பிரகாசித்த அறிவுத் தொகுதியே விஞ்ஞானம். அது மனிதனைத் திட்பநுட்பத்தோடும் சந்தேக விபரீதமற்ற தெளிவோடும் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது; அதனால், வாழ்க்கைத் துறைகளுக்கு ஆதாரமான புதிய பல உண்மைகளும் கண்டு பிடிப்புக்களும் தோன்றியுள்ளன.

இன்றைய மனித வாழ்வோடு விஞ்ஞானம் உயிரும் உடலும் போலப் பிணைந்து காணப்படுகிறது மிகமிகப் பிற்போக்கான கிராமங்களிற்கூட, விஞ்ஞானத்தின் ஒளி பரவியிருப்பதைக் காணமுடியும். ஏரும், எருதுங் கொண்டு நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்த உழைத்துப் பயன்கண்ட உழவன், இயந்திரக் கலப்பையால் ஆழ உழுது, இரசாயன உரமிட்டுப் பெரும்பயன் பெறுகிறான். ஆழக் கிணற்றிலிருந்து ஆவி கலங்கிச் சோர நீரிறைத்துப் பயிர் விளைவித்த தோட்டக்காரன் எந்திரத்தால் நீரிறைத்துப் பயிர் செய்து பெரும்பயன் காண்கிறான். பெரும் பண்ணைமுறை விவசாயத்தில் உழுதல், மட்டப்படுத்தல், விதைத்தல், களைகட்டல், எருவிடல், அறுத்தல், அடித்தல் ஆகிய எல்லாத் தொழில்களையும் எந்திரங்களே செய்கின்றன. இம் மாற்றங்கள் கமக்காரரின் உழைப்புச் சத்தியைக் குறைத்து, விளைவை மிகுவிக்கின்றன. அன்று பயிர்களுக்கு நோயேற்பட்டுவிட்டால், அதனை மாற்றவகையறியாது, அது தெய்வத்தின் சினமென நம்பி, அதற்குப் பிரீதி செய்த மக்கள், இன்று மருந்து வகைகளாலே தம் பயிர்களை அழிவினின்றுங் காக்கின்றனர். விஞ்ஞான முறையால் உருவாகும் அணைக்கட்டுக்கள், நீர்த்தேக்கங்கள் வாயிலாக வறண்ட நிலங்கள் நீர்ப்பாசன வசதி பெறுகின்றன. பயிர் வளரத் தகுதியற்ற பாழ் நிலங்கூட, இன்று விஞ்ஞான முறைகளாற் பசுஞ்சோலைகளாக மாற்றப்படுகின்றன. இவை விவசாயத்துறையில் விஞ்ஞானம் புரிந்துவிட்ட விந்தைகளிற் சிலவாம்;

அன்று பயணஞ் செய்வதற்குக் கால்நடை தவிர்ந்தாற் கட்டை வண்டி என்றிருந்த நிலை மாறி, இன்று மனிதன் மண்மீதும், மாக்கடல் மீதும், விண்மீதும் விரைந்து செல்கின்றான். பலநாட் பிரயாணஞ் சில நாளாய்ச் சில மணியாய்ச் சுருங்கிவிட்டது. மண்மீது செல்ல, மனிதனின் பொருள்வளத்திற்கேற்ற, வகை வகையான வாகனங்களை விஞ்ஞானந் தந்திருக்கிறது. மாளிகை போலச் சகல சௌகரியங்களுமமைந்து, கடல் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு விரைந்து செல்லும் கப்பல்கள் தேச தேசாந்திரங்களை இணைக்கின்றன. வான்மீது விரைந்து செல்லும் பல வகை விமானங்கள், சிலமணி நேரத்தில் நெடுந் தூரத்தைக் கடந்துவிடுகின்றன. இவை யாவும் விஞ்ஞானம் மனித குலத்துக் களித்த பெரும் பரிசுகளாம். இவ்வித போக்குவரத்துச் சாதனங்களால் இடமகன்ற இப்பூமி மிகமிகச் சுருங்கி விட்டது. பலவின மக்கள் ஒன்றுகூடிப் பழகும் வாய்ப்பினால், உலகம் ஒரு குலமாகும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்நிலையை மேலும் விரிவு படுத்துவனவாகத் தந்தி, தொலைபேசி, வானொலி, தொலைக்காட்சி, 'ரெலெக்ஸ்', செய்மதி முதலிய வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் விஞ்ஞானம் பெற்றெடுத்த அருமந்த குழந்தைகளே. இவை யாவற்றையும் விஞ்சி, கோள்களுக்குப் பிரயாணஞ் செய்யும் நிலை உதயமாகி விட்டதென்றால், விஞ்ஞானத்தின் அற்புத சாதனைகளை வியக்காமலிருத்தல் முடியாது.

இல்வாழ்க்கையில், மின்சாரம் என்ற உருவில், விஞ்ஞானம் படைத்துவிட்ட புதுமைகள் அளப்பில. அது இல்லத்துக்கு ஒளியூட்டி விளக்கஞ்செய்கிறது; கூட்டித் துடைத்துக் கழுவிச் சுத்தஞ் செய்கிறது; இன்பமூட்ட வானொலியாய், பேசும் படமாய் விளங்குகிறது; சுருங்கக்கூறின் நல்லதோரில்லாளாய், வேலை மிகச் செய்தும் கூலி மிகக் கேளாச் சேவகனாய்ச் சேவை செய்கிறது.

கைத்தொழிற்றுறையில் விஞ்ஞானம் செய்த மாற்றம் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது. நீராவியின் சத்தியும் எரிபொருட் சத்தியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது, கைத்தொழிலிலேற்பட்ட வியத்தகு மாற்றம், சரித்திரத்தில் ஒரு திருப்பத்தையுண்டாக்கித் தொழில்யுகத்தைத் தோன்றச் செய்தது. சத்திகளை இலகுவிற் பெறக்கூடிய இடங்களிலே பெரியபெரிய தொழிற்சாலைகள் நிருமாணிக்கப்பட்டன. மின்சத்தி கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது கைத்தொழிற்றுறையிலே வியத்தகு மாற்றங்கள் பல நிகழ்வதாயின. பிரமாண்டமான எந்திரங்கள், பல நூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளரின் வேலையைச் சில மணி நேரத்திற் செய்தன. அதனால், உற்பத்தி பெருகியது; பொருள்களின் தரம் உயர்ந்தது; விலைகுறைந்தது. இந்தக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி சமுதாயத்திலே பலம் வாய்ந்ததொரு தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும் உருவாக்கி விட்டது.

இவை யெல்லாவற்றினும் மேலாக, மருத்துவத் துறையில் விஞ்ஞானஞ் செய்த புதுமைகள் அநந்தம்; அவை யாவற்றுக்கும் மனிதகுலம் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறது. விஞ்ஞானம் தந்துதவிய மருந்துகள், மனிதகுலக் கொடும்பிணிகளை மாற்றும் அமிர்தசஞ்சீவிகளாய் விளங்குகின்றன. சமுதாயத்தை அழிக்கும் தொற்றுநோய்கள் மாற்று மருந்துகள் மூலம் தடுக்கப்படுகின்றன. மனிதனின் உள்ளுறுப்புக்கள் படமாக்கப்பட்டு, பழுதுள்ள இடங்கள் அறுவை வைத்தியத்தாற் குணமாக்கப்படுகின்றன. இதயத்தின் பழுதே, அறுவை வைத்தியத்தாற் குணமாக்கப்படுகின்றதென்றால், பரிசோதனைக் குழாய்மூலம் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச்செய்து குழந்தைகளைப் பெறச் செய்யும் முறையினையும் மருத்துவர்கள் செய்துள்ளனர் என்றால், பிறவுஞ் சொல்லல் வேண்டுமோ! இறப்பைத் தடுக்கமுடியாவிடினும், இன்று ஊசி மருந்துகளாலும் உயிர்ச்சத்துக் குளிகைகளாலும் அறுவைச் சிகிச்சை முறையாலும் நோய்த்

துன்பத்தைப் பெருமளவு குறைக்க விஞ்ஞான மருத்துவம் உதவுகிறது.

இவையன்றி, வாழ்வில் அகத்துறையிலும் விஞ்ஞானத்தின் தாக்கம் வாழ்வுக்கு உயர்வளித்துள்ளது. உண்மைகளைத் தீவிரமாகவும் ஆவலோடும் அறிய முயலும் மனநிலை, வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. அன்றியும் கற்பனைக் கலப்பின்றி, அறிவோடு பொருந்தக் கருமமாற்றும் இயல்பு புதுமை வாழ்வுக்குப் பொருந்துவதொன்று. எண்ணுங் கருத்தையுஞ் சொல்லுஞ் சொல்லையுஞ் செய்யுஞ் செயலையுந் திட்பநுட்பத்தோடும் நிதானத்தோடுந் தெளிவோடும் எண்ணுதலுஞ் சொல்லுதலுஞ் செய்தலும் அறிவுக்கு அடையாளமாக விளங்குவன. விஞ்ஞானப் பண்புகளாகிய இத்தன்மைகள் உள்ளத்தை வளர்த்து வாழ்வுக்கு உரமூட்டுகின்றன.

இவ்விஞ்ஞானம் இன்று அரசியல் ஆதிக்கத்துக் குட்பட்டுத் தவிக்கும் நிலையை உலகெங்குங் காண முடிகிறது. நல்லாட்சி நிலவும் நாட்டிலுள்ள விஞ்ஞானிகள் சமுதாயத்திற்கு நலன் பயக்கும் நல்விளைவுகளைக் கண்டு பிடிப்பர் கொடுங்கோல் நிலவும் நாட்டில் விஞ்ஞான விளைவுகளனைத்தும் மனித சமுதாயத்தை அழிக்கும் அணுக்குண்டாகவும் சலவாயுக் குண்டாகவும் ஏவுகணைகளாகவும் பிற பயங்கர ஆயுதங்களாகவும் உருவெடுக்கும். எனவே, விஞ்ஞானிகள் ஆட்சிப் பீடத்தின் கெடுபிடிக்குள் அகப்படாத சுதந்திர புருடர்களாகத் திகழ்தல் வேண்டும். அவர்களாலேதான் உலகந் தழைக்கும் பெருகிவருஞ் சனத்தொகை, விஞ்ஞான ஆய்வுகளை விரைவுபடுத்துகிறது. சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியனவற்றை ஈந்து வளமான வாழ்வு அளித்தல், விஞ்ஞானத்தின் பெரும் பொறுப்பாகும். எனவே, உலக நாடுகளனைத்தும் விஞ்ஞானத்தை அழிவுத் துறைக்குப் பயன் படுத்தாமல், வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கும் ஆக்கத்துறைக்குப் பயன்படுத்தல் இன்றியமையாததாகிறது.

19

காடு செழித்தால் நாடு செழிக்கும்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்: இயற்கை வளங்கள்.
2. அன்றுள்ள இலங்கையின் காட்டுவளம்.
3. இன்று காட்டுவளம் அழிவடையக் காரணங்கள்.
4. மரங்கள் வெட்டப்படுவதால் ஏற்படும் விளைவுகள்.
5. புதிய புதிய மரங்களை உண்டாக்கும் முயற்சிகள்.

இயற்கையன்னை பேரருள்மிக்கவள். அவள் உலக நாடுகள் அனைத்துக்கும் தன்னாலியன்றளவு இயற்கை வளங்களை அருட்கொடையாக வழங்கியுள்ளாள். வளர்முக நாடுகளில் ஒன்றான எமது ஈழமணித்திருநாட்டிற்கும் அவள் வஞ்சனை செய்யவில்லை. பலப்பல இயற்கை வளங்களை — மூலவளங்களை — வாரி வழங்கியுள்ளாள். இந்த மூலவளங்களிலே மிக முக்கியத்துவம் பெறுவது காட்டுச்செல்வம்; மிக்க அவதானத்தோடு போற்றிக் காக்கப்பட்டுப் பயன்கொள்ளப்பட வேண்டிய செல்வம். இங்கே, 'காடு' என்னுஞ் சொல், மனித சஞ்சாரமற்ற வனபிராந்தியங்களை மாத்திரங் குறிப்பதன்று; குடியிருப்புப் பகுதிகளிலே, செறிந்துயர்ந்து வளர்ந்துள்ள மரக்குலங்களையும் குறிக்கும்.

ஒரு காலத்திலே எமது நாடெங்கணும் காடுகள் செறிந்து காணப்பட்டன. அவற்றுட் சில, வானுறவோங்கி வளர்ந்து, பசுங்குடை பிடித்து விளங்கின; சில, மனிதனின் அடிச்சுவடு படாத கன்னிக் காடுகளாய் விளங்கின; கருங்காலி, முதிரை. தேக்கு, பாலை

சமண்டலை, வேப்பு, மலைவேம்பு போன்ற உயர் சாதித்தருக்கள் மிகுந்து விளங்கின. அன்றியும் குடியிருப்புப் பிரதேசங்களும் பயன்தரு மரங்கள் நிறைந்து காடுகளின் தோற்றங் கொண்டிருந்தன. இயற்கையோடொட்டி வாழ்ந்த அக்கால மக்கள் மரங்களை அரிய செல்வம் எனக் கருதினர்; மரங்களை வளர்த்தலைத் தேசியப் பணி என எண்ணினர். தென்னை, பனை, கமுகு, மா, பலா, ஈரப்பலா, புளி, இலுப்பை, வேம்பு, விளா முதலிய பயன் தரும் மரங்களை உண்டாக்கி, தாமும் தம் சந்ததியினரும், பயன் நுகருமாறு தொண்டாற்றினர். வீதிகளின் இரு புறமும் வாகை, மகோக்கனி, வேம்பு முதலிய நிழல் மரங்களை நாட்டி வளர்ப்பதைத் தரும கைங்கரியமாகக் கருதினர். இவற்றால் அக்கால இலங்கை பசுமை தவழுந் தீவாக, "மரகதத் துவீபம்" எனப் பாராட்டப்பட்டது.

ஆனால், இன்றுள்ள நிலையிலே அச் சிறப்புப் பெயருக்குக் காரணமாயமைந்த காடுகள் வெகு வேகமாக அழிக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் அவை அழிவுறுதல், அவசியமானதாகவும் தடுத்து நிறுத்த முடியாததாகவும் அமைகிறது. இந்நிலைக்கு முதன்மையான காரணியாக விளங்குவது சனப்பெருக்கமே என்றால், அது மிகையாகாது. 1981-ஆம் ஆண்டிலே எடுக்கப்பட்ட கணிப்பின்படி இலங்கையின் மக்கள் தொகை ஒரு கோடியே நாற்பத்தெட்டிலட்சத்து ஐம்பதாயிரத்தொன்று (14850001). இப்பெருந்தொகை மக்களின் பெரும்பாலான தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக, காடுகளைப் பலியிடவேண்டிய நிலை தோன்றியுள்ளது. நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு வீதமான மக்களின் பிரதான எரி பொருளாக விளங்கும் விறகும் மரமே; குடியிருக்கும் வீடுகளின் நிலை, கதவு, யன்னல், தீராந்தி முதலியனவும் மரமே; வீட்டுத்தளபாடங்களாக உருப் பெறுவதும் மரமே; இவ்வகையில் நோக்கும்போது நாள் தோறும் பல்லாயிரக் கணக்கான காட்டு மரங்கள்

வெட்டி வீழ்த்தப்படுகின்றன; அன்றியும் பெருகிவரும் சனத்தொகையின் உணவுத் தேவையை ஓரளவாவது தீர்த்தற்கு உருவாக்கப்படும் புதியபுதிய விளைநிலங்கள் காடுகள் அழிக்கப்படுவதால் உண்டாவனவே. வளர்ந்து வரும் மக்கள் தொகைக்குக் குடியிருப்பு வசதியளித்தல் மற்றொரு தலையாய பிரச்சினை. அப்பிரச்சனைக்கு விடிவு காண்பதற்காகவும் வேலை வாய்ப்பளித்து உணவுற்பத்தியைத் தூண்டுதற்காகவும் ஆங்காங்கு குடியேற்றத் திட்டங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இவை நாடளாவிய வகையிலே காடுகள் அழிக்கப்படுவதாற் பிறக்கின்றன. மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்கேற்ப கிராமங்கள் வளர்கின்றன; புதிய புதிய நகரங்கள் தோன்றுகின்றன. அதனால், பலபல புதிய வீதிகளும் கட்டிடங்களும் உருவாகின்றன, இவைகளும் அருமந்த காடுகளைப் பலி கொண்டேஎழுகின்றன. இவ்வாறான காடுகளின் அழிவு தவிர்க்க முடியாத தொன்றாயினும் தீர்க்கதரிசன மற்றதெனவே கொள்ளுதல் வேண்டும். அஃதாவது வெட்டப்படும் மரங்களுக்குப் பதிலீடாகப் புதிய மரங்கள் உண்டாக்கப்பட வேண்டும் என்னும் உணர்வு சிறிதுமின்றி அழிக்கப்படுகின்றன.

தீர்க்கதரிசனமின்றி நாட்டின் உயிர் நாடியாக விளங்கும் காடுகள் அழிவுறுவதனால் உண்டாகும் விளைவுகளோ பயங்கரமானவை; நாம் அடிக்கடி அனுபவித்து வரும் மின் வெட்டுக்கு அடிப்படைக் காரணம் காடுகளின் அழிவே என்றால், அது பலருக்கு வியப்பூட்டலாம். இம்மின்வெட்டு திடீரென நிகழ்வதொன்றன்று; சங்கிலித் தொடரான நிகழ்வுகளின் கடைசி நிலை; காடுகளின் அழிவினால் மழை வளங் குன்றுகிறது; நீர்த் தேக்கங்கள் வற்றி வறளுகின்றன; அதனால் மின்னுற்பத்தி பாதிப்படைகிறது; எனவே, மின்வெட்டு நிகழ்கிறது. காடுகளின் உச்சிமீது இலைகள் கடல் போன்று பரந்துள்ளன, இவ்விலைகளில் நாள்தோறும் நிகழும் ஆவியுயிர்ப்பும்

மழைக்காரணிகளில் முக்கியமான தொன்ருக அமைகிறது. இது அறிவியலார் கண்ட கொள்கை காடுகள் அழியவே, அமுதனைய மழையும் பொய்த்துவிட, மின்வெட்டு நிகழ்ந்து கைத்தொழில் உற்பத்தி குன்றுவதோடு விவசாய முயற்சிகளும் பெரிதும் பாதிப்படைகின்றன. அன்றியும் காடுகள் மண் வளத்தினைப் பேணிக்காக்கும் காவலர்கள். பெருமழை பெய்யும்போது வேர்களை அணைகளாகக் கொண்டும் இலைகளைக் குடைகளாகப் பிடித்தும் மண்ணரிப்பினைத் தடுக்கின்றன. வெயிற்காலத்தில் நிழல் பரப்பி மண்ணின் ஈரலிப்புத் தன்மையைக் காக்கின்றன. கழிவுப் பொருள்களை மண்ணுக்கு நல்கி, மண்ணைச் செழிக்கச் செய்கின்றன. ஆக, காடுகள் அழிக்கப் படும்போது மண் வளமும் குன்றுகிறது. உணவுச் சங்கிலியின் உற்பத்தியாக்கியாய் விளங்குவது தாவரமே. காடுகள் அழிக்கப்படுமாஞல், தாவரவுண்ணிகளும் தாவரவுண்ணிகளையுண்ணும் விலங்குண்ணிகளும் அருகி உணவுச்சங்கிலியும் அறுந்துவிடுகிறது. வனவிலங்குகளும் வண்ணப்பறவைகளும் படிப்படியாக மறையும் நிலை உண்டாகிறது; மரங்கள் சூழலை மாசடையாமற் காக்கும் பெருந்தொண்டுபுரிவன. மரங்களில்லையேல், ஒளித்தொகுப்பின்போது அவையுட்கொள்ளும் காபனீரொட்சைட்டின் அளவு வளிமண்டலத்தில் மிகுதியாகும். அதனல், சூழல் மாசடைந்து ஏனைய உயிரினங்கள் வாழமுடியாத நிலை ஏற்படும்.

காடுகள் அழிவடைவதால் உண்டாகும் தீயவிளைவுகள் இப்போது கூர்மையாகவும் அழுத்தமாகவும் உணரப்படுகின்றன. காலங்கடந்த உணர்வாயினும் இது வரவேற்கப்படவேண்டியது. அரசும் தனியார் நிறுவனங்களும் விழிப்புணர்வு பெற்று மரநடுகை இயக்கத்தில் உறுதியோடு ஊக்கமாகப் பலமுயற்சிகளை மேற்கொள்வது பெரும் பேருகும். அரசுச்சார்புடைய வனபரிபாலனப்பகுதி, புதிய புதிய காடுகள் உண்டாக்குவதில் ஊக்கஞ் செலுத்துகிறது. முடிக்குரிய காடு

களைப் பாதுகாப்பதிலும், காடுகளிலே கள்ளத்தன மாக மரம் வெட்டுவோர்க்குக் கடுந்தண்டனை வழங்கு வதிலும் உறுதி பூண்டுள்ளது. பொது மக்களுக்கு 'இப்பில் இப்பில்', வேம்பு, மா, பலா முதலிய பய னுள்ள மரக்கன்றுகளை வழங்குகிறது. தனியார் நிறு வனங்கள் சிலவும் பலவகை மரக்கன்றுகளைப் பொது மக்களுக்கு இலவசமாக வழங்குகின்றன; வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் பலவும் அடிக்கடி மரநடு கையின் அவசியம் பற்றி மக்களிடையே பிரசாரஞ் செய்கின்றன. அதனால், பொதுமக்கள் மத்தியில் மரங் களின் அருமை பெருமைகளை உணரும் மனப்பாங்கு வளர்ந்து வருகிறது. இந்நிலையிலே பொதுமக்களும் தம்மளவிற் சங்கற்பஞ் செய்து கொள்ள வேண்டிய தொரு சபதமுண்டு. "தவிர்க்க முடியாத நிலையில் ஒரு மரம் வெட்டவேண்டிய நிலை வந்தால், குறைந்தது இருமரங்களை உண்டாக்கிய பின்னரே வெட்டுவோம்" என்பதே அது. மக்கள் தத்தம் காணிகளிலுள்ள சின்னஞ் சிறிய இடைவெளிகளையும் வீணாக்காது அவ்விடத்தில் வளரத்தக்கதொரு மரத்தையாவது பயிரிடல் வேண் டும். மரங்களின் மேன்மைபற்றிய உணர்வு, பிஞ்சு மனங்கொண்ட பள்ளி மாணவர் மனத்திலும் பசுமரத் தாணிபோலப் பதிக்கப்படல் வேண்டும்; அவர்களும் மரநடுகை இயக்கத்தில் பங்குபெறத் தூண்டப்படுதல் வேண்டும். இவ்வாறு காடுகளை வளர்க்க முயற்சி செய்வது ஒரு தேசியப்பணி. எதிர்காலச் சந்ததியினர் சுபீட்சமாக வாழ்வதற்கு நாம் தேடி வைக்கும் மூல தனம். ஆகவே, மூலதனமும் மூலவளமுமான காடுகள் செழித்தால் நாடு செழிக்கும். இதில் ஐயத்திற்கு இட மேயில்லை.

20

"நான் யாருமற்ற ஒரு தீவில் விடப்பட்டபோது..........."

(கற்பனை)

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்: பிராயாணமும் பிரிவுத்துயரும்.
2. கப்பல் உடைந்தது.
3. ஆழ்கடலில் எனது நிலை.
4. யாருமற்ற தீவையடைந்த எனது நிலை.
5. அத்தீவில் ஒருநாளைக் கழித்த வகை.
6. முடிபு

அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் செல்லும் கப்பல், துறை முகத்தினின்றும் புறப்பட்டது என் தாய்நாட்டை விட்டுப் பிரியும்போது, என்னருமைத் தாயை விட்டுப் பிரிவதுபோலக் கலக்கமடைந்தேன்; கப்பலின் மேத் தட்டில் நின்று எனது தாயகம் கண் பார்வையில் மறையும்வரையும் பார்த்துக் கொண்டு நின்றேன். "ஓ! என் மரகதமணித் திருநாடே, நீயே என் உயிர். என் படிப்பு முடிந்த அன்றே, உன் பொன்னடியைத் தொழ ஓடோடி வருவேன்'' என்று என் கலங்கிய மனத்துக்கு ஆறுதல் கூறினேன். அதன் பின்னரே, பிர யாணத்திற் கவர்ச்சியும் மனவெழுச்சியும் உண்டாயின.

அப்பொழுது காலை பத்துமணியிருக்கும். கப்பல் எல்லையறியாப் பெருங்கடலை மூர்க்கத்தனமாகக் கிழித் துக்கொண்டு, விரைந்து சென்றது. கரையிலே, தன் பல் லாயிர அலைக் கரங்களை மோதி, நுரை கக்கி ஆர்ப்பரித்த கடற்கன்னி, நடுக்கடலிலே அமைதி நிலவ, அன்னை வடிவாய் விளங்கினாள். நீலவானம், கப்பலை மையப்

பொருளாகக் கொண்டு, பெருங்குடைபோற் கவிந்திருந்தது ஆதவன் வான அரங்கிலே, மெல்ல மெல்லப் பவனி வந்தான். சிறிது நேரஞ் சென்றது. தினகரன் உச்சி வானையடைந்துவிட்டான். அவன் கதிர்களிலே வெம்மை மிகுதியாயிற்று. தாங்கமுடியாத புழுக்கம் வாட்டி வதைத்தது. வெண்முகில்களெல்லாங் கருக் கொண்டு கார்முகில்களாயின. மதயானைகள் போன்று ஆகாயமெங்கும் அலைந்து திரிந்தன. இடிமுழக்கம் காதைச் செவிடுபடுத்தியது. பிரயாணிகள் எல்லோருங் கப்பலிலுள்ள பெரிய மண்டபத்திற் கூடினர். பாட்டுங் கூத்துங் களிப்புமாய் விளங்கிய கப்பலில் மயானப் பேரமைதி காணப்பட்டது. அடுத்த கணம் பெருமழையோடு பெரும் புயற்காற்று மிகுந்த வேகத்தோடு கப்பலைத் தாக்கி உறுமியது. கப்பல் நிலைகொள்ளாமல் வெறிகாரனைப்போல ஆடி அலைந்தது; சுழன்றது. மாலுமிகள் பெருமுயற்சி செய்துங் கப்பலைத் திசை நோக்கிச் செலுத்தமுடியவில்லை. அடுத்த கணம் 'படீர்' என்ற பேரோசை கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 'நறநற' வென்ற சிற்றொலிகள் எழுந்தன. கப்பல் உடைந்து மூழ்கத் தொடங்கியது.

நான் கடலில் மூழ்கியும் மிதந்துந் தத்தளித்து மரண வேதனையடைந்தேன்; 'இறைவா, இதுவும் உன் செயலா' என்று ஏங்கினேன். ஆதரவொன்றைத் தேடிக் கைகள் அலைந்திளைத்தன. அந்தவேளையில் இறைவன் செயலால் ஏதோவொன்று கையிற்பட்டது. அதனைச் சிக்கெனப் பிடித்துக்கொண்டேன். அது காற்றடிக்கப் பட்ட ஓர் இறப்பர் வளையம். எல்லையறியாப் பெருங் கடலிலே, பொங்கிப் புரண்டுவரும் அலைகளுக்குஞ் சீறிச் சினந்துவருஞ் சுறுக்களுக்கு மூடாக, அந்த வளையத்தினுதவியால் மிதந்தேன்; அது எங்கு செல்லுமோ, எங்கு சேருமோ என்ற எண்ணத்துடனும் பயங்கர அச்சத்துடனும் மிதந்தேன்.

B. Viji

ஈற்றில் நான் ஒரு கரையில் ஒதுக்கப்பட்டேன். இறைவன் பெருங் கருணையுள்ளவன்; என்னைக் காப்பாற்றிவிட்டான் என்றெண்ணி மகிழ்ந்தேன். மறைந்திருந்த பசியுந்தாகமும் என்னைச்சித்திரவதை செய்தன. வெகு தொலைவிலுள்ள காட்டையடைந்து ஏதாவது பறித்து உண்பதற்குமுன் என் உயிர் போய்விடுமே என்றெண்ணி வருந்தினேன்; பைத்தியக்காரனைப்போல மண்ணை வாரி வாரிக் குவித்தேன். என்ன அதிசயம்! மணலுட் புதைந்து கிடந்த தேங்காயொன்று வெளிப்பட்டது. தென்னைமரம் இல்லாத தீவிலே தேங்காய் கிடைப்பது அதிசயமல்லவா? என்னைத் தன் மடியிலேந்தி இங்கொதுக்கி என் உயிர் காத்த கடலன்னைதான், நான் உண்பதற்காக எங்கிருந்தோ ஒரு தேங்காயையுங் கொண்டுவந்து வைத்தனளோ! அத் தேங்காயைக் கூரியதொரு கல்லிற் குற்றி, இளநீரைப் பருகினேன். அது தேவாமிர்தம்போல இனித்தது. பின்னர் அதனைக் கல்லிலே மோதியுடைத்துப் பருப்பை யுண்டேன். என்னுடலினில் மாண்டுபோன வலிமை மீண்டது. மெல்ல மெல்லக் காட்டையடைந்து, நெடிதுயர்ந்து நின்ற மரமொன்றிலேறி, நாலாதிசையும் நோக்கினேன். அது ஒரு சிறு தீவென்பதும் அங்கு மனித வாழ்க்கைக்கான எந்தச் சின்னமும் இல்லையென்பதும் தெரிந்தன. நானே அத்தீவிலுள்ள ஒரேயொரு மனிதன் என்பதையறிந்தபோது, ஏக சக்கரவர்த்திக்குரிய கம்பீரமும் பெருமையும் என்னை வந்தடைந்தன. அடுத்த கணம் குடிமக்களற்ற சக்கரவர்த்தி உலகெங்கினும் இல்லையன்றோ என வுணர்ந்தபோது, என்னால் வாய்விட்டுச் சிரியாமலிருக்க முடியவில்லை. அந்தக் கசப்பான உண்மை புலப்பட்டபோதுதான் தனிமையென்னும் பயங்கரப்பேரிருள் என்னை மூடித் துன்புறுத்தியது. காட்டு விலங்குகளின் அபாயத்தினின்றுந் தப்பும் வகையறியாது தவித்தேன். அப்பொழுதுதான் கற்காலமனிதன் உணவுக்கும் உடைக்கும் உறைவிடத்துக்குமாக எவ்வளவு துயருழந்திருப்பான் என்பதை அனுமானிக்க முடிந்தது. காட்டிலுள்ள

பெருந்தருக்களிற் சில, காயுங் கனியுஞ் சுமந்து நின்றன. முன்னர்க் கண்டு கேட்டறியாத அவை, நல்லனவோ நஞ்சுடையனவோ யாரறிவார்! அவற்றிற் பலவற்றைப் பறித்துச் சுவைத்துண்டேன். காட்டாற்று வெள்ளத்தை அள்ளி அமுதெனப் பருகினேன். அவ்வேளையில், மேற்கு வானைக் குங்குமக் குழம்பால் வண்ணந்தீட்டிக் கோலஞ் செய்துகொண்டு மாலை வந்தது. மனோகரமான அந்த மாலைப்பொழுதைக் கண்டுகளிக்க என்னால் இயலவில்லை

காரிருளிலே காட்டு விலங்குகளிடந் தப்பி எவ்விதம் உயிர் வாழ்வேன் என்ற வினா, விசுவரூபமெடுத்து என்னை அலைத்தது. இவ்வித கஷ்ட நிலைகளிலே தான், மனிதனின் பகுத்தறிவு புதியன காண முனைகிறது. பட்டுப்போய் வீழ்ந்துகிடந்த நேரிய தடிகளையும் பற்றிப் படர்ந்து கிடந்த காட்டுக் கொடிகளையுஞ் சேகரித்தேன். தனிமையாக நின்ற உயர்ந்த மரமொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து. அதிற் பரண் ஒன்றை அமைத்தேன். அதன் பின்னர்தான் என்மனம் அமைதியடைந்தது. மாலை மறைந்து, இரவின் பேரிருள் சூழ்வதற்கு முன்னரே, எனது புதிய இல்லத்திற் குடிபுகுந்தேன். அஞ்சன மையை அப்பிவிட்டாலொத்த பயங்கரப் பேரிருளிலே, திக்குத்திசை எதுவுமே தெரியவில்லை. கீழே, காட்டில் வனவிலங்குகளின் அட்டகாசம் தொடங்கியது. ஒன்றையொன்று தாக்குவதும் ஒன்றையொன்று பார்த்து உறுமுவதும் சீறுவதும் இரைவதுமாகப் பயங்கரப்பேரொலி சூழ்ந்தது. நான் பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடிக் கொண்டபோதிலும் பேரச்சத்தால் நடுங்கினேன்; திடுக்கிட்டேன்; வியர்த்தேன்; ஈற்றிலே ஒருவாறு கண்ணயர்ந்தேன். காலை மலர்ந்தபோது கண்விழித்துப் பார்த்தேன். செம்பருதிக்கோளம் கடல்வயிற்றைக் 'கிழித்துக் கொண்டு, உலகை ஒளிமயமாக்க வெளிவந்தது. 'காலையிளம் பரிதி வீசுங்கதிர்களிலே, நீலக்கடலோர் நெருப்பெதிரே சேர்மணி போல்' விளங்கியது. மரத்தை விட்டிறங்கித் தீவைச் சுற்றிப்பார்த்துவரப் புறப்பட்

டேன். நேரஞ் செல்லச் செல்லப் பசித்துன்பம் மிகுந்தது. உணவுதேடுவதற்காகக் காட்டினுள் நுழைந்தேன் என் கையிலே கல்லும் பொல்லுமே ஆயுதங்களாக விளங்கின வெகுசீக்கிரத்தில் ஒரு நீர்ச்சுனையை யடைந்து விட்டேன், ஒரு சிறு மிருகத்தையாவது வேட்டையாடிக் கொல்ல வேண்டுமென்ற விருப்புடன் மறைந்திருந்தேன். அப்பொழுது தண்ணீர் குடிக்கவந்த முயலொன்று என் கற்களுக்கு இலக்காகி வீழ்ந்தது. எனது ஆனந்தம் சொல்லுந்தரமன்று. கற்களைக்கொண்டு நெருப்புண்டாக்கி அந்த முயலிறைச்சியை வாட்டியுண்டேன். பசிப்பிணி தணிந்தபோது பலபல நினைவுகள் படர்ந்தன. மேற்படிப்புக்காகப் பிறநாடு செல்லும் எண்ணத்தில் இடி விழுந்த விதமும் என் பெற்றோரைப் பற்றிய எண்ணமும் என் தாய்நாட்டு நினைவுகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்ருக என் மனத்திரையிலே தோன்றி மறைந்தன.

இவ்வாறு பதினைந்துநாட்கள் மனித சஞ்சாரமற்ற அத்தீவிற் கற்கால வாழ்வு வாழ்ந்தேன். பதினைந்து நாட்களும் பதினைந்து யுகங்கள் போல எனக்குத் தோன்றின. ஒருநாட்காலையில் அத்தீவின் அருகாக ஒரு கப்பல் செல்வதைக் கண்டேன் போனவுயிர் மீண்டது போன்ற மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தோடு கூவினேன்; உடுத்திருந்த துணியை உரிந்து அசைத்துச் சைகை காட்டினேன். இறைவனின் மாபெருங் கருணையால் கப்பல் என்னை நோக்கித் திரும்பியது. கப்பல் மாலுமி என் கதையைக் கேட்டுப் பரிதாபப்பட்டான். அவனது பேருதவியால், மேற்படிப்புப் படித்துப் பட்டம் பதவியோடு திரும்பவேண்டிய நான், அவை எவையுமின்றி என் தாயகத்தையடைந்தேன்.

21

கடற்கரையில் ஒருநாள் மாலைப்பொழுது (வர்ணனை)

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்: கடற்கரை இன்னதென்பது.
2 தொடு வானக் காட்சி.
3. கடலும் அலையும்.
4. கடற்கரையிற் கண்ட காட்சிகள்.
5. கடலிற் கண்ட காட்சிகள்.
6, சூரிய அஸ்தமனக் காட்சி.
7. முடிவு: சூரியன் மறைவும் இருள் சூழுதலும்.

இந்து மாக்கடல் கொஞ்சி விளையாடுங் காலி முகத்திடல், சன நெருக்கடி மிகுந்த கொழும்பு மா நகரின் சுகஸ்தானம். அது மாலை வேளைகளில் உல்லாச புரியாய் விடும். ஒருநாள் மாலை அந்த உல்லாச புரிக்குச் செல்ல வேண்டும் என்னும் வேட்கை என்னுள் முளைத்தது. எனவே, அங்கே சென்று கலங்கரை விளக்கத்தின் அயலிலே படுத்திருந்த கற்பாறையொன்றிலே அமர்ந்தேன் மப்பு மந்தாரமற்ற பொன் மாலைப் பொழுது மென்முறுவல் சிந்தி மயக்கியது. இளந்தென்றல் சின்னஞ் சிறு குழந்தையாய் மாறி மேனியெங்கும் அளைந்து மெய்மறக்கச் செய்தது. இன்பப் போதையில் மேல் வானையுங் கடலையும் நோக்கினேன்.

எதிரே கருநீலக் கடல் கண்ணுக் கெட்டிய தூரம் பரந்து கிடக்கிறது. அறிவினுக்கு எல்லையும் ஆழமும்

காணமுடியாதவாறு போல இந்துமாக் கடலும் காட்சியளிக்கிறது. அந்தக்கடல் எல்லையிலே கடலும் நீல வானமும் ஒன்றையொன்று தழுவிக்கொண்டு ஒன்றாய் விடுகின்றனவே! வானம் இது; கடல் இது என்று வேற்றுமை காண முடியாத தொடுவானம் பென்னம்பெரிய வட்டத்தின் ஒரு வில்லாய் வளைந்து கிடக்கிறது. தொடுவானத்துக்கும் இக்கரைக்குமிடையே பரந்த கடல்; அது பெரியதொரு எழில் வீணையாய்க் கிடக்கிறது. வரிசை வரிசையாய் எழுந்து வரும் அலைகள் வீணை நரம்புகளாய்த் தோன்றுகின்றன. காற்று எனும் இசைப் புலவன் அவ் வீணை நரம்புகளை மீட்டி இசையெழுப்புகிறான். கடல் வீணை பண்ணிசை பொழிகிறது; இடைவிடாது ஆரவாரிக்கிறது. இவ் வெழிலினைப் பாரதிதாசன்,

> ''கடல் நீரும் நிலவானும் கைகோக்கும்; அதற்கிதற்கும்
> இடையிலே கிடக்கும் வெள்ளம் எழில்வீணை; அவ்வீணைமேல்
> அடிக்கின்ற காற்றே வீணை நரம்பினை அசைத்தின்பத்தை
> வடிக்கின்ற புலவன்; தம்பி, வண்கடல் பண்பாடல் கேள்''

என்று செஞ்சொற் கவியாக்கிக் காட்டுகிறான்.

கடலன்னை, அகண்டாகாரமான தன் மடியிலே அலைக் குழந்தைகளைத் தவழவிட்டுச் சிரிக்கிறாள். ஒன்றா? இரண்டா?, எண்ணிலடங்காத அலைகள்! நடுக்கடலிலே அவை மெல்லலைகளாய் நெளிகின்றன. பென்னம் பெரிய மலைப்பாம்புகள் நெளிந்து நெளிந்து செல்வது போல அக்காட்சி தெரிகிறது. அவ்வலைகள் கரையினை நோக்கி அணி நடை பயின்று வருகின்றன. வரிசையாக முன்னேறி வரும் உயர்சாதி வெண்புரவிகளின் தலையாட்டம்போல அவை அசைகின்றன; அவை உயர எழுந்தும் தாழ்ந்து இறங்கியும் புரள்கின்றன. உயர எழும்போது வெண் பஞ்சுத்திரள் போன்ற வெண்ணுரையைக் கக்குகின்றன. அதனால், கண்ணுக்கெட்டிய தூரம், திட்டுத்திட்டாக வெண்ணுரை மிதந்து, துண்டு துண்டாக அறுத்தெறிந்து விட்ட மல்லிகைமாலைபோலக்

காட்சி தருகின்றன அன்றியும் கடற்கன்னி உடுத்திருக்கும் கருநீலப்பட்டாடையின்மீது இழைத்து அணி செய்துவிட்ட வெண்சரிகைக் கொடிகள் போலவும் விளங்குகின்றன. அன்றியும் வெள்ளிய அன்னக் கூட்டம் விளையாடி வீழ்வதைப்போல் சுருண்டு சுருண்டு அலைகள் கரையை நோக்கி வருகின்றன மலைபோலுயர்ந்து வெண்ணுரை கக்கிவரும் பேரலைகள் கரையை யணமித்து விடுகின்றன. மிகப் பெரிய கூடை நிறைய முல்லை மலர்களை நிரப்பி அலைக்கரங்களில் ஏந்திக் கொண்டு கடல்மாது பூமாதேவியின் பாதங்களிலே தூவி அஞ்சலி செய்ய வருகிருளோ!

கரையைக் கழுவிச் சுத்தஞ் செய்த பின்னர், அலைகள் மீண்டும் கடலை அடைகின்றன. இந்நிகழ்ச்சி ஓய்வொழிச்சலின்றி நடைபெறுகிறது. அலைகள் கரையைக் கழுவித் தூய்மை செய்ததும், சிறிய சிறிய நண்டுப் பிள்ளைகள் புற்றினின்றும் வெளிவருகின்றன. அவை அந்தக்கரையிலே, எட்டுக்கால் ஊன்றி, அங்கும் இங்கும் ஓடி விளையாடுகின்றன. அவற்றின் அடிச்சுவடு எட்டு இதழ் கொண்ட சின்னஞ்சிறிய பூப்போல, அந்த ஈரமணலிலே பதிகின்றது. இப்போது அக்கரை அலங்காரச் சித்திரவேலைப்பாடு நிறைந்த வெண்பட்டுப்போலக் காட்சியளிக்கிறது. சிறு கால் நண்டுப் பிள்ளைகள் தானு விளையாடுகின்றன? சிறுவர் சிறுமியரும் விளையாடுகின்றனர். வேகமாக வரும் அலையினைக் கண்டஞ்சி ஓடி ஒதுங்குகின்றனர் சிலர்; "இந்த அலை என்ன செய்யும்" என்ற துணிவோடு அலையின் வீச்சைத் தாங்கி நின்று களிக்கின்றனர் சிலர்; தாய் தந்தையரின் எச்சரிக்கையையும் பொருட்படுத்தாது, கடலில் இறங்கி அலைக்கரங்களால் எற்றுண்டு உருண்டு புரண்டு மகிழ்கின்றனர் சிலர். அதோ! சிறுமியர் அலைவந்து தொடாது எனத் தாம் எண்ணிய தூரத்தில், கரையிலே சிற்றில் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர். தத்தம் கற்பனைக்கேற்ற வண்ணம் சிற்றில் கட்டி முடிக்கிறுர்

கள். இனிச் சிறுசோறு சமைக்க வேண்டியதுதான்! அப்போது அலையாகிய குறும்புக்காரச் சிறுவன் சிரிக்கிறான். தன்பலங்கொண்ட மட்டும் மலைபோல உயர்ந்து பாய்ந்து வருகிறான்; மூர்க்கத்தனமாகக் கரையில் மோதுகிறான். அவ்வளவுதான்! மீனவர் வீசி எறியும் வலைபோல கடல்நீர் கரையிலே நீண்ட நெடுந்தூரம் பரந்து செல்கிறது. பாவம்! சிறுமியர்கட்டிய சிற்றில் மாயமாய் மறைகிறது. சிறுமியர், அந்தக் குறும்புக்காரச் சிறுவனைத் திட்டுகின்றனர்; கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு வெம்புகின்றனர்.

கடலின் அடிவயிற்றிலே அநந்த கோடி சீவராசிகள் வாழ்கின்றன. மனிதரிடையே நடைபெறும் போராட்டம் போல, அவற்றிடையேயும் போராட்டம் உண்டு போலும்! பெரியவை சிறியவற்றைத் தாக்கச் சிறியவை துள்ளிப்பாய்கின்றன. அவை பொன் வெயிலிலே மின்னற்றுண்டாகவும் தங்கக்கட்டியாகவும் காட்சியளிக்கின்றன. அங்கே, தூரத்திலே வெண்ணிறப்பாய் விரித்தபடகுகள், கடல் மடியிலே ஆடியசைந்து செல்கின்றன. அவை கருநீலக் கம்பளத்திலே குவித்து வைக்கப்பட்ட வெண்பஞ்சுக் குவியல்கள் போலக் காட்சியளிக்கின்றன. அந்த ஆழ நெடுங்கடலிலே கட்டுமரங்களிலே மீனவர்கள் மனத்துணிவுடன் மீன் பிடிக்கச் செல்கிறார்கள். அவர்களைக்கண்ட என் மனம் "அவர்கள் துணிவும் உழைப்பும் வாழ்க! வாழ்க!' என வாழ்த்துகிறது. இன்னொருபால் பிரமாண்டமான கப்பல்கள், துறைமுகத்துள் நுழைவதற்கான அனுமதி வேண்டி வரிசையாய் மிதந்து தவங் கிடக்கின்றன.

இப்போது ஆதவன் தொடுவான விளிம்பைத் தொட்டுவிடுகிறான். பரிபூரணமான செம்பொற்குடம் போலவும், அபூர்வமானதொரு தங்கத் தாம்பாளம் போலவும் அவன் தோற்றங் கொள்கிறான். பத்துக் கோடி ஒளி மின்னல்களை ஒன்று திரட்டி உருக்கி

வார்த்து ஆக்கப்பட்ட முழுவட்டம் போலக் காட்சி தருகிறான். அக்காட்சியைக் காணக் கண் கோடி வேண்டும்! இப்போது அப்பரிதிக் கோளத்தைச் சூழ்ந்திருந்த படர்முகில்கள் தீப்பட்டெரிவன போலத் தோன்றுகின்றன; நீலப் பொய்கையில் மிதந்திடும் தங்கத் தோணிகள் போலவும் சுடரொளிப் பொற்கரையிட்ட கருஞ் சிகரங்கள் போலவும் எழில் கூட்டுகின்றன. அவ்வேளையிலே வானமங்கை மஞ்சள் குளித்து முகம் மினுக்கி வரும் அழகு தெரிகிறது; அடுத்த கணம் செந்சாந்து பூசி, செவ்வண்ணப் பட்டுடுத்தி வரும் அழகு தெரிகிறது; அடுத்தகணம் பலபல வண்ணம் பட்டுடுத்தி வருங் கோலம் தெரிகிறது. அவள் தன்னழகனைத்தையும் கடல் என்ற கண்ணாடியிற் கண்டு களித்தாள் போலும்! கடலும் வானின் வண்ணக் கோலங்களைக் காட்டி மிளிர்ந்தது.

செம்பருதிக்கோளம் தொடுவானத்தில் அணுவணுவாகக் கணந்தோறும் மறைந்து கொண்டிருக்கிறது. வட்டத்தின் பாதி மறைந்த நிலையில் கடலில் முளைத்தெழுந்த அபூர்வமான செந்தாமரை போலத் தோன்றுகிறது இப்பொழுது ஆதவன் முற்றாகக் கடல் மடியில் மூழ்கிவிட்டான். என்றாலும், அவனது ஒளிக்கரங்கள் வானிலே வண்ண வண்ண ஓவியங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. காலம் கணமும் நில்லாது ஓடுகின்றது. இப்போது இருள் மெல்லென வெளிப்பட்டு கடலிலும் வானிலும் கவிகிறது. இருளின் ஆட்சி தொடங்குகிறது. அந்த இருளிலேயும் கடல்களின் வெண்மை மங்கிவிடவில்லை; கடலின் ஆரவாரம் குறைந்துவிடவில்லை.

22

மக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் மக்களாட்சி

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம் — சமூக அமைப்பு.
2. மன்னனாட்சியும் சருவாதிகார ஆட்சியும்
3. மக்களாட்சி இன்னதென்பது.
4. மக்களாட்சியின் ஆணிவேர் சருவசன வாக்குரிமை.
5. நடைமுறையிலுள்ள மக்களாட்சி அமைப்பு
6. மக்களாட்சியின் சில நன்மைகள்.
7. முடிபு.

சுயமாகச் சிந்தனை செய்யும் பேராற்றல் பெற்றமையாலேயே, மனிதன் மற்றைய உயிரினங்களிலும் பார்க்க உயர்ந்து விளங்குகிறான். அவன் சிந்தனாசக்தியோடு தன் வாழ்வு வளமுறுவதற்காகச் சமூகத்தோடு கலந்து வாழும் பண்பும் உடையவன். அப்பண்பை 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்' என்பர் திருவள்ளுவர். அதனால், அவனைச் 'சமூக மிருகம்' என்பர் மேனாட்டறிஞர் சமூகத்தோடு கலந்து வாழும் பொழுது, சமூகம் நலனுற்று வாழ்தலும் இன்றியமையாதது. அச்சமூகத்தின் அங்கமான அவன், தன் பிறப்புரிமைகளான பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, சொத்துரிமை என்பவற்றைப் பிறர்க்குத் தீங்கு விளையா வண்ணம் அனுபவித்து நல்வாழ்வு வாழ்தலும் இன்றியமையாதது. இவையிரண்டும் உருவாதற்குச் சில விதிகளுடன் கூடிய ஓரமைப்பு அவசியமாயிற்று. அவ்வமைப்பே அரசியலெனப்பட்டது.

அன்று, சமூகத் தலைவனாகத் தோன்றியவன், நாளடைவில் மன்னனாக மாறி, பல பல அதிகாரங்கள் பெற்று, உன்னத புருடனாக, தெய்வமாகக் கருதப் பட்டான். 'மன்னனெவ்வழி, குடிகள் அவ்வழி' என்றாங்கு அம் மன்னனாட்சியும் அமைவதாயிற்று. கால கதியில் மன்னர்கள் அதிகார மமதைகொண்டு, மக்களை மாக்களாகக் கருதி, கோல் கோடிக் கொடுமை விளைக்கவே ஆட்சி முறையிலே மக்கள் சில மாற்றங்களை விரும்பினர். இந்நிலையில் மன்னனுக்கெதிராக மக்கள் புரட்சி செய்தனர். அப்பொழுது மக்களுள் வல்லானொருவன் சிலர் துணையுடன் ஆட்சிப்பீடம் ஏறி, நாளடைவிலே சருவாதிகாரங்கள் பெற்றுச் சருவாதிகாரியாக விளங்கத் தொடங்கினான். அவன் விருப்பு வெறுப்புக்கிணங்க நாட்டின் தலைவிதி நிருணயிக்கப் பட்டது. இவ்வாட்சி முறையும் மக்கள் நலனைக் காக்கவில்லை.

மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக ஆட்சிமுறை ஏற் பட்டதேயன்றி, ஆட்சிமுறைக்காக மக்கள் தம் தனித் தன்மைகளை விடுதல், அவர்களுக்கோ நாட்டுக்கோ எள்ளளவு பயனையும் விளைக்காது. இந்த உண்மை படிப்படியாக மக்கள் மனத்திலரும்பி வளர்ந்தது. ஆட்சிமுறை என்றென்றும் மனித உரிமைகளுக்குத் தக்க மதிப்பளித்தல் வேண்டும்; அதனால் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தன்மானங் காத்து வாழ முடிகிறது. வாழ்விலே ஆர்வமும் பொறுப்புணர்ச்சியும் உடையயவர்களாக விளங்க முடிகிறது; ஆட்சிமுறையிற் பங்கு கொண்டு அரசியற் சுதந்திரமும் பொருளாதாரச் சுதந்திரமும் உடையவர்களாகச் சிறக்க முடிகிறது. இவ்வித நன்மைகள் பயக்கும் அரசியல் முறையே மக்களாட்சி. அதனைக் குடியாட்சி என்றும் சனநாயகமென்றும் பலவாறு அழைக்கலாம்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக விளங்கிய ஆபிரகாம் லிங்கன் என்னும் பெருந்தகை, ''மக்கள் நடத்தும்

ஆட்சி; மக்கள் நலனைக் கருதும் ஆட்சி; மக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளும் ஆட்சி மக்களாட்சி என்னுஞ் சிறப்புக்குரியது'' என மக்களாட்சிக்கு இலக்கணம் வகுத்துக் காட்டினார். இங்ஙனம் மக்கள் நேரடியாக அரசியலிற் பங்குகொள்வதனால் அவர்கள் தமது பல உரிமைகளையும் சுதந்திரமாக அனுபவிக்க முடிகிறது. சுயசிந்தனைத் திறமுள்ள, நீதிமன்றக் குற்றங்களுக்குட் படாத, வயது வந்த மக்கள் பாராளுமன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதியாகி நாட்டை ஆள்வதற்கு உரிமை யுண்டு. எனினும் எல்லா மக்களும் பிரதிநிதிகளாகி நாட்டையாளுதல் இயலாததொன்று. அதனாலே தகுதி வாய்ந்த பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்வதற்குதவியாகத் தாம் விரும்பியதொரு வேட்பாளருக்கு வாக்களிக்கும் வாக்குரிமை, பனெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இவ்வுரிமை சருவ சனவாக்குரிமை எனப்படும். எல்லாரையும் நாட்டு மன்னராக்கும் வல்லமை பெற்ற இவ்வுரிமை, மக்களாட்சி நிலவும் நாடுகளிலே கண்ணே போற் கருதப்படுகிறது. 1931 ஆம் ஆண்டு எமது நாட்டு மக்களும் இவ்வுரிமையைப் பெற்று மன்னராயினர். இதனால், மக்கள் பேச்சுரிமையையும் எழுத்துரிமையை யும் பெறுகின்றனர். தங்கள் நலனைக் காக்கத்தக்க கட்சியினருக்கு வாக்களித்து அவர்களை ஆட்சியில் அமர்த்துகின்றனர். ஆட்சிப்பீடம் ஏறிய கட்சியினர் கொள்கைகளைக் காற்றிற் பறக்க விட்டுத் தான்தோன் றித்தனமாக நடக்க முயலும்போது அவர்களை ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து இறக்குகின்றனர்; ஒவ்வொரு இன மக்களும் தம்மொழி, மதம், பண்பாடு என்பவற்றைப் போற்றிக் காக்க உரிமை பெறுகின்றனர். இவ்வுண்மை களைக் கருத்திற் கொண்டு, இன்றைய அரசியலறிஞர், மக்களாட்சி எல்லார்க்கும் சமத்துவமான பொருளா தார, அரசியல் உரிமைகளை நல்கும் ஆட்சி என்பர்.

மக்களாட்சி நாட்டு மக்களால் அமைக்கப்படுவதாயினும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆட்சியில் நேரடியாகத் தொடர்பு பூணுதல் இயலாததொன்று. அதனுல், ஒரு நாட்டை ஏறக்குறையச் சமதொகையுள்ள மக்கள் வசிக்கும் பலபல தொகுதிகளாகப் பிரிப்பர். அத்தொகுதிகளிலே பெரும்பாலும் கட்சிச் சார்புள்ள பல வேட்பாளர்கள் தத்தங் கட்சிக் கொள்கைகளேயும் தம் கட்சி, ஆட்சியுரிமை பெற்ருல், சாதிக்கும் வேலேத் திட்டங்களேயும் முன்வைத்துப் போட்டியிடுவர். அத்தொகுதி மக்கள் தமது வாக்குக்களேத் தாம் விரும்புங் கட்சி வேட்பாளருக்கு வழங்கி அவரைத் தமது தொகுதிப் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்வர். தேர்தலிற் பெருந் தொகைப் பிரதிநிதிகளேப் பெற்ற கட்சியின் தலேவர், நாட்டின் பிரதம மந்திரியாகி நாட்டைப் பரிபாலிப்பதற்கேற்றதொரு மந்திரிசபையை யமைப்பர். நாட்டின் பிரதிநிதிகள் அனேவரும் கூடும் பிரதிநிதிகள் சபையில், ஆளுங் கட்சியினரால் நாட்டு நலன் கருதிச் சட்டங்களுந் தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப் படும் அவை நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன் அவற்றின் சாதக, பாதக நிலேகளே அலசி ஆராய்வர். அப்போது, எதிர்க்கட்சியினர் மசோதாவிலுள்ள குறைபாடுகளேயுந் திருத்தங்களேயுஞ் சுட்டிக் காட்டுவர். ஆளுங் கட்சியென்னும் மதயானே பெரும்பான்மைப் பலம் என்னும் வெறிபிடித்து நெறிகெட்டு ஓடும்போது, எதிர்க்கட்சியினர் அங்குசமாகி அடக்கி, நன்னெறி காட்டுவர் இதனுல், மக்களாட்சியில் ஆளுங் கட்சிக்கு எத்துணே முக்கியத்துவம் உண்டோ, அத்துணே முக்கியத்துவம் எதிர்க்கட்சிக்கும் உண்டு. நாட்டு நலன் கருதி நிறைவேறும் சட்டங்களேயுந் தீர்மானங்களேயும் மந்திரி சபையே பூரண பொறுப்புடன் வழி நடத்தும். மந்திரிசபையின் செயல்களுக்குப் பிரதமமந்திரி பொறுப்புடையவர். இதனுல், லாஸ்கி என்னும் அரசியலறிஞன் கூறுவதுபோல, மக்களாட்சி என்பது உண்மையில் ஒரு சிறு குழுவிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதாகிறது.

மக்களாட்சி முறையிற் பெரும்பான்மைப் பலம் பெற்ற கட்சி அல்லது கட்சிகளின் கூட்டாட்சி தவிர்க்க முடியாததாயினும், அது சில நற்பண்புகளையுடையதாய் விளங்குதல் வேண்டும். மக்களாட்சியிலே தனி மனித சுதந்திரமும் சமுதாய சுதந்திரமும் பொன்னே போற் போற்றப்படுதல் மிகமிக முக்கியமாகும். ஆளுங் கட்சியினர் பதவி மோகங் கொண்டு, தான்தோன்றித் தனமாகவும் கட்சி நலன் கருதியுங் கருமமாற்றாது, பொறுப்புடனுந் தீர்க்கதரிசனத்துடனும் உலக நல்லெண்ணத்தைப் பெறும் முறையிலும் நடத்தல் வேண்டும். எல்லா நாடுகளிலும் மொழி, மத, நிற, சம்பந்தமாகச் சிறுபான்மைச் சமூகமும் பெரும்பான்மைச் சமூகமும் காணப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகள் தவிர்க்கமுடியாதவை மாத்திரமன்றி, நிச்சமாகப் போற்றப்படவும் வேண்டியவை. பெரும்பான்மைச் சமூகத்தவர் தம்மொழியையும் மதத்தையும் சிறுபான்மையரிடம் திணித்தல் மக்களாட்சிப் பண்பாகாது. பெரும்பான்மையினர் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மதித்து, சகிப்புத்தன்மை காட்டி, அவர்களும் அரசியல், பொருளாதார சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க அனுமதித்தல்வேண்டும். மக்களாட்சி வளர்ச்சியடைந்த உலக நாடுகளில் இந் நற்பண்புகளனைத்துங் காணப்படுகின்றன.

மக்களாட்சி பூரணத்துவம் பெற்ற ஆட்சிமுறையன்று எனவும், அதிற் சில குறைபாடுகள் உளவேனும் வரலாறு கண்ட ஆட்சி முறைகளுட் சிறப்புடையது அதுவே எனவும் குறைபாடுகள் சில திருத்தங்கள் மூலம் நிவிர்த்தி செய்யப்படக்கூடியவை எனவும் அரசியல் வல்லார் கூறுவர். அன்றியும் மக்களாட்சியை ஆட்சிமுறையெனக் கூறுவதிலும் பார்க்கச் சிறந்ததொரு வாழ்க்கை முறையெனக் கூறுதல் சாலச் சிறந்தது என்றுங் கருதுவர். சிந்தனைச் செல்வர்களின் அயரா உழைப்பால், எதிர்காலத்தில் மக்களாட்சி பூரண வளர்ச்சியடைந்து உலகை ஒரு குடும்பமாக்கும் என எதிர்பார்ப்போமாக.

23

மனிதனை உருவாக்குவதில் விளையாட்டின் பங்கு

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்: விளையாட்டும் வேலையும்.
2. விளையாட்டின் வகைகளும் பண்பும்,
3. போட்டி விளையாட்டுக்களும் அவற்றின் பண்பும்.

மனிதனை உருவாக்கும் முறை:

4. உடலுறுதி அளித்தல்,
5. நேர்மையையும் தியாகமனப்பாங்கையும் வளர்த்தல்.
6. வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமனாக மதித்தல்.
7. குழந்தை மனப்பாங்கு உண்டாதல்.
8. முடிபு. (தொகுப்பு.)

இன்றுள்ள கல்வித்திட்டத்தில் விளையாட்டுக்கள் தனிச்சிறப்புடைய ஓரங்கமாக விளங்குகின்றன. ஏட்டுக் கல்வி, செயன்முறைக்கல்வி என்பவற்றிற்கு எத்துணைச் சிறப்புண்டோ, அத்துணைச் சிறப்பு விளையாட்டுக்களுக்கும் உண்டு என்று கல்வித் திட்டம் வலியுறுத்துகிறது. அன்றியும், கல்விச் சாலைகளிலே மாணுக்கர் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ள துறையும் அதுவேயாகும். ஓடி விளையாடுவதில் நாட்டம் கொள்ளாத குழந்தைகளிடஞ் சில குறைபாடுகளுள்ளன என்பது கல்வி நூல் வல்லார் கண்ட முடிபாகும். கல்விச்சாலைகளிலே விளையாட்டு நேரமே மற்றெல்லா நேரங்களையும் விட மனமகிழ்ச்சியுஞ் சுறுசுறுப்பும் வாய்ந்ததோர் இன்பப் பொழுதாகக் காட்சியளிக்கிறது. எனவேதான், மனமகிழ்வோடு தன்னிச்சை கொண்டு, வெகு இலகுவாகச்

செய்யப்படுவது விளையாட்டென்றும் பரிபூரண விருப்பின்றி, ஓரளவு சிரமத்தோடு செய்யப்படுவது வேலையென்றும் எண்ணப்படுகிறது. அதனால், எந்த வேலையும் மன மகிழ்வோடு சிரமமின்றிச் செய்யப்படுமானால், அது விளையாட்டாகிறது. எந்த விளையாட்டுந் தன்னிச்சையின்றிச் சிரமத்தோடு செய்யப்படுமானால் வேலையாகிறது.

விளையாட்டென்று கூறும்போது அதற்குரிய சில சிறப்புப் பண்புகளை நாம் அவதானித்தல் வேண்டும். மனமலர்ச்சியோடு இலகுவாகச் செய்யப்படுவது மாத்திரமன்றி, அது உடலுறுப்புக்களுக்கு உரமளிப்பதாயும் அமைதல் வேண்டும்; குழுமுறையிலோ தனிமுறையிலோ போட்டியுணர்வு நிலவுதல் வேண்டும்; இத்தன்மைகள் நிறைந்து, விதிகளினாலே நெறிமுறையாக அமைக்கப்பட்ட விளையாட்டுக்கள் எல்லா நாடுகளிலுங் காணப்படுகின்றன. கிளித்தட்டு மறித்தல், கெந்தியடித்தல், கிட்டியடித்தல், சடுகுடு முதலிய சுதேச விளையாட்டுக்கள் நம் நாட்டிற் பெருமையுடன் விளையாடப்படுகின்றன. 'கிரிக்கெட்' பந்தாட்டம், உதைபந்தாட்டம், மென்பந்தாட்டம், வலைப்பந்தாட்டம், கரபந்தாட்டம் முதலிய பலவகைப் பந்தாட்டங்களெல்லாம் மேலைத்தேச விளையாட்டுக்களெனப்பட்டு மக்கள் மனத்தைப் பெரிதுங் கவர்ந்துள்ளன. இவ் விளையாட்டுக்கள் யாவும் திறம்பட அமைக்கப்பட்ட இரு வேறு குழுக்கள், ஒன்றையொன்றெதிர்த்து வெல்ல முயலும்போதே பெரிதுஞ் சிறப்படைகின்றன. இம் முயற்சி விளையாட்டுப்போட்டி எனப்படும்.

போட்டி விளையாட்டுக்களில், ஒருகுழு தன் எதிர்க் குழுவை எதிர்ப்பதிற் காட்டும் வேகமும் திறமையும் ஈட்டும் வெற்றியும் மாத்திரமன்றி, எதிர்க் குழு எதிர்ப்பைத் தாங்கிப்போராடும் பண்பும் கணிக்கப்படுகின்றன. போட்டியிடும்போது ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் வெற்றியே குறிக்கோள். அக்குறிக்கோளை யடைவதற்குத் தப்புவழிகளைப் பின்பற்றுதலும் மாற்றுக் குழுவினரை வெறுத்துப்

பொறுமைப்பட்டுக் கோபங்கொள்ளுதலும் இழுக்காகும் இவ்வித சீரான போட்டி விளையாட்டுக்கள், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பலவகை அமைப்பு முறைகளுக்கேற்ப விளையாடப்படுகின்றன. அன்றியும் ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டை எதிர்த்துப் போட்டியிடுதலுண்டு. உலக நாடுகளுக்கிடையே நடைபெறும் உதைபந்தாட்டப் போட்டியும் இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா, இந்தியா, மேற்கிந்தியதீவுகள், பாகிஸ்தான், இலங்கை என்பனவற்றுக்கிடையே நடைபெறும் 'கிரிக்கெட்' போட்டிகளும் உலகப் பிரசித்தமானவை. பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, கிரேக்க நாட்டிலே கிரேக்க வீரரிடையே தோன்றி வளர்ந்த 'ஒலிம்பிக்' விளையாட்டுப் போட்டி உலக நாடுகளாற் போற்றப்பட்டு, காலத்துக்குக் காலம் பல பல நகரங்களில் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே உலக நாடுகள் தாபிக்குஞ் சாதனைகள் அகில உலக சாதனைகளாகி அந்நாடுகளுக்கு அழியாப் புகழைக் கொடுக்கின்றன.

விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே பங்கு கொள்ளும் வீரர்கள் ஓடியாடி விளையாடுவதனால் அவர்களின் இரத்தம் தூய்மை பெற்று இரத்தோட்டமுஞ் சுறுசுறுப்படைகிறது. அதனால், செம்மையான சீரணசக்தி சித்திக்கிறது. உடலெங்குமுள்ள தசைநார்கள் தொழிற்பட்டு வலுவடைகின்றன. நிமிர்ந்த முதுகும் அகன்ற மார்புந் திண்ணிய தோள்களும் அளவளவான பிற அங்க அமைப்பும் வாய்க்கப் பெற்றுக் கட்டுறுதியும் வனப்பும் நிறைந்த தேகத்தோடு, நோயற்ற வாழ்வு வாழமுடிகிறது. இவையனைத்தும் விளையாட்டுப் போட்டிகள், விளையாட்டுவீரர்களுக்கு உடல் சம்பந்தமாக அளிக்கும் உயரிய பரிசுகள்.

இவ்வகையான உடற் பயன்கள் மாத்திரமன்றி, உளப்பயன்கள் பலவும் விளையாட்டுப் போட்டிகளால் விளைகின்றன. தன் திறமை வெளிப்படவேண்டும்; தானே பலராற் புகழப்படவேண்டும் என்று மனிதன் ஒவ்வொருவனும் எண்ணுவது இயல்பே. தன்னலம்

மறந்து கருமமாற்றுவது மிக அரிது. தேவையான வேளை களிற் காணப்படும் தன்னலமறுப்புந் தியாக மனப்பான் மையும் வாழ்க்கையிற் பெறக்கூடிய இரு பெரும் பேறு களாம். போட்டி விளையாட்டுக்களிலே தான் குழுவின் ஓர் அங்கத்தவனென்றுந் தன் குழுவின் வெற்றியே தன் வெற்றியென்றும் ஒவ்வொருவனுங் கருதுதல் வேண்டும். இவ்வுணர்வில் 'நான்' என்ற சுயநல எண்ணம் மறைந்து விட, தமது குழு என்ற பொதுநலமே மேம்பட்டு நிற் கிறது. தமது குழுவின் உயர்வுக்காக ஒவ்வொருவனுந் தனது கொள்கைகள், எண்ணப்பாங்குகள் ஆகியவற் றைக் கூடத் தியாகஞ் செய்ய வேண்டி ஏற்படுகிறது. இப்பண்பே வாழ்க்கையில் அவனை நல்லதொரு குடியதி யாக்கி மேன்மை அளிக்கிறது.

'குறிக்கோளின் சிறப்பு குறிக்கோளை அடையும் வழிகளின் சிறப்பிலேயே பெரிதுந் தங்கியிருக்கிறது' என்ற மேற்கோள் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கும் பொருந்தும். வெற்றியே விளையாட்டின் குறிக்கோளா யினும், அது நேர்மையான வழியிற் பெறப்பட்டதா யிருத்தல் வேண்டும்; அழுக்காறினுற் கோபங் கொண்டு எதிரியை மதியாமல் வஞ்சனை வழிகளைக் கையாண்டு ஈட்டப்படாததாயிருத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் வெற்றி உண்மையான விலைமதிப்பரிய வெற்றியாக மதிக்கப்படும். வெற்றி சிறப்புடையதே யெனினும் அதனிலும் பார்க்க விளையாட்டுக்குரிய இந்நற்பண்பு களைப் போற்றுதல் அதி சிறப்புடையது. இவ்விளையாட் டுப் பண்புகளே வாழ்க்கை வழிகளாகின்றன.

வெற்றியைக் கண்டு மனம் மிகக் களித்து ஆர வாரித்தலுந் தோல்வியைக் கண்டு துக்கத்தாற் சோம் புதலும் மனத்தின் சமநிலையற்ற தன்மையையே காட் டும். வெற்றியையுந் தோல்வியையுஞ் சமமாக மதித்து இரண்டிடத்துஞ் சிரித்து மகிழ்பவனே உண்மையான வீரன். இவ்வித பண்பே வாழ்க்கையிற் சகிப்புத்

அன்று, சமூகத் தலைவனாகத் தோன்றியவன், நாளடைவில் மன்னனாக மாறி, பல பல அதிகாரங்கள் பெற்று, உன்னத புருடனாக, தெய்வமாகக் கருதப் பட்டான். 'மன்னனெவ்வழி, குடிகள் அவ்வழி' என்றாங்கு அம் மன்னனாட்சியும் அமைவதாயிற்று. கால கதியில் மன்னர்கள் அதிகார மமதைகொண்டு, மக்களை மாக்களாகக் கருதி, கோல் கோடிக் கொடுமை விளைக்கவே ஆட்சி முறையிலே மக்கள் சில மாற்றங்களை விரும்பினர். இந்நிலையில் மன்னனுக்கெதிராக மக்கள் புரட்சி செய்தனர் அப்பொழுது மக்களுள் வல்லானொருவன் சிலர் துணையுடன் ஆட்சிப்பீடம் ஏறி, நாளடைவிலே சருவாதிகாரங்கள் பெற்றுச் சருவாதிகாரியாக விளங்கத் தொடங்கினன். அவன் விருப்பு வெறுப்புக்கிணங்க நாட்டின் தலைவிதி நிருணயிக்கப் பட்டது. இவ்வாட்சி முறையும் மக்கள் நலனைக் காக்கவில்லை

மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக ஆட்சிமுறை ஏற்பட்டதேயன்றி, ஆட்சிமுறைக்காக மக்கள் தம் தனித்தன்மைகளை விடுதல், அவர்களுக்கோ நாட்டுக்கோ எள்ளளவு பயனையும் விளைக்காது. இந்த உண்மை படிப்படியாக மக்கள் மனத்திலரும்பி வளர்ந்தது. ஆட்சிமுறை என்றென்றும் மனித உரிமைகளுக்குத் தக்க மதிப்பளித்தல் வேண்டும்; அதனால் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தன்மானங் காத்து வாழ முடிகிறது. வாழ்விலே ஆர்வமும் பொறுப்புணர்ச்சியும் உடையயவர்களாக விளங்க முடிகிறது; ஆட்சிமுறையிற் பங்கு கொண்டு அரசியற் சுதந்திரமும் பொருளாதாரச் சுதந்திரமும் உடையவர்களாகச் சிறக்க முடிகிறது. இவ்வித நன்மைகள் பயக்கும் அரசியல் முறையே மக்களாட்சி. அதனைக் குடியாட்சி என்றும் சனநாயகமென்றும் பலவாறு அழைக்கலாம்.

அமெரிக்க ஜனதிபதியாக விளங்கிய ஆபிரகாம் லிங்கன் என்னும் பெருந்தகை, "மக்கள் நடத்தும்

ஆட்சி; மக்கள் நலனைக் கருதும் ஆட்சி; மக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளும் ஆட்சி மக்களாட்சி என்னுஞ் சிறப்புக்குரியது'' என மக்களாட்சிக்கு இலக்கணம் வகுத்துக் காட்டினார். இங்ஙனம் மக்கள் நேரடியாக அரசியலிற் பங்குகொள்வதனால் அவர்கள் தமது பல உரிமைகளையும் சுதந்திரமாக அனுபவிக்க முடிகிறது. சுயசிந்தனைத் திறமுள்ள, நீதிமன்றக் குற்றங்களுக்குட் படாத. வயது வந்த மக்கள் பாராளுமன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதியாகி நாட்டை ஆள்வதற்கு உரிமை யுண்டு. எனினும் எல்லா மக்களும் பிரதிநிதிகளாகி நாட்டையாளுதல் இயலாததொன்று. அதனாலே தகுதி வாய்ந்த பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்வதற்குதவியாகத் தாம் விரும்பியதொரு வேட்பாளருக்கு வாக்களிக்கும் வாக்குரிமை, பனெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இவ்வுரிமை சருவ சனவாக்குரிமை எனப்படும். எல்லாரையும் நாட்டு மன்னராக்கும் வல்லமை பெற்ற இவ்வுரிமை, மக்களாட்சி நிலவும் நாடுகளிலே கண்ணே போற் கருதப்படுகிறது. 1931 ஆம் ஆண்டு எமது நாட்டு மக்களும் இவ்வுரிமையைப் பெற்று மன்னராயினர். இதனால், மக்கள் பேச்சுரிமையையும் எழுத்துரிமையை யும் பெறுகின்றனர். தங்கள் நலனைக் காக்கத்தக்க கட்சியினருக்கு வாக்களித்து அவர்களை ஆட்சியில் அமர்த்துகின்றனர். ஆட்சிப்பீடம் ஏறிய கட்சியினர் கொள்கைகளைக் காற்றிற் பறக்க விட்டுத் தான்தோன் றித்தனமாக நடக்க முயலும்போது அவர்களை ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து இறக்குகின்றனர்; ஒவ்வொரு இன மக்களும் தம்மொழி, மதம், பண்பாடு என்பவற்றைப் போற்றிக் காக்க உரிமை பெறுகின்றனர். இவ்வுண்மை களைக் கருத்திற் கொண்டு, இன்றைய அரசியலறிஞர், மக்களாட்சி எல்லார்க்கும் சமத்துவமான பொருளா தார, அரசியல் உரிமைகளை நல்கும் ஆட்சி என்பர்.

மக்களாட்சி நாட்டு மக்களால் அமைக்கப்படுவதாயினும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆட்சியில் நேரடியாகத் தொடர்பு பூணுதல் இயலாததொன்று. அதனுல், ஒரு நாட்டை ஏறக்குறையச் சமதொகையுள்ள மக்கள் வசிக்கும் பலபல தொகுதிகளாகப் பிரிப்பர். அத்தொகுதிகளிலே பெரும்பாலும் கட்சிச் சார்புள்ள பல வேட்பாளர்கள் தத்தங் கட்சிக் கொள்கைகளையும் தம் கட்சி, ஆட்சியுரிமை பெற்ருல், சாதிக்கும் வேலைத் திட்டங்களையும் முன்வைத்துப் போட்டியிடுவர். அத்தொகுதி மக்கள் தமது வாக்குக்களைத் தாம் விரும்புங் கட்சி வேட்பாளருக்கு வழங்கி அவரைத் தமது தொகுதிப் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்வர். தேர்தலிற் பெருந் தொகைப் பிரதிநிதிகளைப் பெற்ற கட்சியின் தலைவர், நாட்டின் பிரதம மந்திரியாகி நாட்டைப் பரிபாலிப்பதற்கேற்றதொரு மந்திரிசபையை யமைப்பர். நாட்டின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் கூடும் பிரதிநிதிகள் சபையில், ஆளுங் கட்சியினரால் நாட்டு நலன் கருதிச் சட்டங்களுந் தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப்படும் அவை நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன் அவற்றின் சாதக, பாதக நிலைகளை அலசி ஆராய்வர். அப்போது, எதிர்க்கட்சியினர் மசோதாவிலுள்ள குறைபாடுகளையுந் திருத்தங்களையுஞ் சுட்டிக் காட்டுவர். ஆளுங் கட்சியென்னும் மதயானை பெரும்பான்மைப் பலம் என்னும் வெறிபிடித்து நெறிகெட்டு ஓடும் போது, எதிர்க்கட்சியினர் அங்குசமாகி அடக்கி, நன்னெறி காட்டுவர் இதனுல், மக்களாட்சியில் ஆளுங் கட்சிக்கு எத்துணை முக்கியத்துவம் உண்டோ, அத்துணை முக்கியத்துவம் எதிர்க்கட்சிக்கும் உண்டு. நாட்டு நலன் கருதி நிறைவேறும் சட்டங்களையுந் தீர்மானங்களையும் மந்திரி சபையே பூரண பொறுப்புடன் வழி நடத்தும். மந்திரிசபையின் செயல்களுக்குப் பிரதமமந்திரி பொறுப்புடையவர். இதனுல், லாஸ்கி என்னும் அரசியலறிஞன் கூறுவதுபோல, மக்களாட்சி என்பது உண்மையில் ஒரு சிறு குழுவிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதாகிறது.

மக்களாட்சி முறையிற் பெரும்பான்மைப் பலம் பெற்ற கட்சி அல்லது கட்சிகளின் கூட்டாட்சி தவிர்க்க முடியாததாயினும், அது சில நற்பண்புகளையுடையதாய் விளங்குதல் வேண்டும். மக்களாட்சியிலே தனி மனித சுதந்திரமும் சமுதாய சுதந்திரமும் பொன்னே போற் போற்றப்படுதல் மிகமிக முக்கியமாகும். ஆளுங் கட்சியினர் பதவி மோகங் கொண்டு, தான்தோன்றித் தனமாகவும் கட்சி நலன் கருதியுங் கருமமாற்ருது, பொறுப்புடனுந் தீர்க்கதரிசனத்துடனும் உலக நல்லெண்ணத்தைப் பெறும் முறையிலும் நடத்தல் வேண்டும். எல்லா நாடுகளிலும் மொழி, மத, நிற, சம்பந்தமாகச் சிறுபான்மைச் சமூகமும் பெரும்பான்மைச் சமூகமும் காணப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகள் தவிர்க்கமுடியாதவை மாத்திரமன்றி, நிச்சமாகப் போற்றப்படவும் வேண்டியவை. பெரும்பான்மைச் சமூகத்தவர் தம்மொழியையும் மதத்தையும் சிறுபான்மையரிடம் திணித்தல் மக்களாட்சிப் பண்பாகாது. பெரும்பான்மையினர் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மதித்து, சகிப்புத்தன்மை காட்டி, அவர்களும் அரசியல், பொருளாதார சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க அனுமதித்தல்வேண்டும். மக்களாட்சி வளர்ச்சியடைந்த உலக நாடுகளில் இந் நற்பண்புகளனைத்துங் காணப் படுகின்றன.

மக்களாட்சி பூரணத்துவம் பெற்ற ஆட்சிமுறையன்று எனவும், அதிற் சில குறைபாடுகள் உளவேனும் வரலாறு கண்ட ஆட்சி முறைகளுட் சிறப்புடையது அதுவே எனவும் குறைபாடுகள் சில திருத்தங்கள் மூலம் நிவிர்த்தி செய்யப்படக்கூடியவை எனவும் அரசியல் வல்லார் கூறுவர். அன்றியும் மக்களாட்சியை ஆட்சிமுறையெனக் கூறுவதிலும் பார்க்கச் சிறந்ததொரு வாழ்க்கை முறையெனக் கூறுதல் சாலச் சிறந்தது என்றுங் கருதுவர். சிந்தனைச் செல்வர்களின் அயரா உழைப்பால், எதிர்காலத்தில் மக்களாட்சி பூரண வளர்ச்சியடைந்து உலகை ஒரு குடும்பமாக்கும் என எதிர்பார்ப்போமாக.

23

மனிதனை உருவாக்குவதில் விளையாட்டின் பங்கு

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்: விளையாட்டும் வேலையும்.
2. விளையாட்டின் வகைகளும் பண்பும்,
3. போட்டி விளையாட்டுக்களும் அவற்றின் பண்பும்.

மனிதனை உருவாக்கும் முறை:

4. உடலுறுதி அளித்தல்,
5. நேர்மையையும் தியாகமனப்பாங்கையும் வளர்த்தல்.
6. வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமனாக மதித்தல்.
7. குழந்தை மனப்பாங்கு உண்டாதல்.
8. முடிபு, (தொகுப்பு.)

இன்றுள்ள கல்வித்திட்டத்தில் விளையாட்டுக்கள் தனிச்சிறப்புடைய ஓரங்கமாக விளங்குகின்றன. ஏட்டுக் கல்வி, செயன்முறைக்கல்வி என்பவற்றிற்கு எத்துணைச் சிறப்புண்டோ, அத்துணைச் சிறப்பு விளையாட்டுக்களுக்கும் உண்டு என்று கல்வித் திட்டம் வலியுறுத்துகிறது. அன்றியும், கல்விச் சாலைகளிலே மாணுக்கர் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ள துறையும் அதுவேயாகும். ஓடி விளையாடுவதில் நாட்டம் கொள்ளாத குழந்தைகளிடஞ் சில குறைபாடுகளுள்ளன என்பது கல்வி நூல் வல்லார் கண்ட முடிபாகும். கல்விச்சாலைகளிலே விளையாட்டு நேரமே மற்றெல்லா நேரங்களையும் விட மனமகிழ்ச்சியுஞ் சுறுசுறுப்பும் வாய்ந்ததோர் இன்பப் பொழுதாகக் காட்சியளிக்கிறது. எனவேதான், மன மகிழ்வோடு தன்னிச்சை கொண்டு, வெகு இலகுவாகச்

செய்யப்படுவது விளையாட்டென்றும் பரிபூரண விருப்பின்றி, ஓரளவு சிரமத்தோடு செய்யப்படுவது வேலையென்றும் எண்ணப்படுகிறது. அதனுல், எந்த வேலையும் மன மகிழ்வோடு சிரமமின்றிச் செய்யப்படுமாறுல், அது விளையாட்டாகிறது. எந்த விளையாட்டுந் தன்னிச்சையின்றிச் சிரமத்தோடு செய்யப்படுமாறுல் வேலையாகிறது.

விளையாட்டென்று கூறும்போது அதற்குரிய சில சிறப்புப் பண்புகளை நாம் அவதானித்தல் வேண்டும். மனமலர்ச்சியோடு இலகுவாகச் செய்யப்படுவது மாத்திரமன்றி, அது உடலுறுப்புக்களுக்கு உரமளிப்பதாயும் அமைதல் வேண்டும்; குழுமுறையிலோ தனிமுறையிலோ போட்டியுணர்வு நிலவுதல் வேண்டும்; இத்தன்மைகள் நிறைந்து, விதிகளினுலே நெறிமுறையாக அமைக்கப்பட்ட விளையாட்டுக்கள் எல்லா நாடுகளிலுங் காணப்படுகின்றன. கிளித்தட்டு மறித்தல், கெந்தியடித்தல், கிட்டியடித்தல், சடுகுடு முதலிய சுதேச விளையாட்டுக்கள் நம் நாட்டிற் பெருமையுடன் விளையாடப்படுகின்றன. 'கிரிக்கெட்' பந்தாட்டம், உதைபந்தாட்டம், மென்பந்தாட்டம், வலைப்பந்தாட்டம், கரபந்தாட்டம் முதலிய பலவகைப் பந்தாட்டங்களெல்லாம் மேலைத்தேச விளையாட்டுக்களெனப்பட்டு மக்கள் மனத்தைப் பெரிதுங் கவர்ந்துள்ளன. இவ் விளையாட்டுக்கள் யாவும் திறம்பட அமைக்கப்பட்ட இரு வேறு குழுக்கள், ஒன்றையொன்றெதிர்த்து வெல்ல முயலும்போதே பெரிதுஞ் சிறப்படைகின்றன. இம் முயற்சி விளையாட்டுப்போட்டி எனப்படும்.

போட்டி விளையாட்டுக்களில், ஒருகுழு தன் எதிர்க் குழுவை எதிர்ப்பதிற் காட்டும் வேகமும் திறமையும் ஈட்டும் வெற்றியும் மாத்திரமன்றி, எதிர்க் குழு எதிர்ப்பைத் தாங்கிப்போராடும் பண்பும் கணிக்கப்படுகின்றன. போட்டியிடும்போது ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் வெற்றியே குறிக்கோள். அக்குறிக்கோளை யடைவதற்குத் தப்புவழிகளைப் பின்பற்றுதலும் மாற்றுக் குழுவினரை வெறுத்துப்

பொறுமைப்பட்டுக் கோபங்கொள்ளுதலும் இழுக்காகும். இவ்வித சீரான போட்டி விளையாட்டுக்கள், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பலவகை அமைப்பு முறைகளுக்கேற்ப விளையாடப்படுகின்றன. அன்றியும் ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டை எதிர்த்துப் போட்டியிடுதலுண்டு. உலக நாடுகளுக்கிடையே நடைபெறும் உதைபந்தாட்டப் போட்டியும் இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா, இந்தியா, மேற்கிந்தியதீவுகள், பாகிஸ்தான், இலங்கை என்பனவற்றுக்கிடையே நடைபெறும் 'கிரிக்கெட்' போட்டிகளும் உலகப் பிரசித்தமானவை. பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, கிரேக்க நாட்டிலே கிரேக்க வீரரிடையே தோன்றி வளர்ந்த 'ஒலிம்பிக்' விளையாட்டுப் போட்டி உலக நாடுகளாற் போற்றப்பட்டு, காலத்துக்குக் காலம் பல பல நகரங்களில் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே உலக நாடுகள் தாபிக்குஞ் சாதனைகள் அகில உலக சாதனைகளாகி அந்நாடுகளுக்கு அழியாப் புகழைக் கொடுக்கின்றன.

விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே பங்கு கொள்ளும் வீரர்கள் ஓடியாடி விளையாடுவதனுல் அவர்களின் இரத்தம் தூய்மை பெற்று இரத்தோட்டமுஞ் சுறுசுறுப்படைகிறது. அதனுல்,செம்மையான சீரணசக்தி சித்திக்கிறது. உடலெங்குமுள்ள தசைநார்கள் தொழிற்பட்டு வலுவடைகின்றன. நிமிர்ந்த முதுகும் அகன்ற மார்புந் திண்ணிய தோள்களும் அளவளவான பிற அங்க அமைப்பும் வாய்க்கப் பெற்றுக் கட்டுறுதியும் வனப்பும் நிறைந்த தேகத்தோடு, நோயற்ற வாழ்வு வாழமுடிகிறது. இவையனைத்தும் விளையாட்டுப் போட்டிகள், விளையாட்டுவீரர்களுக்கு உடல் சம்பந்தமாக அளிக்கும் உயரிய பரிசுகள்.

இவ்வகையான உடற் பயன்கள் மாத்திரமன்றி, உளப்பயன்கள் பலவும் விளையாட்டுப் போட்டிகளால் விளைகின்றன. தன் திறமை வெளிப்படவேண்டும்; தானே பலராற் புகழப்படவேண்டும் என்று மனிதன் ஒவ்வொருவனும் எண்ணுவது இயல்பே. தன்னலம்

மறந்து கருமமாற்றுவது மிக அரிது. தேவையான வேளை களிற் காணப்படும் தன்னலமறுப்புந் தியாக மனப்பான் மையும் வாழ்க்கையிற் பெறக்கூடிய இரு பெரும் பேறு களாம். போட்டி விளையாட்டுக்களிலே தான் குழுவின் ஓர் அங்கத்தவனென்றுந் தன் குழுவின் வெற்றியே தன் வெற்றியென்றும் ஒவ்வொருவனுங் கருதுதல் வேண்டும். இவ்வுணர்வில் 'நான்' என்ற சுயநல எண்ணம் மறைந்து விட, தமது குழு என்ற பொதுநலமே மேம்பட்டு நிற் கிறது. தமது குழுவின் உயர்வுக்காக ஒவ்வொருவனுந் தனது கொள்கைகள், எண்ணப்பாங்குகள் ஆகியவற் றைக் கூடத் தியாகஞ் செய்ய வேண்டி ஏற்படுகிறது. இப்பண்பே வாழ்க்கையில் அவனை நல்லதொரு குடியதி யாக்கி மேன்மை அளிக்கிறது.

'குறிக்கோளின் சிறப்பு குறிக்கோளை அடையும் வழிகளின் சிறப்பிலேயே பெரிதுந் தங்கியிருக்கிறது' என்ற மேற்கோள் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கும் பொருந்தும். வெற்றியே விளையாட்டின் குறிக்கோளா யினும், அது நேர்மையான வழியிற் பெறப்பட்டதா யிருத்தல் வேண்டும்; அழுக்காறினாற் கோபங் கொண்டு எதிரியை மதியாமல் வஞ்சனை வழிகளைக் கையாண்டு ஈட்டப்படாததாயிருத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் வெற்றி உண்மையான விலைமதிப்பரிய வெற்றியாக மதிக்கப்படும். வெற்றி சிறப்புடையதே யெனினும் அதனிலும் பார்க்க விளையாட்டுக்குரிய இந்நற்பண்பு களைப் போற்றுதல் அதி சிறப்புடையது. இவ்விளையாட் டுப் பண்புகளே வாழ்க்கை வழிகளாகின்றன.

வெற்றியைக் கண்டு மனம் மிகக் களித்து ஆர வாரித்தலுந் தோல்வியைக் கண்டு துக்கத்தாற் சோம் புதலும் மனத்தின் சமநிலையற்ற தன்மையையே காட் டும். வெற்றியையுந் தோல்வியையுஞ் சமமாக மதித்து இரண்டிடத்துஞ் சிரித்து மகிழ்பவனே உண்மையான வீரன். இவ்வித பண்பே வாழ்க்கையிற் சகிப்புத்

தன்மையாய், 'இடுக்கண் வருங்கால் நகும்' பண்பாய் வளர்கிறது. எனவே, உள்ளத்தைத் திருத்தி, நற் பண்புகளை விதைத்து வளர்க்கும் நல்லேருழவனாகவும் விளையாட்டுப்போட்டி விளங்குகிறது.

''வாழ்க்கை மலர்ச்சோலையன்று; மேடு பள்ளம் நிரம்பிய மலைவழி'' என்று சான்றோர் கூறுவர். வாழ்க் கையின் ஒவ்வொரு துறையிலுந் தினந்தினம் பலபல போட்டிகளும் இன்னல்களும் எதிர்ப்படுகின்றன. அவற் றையும் விளையாட்டுக்கள் போலக்கருதி வெல்லமுயல வேண்டும். அவற்றை வெல்ல முடியாது தோற்றாலும் கூட, மனந் தளராது மனமலர்ச்சியோடு மேலும் முய லுதல் வேண்டும். குழந்தைகள் விளையாடும்போது எதிர்பாராதவிதமாக ஒருவரையொருவர் தாக்கிச் சண்டையிடுவர். அடுத்தகணம் சமாதானம் அடைந்து சேர்ந்து விளையாடுவர். அவர்களிடையே 'சண்டை உண்டு; ஆனாற் கோபம் இல்லை'. இதுவே குழந்தைப் பண்பு. இக்குழந்தை மனநிலையை வளர்த்து வாழ்க் கையை வளம்படுத்துவது விளையாட்டுப் போட்டியே. இச்சீரியபண்பு வாழ்க்கையிற் கைகூடிவிட்டால் வாழ்வு சுவர்க்கமாகிவிடும்.

விளையாட்டு, சமுதாயத்திலே பிரிக்கமுடியாத ஒரு அங்கமாக அமைந்திருக்கிறது. அது மனிதப் பண்புகளை யுஞ் சமுதாயப் பண்புகளையும் வளர்ப்பதோடு, உறுதி பெற்ற உடலையுந் தந்து, ஒவ்வொருவனையும் முழு மனிதனாக்குகிறது; வளமான சீரிய வாழ்வுக்கு வேண் டிய நற்பண்புகளைப் பயிற்றிப் பண்படுத்திவிடும் நல்ல தோராசானாக விளங்குகிறது.

24

கல்விச் சுற்றுலாவும் அதன் பயன்களும்

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்.
2. கல்வி சம்பந்தமான சுற்றுப் பிரயாணம் சிறந்தமைக்குரிய காரணங்கள்.

பயன்கள்:

3. பாடசம்பந்தமான அறிவை மனத்திற் பதித்தல்.
4. சமூகத்தோடு உறவாடல்.
5. இலக்கியப் பயன்.
6. மாணவர்களிடையே பொறுப்புணர்வு ஏற்படல்.
7. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் உளப்போக்குகளை அறிதல்.
8 பிரயாணத்துக்குமுன் அறியவேண்டியவை.
9. முடிபு (தொகுத்தல்)

குன்றுதோறாடிய குமரன் கோயில் கொண்ட கதிர்காமத்திற்கு எளிமைக்கோலம் பூண்டு, ஆனந்த பரவசத்தோடு செல்கின்றனர் பக்தர்கள்; மடு மாதாவைப் பணிந்து போற்றிச்செய்யவும், பாதபங்கய மலையின் அடிச்சுவட்டைத் தரிசிக்கவும் செல்கின்றனர் பல்லாயிர மக்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பக்தியை இலட்சியமாகக் கருதிப் பிரயாணஞ் செய்கின்றனர். செல்வப் பெருமக்கள் ஓய்வுகாலங்களிற் பலபல இடங்களைப் பார்க்கச் செல்கின்றனர். அவர்கள் புதுமை விழைவு குறித்துப் பிரயாணஞ் செய்கின்றனர். இவ்விதம் அவரவர்கள் கொண்ட குறிக்கோளினுற் பிரயாணங்களையும் பல வகையாகப் பிரிக்கலாம். இவ்வகைகளுளொன்றே மாணவர்களின் கல்வி சம்பந்தமான சுற்றுப்பிரயாணம்,

பிரயாணங்களின் உயர்வைப்பற்றி, பேக்மன் என்ற மேதை "இளமையிற் கல்வியும் முதுமையில் அனுபவமும் பிரயாணத்தாற் கிடைக்கின்றன" என்று கூறியுள்ளார். இளமையிற் கல்விபெற அமைந்த உயரிய சாதனங்களுளொன்று கல்வி சம்பந்தமான சுற்றுப் பிரயாணமாகும். நாலு சுவர்களுக்குள்ளோ, 'சித்திரப் பாவையின் அத்தக அடங்கிக்' கல்வி பயிலுவதனுல் ஒரு மாணவன் பூரண அறிவைப் பெறுதல் முடியாது. புத்தகப் பூச்சிகளாய், கிணற்றுத் தவளைகளாய், நாட்டு வளப்பமறியாது, கல்லூரியே கதி மோட்சமென எண்ணுவதனுலும் அறிவு வளராது. இந்த நூற்ருண்டிலே விஞ்ஞானம், அறிவு வளர்ச்சிக்கான பல அரிய சாதனங்களை அளித்துள்ளது. வானெலி, தொலைக்காட்சி பேசும்படம் என்பன அவற்றுட் சிறந்தன. இவை எல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததாய், உண்மைகளை உள்ளபடியே காட்டி, அவற்றை அனுபவமாக மாற்றி அறிவாக மலரச் செய்வது கல்வி சம்பந்தமான சுற்றுப் பிரயாணம். அதனுற்ருன், காட்சிமூலமே உண்மையான அறிவிற் பெரும்பகுதி சித்திக்கிறது எனக் கூறுகின்றனர் உளநூற் புலவர்.

பெருமளவிற் காட்சி தொழிற்படும் பாடங்கள் புவியியல், வரலாறு, தாவரவியல் முதலியன. புவியியலும் வரலாறும் மிகுந்த தொடர்புடையவை. புவியியலைத் தாயெனில், வரலாற்றை அதன் குழந்தையெனலாம். பூமியின் இயற்கையமைவுந் தட்ப வெப்ப நிலைமாற்றங்களும் மனித சமுதாயத்தைத் தாக்குகின்றன. அந்தத் தாக்கத்துக்கியைய அவன் வாழ்கிருன். அந்த வாழ்க்கை வரலாறே சரித்திரம் எனப்படுகிறது. வகுப்பறையிலே தேசப் படங்கள் துணைகொண்டு புவியியலைக் கற்கமுயலும் மாணவன் எவ்வளவு திறமையோடு கற்ருலும் உண்மையறிவைப் பெறமாட்டான். ஏனெனில், அவனறிவு அனுபவத்தோடொட்டி மலர

வில்லை. 'லக்சபான' நீர்வீழ்ச்சி மின்சாரத் திட்டத்தையோ, அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தையோ, 'விக்ரோறியா', 'மதுறு ஓயா' திட்டங்களையோ நேரிற்கண்டுணராத மாணவன் அதன் அமைப்பைப் பற்றி எத்தனை விளக்கப்படங்கள் வரைந்து கற்றாலும் உணரமாட்டான். அவ்விதமே பண்டாரவளை, தியத்தலாவை போன்ற இடங்கள் சுகத்தானங்களாக விளங்குவதற்குரிய காரணங்களை அவ்விடங்களைத் தரிசியாதவன் உணர்ந்துகொள்ளல் முடியாது. பொலநறுவை, சிகிரியா, தம்பதேனியா, கோட்டை என்பன ஏன் காலத்துக்குக் காலம் தலைநகரங்களாக்கப்பட்டன; கண்டியரசை அந்நியர் தம் மாதிக்கத்துக்குட்படுத்துவது ஏன் கடினமாயிருந்தது என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடைகாண வேண்டுமானால், அந்தந்த இடங்களைக் கண்டு அவற்றின் நிலையத்தையறியவேண்டும். சோழ மன்னர்களின் தொடர்பினால், இலங்கையின் கலைவளர்ச்சியிலேற்பட்ட மாற்றங்களை அறிய வேண்டுமானால், பொலநறுவைச் சிவன் கோவிலைக் காணல்வேண்டும். தாவரவியல் கற்கும் மாணவர்களுக்கு, கல்லூரி ஆய்வுகூடங்கள் உதவிபுரிவதிலும் பார்க்க, பேராதனை, கக்கலை என்னுமிடங்களிலுள்ள தோட்டங்கள் மிகப்பெரிய ஆய்கூடங்களாய் விளங்கி உதவிபுரிகின்றன. நேரிலே இடங்களையும் பொருள்களையும் கண்டறிவதனாலே, அவை பசுமரத்தாணிபோல் ஆழமாகவுஞ் சுலபமாகவும் மனத்திற் பதிகின்றன.

சுற்றுப்பிரயாணங்கள் செய்யும்போது, பல சமுதாய மக்களுடன் தொடர்புகொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களுடன் பழகுவதனால், அவர்களது பழக்க வழக்கங்கள், பண்புகள், மொழி, கலை, கலாசாரம் என்பனவற்றை அறியமுடிகிறது; அவர்களுடன் எம்மை யொப்பிட்டு, எம்மைத் திருத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது; அன்றியுஞ் சமு

தாயத்தைப் பற்றிய அறிவு வளர, பரந்த மனப் பான்மை அரும்புகிறது. இலங்கையின் இன்றைய பொருளாதாரநிலே என்ன? அதன் அடிப்படை யாது? எதிர்காலத்தில் எவ்விதம் இலங்கையின் இயற்கைச் செல்வங்களைப் பயன்படுத்திப் பொருளாதார விருத்தியை உண்டுபண்ணலாம் என்பன போன்ற நுட்பங்களே உணர்வதற்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் போன்ற நல்லாசிரியன் இல்லே.

''மஞ்சளாவிய மாடங்கள் தோறும்
மயில்கள் போல்மட வார்கணம் சூழும்
அஞ்ச ரோருகப் பள்ளியின் மீமிசை
அன்ன வன்னக் குழாம்விளை யாடும்
துஞ்சு மேதிசுருக்களைச் சிறச்
சுருக்க ளோடிப் பலாக்கனி கீறி
இஞ்சி வேலியின் மஞ்சளிற் போய்விழும்
ஈழ மண்டல நாடெங்கள் நாடே''

எனக் கவிஞர் ஈழவளத்தை அழகொழுகு தமிழிற் பேசுகிருர். ஈழவளத்தின் இயல்பைக்காணல் வேண்டும்; கண்டு சுவைத்தல் வேண்டும்; அதன்மூலம் கவித்துவ உணர்வு பிறத்தல் வேணடும். இவைகளுக்கு நல்லதொரு கருவியாய் அமைவது சுற்றுப்பிரயாணம்.

மாணவர்களிடையே தன்னம்பிக்கையையும் பொறுப்புணர்ச்சியையுஞ் சகிப்புத்தன்மையையும் வளர்ப்பதற்குச் சுற்றுப் பிரயாணங்கள் பேருதவி புரிகின்றன. மாணவர்கள் தாங்களாகவே பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய பலவேறு ஒழுங்குகளைச் செய்யும்போதும், தங்கள் தேவைகளைத் தாங்களே யுணர்ந்து அவற்றை நிறைவேற்ற முயலும் போதும் இவ்விதப் பண்புகள் வளர்ச்சியடைகின்றன. இவ்விதச் சுற்றுப் பிரயாணங்களில், ஆசிரியர் வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டுமேயன்றி, அதிகாரியாக விளங்கல் கூடாது.

வகுப்பறையிலே மாணவர்கள் தமது சுய குணங்களையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்துவது மிகக்குறைவு,

இவ்விதப் பிரயாணங்களின்போது, மாணவர்கள் கட்டுப்பாடு நீங்கி, சுதந்திரவுணர்வுடையோராய்த் தம் இயற்கையாற்றல்களை வெளிப்படுத்துவர். இத்தன்மைகளை உற்றுணரும் ஆசிரியன், வகுப்பறையில் மாணவர்கள் பெரும்பயன் பெறும் வகையிலே கல்வி பயிற்றல் முடியும்.

கல்வி சம்பந்தமான சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்பவர்கள், முன்கூட்டியே அதற்கான திட்டங்களை அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்; பார்க்கவேண்டிய இடங்களையும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் ஓரளவில் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்; வேண்டிய முன்னறிவைத் திரட்டித் தம்மை முன்கூட்டியே ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்யும்போது, ஆசிரியர் துணையுடன்வேண்டிய குறிப்புக்களையும் விளக்கப் படங்களையுந் தயாரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்விதக் குறிப்புக்கள் சுற்றுப்பிரயாணத்தின்பின் விரிவான, மிகப் பயனுள்ள கட்டுரை எழுதுவதற்கு உறுதுணையாயமையும்.

எனவே, கல்வி சம்பந்தமான சுற்றுப்பிரயாணம் கிணற்றுத் தவளையை நாட்டு வளப்பம் அறியச் செய்கிறது; உண்மைகளைக் காணச்செய்து, அறிவிலே நிறைவை யுண்டாக்குகிறது. இவ்விதம் பெரும்பயன் விளைவிக்கக்கூடியன, திட்டமிட்டு மிக அவதானத்தோடு ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சுற்றுப்பிரயாணங்களே. இன்றைய கல்வித்திட்டத்திலே இவ்வித பிரயாணங்கள் குறிப்பிடத்தக்க இடம்பெற்றுள்ளன வென்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

25

அறுகம்புல் (சுயசரிதை)

குறிப்புக்கள்;

1. ஆரம்பம்.
2. தோற்றமும் வளர்ச்சியும்.
3. அது அடைந்த, அனுபவித்த சுய அனுபவங்கள்.
4. இப்போதுள்ள நிலை.
5. பெருமையுஞ் சிறப்பும். (முடிபுரை)

என் பெயர் அறுகம்புல். நான் இவ்வீட்டு முன்றிலின் வாயிற்படியோரமாகத் தழைத்துச் செழித்து வளர்ந்திருக்கிறேன்; பெற்றுப் பெருகிப் பெருவாழ்வு வாழ்கிறேன். என்னை இலகுவில் அழித்துவிட முடியாதபடி நிலமென்னும் நல்லாள் எனக்குப் புகலிடமளித்துள்ளாள். எனது பூர்வீகம்பற்றிய விபரங்களெவையும் எனக்குத் தெரியா. எந்த நல்ல நாளில் என் குல முதல்வன் இங்கு வேரூன்றினானோ, அன்று தொட்டு வாழையடி வாழையாக என் குலத்தவர்கள் இங்கு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆதி தெரியாத அந்தக் குலக்கொடியில் வந்த நான், இந்தத் தலைமுறையைக் காப்பாற்றி வளர்த்துவிடும் பொறுப்புக்குரியவன் என்பதைப் பூரணமாக உணர்கிறேன். சொல்லொணாத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தபோதிலும், விண்ணும் மண்ணும் காட்டும் பேரருளினாலும் எல்லாம் வல்ல இறைவனின் பெரும் கருணையினாலும் என் குலம் தழைத்துச் செழித்து வளம்பெற்று வாழ்வதை எண்ணி மகிழ்கிறேன்; பெருமைப்படுகிறேன்.

இந்த வீட்டு வாயிற்படியருகே, மண்ணுட் புதைந்து கிடந்த என் குலக்கொடியின் ஒரு கணுவிலிருந்து நான் தோன்றினேன். நிலமென்னும் நித்திய கன்னி தந்த அமிர்தமயமான உணவை உண்டு, வெண்பச்சை இலைகளை நாற்புறமும் பரப்பி, நீண்டு நிமிர்ந்து வளர்ந்தேன். எனக்கு விதித்த விதியை உணராமல், அயலிலுள்ள பெருந் தருக்களைப் பார்த்து, அவைகளைப்போல வளர்ந்துவிட வேண்டுமென்று துடித்தேன். இந்நிலையிலே தென்றல் என்னுந் தேவன் எனக்குச் சுகஞ் செய்பவன் போன்று மெல்ல மெல்ல வருடி, என் அகந்தையைப் போக்கித் தலைசாயச் செய்துவிட்டான். நான் மண்ணோடு மண்ணாகச் சாய்ந்தபோது, என்னுள்ளே பருவத்துடிப்புப் பரவியது. விவரிக்க முடியாத இன்பவேதனையடைந்தேன். என்ன அதிசயம்! அப்போது எனது அடிக்கணுவிலிருந்து என் மூதற் குழந்தை பிறந்தது! இவ்வண்ணம் ஒவ்வொரு கணுவுக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தை பிறந்தது. என் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையே எனக்குத் தெரியாதென்றால் பேரன் பேர்த்திகளின் எண்ணிக்கையோ, கொள்ளுப் பேரன் பேர்த்திகளின் எண்ணிக்கையோ எனக்கெப்படித் தெரியும்! என்னைத் தலைவனாகக் கொண்ட மிகப் பெரியதொரு குடும்பம் இவ்வாயிற்படியருகே வாழ்ந்து வந்தது.

என் குடும்பத்தின் சிறப்புஞ் செழிப்புமே எனக்குத் தீவினை விளைத்தனவென்றால், நீங்கள் ஆச்சரியப்படக் கூடும்! எனது வளமான வாழ்க்கையைக் கண்ட இந்த வீட்டு மனிதருக்குப் பொறுக்கவில்லை. மற்றவர்களின் நல்வாழ்வைக் கண்டு அழுக்காறு கொள்ளும் குணம் இந்த மனிதரை விட்டு என்றுதான் அகலுமோ! என் மீது பொறுமை கொண்ட இவ்வீட்டார் எனக்கிழைத்த துன்பங்கள் சொல்லிலடங்கா. என்னை அழித்துவிடுவதற்காகச் செய்த கொடுமைகளை எண்ணும்போது என் மனம் வேதனையால் வருந்துகிறது. பச்சைப்பசேலெனத் தழைத்து நின்ற என் தலையிற் சிறிதேனும் ஈவிரக்கமின்றி மிதத்தனர். அவர்கள் கால்களுக் ககப்படாது

தப்பித் தவறி நின்ற என் தலையை அரிவாள்கொண்டு அரிந்தெடுத்தனர் அந்தப்பாவிகள். தலையறுபட்டநிலையில் துடிதுடித்துக் கவந்தக் கூத்தாடிய என் துன்ப நிலையை என்னையன்றி வேறுயார் உணர வல்லார்? என் தலை எத்தனையாயிரம் முறை அறுக்கப்பட்டாலும் நான் மீண்டும் மீண்டும் உயிர்த் தெழக்கூடிய வரபலம் பெற்றுள்ளேன் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை! இரண்டொரு நாளிற் சிறிது பச்சை பிடித்துத் தலை நிமிர்ந்தேன். அதனைக் கண்ட அக் கொடியவர்கள் மகா கோபங்கொண்டு, என்மீது ஆட்டையும் மாட்டையும் விரட்டிவிட்டு மேய்த்தனர். அவை என் தலையைப் பற்றி இழுத்த இழுப்பிலே, என் உடலின் சில பகுதியும் அவற்றின் வாயிலகப்பட்டன. அவை தம் வலிய குளம்பினால் என்னை மிதித்தன. அதனால், என்னுடலின் பல விடங்களில் முறிவேற்பட்டது. கற்பனையிலும் அனுபவித்திராத பெருந்துன்பத்தை அனுபவித்தேன். என்னை எது செய்தும் இலகுவில் அழித்துவிடல் முடியாது என்ற நம்பிக்கைதான், அத்தனை துன்பங்களையும் பொறுக்குஞ் சக்தியை எனக்கீந்தது. பகுத்தறிவற்ற வாயில்லாப் பிராணிகளான ஆட்டையும் மாட்டையுங் குறைகூறி என்ன பயன்? பகுத்தறிவு பெற்று, படைப்பின் சிகரமாக விளங்கும் மனிதர்களே இத் தீவினைகளுக்குக் காரணங்களென்றால் யாரிடம் முறையிடுவது! அவர்கள் இத்தனை துன்பங்களைச் செய்த போதிலும், அவுணர்கோனான சூரபதுமனின் தலை வெட்ட வெட்டத் தழைத்ததுபோல நானும் பசுமையோடும் பொலிவோடும் மீண்டும் மீண்டுந் தழைக்கத் தொடங்கினேன். இத்தன்மையைக் கண்ட வீட்டுக்காரர் பெருஞ் சினங் கொண்டனர்; தங்களது பல வகைப்பட்ட அழித்தற் றொழிலாலும் இவ்வெளிய புல்லை நாசமாக்க முடியவில்லையே எனக் கொதித்தெழுந்தனர். மறுநாள் மண்வெட்டி யென்னுங் கொடிய படைக்கல மொன்றைக் கையிலேந்திக் கொண்டு, காலனைப்போலத் தோற்றமளிக்கும் ஒருவன் வந்தான். பாவம்! அவன் என்ன செய்வான்!

அவர்கள் ஏவிய எந்த வேலையையும் பாவ புண்ணியம் பாராது செய்தாற்றான் அவன் கூலிபெறல் முடியும். அவன் குடும்பம் அரைவயிற்றுக் கஞ்சியாவது குடித் துயலும். அவன் நான் ஆக்கிரமித்திருந்த இடம் முழுவதையுங் கொத்தத் தொடங்கினான். ஒவ்வொரு கொத்தும் என்னையும் என்குடும்பத்தினரையும் தறித் துப் பிரித்துவிடும் காலபாசமாய்த் தோன்றியது. சிறிது நேரத்தில் அவனது முயற்சியால் ஒரு பெருங் குடும்பமாய் வாழ்ந்த நானும் என்னைச் சார்ந்தவர் களும் சின்னபின்னப்பட்டோம்; அவன் கொத்திப் புரட்டியதோடமையாது, நிலத்துள் அஞ்ஞாதவாசஞ் செய்த எமது முறிந்த உறுப்புக்களையுந் தேடித்தேடி எடுக்கத் தொடங்கினான். அப்போதுதான் நான் என் றும் அனுபவித்திராத துக்கசாகரத்துள் ஆழ்ந்தேன். காலங்காலமாய் இங்கு வேரூன்றி வளர்ந்த என் குலக்கொடியை அடியோடு அழிக்கப்போகிறானே. இவன் என்று ஏங்கிப் பெருமூச்சு விட்டேன்; கண் ணீர் பெருக்கினேன். என் துன்பத்தைக் காண அவ னுக்குக் கண்ணில்லை. அவன் தன் முயற்சியைத் தொடர்ந்து செய்துமுடித்துவிட்டுப் போய்விட்டான்.

கடவுள் கருணாகரன் என்பதை அன்றுதான் நான் பூரணமாக உணரமுடிந்தது வேலையாளின் முயற்சிக் குங் கண்பார்வைக்குந் தப்பி, நான் ஒருசிறு கணுவாய் மண்ணுள் மறைந்து கிடந்தேன். இவ்விதமாவது என்னை உயிர் வாழச்செய்த இறைவனின் பெருங் கருணைத் திறத்தை வியந்து போற்றினேன் கொத்தித் தூசி யாக்கிவிட்ட மண்ணுள் வெயில் வெம்மை தாங்க மாட்டாது சுருண்டு வாடினேன்; உயிர் போகும் நிலை யில் 'தண்ணீர் தண்ணீர்' என்று தவித்தேன் எனது அபயக் குரலைக்கேட்ட வான்மழைத் தோழன் என்னி டம் வந்து, "மனிதர்களின் கொடுஞ் செயலாலே துன்புற்றனையோ; நானிருக்கப் பயமேன்?" என்று கூறி, அமுத நீர்த்தாரையை என்மீது சொரிந்தான். ஆசை தீர அந்நீரையுண்டு சோர்வு நீங்கி நிமிர்ந்தேன். இந்நிலையில் இந்த வீட்டுக்காரர், வேறோர் ஊருக்கு

உத்தியோக மாற்றம் பெற்றுக் குடும்பத்தோடு போய் விட்டனர். போனவர்கள் பல மாதங்களாகியும் திரும்ப வில்லை. 'காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்' என்ற உண்மையை யுணர்ந்து, சொகுசாகக் கிடந்த அம் மண்ணிற் பல்கிப் பெருகிப் பல கிளைவிட்டு வளரத் தொடங்கினேன். என்னை மிதிப்பதற்கோ அழிப் பதற்கோ எவருமில்லை. முன்னிருந்ததிலும் பார்க்க வளப்பமுடையவனாய் இப்போது வளர்ந்து நிற்கின் றேன். துன்பங்களின் முடிவிலே இன்பமுண்டு; அதுவே பேரின்பம் என்ற உணர்வு என்னைப் பூரிக்கச் செய் கிறது. எனக்குக் கொடுமை சூழ்ந்தவர்களுடைய இந்த வீட்டை இடித்துத் தள்ளக் கூடிய வலிமை இப்பொழுது என்னிடமுண்டு. ஆனால் மனிதரைப்போல பழிக்குப் பழி வாங்குங் குணம் என்னிடமில்லை; புல்லேயாயினும் புல்லிய குணமில்லை.

நான் தாவர வகையில் வலிமையற்ற மிகவெளிய புல்லினத்தைச் சேர்ந்தவனாயினும், எனக்குரிய பெரு மையுஞ் சிறப்பும் வேறெந்தப் புல்லுக்குமில்லை. சைவ சமயச் சடங்குகளிலே எனக்குரிய இடம் மிக உயர்ந்தது. எந்த மங்கல காரியங்களும் விநாயகப் பெருமானை முன்னிட்டே தொடங்குவது சைவசமய மரபு. அக் காலங்களிலே பிள்ளையார்பிடிக்க நான் மிக இன்றி யமையாத பொருளாவேன். விரத காலங்களில், என் னில் ஒரு பிடி பறித்து, ஆவுக்கு உணவாக ஊட்டி விடுவது சிறந்த புண்ணியமாக மதிக்கப்படுகிறது. அப் புண்ணியத்துக்காக நான் என்னைத் தியாகஞ் செய்வதிற் பெருமையடைகிறேன். என்னைப் பறித்து இறைவ னின் பாதாரவிந்தங்களிலிட்டும் முடியிற் சூட்டியும் பூசை செய்யும் வழக்கமுண்டு. அக்காலங்களில் நான் 'நிர்மாலியம்' எனப் பெயர் பெற்றுத் தூய பொரு ளாக விளங்குவேன். அளவற்ற வலிமையும் பெறற் கரும் பெருமையுங் கொண்ட என்னைவிட உலகில் உயர்ந்தவர்கள் யாருளர்?

26

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர்

[சோமசுந்தரப் புலவர்]

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம் : ஈழத்துப் புலவர் பரம்பரை.
2. புலவரின் வாழ்க்கை வரலாறு.
3. புலவரின் தோற்றப் பொலிவு.
4. அவரது கவிதைச் சிறப்புக்கள்.
5. அவர் உயரிய குழந்தைக் கவிஞர் என்பது.
6. முடிபு.

ஈழத்துப் புலமை வெளிப்பாடு இன்று நேற்றுத் தோன்றிய தொன்றன்று. அஃது ஓர் அணையாவிளக்கு. ஈழத்துப் பூதந்தேவனுர் என்ற புலவர் பெருமான், கடைச்சங்கத்தில் ஏற்றி வைத்த அச் சுடரொளி அணையாமல் இன்றுவரை புலவர் பலராலே, காலத்துக்குக் காலம் இடையீடின்றிக் காக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அன்று தொடக்கம் ஈழத் திருநாட்டிலே தமிழை உயிரெனப் போற்றிக் காத்த புலவர்கள் பலராவர். அவர்கள் ஒரூரரல்லர்; ஒரு குடிப்பிறந்தாரல்லர்; ஒரு காலத்தாரல்லர். அவர்கள் வரலாற்றை 'ஈழநாட்டுப் புலவர் சரிதம்' விரிவுபடப் பேசிச் செல்கின்றது. எனினும், அவர்களுள்ளே நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர், சுன்னுகம் முத்துக்குமார கவிராசசேகரர், இருபாலைச் சேனுதிராய முதலியார், சுன்னுகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். வாழையடி வாழையாக வந்த அந்தப் புலமைப் பேரியாற்றிலே, மரபுபிறழாத பழைமையும் அதனடியாகப் பிறந்த

புதுமையும் ஆகிய இருபெருங் கிளைகள் சங்கமித்தன. அந்தச் சங்கமமாய், இந்நூற்றாண்டின் ஒப்பற்ற புலவர் சிகாமணியாய் விளங்கியவர் நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவராவர்.

புலவர் அவர்கள், 1878-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப் பாணத்து நவாலியூரிலே, கதிர்காமருக்கும் இலக்குமிப் பிள்ளைக்கும் தவப் புதல்வராக அவதரித்தார்கள். இளமைப் பருவத்திலே, தாய்மொழியாஞ் செந்தமிழை மானிப்பாய் அருணாசலப் புலவரிடமும் உலகப் பொது மொழியாம் ஆங்கிலத்தை மானிப்பாய் மாரிமுத்து உபாத்தியாயரிடமுங் கற்றுர்கள். இருமொழிகளிலும் வல்லுனராய் விளங்கிய அவர், தம்மியல்புக்கேற்ற ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்டார், சித்தன்கேணியை யடுத்த கலட்டியென்னுமிடத்திலே தாபிக்கப்பட்ட ஆங்கிலப் பாடசாலையிலே ஆங்கிலம், தமிழ், இதிகாசம் ஆதியாம் பாடங்களை மாணக்கர் உளங்கொள்ளத்தக்க வகையிலே கற்பித்தார். அவரது கற்பிக்குமாற்றலை வியந்து பாராட்டாத மாணக்கரும் கல்வியதிகாரிகளும் இலர் என்றே கூறலாம். இந்நிலையிலே, பெங்களூரி ருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு எழுந்தருளிய சுப்பிரமணிய சாமியாரின் அருள்நோக்கம் புலவரை ஆட்கொண்டது. புலவர், அவரைத் தம் ஞானகுருவாக வரித்து, வழி பட்டு வரலானுர். இல்லறவாழ்க்கையில் ஈடுபட விருப் பற்றவராய் அவர்கள் வாழ்ந்தார்களாயினும், ஞான குருவின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு, தமது தாய் மாமனுராகிய வேலுப்பிள்ளையின் மூத்த மகளாகிய சின் னம்மையை மணஞ்செய்து, மக்கட்பேறு பெற்று இல்லற மென்னும் நல்லறத்தைச் செம்மையுற நடாத்தினுர்கள்.

புலவர் அவர்கள் தங்கமயமான தோற்றமுடைய வர்கள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல, அவரது அகத்தினழகை முகம் தெளிவாகக் காட்டிற்று தங்கத் தகட்டிலே மிக மெல்லிய வெள்ளி இழைகளைப் பதித் தாற்போன்று விளங்கிய அவருடைய அழகார்ந்த தாடி காற்றிலசைந்து சோபித்தது. அதனை அடிக்கடி அவரது செம்பவள விரல்கள் உளர்ந்தன. நெற்றியிலே திருநீற் றின் முக்குறியும் சந்தனத் திலகமும் அதன் நடுவிலே

அளவாக அமைந்த குங்குமத் திலகமும் அவரைச் சிவப் பழமாகக் காட்டின. அவர் வெண்டுகில் புனைந்து மெல் லென நடைபயின்று வருவதே ஒரு தனியழகாக விளங் கியது.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இன்று அவரைப் போற்றிப் புகழ்வதற்குக் காரணம், அவரது வாழ்க்கைச் சிறப் பன்று; சீரிய தோற்றப் பொலிவுமன்று; அவரது புலமைச் செழிப்பும் அதன் வெளிப்பாடுமே அவருக்கு அழியாப் புகழ் தந்தன. கற்பனைத் திமிருங் கருத்தாழ மூங் கொண்ட கவிதைகள் மூலமே அவர் இறவாப் புகழ் பெற்றார். சிறியவர் முதல் முதியவர் வரை பாடிப் பாடிச் சுவைக்கக் கூடிய கவிதைகளிலேயே அவர் இன்றும் உயிர் வாழ்கின்றார். அவரது மனம் உணர்ச்சிகளின் விளைநிலம்; கற்பனையின் ஊற்றுக் கால். பொங்கியெழும் உணர்ச்சித் துடிப்பின் வெளிப் பாட்டுக்கு 'ஆடு கதறியது' என்ற பாடல் நல்ல தோர் உதாரணம். அதிலே அவர், தன் மகனை இழந்த தாயாடாகவே மாறிப் புலம்புவதை உணர முடிகிறது. அத்தத் தாயாடு "வண்ணப் பொற்றேரேறி, மாப்பிள்ளை போற் சென்ற" தன் மகனை மனிதர் வெட்டியமுறை யைக் காண்கிறது.

"காலிலொரு பாவி கழுத்திலொரு மாபாவி
கோலி யிழுக்கக் கொடும்பாவி வெட்டினனே"

என்று புலம்புகின்றது. பின்னர்,

"உன்றன் தசையரிந்தே ஓலைக் குடலைகட்டி
சென்றுசென்று விற்றனரோ தின்றுபசி யாறினரோ"

என்று இரங்குகின்றது. இந்தப் பாடலின் ஒவ்வொரு சொல்லும் புலவரின் அருள் நிறைந்த நெஞ்சத்தை மாத்திரமன்றி, மூட வழக்கமனைத்தும் மண்மூடிப் போகவேண்டு மென்ற துடிப்பினையுங் காட்டுகிறது. வாழையடி வாழையாக நிலைபெற்றுவரு தமிழ்ப் பண்பாட்டிலும் அதன் மரபு முறையிலும் ஊறித் திளைத்தவர் சோமசுந்தரப் புலவர், அத்திளைப்பின்

உத்தியோக மாற்றம் பெற்றுக் குடும்பத்தோடு போய் விட்டனர். போனவர்கள் பல மாதங்களாகியும் திரும்ப வில்லை. 'காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்' என்ற உண்மையை யுணர்ந்து, சொகுசாகக் கிடந்த அம் மண்ணிற் பல்கிப் பெருகிப் பல கிளைவிட்டு வளரத் தொடங்கினேன். என்னை மிதிப்பதற்கோ அழிப் பதற்கோ எவருமில்லை. முன்னிருந்ததிலும் பார்க்க வளப்பமுடையவனாய் இப்போது வளர்ந்து நிற்கின் றேன். துன்பங்களின் முடிவிலே இன்பமுண்டு; அதுவே பேரின்பம் என்ற உணர்வு என்னைப் பூரிக்கச் செய் கிறது. எனக்குக் கொடுமை சூழ்ந்தவர்களுடைய இந்த வீட்டை இடித்துத் தள்ளக் கூடிய வலிமை இப்பொழுது என்னிடமுண்டு. ஆனால் மனிதரைப்போல பழிக்குப் பழி வாங்கும் குணம் என்னிடமில்லை; புல்லேயாயினும் புல்லிய குணமில்லை.

நான் தாவர வகையில் வலிமையற்ற மிகமெலிய புல்லினத்தைச் சேர்ந்தவனாயினும், எனக்குரிய பெரு மையுஞ் சிறப்பும் வேறெந்தப் புல்லுக்குமில்லை. சைவ சமயச் சடங்குகளிலே எனக்குரிய இடம் மிக உயர்ந்தது: எந்த மங்கல காரியங்களும் விநாயகப் பெருமானை முன்னிட்டே தொடங்குவது சைவசமய மரபு. அக் காலங்களிலே பிள்ளையார்பிடிக்க நான் மிக இன்றி யமையாத பொருளாவேன். விரத காலங்களில், என் னில் ஒரு பிடி பறித்து, ஆவுக்கு உணவாக ஊட்டி விடுவது சிறந்த புண்ணியமாக மதிக்கப்படுகிறது. அப் புண்ணியத்துக்காக நான் என்னைத் தியாகஞ் செய்வதிற் பெருமையடைகிறேன். என்னைப் பறித்து இறைவ னின் பாதாரவிந்தங்களிலிட்டும் முடியிற் சூட்டியும் பூசை செய்யும் வழக்கமுண்டு. அக்காலங்களில் நான் „நிர்மாலியம்' எனப் பெயர் பெற்றுத் தூய பொரு ளாக விளங்குவேன். அளவற்ற வலிமையும் பெறற் கரும் பெருமையுங் கொண்ட என்னைவிட உலகில் உயர்ந்தவர்கள் யாருளர்?

26

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர்
[சோமசுந்தரப் புலவர்]

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம் : ஈழத்துப் புலவர் பரம்பரை.
2. புலவரின் வாழ்க்கை வரலாறு.
3. புலவரின் தோற்றப் பொலிவு.
4. அவரது கவிதைச் சிறப்புக்கள்.
5. அவர் உயரிய குழந்தைக் கவிஞர் என்பது.
6. முடிபு.

ஈழத்துப் புலமை வெளிப்பாடு இன்று நேற்றுத் தோன்றிய தொன்றன்று. அஃது ஓர் அணையாவிளக்கு. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என்ற புலவர் பெருமான், கடைச்சங்கத்தில் ஏற்றிவைத்த அச் சுடரொளி அணையாமல் இன்றுவரை புலவர் பலராலே, காலத்துக்குக் காலம் இடையீடின்றிக் காக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அன்று தொடக்கம் ஈழத் திருநாட்டிலே தமிழை உயிரெனப் போற்றிக் காத்த புலவர்கள் பலராவர். அவர்கள் ஒரூரரல்லர்; ஒரு குடிப்பிறந்தாரல்லர்; ஒரு காலத்தாரல்லர். அவர்கள் வரலாற்றை 'ஈழநாட்டுப் புலவர் சரிதம்' விரிவுபடப் பேசிச் செல்கின்றது. எனினும், அவர்களுள்ளே நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர், சுன்னுகம் முத்துக்குமார கவிராசசேகரர், இருபாலைச் சேனுதிராய முதலியார், சுன்னுகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். வாழையடி வாழையாக வந்த அந்தப் புலமைப் பேரியாற்றிலே, மரபுபிறழாத பழைமையும் அதனடியாகப் பிறந்த

புதுமையும் ஆகிய இருபெருங் கிளைகள் சங்கமித்தன. அந்தச் சங்கமமாய், இந்நூற்றாண்டின் ஒப்பற்ற புலவர் சிகாமணியாய் விளங்கியவர் நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவராவர்.

புலவர் அவர்கள், 1878-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூரிலே, கதிர்காமருக்கும் இலக்குமிப் பிள்ளைக்கும் தவப் புதல்வராக அவதரித்தார்கள். இளமைப் பருவத்திலே, தாய்மொழியாஞ் செந்தமிழை மானிப்பாய் அருணசலப் புலவரிடமும் உலகப் பொது மொழியாம் ஆங்கிலத்தை மானிப்பாய் மாரிமுத்து உபாத்தியாயரிடமுங் கற்றார்கள். இருமொழிகளிலும் வல்லுனராய் விளங்கிய அவர், தம்மியல்புக்கேற்ற ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்டார், சித்தன்கேணியை யடுத்த கலட்டியென்னுமிடத்திலே தாபிக்கப்பட்ட ஆங்கிலப் பாடசாலையிலே ஆங்கிலம், தமிழ், இதிகாசம் ஆதியாம் பாடங்களை மாணுக்கர் உளங்கொள்ளத்தக்க வகையிலே கற்பித்தார். அவரது கற்பிக்குமாற்றலை வியந்து பாராட்டாத மாணுக்கரும் கல்வியதிகாரிகளும் இலர் என்றே கூறலாம். இந்நிலையிலே, பெங்களூரிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு எழுந்தருளிய சுப்பிரமணிய சாமியாரின் அருள்நோக்கம் புலவரை ஆட்கொண்டது. புலவர், அவரைத் தம் ஞானகுருவாக வரித்து, வழிபட்டு வரலானுர். இல்லறவாழ்க்கையில் ஈடுபட விருப்பற்றவராய் அவர்கள் வாழ்ந்தார்களாயினும், ஞானகுருவின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு, தமது தாய் மாமனுராகிய வேலுப்பிள்ளையின் மூத்த மகளாகிய சின்னம்மையை மணஞ்செய்து, மக்கட்பேறு பெற்று இல்லறமென்னும் நல்லறத்தைச் செம்மையுற நடாத்திஞர்கள்.

புலவர் அவர்கள் தங்கமயமான தோற்றமுடையவர்கள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல, அவரது அகத்தினழகை முகம் தெளிவாகக் காட்டிற்று தங்கத் தகட்டிலே மிக மெல்லிய வெள்ளி இழைகளைப் பதித்தாற்போன்று விளங்கிய அவருடைய அழகார்ந்த தாடி காற்றிலசைந்து சோபித்தது. அதனை அடிக்கடி அவரது செம்பவள விரல்கள் உளர்ந்தன. நெற்றியிலே திருநீற்றின் முக்குறியும் சந்தனத் திலகமும் அதன் நடுவிலே

அளவாக அமைந்த குங்குமத் திலகமும் அவரைச் சிவப் பழமாகக் காட்டின. அவர் வெண்டுகில் புனைந்து மெல் லென நடைபயின்று வருவதே ஒரு தனியழகாக விளங் கியது.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இன்று அவரைப் போற்றிப் புகழ்வதற்குக் காரணம், அவரது வாழ்க்கைச் சிறப் பன்று; சீரிய தோற்றப் பொலிவுமன்று; அவரது புலமைச் செழிப்பும் அதன் வெளிப்பாடுமே அவருக்கு அழியாப் புகழ் தந்தன. கற்பனைத் திமிருங் கருத்தாழ மூங் கொண்ட கவிதைகள் மூலமே அவர் இறவாப் புகழ் பெற்ருர். சிறியவர் முதல் முதியவர் வரை பாடிப் பாடிச் சுவைக்கக் கூடிய கவிதைகளிலேயே அவர் இன்றும் உயிர் வாழ்கின்ருர். அவரது மனம் உணர்ச்சிகளின் விளைநிலம்; கற்பனையின் ஊற்றுக் கால். பொங்கியெழும் உணர்ச்சித் துடிப்பின் வெளிப் பாட்டுக்கு 'ஆடு கதறியது' என்ற பாடல் நல்ல தோர் உதாரணம். அதிலே அவர், தன் மகனை இழந்த தாயாடாகவே மாறிப் புலம்புவதை உணர முடிகிறது. அத்தத் தாயாடு "வண்ணப்பொற்றேரேறி, மாப்பிள்ளை போற் சென்ற" தன் மகனை மனிதர் வெட்டியமுறை யைக் காண்கிறது.

"காலிலொரு பாவி கழுத்திலொரு மாபாவி
கோலி பிழுக்கக் கொடும்பாவி வெட்டினனே"

என்று புலம்புகின்றது. பின்னர்,

"உன்றன் தசையரிந்தே ஓலைக் குடலைகட்டி
சென்றுசென்று விற்றனரோ தின்றுபசி யாறினரோ"

என்று இரங்குகின்றது. இந்தப் பாடலின் ஒவ்வொரு சொல்லும் புலவரின் அருள் நிறைந்த நெஞ்சத்தை மாத்திரமன்றி, மூட வழக்கமனைத்தும் மண்மூடிப் போகவேண்டு மென்ற துடிப்பினையுங் காட்டுகிறது. வாழையடி வாழையாக நிலைபெற்றுவருந் தமிழ்ப் பண்பாட்டிலும் அதன் மரபு முறையிலும் ஊறித் திளைத்தவர் சோமசுந்தரப் புலவர், அத்திளைப்பின்

சுகத்தை 'வாழையும் புலவனும்' என்ற பாடலிலே அனுபவிக்கமுடிகிறது. அதனைப் படிக்கும்போது சங்கச் செய்யுள் ஒன்றினைப் படிப்பது போன்ற உணர்வு உண்டாகிறது. அதில் வரும் "குறிப்பினிற் கொடுத்துக் கொடும்பசி களைந்தனை" என்ற தொடர் பண்பட்ட தமிழ்மரபைக் காட்டுகிறது. புலவர் பெருமானின் கற்பனை வளம் அவரது எல்லாப் பாடல்களிலும் பூவும் மணமும்போற் பிரிப்பின்றிக் கலந்திருக்கின்றது. இலங்கைவளங் காண விரும்பிய புலவர், கலைப்பட்டினமுங் கரைப்பட்டினமுந் தலைப்பட்டினமுமான கொழும்பைக் கண்டு, அப்பால், 'அதிரவரு மாணிக்ககங்கையினில் மூழ்கி, அன்பபோடு சிவாயவென அருணீறு பூசி', 'கந்தா சுகந்தா' என்று பாடி, மலைநாட்டை அடைகிறார். அங்கு மகாவலிகங்கைத் தாய் பேணியமுதூட்டி வளர்க்கும் 'பேராதனைப் புதிய நந்தவன மகவைக், கண்டு களிக்கின்றார்; வரும் வழியில் அநுரதபுரக் காட்டைக் காண்கிறார். அங்குள்ள வானரங்களைக் கண்டபோது நகைச்சுவையோடு கற்பனையுற்றுச் சுரக்கிறது.

"வன்றுறவின் மொழிகேட்டு வனம்விடுத்த சீதையினை
இந்நாளுந் தேடுதல்போல் இருங்குரங்கு நெருங்கிடுமே"

எனப் பாடுகிறார். பிரயாணத்தினாற் களைப்படைந்த புலவர் கன்னியாபிலுள்ள வெந்நீருற்றில் முழுகிக் களைப்பு நீங்கிக் களிக்கிறார்; அருமையான உவமைநயம் மிளிரப் பாடுகிறார்.

"காதலனை பிரிந்தவளின் மனம்போல ஒன்று
கவிபாடிப் பரிசுபெறுன் மனம்போல ஒன்று
தீதுபழி கேட்டவன்தன் மனம்போல ஒன்று
செய்தபிழைக் கழுங்குபவன் மனம்போல ஒன்று
நீதிபெரு வேழைதுயர் மனம்போல ஒன்று
நிறைபழித்த கற்புடையாள் மனம்போல ஒன்று
காதுமழக் காறுடையான் மனம்போல ஒன்று
கனலேறு மெழநீர்கள் உண்டுகன்னி யாயில்."

இவையெல்லாம் அவரது கவிதா சமுத்திரத்தினின்றுஞ் சிதறிய சில துளிகள்.

இவையெல்லாவற்றினும் மேலாக, சோமசுந்தரப் புலவர், குழந்தைக்கவிஞர் அனைவரிலுந் தலைசிறந்தவர். நமது தமிழ்க் குழந்தைகள் குதலைமொழியிற் புலவர் அவர்களின் "பருத்தித்துறை யூராம் பவளக்கொடிபேராம், பாலெடுத்து விற்பாள் பாவைதனை யொப்பாள்" என்ற பாடலைப் பாடி மகிழ்வர்; "ஆடிப் பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே". "கத்தரித் தோட்டத்து மத்தியிலே நின்று காவல் புரிகின்ற சேவகா"; "வீமா வீமா ஓடிவா" போன்ற பாடல்கள் சிறுவர் சிறுமியர் மத்தியிலே வெகு பிரசித்தமானவை; 'சிறுவர் செந்தமிழ்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு சிறுவர்க்கானதொரு செந்தமிழ்ச்சோலை, அங்கே கண்ணுக்கினிய காட்சிகள் காணப்படுகின்றன. செவிக்கினியனவுஞ் சிறுவர் சிந்தைக்கேற்றனவுமான ஓசை நயம் நிறைந்த பாடல்கள் ஒலிக்கின்றன; 'செல்வமாமி கொழுக்கட்டை' யும் 'ஆடிப்பிறப்புக் கூழு'ம் இனிக்கின்றன. குழந்தைகளின் அறிவுக்கு விருந்திடத் தக்கனவும் வளமூட்டத்தக்கனவும் 'சிறுவர் செந்தமிழில்' உண்டு. அதனால் குழந்தைகள் அவரைச் செல்லமாக 'தங்கத் தாத்தா' என அழைத்து மகிழ்வர்.

புலவர் அவர்கள் பதினாயிரத்துக்கு மேற்பட்டசெஞ்சொற்கவிதைகள் பாடியுள்ளார்கள். அவை பல பல நூல்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அச்சுவாகனமேறிய நூல்களிலே 'கதிரைச் சிலேடைவெண்பா', சிறுவர் செந்தமிழ்', 'தால விலாசம்', 'இலங்கை வளம்' என்பன ஒவ்வொரு வகையிற் சிறப்புடையன. நூல் வடிவு பெறுதனவற்றை நூல்களாக்கித் தமிழ் வழங்கும் நிலமெல்லாம் பரவச் செய்தலும் அந்நூல்களிலே தேங்கிக் கிடக்குங் கவிதைத்தேனை உண்டு திளைத்து உய்திபெறுதலுந் தமிழ்மக்கள், புலவர் அவர்களுக்குச் செய்யும் கைம்மாறுகளாம்.

27

அறிவொளி தருவன நூல்களே

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்: கல்வியின் சிறப்பு.
2. நூல், அறிவைப் பரப்பும் உயரிய கருவி.
3. நூல்கள் பூரண வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவன.
4. நூல்கள் அறிவுக் களஞ்சியங்கள்.
5. நூல்கள் நல்ல நண்பர்களிலுஞ் சிறந்தன.
6. நூல்கள் நன்முறையிற் பொழுதைக் கழிப்பதற்குரிய கருவிகள்.
7. முடிபு (தொகுப்புரை).

> ''கண்ணுடையர் என்பவர் கற்ரோர் முகத்திரண்டு
> புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.''

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிப் பொருளை உலகம் ஒரு முகமாக ஒப்புக்கொள்ளும்நிலை மலர்ந்துவிட்டது. அவ் வாய்மொழி, ஊனக்கண்ணினும் ஞானக் கண்ணே சிறந்தது என்ற கருத்தினைத் தெளிவுறக் காட்டுகிறது. ஊனக் கண்ணின் காட்சிக்கு ஒரெல்லையுண்டு. அவ் வெல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட எதனையும் அது காணல் அரிது. அன்றியும் அது நோயாலும் மூப்பாலுங் கூர்மை குன்றிக் காட்சிப்பண்பையிழத்தல் கூடும். ஆயின், அறிவுக்கண்ணோ எதனாலுந் தடைப்படாது. கண் காணாத் தேயங்களில் நிகழ்வனவற்றையுங் காணுந் தகையது; நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகளை மாத்திரமன்றி இறந்தகாலத்தில் நிகழ்ந்தனவற்றையும் எதிர்காலத் தில் நிகழ்வனவற்றையுங் காணும் ஆற்றல் பெற்றது. அது நோயாலோ மூப்பாலோ ஒளியிழப்பதில்லை. அதனு

லேயே கல்வி கற்று அறிவுபடைத்தோர் ''கண்ணு டையர்'' எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர்; கல்லார் அறிவிலராய், ஊனக்கண்ணாலும் பயன்கொள்ள முடியாமையால், ''முகத்திரண்டு புண்ணுடையார்'' என இழிக்கப்படுகின்றனர். இக்குறளொன்றே அறிவு வளர்ச்சிக்கு உபகாரப்படுங் கல்வியின் சிறப்பையும் பயனையும் எடுத்துக்காட்டப் போதியதாகும்.

இத்தகைய கல்வியைப் பெற்றுப் பயன் கொள்வதற்கு இன்றுள்ள உலகிற் பலபல சாதனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் நூல்கள், வானொலி, பேசும் படக்காட்சி, தொலைக்காட்சி, சித்திரம், பிரயாணம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. எனினும், கல்வியென்னுந் தீபம் உலகில் ஏற்றப்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றுவரை அதனை யணையவிடாது நெய்யிட்டு ஒளிகாலச் செய்த பெருமை நூல்களுக்கேயுண்டு. மற்றைய சாதனங்கள் கல்வியறிவு வளர்ந்தபோது கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை. எனவே, கல்வியைப் பரப்பற்கமைந்த கருவிகளனைத்தினுக்கும் தாயாக விளங்குவது நூலாம். அன்றியும் வானொலி, பேசும்படக் காட்சி போன்றன ஓரளவு வாழ்க்கை வசதி படைத்தவர்களாலேயே பயன்படுத்தப்படுவன; பாமரர்களின் கைக்கெட்டாதன. அவை கல்வித்துறைகளனைத்தையும் அறிவிக்கக்கூடியனவல்ல; கரையில்லாக் கல்வியின் ஒவ்வொரு சிறுபகுதியையே அறிவிக்கக்கூடியன. ஆனால், நூல்கள் பாமரமக்களாலும் பயன்கொள்ளத்தக்க வகையில் உள்ளன; கல்வித் துறைகளனைத்தையுந் திறம்பட அறிவிக்க வல்லன. எனவே, கல்விப் பெருஞ்செல்வத்தை உலகுக்கு வரையாது வழங்கும் வள்ளன்மை நூல்களுக்கன்றிப் பிறிதெதற்குமில்லை.

இன்றுள்ள நிலையில் உலகிலுள்ள நூல்களனைத்தையும் ஒன்றுவிடாது எரியூட்டியோ, கடலிலிட்டோ அழித்துவிட்டால் என்ன நிகழும் என்பதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். நூல்கள் இல்லாமையைக் கற்பனைக் கண்கொண்டு கூடக் காணவிரும்பாத அளவுக்கு, அவை

மக்கள் வாழ்வோடு இணைந்து விட்டன. நூல்களால் மக்கள் காலங்காலமாக அளப்பரிய நற்பயன்கள் பெற்று வந்தமையே அப்பிணைப்புக்குக் காரணமாகும். அந் நற்பயன்களை மனிதனுலே தேடற்பாலனவாய பெரும் பொருள்கள் என ஆன்றோர் கூறுவர். அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நால்வகைப்படும். அவற்றையே புருடார்த்தங்கள் எனவும் அழைப்பர். மனிதன் முழுமையான வாழ்வு வாழ்வதற்கு அவை இன்றியமையாதன வாகையால், அவ்வாறு புகழ்ந் துரைக்கப்பட்டன. தனிமனித வாழ்வுக்குஞ் சமூக வாழ்வுக்குமாகத் தீயன நீக்கி, நல்லன கொள்ளும் அறங்கள் பலவும் மனிதனுள்ளத்தில் வளர்தல் வேண் டும். இந்த அறவுணர்வே, உலக நல்வாழ்வு முளை கொள்ளுமிடம். அறவுணர்வு மிக்கவன், அறவழி நடந்து, தீவினைவிட்டுப் பொருளீட்ட விழைவான். அவ்வித பொருளை நுகர்தலே மேலான இன்பம். இன்பத் தின் நிலையாமையை யுணர்ந்து, உலகப்பற்றை நீக்கி, தவஞ் செய்து விடுதலையடைய முயலுதலே வீடு எனப் படும். இத்தகைய நெறிமுறை, நல்வாழ்வினைப் பருப் பொருளாகக் கண்டுணர்தற்கேற்ற வாழ்க்கைச் சட்ட கம் எனவும் கருதப்படும். நாற்பொருள்களில் ஒவ் வொன்றினையும் விரிவாகவும் மனங்கொள்ளத்தக்க வகையிலும் பலபல முறைகளினுல் நூல்கள் அறிவுறுத் துகின்றன "அறம் பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே" என்ற சூத்திரம் நூல்களின் பயன்களைக் கூறுவதிலிருந்து இவ்வுண்மை புலனுகும். எனவே, இகவாழ்வுக்கும் பரவாழ்வுக்குந் துணைபுரியும் வகையில், மனிதனின் பூரண வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாயமைவதே நூல்களின் முதற் பயனும் பெரும் பயனுமாம்.

வேதங்களும் வேதகாலத்து மகரிஷிகள் கண்ட ஆழ்ந்தகன்ற தத்துவ தரிசனங்களுஞ் செவிவழியாகக் கேட்கப்பட்டும் மனத்திற் பதிக்கப்பட்டும் பின்னர் ஏடு களிற் பொறிக்கப்பட்டுப் பிற்காலத்தில் நூல்களாக்கப் பட்டும் காக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. காலத்துக்குக் காலம் உலகிலே தோன்றிய அறிஞர்களின் சிந்தனைகள்,

தத்துவக் கோட்பாடுகள், அறிவியல் முடிபுகள், ஆய்வு கள் என்பனவற்றை இன்றும் நாம் நூல்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. உலகப் பேரிலக்கியங்கள் யாவும் நூல்வடிவி லமைந்து, காலவெள்ளத்தைக் கடந்து மக்களின் மனவுணர்வை வளர்க்கக் காரண மாகின்றன. இதனால், அவை காலத்துக்குக் காலம் மலர்ந்த அறிவுத்திரளைச் சிதைவும் அழிவும் ஏற்படா வண்ணம் பாதுகாத்துவைக்குங் களஞ்சியங்கள்; வேண்டியவர்கள் வேண்டிய போது வேண்டியவற்றைப் பெற்றுத் துய்ப்பதற் கேற்றவகையில், பூட்டுந் திறவு கோலுமின்றி, அடையாத நெடுங்கதவோடு விளங்குங் களஞ்சியங்கள்.

நூல்கள் நல்ல நண்பர்களிலும் பார்க்க, ஒருவனுக்கு உறுதுணையாக அமையவல்லன. ஒருவன் நெறியல்லா நெறிச் சென்றவழி, இடித்துரைத்து நன்னெறி காட்ட வல்ல நண்பர்கள் கிடைக்கப் பெறுதல் அரிது. அவர்கள் பல நற்பண்புகள் உடையோராய் அமைதல் அதனினும் அரிது. அந் நற்பண்புகளோடு, பல துறைகள் பற்றிய தன் எண்ணங்களையுங் கருத்துக்களையும் பரிமாறி, வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியக்கூடிய நண்பர்களைப் பெறு தல் அரிதினுமரிது. அத்தகைய நண்பர்கள் வாய்க்கப் பெற்றாலும், அவர்கள் இடத்தாலுங் காலத்தாலுந் தடைபட்டுக் கிடைத்தற்கரியராவர். அத்தகைய நண்பர்களின் உதவிகளனைத்தையும் நல்ல நூல்கள் செய்கின்றன. அவை அறநெறி இதுவெனக் காட்டி இடித்துரைக்குந்தகையன; அவை பண்பாடுள்ள சான் றோர்களால் ஆக்கப்பட்டமையால், 'குன்றக்கூறல், மிகைப்படக் கூறல்' முதலிய பத்துக் குற்றங்களுமின்றி, 'சுருங்கக் கூறல், விளங்கவைத்தல்' முதலிய பத்தழகும் பெற்றுப் பொலிவன. ஒருவனது பலதுறைகள் பற்றிய கருத்துக்களுக்குஞ் சிந்தனைகளுக்கும் உரமளித்து, அவனை வளர்த்து விடுஞ் சிறப்புடையன. அன்றியும் அவை காலத்தாலோ இடத்தாலோ தடைப்படுத லில்லை. பலபல காலத்திலே பலபல இடங்களிலே எழுந்த நூல்களாயினும் அவை ஒருவன் விரும்பிய போது அவனிடம் வந்து பழகும் இயல்பின.

"நவில்தொறும் நூனயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு"

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியை ஊன்றியுணரும்போது இவ்வுண்மை புலனாகும்,

ஓய்வு நேரத்தை இன்பமாகவும் பயன்படத்தக்க முறையிலுங் கழிப்பதற்கு நூல்கள்போற் சிறந்தன பிறிதில்லை. ஓய்வுநேர உபயோகத்துக்காகப் படக்காட்சி போன்ற பலபல அறிவியற் சாதனங்களுஞ் சூதாட்டம் போன்ற பலபல தீய வழிகளுங் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. முன்னையன குற்றமற்றனவாயினும் பொருட் செலவின்பாற் படுவன. பின்னையன தீமை நிறைந்தனவாய் பண்பையும் பணத்தையும் அழித்துவிடுவன. ஆயின் நூல்களோ தீங்கற்றனவாய்ச் சுகஞ் செய்கின்றன. பொழுது போக்கிற்காக நூல்களை வாசித்தலால் நாளடைவில் வாசிக்கும் பழக்கமுங் கற்கும் ஆர்வமும் பிறக்கின்றன. இப் பழக்கமும் ஆர்வமும் முதிர்ச்சியடையும்போது, பொழுது போக்குக்குரிய நூல்களையன்றி, அறிவுபயத்தற்கேற்ற நூல்களையும் படிக்கும் பண்பு பிறக்கின்றது. இப்பண்பு அவனிற் பதிந்து வாழ்வினைச் செம்மைப் படுத்துகின்றது.

மனிதவாழ்வுக்கு மிக இன்றியமையாத கல்வியென்னுஞ் செழுஞ்சுடரை உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பரவச் செய்யும் ஒப்பற்ற கருவிகளாக நூல்கள் மதிக்கப்படுகின்றன. அவை மனிதன் பூரணவாழ்வு வாழ்வதற்கு வழிகாட்டிகளாய் அமைகின்றன; அறிவென்னும் பெரு நிதியத்தை விரும்பியவர்கள் விரும்பிய வேளையில் விரும்பிய அளவு பெற்று அனுபவித்து இன்புறுதற்கமைந்த களஞ்சியங்களாய் அவை விளங்குகின்றன; நல்ல நண்பர்களிலும் பார்க்கப் பேருதவி புரிகின்றன; அவப்பொழுதையுந் தவப்பொழுதாய்க் கழித்தற்கேற்ற அருமருந்தன்ன கருவிகளாய் மிளிர்கின்றன. சுருங்கக்கூறின், இன்றுள்ள நிலையில் நூல்கள் ஆருயிர் போன்று மிக அருமையாகப் போற்றிப் பயன் கொள்ளப்பட வேண்டியனவாம்,

28

வேலை நிறுத்தங்களால் நன்மையா? தீமையா?

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்,
2. வேலைநிறுத்தக் காரணங்கள்.
3. வேலைநிறுத்தத்தாற் தொழிலாளர் அடையும் நன்மைகள்.
4. வேலைநிறுத்தத்தால் விளையும் தீமைகள்.
5. வளர்முக நாட்டில் வேலை நிறுத்தங்கள்,
6. முடிபு: தொழிலாளர், தொழிலதிபர் ஒற்றுமை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்திலே, அறிவுத்துறையில் ஏற்பட்ட மலர்ச்சி காரணமாகப் பல பல புதிய சக்திகள் கண்டறியப்பட்டன. அவை கைத் தொழிற்றுறையிலே வியக்கத்தக்க புரட்சியை உருவாக்கின. அக்கைத்தொழிற் புரட்சி, நீண்டகாலமாய் நிலவிவந்த சமுதாய அமைப்பை மாற்றியமைத்தது; வரலாற்றிலே புதியதொரு திருப்பத்தை யுண்டாக்கியது. கைத்தொழிற் புரட்சியாலே தொழிலாளர் இனம் என்னும் ஒரு புதிய சமுதாய அமைப்பு அரும்பத் தொடங்கியது. தொழிற்றுறைகள் பெருக்கமடையத் தொடங்கிய காலத்திலே, தொழிலாளர் தொழிலதிபர்களின் வன்பிடியுட் சிக்கி, சுகாதாரமற்ற சூழலிலே இராப்பகலாக உழைத்தபோதிலும், உண்டியும் உடையும் உறையுளும் பெறமுடியாத நிலையிலே அடிமைகளாய் உழன்றனர். தொழிலாளர்களின் தனிப்பட்ட துன்பக்குரல் தொழிலதிபர்களின் செவிக்கு எட்டவில்லை. அவர்களும் பணம் குவிப்பதையே இலட்சியமாகக் கொண்டு, மனிதாபிமானத்தை மறந்து கண்

மூடி மௌனிகளாய் விளங்கினர். இந்நிலை நெடு நாளாக நீடிக்கவில்லை. தொழிலாளர் ஒன்றுபட்டு தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்து, தமது நியாயபூர்வமான கோரிக்கைகளுக்காக வாதாடத் தொடங்கினர். ஒன்று திரண்ட அவர்களது உரிமைக்குரலின் சக்தியை உணர்ந்த தொழிலதிபர்கள் சிலர், நல்லெண்ணமும் சமரச மனப்பான்மையும் கொண்டு, சில சலுகைகளை வழங்கினர். சிலர் எதற்கும் இணங்கவில்லை. அதனால் அவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே பெரும் பிணக்கு ஏற்பட்டது. அதனைத் தீர்ப்பதற்குத் தொழிலாளர் தமது கடைசி ஆயுதமாக வேலைநிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். தமது கோரிக்கைகளின் நியாயப் பண்பை ஆட்சியாளருக்கும் பொது மக்களுக்கும் உணர்த்தி, நீதிபெற முயற்சிக்குங் கடைசிச் செயலே அது

வேலைநிறுத்தங்கள், தொழிலாளர் தமது நல வுரிமைகளைப் பெறுவது காரணமாக நிகழ்கின்றன. அவர்கள் ஓரளவாவது வளமான வாழ்வு வாழ்வதற் கேற்ற சம்பளம் பெறுதவிடத்து, கூடிய சம்பளங்கோரி வேலைநிறுத்தஞ் செய்கின்றனர். மனிதனின் உடற் கூற்றையும் மனப்பாங்கையும் உணர்ந்த அறிஞர், அவன் ஒருநாளில் எட்டு மணிநேரமே உற்சாகமாக வேலைசெய்தல் இயலும் எனக் கூறுகின்றனர். தொழி லதிபர்களிற் சிலர் இவ்வுண்மையைப் புறக்கணித்துத் தொழிலாளரைக் கூடிய நேரம் வேலைசெய்யும்படி வற்புறுத்தினர். இத்துன்பத்தைத் தாங்கமாட்டாத தொழிலாளர், குறிப்பிட்ட வேலைநேரங் கோரி, வேலை நிறுத்தஞ் செய்வதுமுண்டு. சிலசமயம் மேலதிக நேரம் வேலை செய்ய நேரிட்டால், அவர்கள் அதற்குரியமேல திகச் சம்பளம் கேட்பது நீதியின்பாற்படும். இவ்வுலக நீதி புறக்கணிக்கப்படும்போதும் வேலைநிறுத்தங்கள் நிகழும். எந்த வல்லவனும் ஆண்டுமுழுவதும் தொழிற் புரிதல் கனவிலும் கருதமுடியாததொன்று. நோய் காரணமாகவும் குடும்பநலனைக் கருத்திற் கொண்டுஞ்

சில நாட்களிலே வேலைசெய்ய முடியாதநிலை எவர்க்கும் ஏற்படும். அதனால், சம்பளத்தோடு கூடிய விடுமுறை நாட்களை அரசும் அனுமதித்துள்ளது. இவ்விதம் உரிமையோடொட்டிய விடுமுறை நாட்கள் கிடையாத போதும் வேலைநிறுத்தங்கள் நிகழும். ஆட்சியாளரின் அடக்குமுறைகளைத் தளரச்செய்து, தமது அரசியல் உரிமைகளைப் பெறுதற்காகவும் வேலை நிறுத்தங்கள் நிகழ்வதுண்டு. அன்றியும் வேறு தொழிற்சங்க ஊழியர்கள் தமது உரிமைகளுக்காகப் போராடி வேலை நிறுத்தஞ் செய்த வேளையிலே, அவர்களுடைய நியாயமான போராட்டத்துக்கு அநுதாபங் காட்டும் முகமாக வேலைநிறுத்தஞ் செய்தல், தொழிற்சங்கப் பண்புகளில் ஒன்றாக மதிக்கப்படுகிறது.

இவ்வித நியாயமான காரணங்களின் அடிப்படையில் நிகழும் வேலைநிறுத்தங்களாலே தொழிலாளர் நன்மைகளை அடைகின்றனர். தொழிலாளர், போராட்டம் நடத்தும்போது சமுதாயமுந் தொழிற்றுறைகளும் பெருமளவு பாதிக்கப்படுதல் தடுக்கமுடியாத தொன்று எனினும் தொழிலாளர் கோரிக்கைகள் நியாயமானவையாயின், அவர்களது போராட்டம் பொதுசன ஆதரவு பெற்று வெற்றி பெறும். வேலைநிறுத்த மென்னுந் தமது கடைசி ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தும்போது தொழிலாளரினம் ஒன்றுபடுகிறது; அவர்களிடையே பிரிக்கமுடியாததோர் ஐக்கியம் உருவாகிறது. விடுமுறை நாட்கள், பொழுதுபோக்கு வசதிகள், வேலைநேர அளவு போன்ற பல சலுகைகளை வேலை நிறுத்தங்களால் அவர்கள் பெறுகின்றனர். தொழிலாளர் ஓரளவில் வசதியான வாழ்வு வாழ்வதற்கேற்ற இல்லங்களையும் பிற சுகாதார வசதிகளையும் பெறுதற்கு வழிவகுப்பது வேலை நிறுத்தங்களெனின் அது மிகையாகாது அன்றியும் நோயுற்ற காலங்களிலே இலவச மருத்துவ வசதி பெறுதலும் உழைத்துழைத்து வலிமை குன்றிய வயோதிப காலத்திலே உபகாரச் சம்பளம் பெற்று அமைதியோடு வாழுதலும் வேலைநிறுத்தங்கள்

தொழிலாளர்க்களித்த பெரும் பரிசுகளாம். தொழிலாளி தொழில் செய்யும்போது, விபத்தினால் மரணமடைந்துவிட்டால், அவனது உழைப்பை நம்பி வாழ்ந்த மனைவியும் மக்களும் நஷ்டஈடு பெறுதற்கும் வேலை நிறுத்தங்கள் வழி செய்கின்றன.

இவ் வேலை நிறுத்தங்களாற் சமுதாயத்திற்குச் சில சில தீமைகளும் விளைகின்றன. வேலை நிறுத்தங்களாலே தொழில் நிலையங்களிலே, நாளாந்த வேலைகள் நடைபெறு தொழிகின்றன. அதனாலே பொருளுற்பத்தி தடைப்படுகின்றது; தொழில் நிலயத்தைச் சார்ந்து இயங்கும் பிற பல தொழில்கள் இயக்கமற்று விடுகின்றன. அன்றியும், நாட்டு நலனுக் காதாரமான ஏற்றுமதி, இறக்குமதி ஆகிய துறைகள் செயலொழிகின்றன. நாட்டின் சீரான பொருளாதார வாழ்வு சீர்குலைந்து குழப்பமடைகின்றது. இந்நிலை உதயமாகவே, அத்தியாவசிய தேவைப் பொருள்கள் கள்ள வியாபாரிகளின் இருட்டறையிற் பதுக்கப்பட்டு விடுகின்றன. அதனால், நாட்டிற் பஞ்சமேற்படுகின்றது; விலைவாசிகள் மலை போல உயர்ந்துவிடுகின்றன. வேலைநிறுத்தங்கள் விரைவிலே தீர்க்கப்படாதபோது, இந்நிலை பூதாகாரமாக வளர்ந்து பயங்கரப் பேருருக் கொள்கிறது. இந்நிலையில் ஆட்சியாளர் அடக்குமுறைச் சட்டங்களைக் கட்டவிழ்த்துவிடுவர்; வேலைநிறுத்தத்தில் அநியாயமாகத் தலையிட்டு, அதனை முறியடிக்க முயல்வர். ஒன்றுபட்ட தொழிலாளர் இயக்கங்களை முறியடிப்பதற்காக, ஐந்தாம் படையினர் தோன்றுவர்; அதனால், சீரானமுறையில் நடைபெற்ற போராட்டம், சிலசமயம் பிளவடைந்து சிதைவுறும். கோஷ்டிச் சண்டை, கலகம், கொலை முதலிய வன்செயல்கள் தலைகாட்டும்; அதனால் விசனிக்கத்தக்க, அருவருக்கத்தக்க விளைவுகள் தோன்றுதலுமுண்டு.

இலங்கை போன்ற வளர்முக நாட்டிலே வேலை நிறுத்தங்கள் அவசியமானவைதானு என்ற வினு எழுவது இயல்பே. இவ்வினுவுக்கு, தொழிலாளர் நலனை மாத்திரமன்றி, நாட்டின் நலனையுங் கருத்திற் கொண்டே விடை காணல் வேண்டும். வளர்முக நாடுகளிலே வேலைநிறுத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் போது, பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பாதிப்புறுகின்றன. சில நாட்களே அவ்வேலை நிறுத்தங்கள் நிகழ்ந்தாலுங்கூட, அவை அபிவிருத்தித் திட்டப் பெறுபேறுகளைப் பல்லாண்டுகளுக்குப் பின்னடையச் செய்து விடுகின்றன. இந்நிலை நாட்டுநலனுக்குக் குந்தகம் விளைவிப்பது. இதனை உணர்ந்து தொழிலாளரும் நாட்டுப் பற்றுடையவராய்ச் சகிப்புத்தன்மை காட்டல் நன்று.

அதனுல் வேலை, நிறுத்தங்கள் நாட்டில் உருவாகாத முறையில் ஆட்சியாளருந் தொழிலதிபர்களும் வெகு நிதானமாகவுஞ் சாமர்த்தியமாகவும் மனிதப் பண்போடும் நடந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். தொழிலாளர்களுந் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களுக்கன்றி, சிறுச்சிறு விஷயங்களுக்காகப் போராட்டங்களை ஆரம்பித்துத் தமது ஆற்றலை வீணுக்குதல் கூடாது, தொழிலாளர்களும் தொழிலதிபர்களும் வேற்றுமைகளை மறந்துஞ் சகிப்புத் தன்மை காட்டியும் ஒன்றுபடுதல் இன்றியமையாதது. அரசும் தொழிலதிபர்களும் மனிதாபிமானத்துடன் தொழிலாளர் நலம் பேணி நடத்தலாலும் தொழிலாளர் நாட்டு நலனையுந் தொழில் முன்னேற்றத்தையுங் கருதி, அறவழியில் நடத்தலாலும் இருபகுதியாரிடையேயும் சமரசநிலை உண்டாகும். அவர்களின் ஒத்துழைப்பு மூலமே நாட்டின் பொருளாதாரம் என்னும் நெடுந்தேர் நன்நெறியிற் செல்லல் இயலும்.

29

பத்திரிகைக் கட்டுரை:

"வலது குறைந்தோரும் சமுதாயத்தின் அங்கத்தினரே"

குறிப்புக்கள்:

1. அமைப்பு: பத்திரிகாசிரியருக்கு எழுதப்படும் சிறுகடிதம்.
2. ஆரம்பம்: வலது குறைந்தோர் யார் என்பது.
3. சமுதாயம் அவர்களை நோக்கும் விதம்
4. வலது குறைந்தோரிடமுள்ள ஆற்றல்.
5. பொதுமக்கள் செய்யத்தக்கவை.
6. அறநிலையங்கள் மேற்கொள்ளத்தக்க பணிகள்
7. அரசு மேற்கொள்ளவேண்டிய பணிகள்.
8. முடிபு (சுருக்கிக் கூறல்)

46, நித்தில வீதி,
சோதிபுரம்
86 - 06 - 01

ஆசிரியர்,
''மலர்ச் செண்டு''
சோதிபுரம்.

ஐயா,

இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள ''வலது குறைந்தோரும் சமுதாயத்தின் அங்கத்தினரே'' என்னும் கட்டுரையைத் தங்கள் மேலான பத்திரிகையில் தகுதியுடையதானுற் பிரசுரிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

வணக்கம்,

இங்ஙனம்,
தங்கள் உண்மையுள்ள,
ந. கிரிஜா.

"வலது குறைந்தோரும் சமுதாயத்தின் அங்கத்தினரே"

— கிரிஜா —

"அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்
அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது
மானிடராயினும் கூன்குருடு செவிடு
பேடு நீங்கிப் பிறத்தலரிது" — இது ஔவையார் பாடலின் ஒரு பகுதி; மானிடத்தின் அருமையை, ஊன மற்ற பிறப்பின் சிறப்பை எடுத்தியம்பும் பகுதி; எனினும் கூன், குருடு, செவிடு, பேடு நீங்கிப் பிறவாதோரும் உளர் என்பதைக் குறிப்பாகக் காட்டும் பகுதி சில இயற்கைக் காரணிகளாலும் சிலவகை நோய்களாலும் பலவகை விபத்துக்களாலும் கூனராய், குருடராய், செவிடராய், ஊமராய், முடவராய், மனநோயாளராய், மக்கள் பல்லாயிரவர் உலகெங்கணும் அல்லலுற்று வாழ்கின்றனர். அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களிலும் பார்க்க ஏதோ ஒரு வகையில் வல்லமை குறைந்தவர்கள்; வலது குறைந்தவர்கள். ஆனால், மற்றைய மனிதர்களைப் போலவே பசியும் தாகமும் உடையவர்கள்; மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழவேண்டும் என்னும் வேட்கை உடையவர்கள்; எல்லாவற்றிலும் மேலாக, மனமும் மனத்தின் கண்ணே தோன்றும் ஆயிரம் ஆயிரம் உணர்வுகளும் உடையவர்கள். அவர்கள் சமுதாயத்தின் அங்கமாகப் பலவகை இன்னல்களுக்கு ஆட்பட்டு வாழ்கிறார்கள்.

எங்கள் நாட்டிலும் இத்தகைய வலது குறைந்தோர், மக்கள் பலர் கூடும் பொதுவிடங்களில் 'பல்லெல்லாம் தெரியக் காட்டிப் பருவரல் முகத்தில் தேக்கி' பிச்சையேற்று வாழ்கின்றனர். அவர்களைக் காணும்போது 'சீச்சீ' என்று அருவருக்கின்றனர் சிலர்; 'போ போ' என்று விரட்டியடிக்கின்றனர் சிலர்; தாம் வளர்க்கும் நாய், பூனை, ஆடு, மாடு முதலிய பிராணிகளிலும் பார்க்க, இழிந்த பொருளாக ஒதுக்குகின்றனர் சிலர்;

நெஞ்சில் ஈரமின்றி, மனிதாபிமானமின்றி, சில சதங்களை வீசி எறிகின்றனர் சிலர். பொதுவாக நோக்கும் போது, சமுதாயம் வலது குறைந்தவர்களை மனிதர்களாகவே மதிப்பதில்லை; இவ்வாறு அவமதிக்கப்படும் போது அவர்கள் மனம் எவ்வாறு பாதிப்புறும் என்பதை எண்ணுவதில்லை. மனிதாபிமானம் மடித்துவிட்ட இந்நிலை நம் நாட்டில் மாத்திரமன்றி, உலக நாடுகள் அனைத்திலும் காணப்படுவதொன்றே.

இறைவன் படைப்பு விசித்திரமானது. ஒருறுப்பு அல்லது ஒரு வல்லபம் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இறைவன் வேறு சில ஆற்றல்களைக் கூர்மையாக்கியுள்ளான்; குருடர்களுக்குக் கேள்விப் புலனும் ஞாபக சக்தியும் கூர்மை பெற்று விளங்குவது கண்கூடு. குருடரும் முடவருமான இரட்டைப் புலவர்கள், தமிழகத்திலே கவிமழை பொழிந்த கதை வெகு பிரசித்தம். வலது குறைந்தோரிற் சிலர் சட்டத்தரணிகளாய் விளங்குகின்றனர்; சிலர் பட்டதாரிகளாய் இருக்கின்றனர்; சிலர் இசை மேதைகளாகவும் கவிஞர்களாயும் மிளிர்கின்றனர். ஆக, அவர்கள் எல்லோரும் கையாலாகாதவர்கள், ஆற்றலற்றவர்கள் எனக்குறிப்பிடுவது பொருந்தாது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் கூர்மை பெற்ற ஒவ்வொரு ஆற்றல் மண்ணுள் மறைந்துள்ள மணி போல ஒளிந்திருக்கிறது. அந்த ஆற்றலென்னும் மணியை வெளிக்கொணர்ந்து தூய்மைசெய்து, பட்டை தீட்டிவிட்டால், அது கூர்மை பெற்றுப் பிரகாசிக்கும். அவ்வாறு செய்தலே சமுதாயத்தின் தலையாய பணியாகும்.

இப்பணியிற் பொதுமக்களும் தொண்டர் தாபனங்களும் அரசும் ஆர்வம் காட்டுதல் அவசியமாகும். அந்த ஆர்வமும் அதன் வழியான செயற்பாடுமே, வலது குறைந்தோர்க்கு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் காட்டவல்லன. பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம் விழி பெறுவதற்குப் பொதுமக்கள் பெரிதும்

உதவமுடியும். மருத்துவத்துறையின் வளர்ச்சியால் குருடர்கள் விழிபெற்றுப் பார்க்கும் சக்தியைப் பெறும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இறந்தவர்களின் கண்களைப் பெயர்த் தெடுத்துப் பாதுகாத்துக் குருடர்களுக்குப் பொருத்திப் பார்வையளிக்க முடியும். நெருப்பில் எரிந்தும் மண்ணில் உக்கியும் அழியும் கண்களை, விழி யற்றோர் பார்வைபெறும் படியாக அழித்தலும் ஒரு வகைத் தானமே. இன்றுள்ள நிலையிலே, தானங்களுட் சிறந்தது கண்தானம். அதன் வாயிலாக எத்தனை எத் தனையோ குருடர்களுக்கு வாழ்வளிக்கலாமல்லவா? ஆடம்பரமான விழாக்களிலும் கொண்டாட்டங்களி லும் வாரியிறைக்கும் பணத்தின் ஒரு சிறுபகுதியையே னும் வலது குறைந்தோரின் புனர்வாழ்வு நிலையங்களுக்கு வழங்கி உதவலாமல்லவா? வலது குறைந்தோரிற் பலர் சுயமாகப் பல வகைக் கைத்தொழில்களைச் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளனர். அவர்களின் உற்பத்திப் பொருள்களை வாங்கி அவர்கள் வாழ்வு வளம்பெற உதவலாமல்லவா?

இன்று சில தொண்டர் தாபனங்களாலும் பொதுத் தாபனங்களாலும் நடத்தப்படும் அறநிலையங்கள் வலது குறைந்தோரைப் பேணிக்காத்து, அவரவர் இயல்புக் கேற்ற தொழிற்பயிற்சியளித்து வருகின்றது. இத்த கைய அந்நிலையங்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவே. இத்தொகை பலவாகப் பெருகுதல் வேண்டும் நாட்டி லுள்ள வலது குறைந்தோர் அனைவரும் வீதியில் அலை யாது, பிச்சை எடுக்காது, ஏதோவோர் அறநிலயத்தின் அரவணைப்பில் ஆறுதல் காண வேண்டும். குருடர்க் கெனச்சிலவும் செவிடர்க்கெனச் சிலவும் மூடவர்க் கெனச் சிலவுமாக அறநிலையங்கள் அமைக்கப்படுதல் நன்று. அங்ஙனமாயின் அவர்களுக்கேற்ற வகையிற் கல்வியிலும் தொழிலிலும் பயிற்சியளித்தல் இலகு வாகும். இவ்வற நிலையங்கள் செவ்வனே இயங்கு வதற்கு நிதிமிகுத்தவர் பொற்குவையளித்தல் வேண்

டும்; சமூக சேவைகள் அமைச்சும் தாராளமாக நன்கொடை வழங்கல் அவசியமாகும். இவ்வறநிலையங்களிலே, தொழிற்பயிற்சி பெற்றுச் சுயமாகத் தொழில் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றோருக்கு வங்கிகள் கடனுதவி வழங்கி வழிகாட்டுதல் வரவேற்கத்தக்கது.

உலகத் தொழிலாளர் நிறுவனம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையினூடாக விடுத்ததொரு கோரிக்கை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது; அரசாங்கத் திணைக்களங்களிலும் கூட்டுத் தாபனங்களிலும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் வலது குறைந்தோருக்கு இரண்டுசத வீதமான வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்பதே அக் கோரிக்கை. இக்கோரிக்கையை அலட்சியஞ் செய்யாது அரசு செயற்படுத்தல் வேண்டும். வலதுகுறைந்தோரில் விவேகமும் விடாமுயற்சியும் கொண்டசிலர், சட்டத்தரணிகளாய், ஆசிரியர்களாய், பிற உயர்தகுதி பெற்றவராய் விளங்குகின்றனர் அவர்களுக்கு அரசு தக்க கௌரவமளித்து உயர் பதவிகளை வழங்குதல் வேண்டும். ஓரளவு கல்வித் தகுதிபெற்ற வலது குறைந்தோருக்கு அவரவர் இயல்புக்கேற்ற வகையிலே தொழில் வாய்ப்பு வழங்குதல் அரசின் தார்மீகக் கடமையாகும். இந்த வீதாசார முறையினைச் சட்டமாக்கி அரசு செயற்படுத்தல் சாலச் சிறந்ததாகும். அரசு காட்டும் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றித் தனியார் நிறுவனங்களும் செயற்படுமென எண்ண இடமுண்டு.

துர்ப்பாக்கியசாலிகள் எனக் கருதப்படும் வலது குறைந்தோர்க்குப் பொதுமக்களும் அறநிலையங்களும் அரசும் ஆதரவு காட்டுமானல், அவர்கள் சாதாரண மக்களைப் போன்று தன்மானத்தோடு தலைநிமிர்ந்து நிற்பர். சமுதாயத்திலே வேண்டப்படாத உறுப்பினராகக் கருதப்படார்; விரும்பத்தக்க உறுப்பினராக மதிக்கப்படுவர்.

30

ஒரு திருமண ஊர்வலம்

குறிப்புக்கள்:

1. முன்னுரை.
2. ஊர்வல ஆயத்தம்.
3. ஊர்வலக் காட்சிகள்.
4. ஊர்வலம் ஒரு வீட்டு வாயிலில் நிற்கின்றது.
5. ஊர்வலத்தில் நிகழ்ந்த சில சம்பவங்கள்.
6. முடிபு.

கொட்டுமேளம் முழங்கியது; இரட்டை நாதசுரம் காற்றுடன் கலந்து இசைத்தது. அந்தணர்கள் "மாங்கல்யந்தந்துனானேன" என்ற மந்திரத்தை ஒரே குரலிற் கூறினர். மணமகன் அக்கினி சாட்சியாகவுஞ் சபையோர் சாட்சியாகவுந் திருமங்கல நாணைக் குறிப்பிட்ட சுபமுகூர்த்தவேளையிலே, மிகுந்த அவதானத்தோடு மணமகள் கழுத்திற் கட்டினான், சபையோர் அந்த ஒரு கணத்திலே களிப்பினால் மெய்சிலிர்த்து, மனத்தளவில் வாழ்த்துரை வழங்கினர். அந்த ஒரு கணத்திலெழுந்த ஆரவாரமெல்லாம் படிப்படியாகச் சாதாரண நிலையையடைந்தன. மணமக்கள் அக்கினியை வலம்வந்து, அருந்ததி கண்டு, பாலும் பழமும் உண்டு, இல்லத்துட் புகுந்தனர். அதன்பின்னர், சமுதாய முறைப்படி, மணமகனது சுற்றத்தினரும் மணமகளது சுற்றத்தினரும் ஒரேபந்தியிலமர்ந்து விருந்துண்டனர். ஆண்களது பந்தி முடிந்து, பெண்கள் பந்தி நடைபெறும்போதே, பெரியவர்கள் ஊர்வலத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அவதானிக்கத் தொடங்கினர்.

இத்தருணங்களிலே, பழைய 'செவலெட்' இன மோட்டார் வண்டிகளுக்கு ஏற்படும் மதிப்பை அளவிட முடியாது. அவைதாம் கூடாரம் மடிக்கவும் விரும்பிய விரும்பியவாறு அலங்காரஞ் செய்யவும் இடம் கொடுக்கும் இயல்பின. புதுப்புதுவகை மோட்டார் வண்டிகள் எல்லாம் வெட்கித் தலைகுனியும் வண்ணம் பழையமோட்டார் வண்டியொன்று மயிலின் கவினுருப் பெற்று வாயிலில் நிற்கின்றது மயிலின் நளினமான கழுத்தழகும் அகன்று விரித்த மார்பும் மேலெழுந்து நிற்கும் தோகையும் நிலத்தைத் தொடத் துடிக்கும் இறகும் பார்ப்போர் கண்ணையும் கருத்தையுங் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன. கலைஞன் கைப்பட்டனவெல்லாம் புத்தழகுடன் திகழும் என்பதற்கு அக்காட்சியே சாட்சி யாகும். பந்திப்போசனம் நிறைவெய்தியதும்மணமக்கள் அழைத்துவரப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு முன்னால் ஆண்களின் கூட்டம் செல்கின்றது; பின்னாற் பெண்க ளின் கூட்டம் அன்னக்குழாம்போன்று அணிநடை பயில்கின்றது. மணமக்கள் கைகோத்தபடி மெல்ல நடந்து வந்து மயிலாகி நிற்கும் மோட்டாரில் ஏறி அமர் கின்றனர். அவர்களை நடுநாயகமாகக் கொண்டு மண மகனின் இப்பால் அவனது தோழனும் மணமகளின் அப்பால் மணமகளின் தோழியும் இருக்கின்றனர். பத்துப் பன்னிரண்டு 'பெற்றோமாக்ஸ்' விளக்குகள், ஒளி வெள்ளத்திலே இரவைப் பகலாக்குகின்றன. அந்த ஒளிப்பெருக்கில், கவினுற அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தச் சூழல் முழுவதும் இந்திரலோகம்போலப் பொலிகிறது. அந்த மயில் வாகனத்தின் பின்னால் வண்ணவண்ணப் பட்டுடுத்தி, பொன்னணி பலபூண்டு, மலர்சூடி, களிப் பினாலே பொலிவுபெற்ற முகத்தினராய் வரும் பெண் கள், தேவமகளிர்போலத் தோன்றுகின்றனர். முன்னே செல்லும் ஆண்கள், மகிழ்ச்சிப் பெருமிதமும் கம்பீர தோற்றமுங் கொண்டு தேவர்கள்போல விளங்குகின் றனர். அவர்கள் மத்தியிலே விமானமூர்ந்து செல்லும் இந்திரனும் இந்திராணியும்போல மணமக்கள் காட்சி யளிக்கின்றனர்.

ஊர்வலம் நகரத் தொடங்குகின்றது. அப்போது ஊர்வலத்தின் முன்னணியிலே ஒலித்த அதிர்வேட்டு காதைச் செவிடுபடுத்துகிறது. மத்தாப்புக்கள் வெடித்து, வானவெளியிலே பச்சை, மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு என்னும் நிறப் பூக்களைத் தூவிவிடுகின்றன. அவை திசையெல்லாம் பரந்து சிரிக்கின்றன. புகழ் பெற்ற நாதஸ்வர வித்துவான்கள் இருவர், சந்தர்ப் பத்துக்கேற்ப, நடைமல்லாரி இராகத்துக்குரிய கீர்த்த னத்தின் பல்லவியை இசைக்கின்றனர். அவர்களைப் போலவே மற்றவித்துவான்களும் அந்தப்பல்லவியைத் திரும்பத் திரும்ப அழகாக அசைபோடுகின்றனர். அவர்களது இசைக்கேற்ப மேளகாரர் கைவிரலசை வாலே தாளத்தை மேளத்திலெழுப்பி வாசிக்கின்றனர். அவர்களுக்கு முன்னாலே சிறிது தூரத்திலே கரக ஆட்டம் நடைபெறுகிறது. சல்லரியின் தாளவொலிக் கேற்ப ஒருவன் பாடுகிறான்; அந்தத் தாளக் கட்டுக்கும். பாட்டுக்குமேற்ப, கரக நாட்டியக்காரன் தன்காற் சதங்கை 'சல் சல்' என ஒலியெழுப்ப, அழகாக ஆடு கிறான்; இருந்தும் எழும்பியும் நெளிந்தும் வளைந்தும் நீண்ட மரக்கட்டையிலே கரகத்தை நிறுத்தியும் பல சாகச வேலைப்பாடுகளோடு ஆடுகிறான். அதனை வைத்த கண் வாங்காமற் பலர் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கின்ற னர். இத்தனை விமரிசையோடு ஊர்வலம் முன்னேறிச் செல்கிறது.

தம்பதிகள் இவர்ந்து வந்த மயிலூர்தி, அங்குலம் அங்குலமாக முன்னேறிச் செல்கிறது. எதிரே வந்த வீட்டு வாயிலிலே, பூரண கும்பம் பொலிவுற வைத்து குத்துவிளக்கேற்றி, ஆராத்தித் தட்டேந்தி' சுமங் கலிகள் இருவர் நின்று மணமக்களை வரவேற்கின்றனர். அந்த இடத்திலே மணமக்கள் ஏறிவந்த ஊர்தி நிற்கின் றது. பின்னர் சிறுவன் ஒருவனுஞ் சிறுமி ஒருத்தியும் மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கும் மணங்கமழும் முல்லை மலர்மாலை அணிகின்றனர். அந்தச்சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆராத்தி சுற்றி, செஞ்சாந்துத் திலகமிகிடுன்றனர்.

மணமக்கள் ஏறியமர்ந்ததும் அந்த மயிலூர்தி அசைகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து ஊர்வலமும் முன்னேறுகிறது. மணமகன் கடைக்கண்ணால் மணமகளை நோக்குகிறான்; அவளும் தன் கணவனை ஒருமுறையாவது ஆசைதீரப் பார்த்துவிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தாலே கள்ளப்பார்வை பார்க்கிறாள். கம்பன் கூறியதுபோல, 'அண்ணலும் நோக்க அவளும் நோக்கினாள்'; ஒருகணம் இருவர் நோக்கும் ஒன்றையொன்று விழுங்குகின்றன. இருவரும் புன்முறுவல் பூக்கின்றனர். மணமகளின் செந்தாமரை வதனம் மேலும் சிவக்கின்றது. அவள் நாணமடைந்து தலைதாழ்த்திக் கொள்ளுகிறாள். அந்நிகழ்ச்சியை அவதானித்த பெண்கள் கலகலவெனச் சிரிக்கின்றனர். அவர்களுள் ஒருத்தி துணிவுடன், ''இனி வெட்கப்பட்டு என்ன பயன்? தாலி கழுத்திலேறிவிட்டால் பெண்கள் ஆண்களுக்குரியவர்கள் தானே'' என்று மணமகளை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள். அதனைக்கேட்ட அவள் நாணிக்கோணித் தலைகவிழ்ந்து விடுகிறாள் அப்போது மணமகளின் தமக்கை ஒருத்தி, ''பெண்களென்றால் அடிமைகளா? தாலிகட்டி முடிந்து மூன்று மணிநேரம் ஆகவில்லை. அவளையே பார்த்துக்கொண்டு இவர் இருந்தால், அவள் என்ன செய்வாள், பாவம்!'' என்று, தன் தங்கைக்குப் பரிந்து பேசுபவள்போல, மணமகனுக்குக் கேட்கும்படியாகக் கூறுகிறாள். அதனைக் கேட்ட மணமகனும் வெட்கத்தினாலே தலைகவிழ்ந்துக்கொள்ளுகிறான். அந்தக் காட்சியை அனுபவித்த பெண்கள் பெருங் குரலெடுத்துச் சிரிக்கின்றனர் இந்தக் கூட்டத்திலே கலந்துகொள்ளாத பெண்களில் ஒருத்தி, தன் சினேகிதியின் புதுமாதிரிப் புடவை பற்றியும் அட்டிகைபற்றியும் விசாரிக்கிறாள்; இன்னொருத்தி, தன்னயலாளின் தற்பெருமையையும் கணவன் சொற்கேளாத் தன்மையையும் பற்றிப் பேசுகிறாள்; இன்னொருத்தி, தன் கணவனைத் தன் கைப் பொம்மையாக்கிய விதம்பற்றியும் தனது சாகசச் செயல்பற்றியும் வானளாவப் புகழுகிறாள். இவைகளில் ஒன்றையும் உணராத ஆண்களில், நடுத்தர வய

20

தினையுடையவர்கள். தத்தம் கவலைகளையுந் துன்பங் களையும் ஒருவர்க்கொருவர் பரிமாறுகின்றனர். ஒருவர் தம் மகனின் கல்வியைப் பற்றி, மற்றவர்க்குக் கூறிக் கவலைப்படுகிறார்; இன்னொருவர், கணவனைப் பிரிந்து வந்திருக்கும் தம் மகளின் எதிர்காலம் எப்படியாகுமோ என்றெண்ணி, அதனை வேறொருவருக்குக் கூறி ஆலோ சனை கேட்கின்றார்; இன்னொருவர் கிளிநொச்சிப் பகுதி யிலே, கமஞ்செய்தமையால் விளைந்த நன்மை தீமை களை விளக்குகிறார். இவ்வகைப் பேச்சுக்களெல்லாம் நாதஸ்வர இசையிலே மூழ்கிவிடுகின்றன. அதனால் அவை யார் யாருக்குச் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவ ரவர்களால் மாத்திரம் கேட்கப்படுகின்றன.

இப்பொழுது ஊர்வலம் இன்னொரு வீட்டு வாயிலில் நிற்கின்றது. வழமைப்படி மணமக்களுக்கு மாலையணி வித்து ஆராத்தியெடுத்துத் திலகமிடுகின்றனர். மண மக்களிருவரும் ஒரூரவர்களானமையால், ஊர்வலம் மணமகன் வீடடையும் வரையும் ஒவ்வொரு வீட்டு வாயிலிலும் இந்நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்கின்றன. ஈற்றில் ஊர்வலம் மணமகன் வீட்டு வாயிலை அடைகிறது; இது வரை நேரமும் நிகழ்ந்த வேடிக்கை விநோதங்கள் ஒவ் வொன்றாகக் குறைகின்றன; ஆண்கள் மத்தியிலும் பெண்கள் மத்தியிலும் நிகழ்ந்த சம்பாஷணைகள் தொடர் பற்றுப் போகின்றன. நாதஸ்வர வித்துவான்களும் மேளகாரரும் மாத்திரம் இப்பொழுதும் தம் கைவரிசை யைக் காட்டிக்கொள்கின்றனர். மணமகனது வீட்டு வாயிலிலே, பூரண கும்பம் பொலிவுற வைக்கப்பட் டிருக்கிறது. இரு குத்துவிளக்குகள் ஏழு முகங்களிலும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன. சுமங்கலிப் பெண்கள் பலர், பல மங்கலப் பொருள்கள் ஏந்தி நிற்கின்றனர். அவர்களிலிருவர் ஆராத்தி எடுத்து மணமக்களை வரவேற்று, வீட்டினுள் அழைத்துச் செல்லுகின்றனர். அதன் பின்னர் ஆண்களும் பெண்களும் தாம்பூலம் பெற்றுக்கொண்டு தத்தம் இல்லங்களை நோக்கி ஏகத் தொடங்குகின்றர். இவ்வாறு அத்திருமண ஊர் வலம் சுபமாக ஒரு முடிபையடைந்தது.

31

"உயிர் வீடு

— வானொலி நாடக விமர்சனம் —

குறிப்புக்கள் :

1. ஆரம்பம்: நாடகத்தின் பெயர்.
2. கதைச்சுருக்கம்,
3. நாடக அமைப்பும் நாடக நிகழ்ச்சிகளும்.
4, தயாரிப்புப் பற்றிய குறிப்பு,
5. நடிப்புத் திறமை.
6. சில சுவையான, சுவையற்ற நிகழ்ச்சிகள்.
7. முடிபு: அபிப்பிராயம்.

இளமைப்பருவந் தொடக்கம் வானொலிச் சிறுவர் மலரில் இடம்பெற்ற நாடகங்களைக் கேட்டு, நாடக பாத்திரங்களாகவே மாறி, அழுதுஞ் சிரித்தும், பயந் தும் வியந்தும் சுவைத்த பழக்கம் எனக்குண்டு. இப் போதும் வானொலியில் ஒலிபரப்பாகும் ஏனைய நாட கங்களையும் தவற விடாது, ஆர்வத்தோடு கேட்ப துண்டு. அண்மையிலே கேட்ட நாடகங்களில் ஒன்று இன்றும் என் மனவரங்கிலே சுழன்று கொண்டிருக் கிறது. "உயிர் வீடு" என்பது அந்நாடகத்தின் பெயர்.

கொழும்பிலே தலை தூக்கி நிற்கும் வீட்டுப் பிரச் சினையையும் வீடுகளை வாடகைக்கு விடுவோரின் மனப் பாங்கையும் கருப் பொருளாகக் கொண்டு புனையப் பட்டது இந்நாடகம். கந்தசாமி கொழும்பிலே பணி

புரியும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரில் ஒருவர்; ஆறு பிள்ளைகளின் தந்தை அவர் மனைவி வள்ளியம்மை. குடும்பத்தோடு ஒரு சிறு வீட்டில் வாழ்ந்த அவர், குறித்ததொரு தவணையிலே வீட்டை விட வேண்டிய அவல நிலைக்கு ஆளாகிறார். குறித்த தவணைக்கு இன்னும் ஐந்தேஐந்து நாள்கள் இருக்கின்றன ஆனால், வீடு கிடைத்தபாடில்லை. அவ்வேளையில் தம் பாலிய நண்பரான சிவலிங்கத்திடம் வீடொன்று வாடகைக்கு இருப்பதாக அறிந்து, அவரிடம் செல்கிறார்; தம் இக்கட்டான நிலையைச் சொல்லி இரக்கிறார். எட்டுப் பிள்ளைகளையுடைய சிவலிங்கமும் அவர் மனைவி பார்வதியும், பிள்ளைகள் உள்ள குடும்பத்தினருக்குத் தாம் வீடு கொடுப்பதில்லை என இரக்கமின்றிக் கூறி அனுப்பிவிடுகின்றனர். வீடு திரும்பிய கந்தசாமி, தம் மனைவியுடன் பேசி, இரகசிய முடிவொன்றை எடுக்கிறார். அவ்வேளையில், நாராயணன் என்பவர் தமது வீட்டின் ஒரு பகுதியை வாடகைக்கு விடப்போவதாக அறிந்து அங்கே விரைகிறார். தமக்குப் பிள்ளைகள் இல்லையென்றும் தாமும் தம் மனைவியும் மாத்திரமே என்றும் அதனால், எவ்வகைத் தொந்தரவும் இராதென்றும் கூறி வேணடுகிறார். அண்மையில் தமது ஒரேயொரு மகளை இழந்த நாராயணனும் அவர் மனைவி இலக்குமியும் தாங்கள் பிள்ளைகள் இல்லாத குடும்பத்தினருக்கு வீடு கொடுப்பதில்லை என்றும் பிள்ளைகளின் குறும்புகளுக்கு இலக்காகாத வீடு உயிரற்ற வீடு என்றும் கூறுகின்றனர். அதனைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்த கந்தசாமி, பிள்ளைகள் இல்லையென்று தாம் பொய் சொல்ல வேண்டிய காரணத்தை வெளிப்படுத்தி வீட்டைப் பெறுகிறார். இதுவே நாடகத்தின் மேலோட்டமான கதை.

இக்கதை மூன்று காட்சிகள்கொண்ட நாடகமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் காட்சியில் சிவலிங்கத்தின் வீடு களமாக அமைய, கந்தசாமியும் சிவலிங்கமும் பார்வதியும் பாத்திரங்களாக நடமாடுகின்ற

னர். அக்காட்சியில் இரு முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. ஒன்று: சிவலிங்கந் தம்பதியரின் குழந்தைகளின் குறும்புகள் வீடெங்கும் வியாபித்திருப்பதைக் கந்தசாமி குறிப்பிட, அதற்கு அவர்கள் மிக மகிழ்வோடும் நகைச்சுவையோடும் பதிலளித்தல். அடுத்தது: அத்தகைய சிவலிங்கந் தம்பதியர் பிள்ளைகளின் குறும்புகளால் வீடு பழுதாகி விடுமெனக் காரணங் காட்டி, கந்தசாமிக்கு வீடு கொடுக்க மறுத்தல். இரண்டாங் காட்சியில், கந்தசாமியின் வீடு களமாக அமைய, கந்தசாமியும் வள்ளியம்மையும் பாத்திரங் களாகின்றனர். அக்காட்சியில் இருவரும் ஆற்றுக் கொடுமையால் எடுக்கும் முடிவு பிரதான அம்சமாகிறது. பிள்ளைகளைப் பேரன் பேர்த்தியுடன் வசிக்கக் கிராமத்துக்கு அனுப்பிவிடுவதென்பதும், தங்களுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லையென்று கூறி வீடு தேடுவது என்பதுமே அம்முடிபு. மூன்றாங் காட்சியில் நாராயணன் வீடு களமாய் அமைகிறது. நாராயணன், இலக்குமி, கந்தசாமி என்போர் பாத்திரங்களாய் உலவுகின்றனர். அக்காட்சியில் ஒரேயொரு மகளை இழந்த நாராயணன் தம்பதியரின் சோக வெளிப்பாடும், கந்தசாமி தமக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை எனக்கூறி வீடு கேட்பதும் அதற்கு அவர்கள் பிள்ளைகளின் குறும்புச் செயல்கள் நிறைந்த வீடே உயிர் வீடெனக் காட்டுவதும் பிரதான கருத்துகளாக அமைகின்றன.

மேடை நாடகத்திற்கும் வானொலி நாடகத்திற்கும் முக்கியமானதொரு வேறுபாடுண்டு. மேடை நாடகத்திற் கண்ணுற்காணக் கூடிய களம் உண்டு; காட்சிக்கேற்ற வேடம் புனைந்து, ஆடியசைந்து மெய்ப்பாடுகளைப் புலப்படுத்தும் காட்சியுண்டு. ஆனால் வானொலி நாடகத்தில் நிகழ்ச்சிகளைக் காணும் வாய்ப்பு இல்லை. அதனால், வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளர் களத்தினையும் களத்தின் நிகழ்வுகளையும், பாத்திரங்களின் மெய்ப்பாடுகளையும் உரையாடலை மாத்திரமே ஊடக

மாக்கிச் கேட்போர் மனக்கண்ணுற் காணுமாறு செய்கிருர். இந் நாடகக்திலே தயாரிப்பாளர் மிகத்திறமையாகத் தொழிற்பட்டிருக்கிருர் என்றே கூறவேண்டும். நடிகர்களை மிகை நடிப்புக்கு இட்டுச் செல்லாது, பாத்திரப் பண்புகளை உணர்ந்து நடிக்கச் செய்தமையும், உணர்ச்சிகளை அமைதியான முறையிலே பூரணமாக வெளிப்படுத்தச் செய்தமையும், அளவோடு பின்னணி ஒலிக்குறிப்புகளை அமைத்தமையும் அவர் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாய் அமைகின்றன. உதாரணமாக, முதற் காட்சியிலே, கந்தசாமியும் சிவலிங்கமும் சந்திக்கும்போதும், குடும்ப நலன்களை விசாரிக்கும்போதும் சிவலிங்கம் தமது மனைவியை அறிமுகப்படுத்தும்போதும் நகைச்சுவை அளவோடு துடித்து நம்மை மகிழ்விக்கிறது; அட்டகாசம் புரியவில்லை. நாராயணனும் இலக்குமியும் தம் மகளை இழந்த நினைவிற் பிறந்த சோகத்தை வெளிப் படுத்தும் போது, ஒப்பாரி வைக்கச் செய்யவில்லை; குரலின் தளதளப்பாலும் இரண்டொரு பெருமூச்சுக்களினுலும் அதனைச் சாதிக்கச் செய்துவிடுகிருர். பின்னணி இசையை பாத்திரங்களின் குரலை அமுக்கிவிடாவண்ணம் அமைத்துள்ளார். எனினும் ஒலிவாங்கிகள் அமைக்கப்பட்ட முறையிலுள்ள கோளாற்றினுற்போலும் சில நடிகர்களின் குரலைத் தெளிவாகக்கேட்க இயலவில்லை.

மேடை நாடகமாயினும் வானெலி நாடகமாயினும் அவற்றின் வெற்றிக்கு நடிகர்களின் நடிப்புத் திறமை முதற்காரணமாய் அமைகிறது. வானெலி நாடகத்தில் நடிப்புத் திறமை என்பது உணர்ச்சிகளனைத்தையும் குரல் ஒன்றின் மூலமே வெளிப்படுத்தலாகும். இந் நாடகத்தில் நடித்த நடிகர்கள் பாத்திரங்களின் பண்பைப் பூரணமாக உணர்ந்து நடித்திருக்கிருர்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாகச் சிவலிங்கமாக நடித்தவரின் குரல்வளமும் உச்சரிப்பும் பேசிய பாங்கும் பொன்னின் குடத்துக்கும் பொட்டிட்டது போலமைந்தன. உதாரணமாக, சிவ

லிங்கம் பார்வதியிடம் "எடேடே, இதென்ன கண்டறியாத வெட்கம்; சும்மா வா, இவனென்ன உன்னைப் பொம்பிளை பார்க்கவோ வந்திருக்கிறன் —. வெட்கப்படாமல் வா..ஆ...மெல்ல மெல்ல" என்ற இடத்தைக் கூறலாம். கந்தசாமியாக நடித்தவர் சிறப்பாக நடிக்க முயன்ற போதிலும், வீடு தேடி அலையும் இன்னலை வெளிப்படுத்தும் வேளையிலே சிறிது தடுமாறுகிறார்; சோகவுணர்வு எம்மனத்திற் பாயவில்லை.

இந்நாடகத்தில் வரும் சில இடங்கள் சுட்டித்துக் குறிப்பிடத் தக்கவை. ஒரு பானைச் சோற்றில் ஒரு சோற்றை எடுத்துப் பதம் பார்ப்பதுபோல, ஓரிடத்தைக் கூறலாம். நாராயணன், கந்தசாமிக்கு, "தம்பி வீடு ஒரு சடப்பொருள் பிணம்மாதிரி. அந்த வீட்டுக்கு உயிர் ஊட்டுவது பிள்ளையள்தான். அதுகள் ஓடவேணும்; ஆடவேணும்; அழவேணும்; சிரிக்க வேணும்; கீற வேணும்; கிழிக்கவேணும்; உடைக்க வேணும்; நொருக்கவேணும். அப்பதான் வீட்டுக்கு உயிர் வரும்; வீடு நிறைஞ்சிருக்கும்" என்கிறார். இவ் வார்த்தைகளை நாராயணனாக நடித்த நடிகர் கூறிய போது உண்மையிலே உள்ளம் உருகியது; மெய்சிலிர்த்தது. கந்தசாமி வீட்டில் நிழந்த பிள்ளைகளின் அட்டகாசமும், அவர்களை வள்ளியம்மை பேசிய விதமும் அவ்வளவு நாகரிகமாகத் தோன்றவில்லை. அது எழுத்தாளரின் குறையென்றே கூறவேண்டும். அதனைத் தயாரிப்பாளர் தவிர்த்திருக்கலாம்; அல்லது திருத்தியமைத்திருக்கலாம்.

கொழும்பு வாழ் தமிழரின் பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்ட நாடகக் கதையையும் நெறியாள்கையையும் குரலின் மூலம் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்திய நடிகர் திறமையையுங் கருத்திற் கொண்டு நோக்கினால், ஆங்காங்கே ஒருசில குறைபாடுகள் தலைகாட்டினாலும், மொத்தத்தில் இஃதோர் சிறந்த வானொலி நாடகமென்றே கருதவேண்டியுள்ளது.

32

தொழில் நுட்பப் பயிற்சியின் சிறப்புகள்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்.
2. தொழில் நுட்பம் இன்னதென்பது.
3. நமது நாட்டிலே தொழில் நுட்பப் பயிற்சியின் இன்றியமையாமை.
4. தொழில் நுட்பக் கல்வியின் முக்கியத்துவம்.
5. தொழில் நுட்பப் பயிற்சியும் வேலை வாய்ப்பும்.
6. கல்வியமைப்பிற் செய்ய வேண்டிய மாற்றம்.

ஆதிகால மனிதன் இன்றுள்ள நாகரிக மனிதனை வளர்ந்த கதை மிகச் சுவையுடையது. குகைகளை உறையுளாகக் கொண்டு, அன்று வாழ்ந்த கற்கால மனிதனுக்கும் விண்வெளியைக் கடந்து கோள்களுக்குச் செல்ல விழையும் இன்றைய மனிதனுக்குமிடையே யுள்ள வளர்ச்சி பெரிது. இதனை ஊன்றி உணரும் போது மனிதன் தனது சிந்தனைத் திறத்தால், தமக்கும் பிறர்க்கும் சமூகத்துக்கும் பலபல துறைகளிலே பல பல தேவைப் பொருள்களைப் பெருக்கிக்கொண்ட தன்மையைக் காணமுடிகிறது. பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் காணும் அறிவியலே - விஞ்ஞானமே - இப் பெருக்கத்தை விரிவுபடுத்தியது எனத் துணிந்து கூறலாம். தேவைப் பொருள்களின் பெருக்கமும் அறிவியல் வளர்ச்சியும் இணைந்தபோது, பல்லாயிரக் கணக்கான தொழில்கள் பிறந்தன. அத்தகை பெருந்தொழில் களுக்கு உபகாரப்படுவனவாக எத்தனையெத்தனையோ

கிளைத்தொழில்கள், உபகிளைத் தொழில்கள் முளைத்தெழுந்தன. இவ்வாறு தொழில்கள் பலப்பலவாகப் பெருக்கமடைந்த நிலையில், இன்றைய மனிதன் செம்மையுற வாழவிரும்பினால், அவன் தனது ஆற்றலுக்கேற்றவொரு தொழிலைச் செய்ய வேண்டியவனாகிறான்.

இன்றைய உலகிலே தொழிற்றுறை வளர்ச்சியும் விஞ்ஞான அறிவும் பிரிக்கமுடியாதவாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன, அதனால், எந்த ஒரு தொழிலிலும் விஞ்ஞானத்தின் உயரிய பண்புகள் பதிந்துள்ளன. விதிகளைப் பற்றிய திட்டவட்டமான அறிவு, அவ்வறிவினைப் பிரயோகித்துச் செயலாற்றும் தெளிவு, அதனோடு கூடிய நுணுக்கச் செயல்முறைகள், அவற்றால் பெறப்படும் முழுமையான பயன் என்பனவே பிரதான விஞ்ஞானப் பணபுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவைகளே தொழிற் பண்புகள் எனவும், தொழில் நுட்பம் எனவும் பெயர்பெறுகின்றன. காலத்துக்குக் காலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதிய புதிய சக்திகள், தொழிற்றுறை வளர்ச்சியிலே கணிசமான அளவு வேகத்தையுண்டாக்கின. அண்மைக்கால அணுசக்தியின் அடியாகப் பிறந்த இலத்திரனின் செயற்பாடு. தொழிலுலகிலே நவீன தொழில் நுட்ப முறைகளைப் புகுத்தியுள்ளது. தொழிலுலகிலே கொடிகட்டிப் பறக்கும யப்பான், மேற்கு ஜேர்மனி, ருசியா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இந்நவீன தொழில் நுட்பமுறைகள், உற்பத்தித் துறையில் அதிசயிக்கத்தக்க சாதனைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றன. அதனால், தொழிற்பயிற்சி பெறும் இன்றுள்ள இளைஞர்கள், அவ்வத் தொழிலுக்குரிய நுட்பங்களையும் செயன் முறைகளையும் அறிந்திருத்தல் மிகமிக இன்றியமையாதது. அப்பொழுது தான் அவன் ஈடுபடுந் தொழிலில் முழுமையான பயன் பெறமுடியும்.

இலங்கை இயல்பாகவே ஒரு விவசாய நாடா கும். அதனால், ஆட்சியாளரும் நாட்டின் முன்னேற் றங் கருதிப் பலபல விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங் களைச் செயற்படுத்தி வருகின்றனர். ஆயின், இத்தகைய விவசாய முயற்சிகளுக்கு நிச்சயமாக ஓர் எல்லை யுண்டு. ஆண்டாண்டு தோறும் மக்கள் தொகை பெருக முடியுமேயன்றி, நிலப்பரப்புப் பெருக முடி யாது, அதனால், பயிர்ச்செய்கைக்குத் தகுதி வாய்ந்த நிலமனைத்தும் தக்க முறையிற் பயன்படுத்தப்பட்ட பின்னர், அத்திட்டங்கள் முற்றுப்பெற்றுவிடும். இலங் கையின் விவசாயத் திட்டங்கள் ஏறத்தாழ நாற்பத் தைந்து வருடகாலத்துக்குத்தான் நடைபெறல் முடி யும் என உலகவங்கி அறிக்கை கூறுகிறது. எனவே நாடு நலமடைவதற்கு விவசாயத்தோடு கைத்தொழில் களும் இணைந்து முன்னேறும் நிலை உருவாதல் வேண் டும். தொழில் வளர்ச்சிக்கு, தொழில் நுட்ப அறிவே உயிரோட்டமாக விளங்குகிறது. மிக வேகமாக வளர்ந்துவரும் தொழில் நுட்ப அறிவு எமது இளைஞர் மத்தியிற் பரவாத விடத்து நாட்டிலே தொழிற் பெருக் கத்தை எதிர்பார்ப்பது பகற்கனவே; நவீனமயப்படுத் தப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் உருவாதலும் அவை திறம் படச் செயற்படுதலும் முயற்கொம்பே. இந்நிலையில் ஆண்டுதோறும் கல்வி நிலையங்களைவிட்டு, வெள்ளம் போல் வெளியேறும் இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப் பளித்தல் அசாத்தியமாகும். எனவே, நாட்டினைப் பயமுறுத்தும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என் னும் வல்லரக்கனை வீழ்த்த நம்நாட்டு இளைஞர்களுக்கு இயலக்கூடிய எல்லா முறைகளையும் மேற்கொண்டு தொழில் நுட்ப அறிவு புகட்டுதல் அவசியமும் அவசர முமான கருமமாக அமைகிறது.

இளைஞர்களுக்குத் தொழில் நுட்ப அறிவைப் புகட் டும் கேந்திர நிலையங்களாகக் கல்வி நிலையங்கள் செயற் படுதல் வேண்டும். தொழிற் சமத்துவவுணர்வை

வளர்ப்பதற்கேற்ற இடம் கல்விச்சாலைகளே. அங்கு கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் இளம் உள்ளங்களிலே தொழிற்சமத்துவம், தொழில் மகத்துவம் பற்றிய எண்ணங்கள் ஆழமாகப் பதிக்கப்படல் வேண்டும். மாணவர்கள் கல்வி நிலையங்களிலே தங்கள் தகுதிக்கும் ஆற்றலுக்கும் இயைந்ததொரு தொழிலைக் கற்றல் வேண்டும். முற்றக்கற்றல் முடியாதாயின், அத்தொழில்கள் பற்றிய நுட்பங்களையும் ஆரம்பப் பயிற்சிகளையும் பெறுதல் நன்று. அதன்பின்னர், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள் வாயிலாக உயர்பயிர்ச்சி வழங்குதல் வேண்டும். திறமை படைத்தோருக்குப் புலமைப் பரிசில் வழங்கி, தொழிற்றுறையில் முன்னேறிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி, சிறப்புப் பயிற்சி அளித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு கற்றுத்தேறிய மாணவர்கள், எதிர்கால உலகைத் தன்னம்பிக்கையோடு நோக்குவார்கள்

இன்றுள்ள நிலையில், எந்த ஒரு தொழிலுக்கும் விண்ணப்பங்கள் கோரப்படும்போது, அவை ஆயிரம் ஆயிரமாக வந்து குவிகின்றன. ஒரு தொழிலைப் பெறுவதற்குப் பல்லாயிரவர் போட்டியிடுகின்றனர். இப்போட்டியிலே அதிகாரிகள் தத்தம் தொழில்களுக்குத் தக்கவர்களைத் தெரிந்தெடுக்க விழைதல் இயல்பே. அதற்காக அவர்கள் விண்ணப்பித்தோரின் கல்வித் தகைமையை மாத்திரம் கருதாது, அவர்களது தொழில் நுட்ப அறிவு, பயிற்சியனுபவம் ஆகியவற்றையும் கருதுகின்றனர். தொழில் நுட்ப அறிவு பெற்றவன் கல்வித்தகைமை குறைந்தோனாயினும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறான். தொழில் நுட்பந் தெரிந்த சிலர் அத்தேர்வில் வெற்றிபெற, கல்வியில் உயர்தகைமை பெற்ற பலர் தோல்வியடைந்து தாங்கற்ற கல்வியையே இழித்துரைக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதிகாரிகள் இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தற்குக் காரணம் உண்டு. தொழில் நுட்ப அறிவுடையோரே, திறமையாக, சிக்கனமான முறையில் நல்ல பொருள்களை உற்பத்தி

செய்ய அறிவர். 'மந்திரமறியாதவன் பூசை விடிய விடிய' அல்லவா? எனவே, தொழில்வளம் பெருகி வரும் இந்நாளில், ஏட்டுக்கல்வி பயின்றோரிலும் பார்க்க, தொழில் நுட்பக் கல்வி பயின்றோரே வள மான வாழ்வு வாழமுடிகிறது இதனால், தொழில் நுட்பக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை ஓரளவில் உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

முன்னேற்றமடைந்த உலக நாடுகளிலே, கல்வி நிலையங்களிலே, தொழில்நுட்பக் கல்விக்கு உயர்ந்த மதிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. அங்கு ஏட்டுப் படிப்பினை விரும்பும் மாணவர் தொகையிலும் பார்க்க, தொழில் நுட்பக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களே மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றனர். அன்றியும், மேலைத்தேசக் கல் லூரிகளிலே, திறமையாகச் செயற்படும் 'தொழில் வழிகாட்டுச் சேவை' யும் உண்டு. அங்கு மாணவர்க் குத் தொழில்கள் பற்றிய பல விபரங்கள் கற்பிக்கப் படுகின்றன. அவற்றுள் ஒவ்வொரு மாணவனும் தன் தனித்திறமைக்கும் தன்மைக்கும் விருப்பத்துக்குமேற்ற தொழிலை மேற்கொள்ளுமாறு தூண்டப்படுகிறான். அத னால், அந்நாடுகள் தொழில்நுட்பத் துறையில் வளர்ச்சி பெற்று, தொழிற்றுறைகளிலே முன்னேற்றமடைந் துள்ளன. அந்நாடுகளைப் பின்பற்றி, எமது நாட்டிலும் இடைநிலைக் கல்வி நிலையங்கள் தொடக்கம் பல்கலைக் கழகங்கள்வரை தொழில் நுட்பக் கல்விக்கு உரிய இடம் அளித்தல் வேண்டும். இன்றுள்ளதுபோல ஏனோதானோ என்ற மனப்பாங்குடன் அமையாமல், வலுவுள்ள பயிற்சி நெறியாக அமைதல் வேண்டும். கல்வி நிலையங்களிலே தொழில் வழிகாட்டிச் சேவையு முழுமையான பயனளிக்கத்தக்கவகையிலே திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தப்படவேண்டும். இங்ஙனம் அமையுமானால் எதிர்காலப் பொருளாதார நிலையில் விடிவு தோன்ற லாம்.

34

உண்மையான பெரியார் யார்?

குறிப்புகள்:

1. ஆரம்பம்.
2. பெரியார் யார் என்பது.
3. ஆத்ம ஞானிகள்.
4. அரசியற் பெரியார்.
5. அறிவியலுண்மைகள் கண்டோர்.
6. இலக்கிய கர்த்தாக்கள்.
7. முடிபு.

உண்மையான பெரியார் யார்? இக்கேள்விக்கு முழுமையான விடைகாண்பது எளிதன்று. இவ்வினவுக் குரிய விடை, எல்லையறியாப் பெருங் கடலினைப்போல ஆழமும் அகலமும் வாய்ந்தது. நுண்மதியினைத் துணைக் கொண்டு, சரித்திரத் துறையை மாத்திரமன்றி, சமயம், விஞ்ஞானம், இலக்கியம், அரசியலென்னும் எல்லாத் துறைகளிலும் நுழைந்து, அலசி ஆராயும்பொழுதே. உண்மையான பெரியார் யார்? என்பதனை ஓரளவு உணர்ந்துகொள்ளல் முடியும். ஓரளவு உணர்ந்து கொள்ளலாமேயன்றி, அவர்களின் பரிபூரணத் தன்மையை வரம்பிட்டு அளந்தறிதல் இயலாது.

> ''செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர்
> செயற்கரிய செய்கலா தார்.''

என வள்ளுவப் பெருந்தகை, பெரியார் யார்? சிறியார் யார்? என்ற வினக்களுக்கு விடை காண முயன்றுள்

ளார். அதனையே இலக்கணமாக அமைத்துக் கொண்டு அதற்கு இலக்கணமாக அமைந்த பெரியார்களை அறிதல் சாலச் சிறப்புடைத்து. இக் குறளுக்கு உரைகண்ட பரிமேலழகர், "செயற்கரியவாவன; இயமம், நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள்" எனக் கூறிச் சென்றார். அவரது உரையிலே கண்டபொருள், முழுமை நிறைந்ததும் முடிந்த முடிபுமானது. நாகரிகம் பெருகி உலோகாயதக் கொள்கை தலைப்பட்டு, விண் வெளியையும் வெற்றி கொள்ளும் வெறியுணர்வு தோன்றியுள்ள இந் நாளில், அது வெறும் மாயம் போலத் தோன்றலாம். உலகம் உண்மையானது என்று எண்ணுபவர்கள்கூட, ஒருநிலையில், தங் கொள்கைகள் பொய்யென உணர்ந்து ஆத்ம ஞானத்தின் உயர்வினை மதிக்கின்றனர். எனவே, எல்லா ஞானங்களிலும் மேலான ஆத்ம ஞானம் கைகூடப் பெற்றவர்களே, உண்மையான பெரியார்கள் என்பதனைப் பரிமேலழக ரது உரைக்குறிப்பு விளக்குகிறது. இத்தன்மையோடு, இன்றைய காலதேச வர்த்தமானங்களையும் அனு சரித்து, உண்மையான பெரியார் யார் என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் கூறலாம். மக்களது வளர்ச்சிப்பாதை யிலே காலத்துக்குக்காலம் ஆன்மீகத் துறையிலும் புறத் துறைகளிலும் பலபல புரட்சிகளும் மலர்ச்சிகளும் திருப்பங்களும் தோன்றியுள்ளன. அவையெல்லாந் தத்துவ அடிப்படையில், நிலைபேறுள்ள கொள்கை களால் ஏற்பட்டவை. எனவே, மன்பதையின் ஆக்கத் துக்கான வாழ்க்கை நெறிகளையுந் தத்துவக் கோட்பாடு களையும் பலபல துறைகளிலே படைத்துத் தந்தவர்கள் எவர்களோ, அவர்களெல்லோரும் உண்மையான பெரியார்களே.

எந்த நாட்டிலுங்காண முடியாத அருஞானமாகிய ஆத்ம ஞானமே, பாரதப் பண்பாடாக மலர்ந்து, அதனுயிரோட்டமாக மிளிர்ந்து, கீழைத் தேசங்களி லெல்லாம் பரவிற்று. மேலைத்தேசப் பண்பாடு உலோ காயதக் கொள்கையினின்றுந் தோன்ற, கீழைத்தேசப்

பண்பாடு ஆத்ம ஞானத்தினின்றுந் தோன்றியது. இத் தகைய பண்பாட்டுவளர்ச்சிக்கு, வேதகால முனிவர்கள் தொடக்கம் சமீபகாலத்தில் வாழ்ந்த இராமலிங்க வள்ளலாரீருகப் பலர் துணைபுரிந்துள்ளனர். அவர்க ளெல்லாரும் கீழைத்தேசப் பண்பாட்டினைக் கட்டிக் காத்து வந்தவர்கள். ஆகையால், அவர்கள் உண்மை யான பெரியவர்கள். அஹிம்சை நெறிக்கு முக்கியத்துவ மளித்த புத்தர்பெருமான் புதியதொரு கோட்பாட்டினை நிலைநாட்டினார்; யேசுக்கிறீஸ்துநாதர் மேலைத்தேச வாழ்க்கை நெறியோடொட்டிப் புதியதொரு தத்துவம் கண்டார். முகம்மதுநபி, மனிதனது அக, புற வாழ் வுக்கேற்ற நெறியினை அமைத்தார். இவர்களனைவரும் உண்மையான பெரியார்களேயாவர். இருபதாம் நூற் ருண்டிலே, ஆத்மஞானம் வேறு; அரசியல் வேறு வாழ்க்கைநெறி வேறு எனச் சிந்தனை செய்யும் மனப் போக்கு வளரலாயிற்று. ஆனால், அண்மையில் வாழ்ந்த காந்தியண்ணல் ஆத்மீகவுணர்வு அரசியலோடும் இணை வது; ஒன்றிலிருந் தொன்றைப் பிரித்துக்காணல் இய லாது என உலகம் ஒப்புக்கொள்ளும் வண்ணம் காட் டினார். அதனால், அரசியலையும் வாழ்க்கையையும் தூய் மையுறச்செய்து, உலகெங்கும் புத்தொளியையும் புதிய சிந்தனைப்போக்கையும் பரவச் செய்தார். அதனால் அவர் உண்மையான பெரியவராகப் போற்றப்படுகிருர்.

அரசியல் வரலாற்றிலே, மனித சமுதாய மலர்ச் சிக்கு வித்திட்ட பல புரட்சிகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் பலசரித்திர புருஷர்கள் முன்னின்றுநடத்தி யுள்ளனர். காலத்துக்குக்காலம் புதிய பல அரசியற் தத்துவங்கள் தோன்றியுள்ளன; அவை அரசியல் ஞானி களின் சிந்தனையினின்றும் பிறந்தன. இவ்வாறு அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் மாற்றமடைந்து வந்த கதையைச் சரித் திரம் கூறுகிறது. சரித்திரத்திலே மன்னனாட்சி மறைந்து மக்களாட்சி தோன்றியமையும், அது உலகெங்கும்

பரவியமையும் மிகப் பிரதானமானவை. மக்களாட்சியின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தலைவர்களாய் விளங்கியவர்களெல்லாரும் உண்மையான பெரியார் வரிசையில் இடம்பெறத் தக்கவர்கள், யூலியஸ்ஸீசர் உரோமர் பேரரசுக் காலத்தில், மக்களாட்சியின் சின்னமாய் விளங்கினன். ஜோர்ஜ் வாசிங்டன் அமெரிகக சுதந்திரப் போரினை வெற்றிகரமாக நடத்தி அமெரிக்கக் குடியரசுக்கு வித்திட்டான். பதினெட்டாம் நூற்றண்டின் இறுதிக்காலத்திலே, பிரான்சிய மக்களாட்சியின் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய நெப்போலியனை உலகம் என்றுமே மறப்பதில்லை. மக்களை மாக்கள் போலக் கருதி நடத்தப்பட்ட அடிமை வியாபார முறையை நீக்கி, மக்கள் யாவரும் சமமே என்ற உயர் நெறிகண்ட ஆபிரகாம்லிங்களை மறத்தல் முடியாது. கம்யூனிச தத்துவத்தின் அடிநாதமாய் அமைவது 'மூதற்பணம்' எனனும் நூல். அதனை ஆக்கி, புதியதொரு அரசியற்றத்துவத்தைத் தோற்றுவித்த கார்ல்மார்க்சும், அதனைச் செயற்படுத்திய லெனினும் என்றென்றும் நினைக்கப்படத்தக்கவர்கள். இவர்களனைவரும் உண்மையான பெரியார்கள் வரிசையில் வைத்தெண்ணப்படத்தக்கவர்கள்.

மனிதகுலம் நாகரிகமென்னும் நெடுவழியிலே பீடுநடையுடன் முன்னேறியதென்றல் அதற்குக் காரணம் அறிவியல் வளர்ச்சியாகும். விஞ்ஞானிகள் பலர் அறிவியற்துறையிலே பலபல தத்துவங்களைக் கண்டு அத்துறையினை வளர்த்தனர். விஞ்ஞானத்துறையின் தந்தையெனப் போற்றப்படுபவர் சேர் ஐசாக் நியூட்டன் ஆவார். அவர் பூக்கவர்ச்சி பற்றியறிந்த உண்மையே அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு வித்தாயமைந்துள்ளது. அவருக்குப் பின்னல், பலபல புதியன கண்டு, மனித வாழ்வின் ஆக்கத்திற்குத் துணைபுரிந்தவர்கள் பலர். அவர்களுள், யூரேனியம் என்னும் மூலக்கூறினைக் கண்டறிந்த கியூரி அம்மையாரையும், மின்சாரத்தினைக் கண்டறிந்த பாரடே என்பவரையுங் குறிப்

பிடல் வேண்டும். இந்நூற்றுண்டிலே, பிளக்க முடியாதெனக் கருதப்பட்டுவந்த அணுவினைப் பிளந்து, அளவற்ற ஆற்றலை வெளிப்படுத்தல் முடியுமெனக் கண்டஈன்ஸ்டின் உலக மேதைகளுள் ஒருவராவர்.

மனித மனத்தகத்துள்ள நல்லுணர்ச்சிகளை மிருதுவாக மீட்டி, அவ்வுணர்ச்சிகளை வளர்த்து உயர்நெறி காட்டுமாற்றல் நல்லிலக்கியங்களுக்கு உண்டு. அத்தகைய உலக இலக்கிய கருத்தாக்கள் இறந்தும் இறவாமற் புகழ்பெற்று மக்கள் மனங்களில் வாழ்கிறுர்கள். சேக்ஸ்பியர், ஹோமர், திருவள்ளுவர், கம்பன், காளிதாசன், விக்டர் ஹியூகோ, டால்ஸ்டாய், தாகூர், சுப்பிரமணிய பாரதியார் போன்றவர்கள் ஆக்கித் தந்த நல்லிலக்கியங்கள் மக்கள் வாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதோடு, மக்கள் எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற நெறியையும் உணர்த்துகின்றன. அதனுல், அவர்கள் அனைவரும் உலகப் பெரியார்களாக விளங்குகின்றனர்'

ஒவ்வொரு துறையிலுஞ் செயற்கரிய செயல்கள் செய்த பெரியார்களை மிகநுணுக்கமாக ஆராய்ந்து கூறல் இயலாது. ஏனெனில், கூறப்பட்டவர்கள் சிலராகவும் விடுபட்டவர்கள் பலராகவுமே காணப்படுவர். எனவே, பொதுப்படையாக, மன்பதையின் ஆக்கத்துக்கான வாழ்க்கை நெறிகளையுந் தத்துவக் கோட்பாடுகளையும் பலபல துறைகளிலே படைத்துத் தந்தவர்களை உண்மையான பெரியாரெனக் கூறலாம்.

34

நாட்டுக்கேற்ற நல்ல கல்வி

குறிப்புக்கள்:

1, ஆரம்பம்.
2, கல்வி இன்னதென்பது.
3. எமது நாட்டில் நிலவிய கல்விமுறை; அதன் விளைவுகள்.
4. நாட்டுக்கேற்ற கல்விமுறை எதுவென்பது;
5. அத்தகைய கல்வியால் விளையும் பயன்கள். (முடிபு)

தனிமனிதர் சேர்ந்து உருவாவது சமூகம்; சமூகங்கள் பல சேர்ந்து உருவாவது நாடு அதனால், தனிமனிதர்க்கும் சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்குமிடையே பிரிவறியாப் பெருந்தொடர்பு உண்டு. ஆக, தனிமனிதர்களின் உயர்வுந் தாழ்வும் முடிவிலே நாட்டின் உயர்வையுந் தாழ்வையும் நிருணயிக்கின்றன. தனிமனிதர் ஏற்றம் பெற்று, வாழ்வாங்கு வாழ, எத்தனை தேவைகள் இருப்பினும் அத்தனை தேவைகளுக்கும் அடிநாதமாய் நின்றொலிப்பது கல்வி. வாழும் மனிதர்க்குத் தேயமிடைப்பட்டனவற்றையும் காலமிடைப்பட்டனவற்றையுங் காட்டி நிற்பது அது. அதனால் கண்ணினும் மேலாகப் போற்றப்படுவது. அன்றியும், எல்லையறியாப் பெருங்கடல்போற் பரந்தது; ஆழ்ந்தது. ''கல்வி கரையில; கற்பவர் நாள்சில''. அதனால், கல்வி கற்பவர், வாழ்வு வளம்பெறத்தக்க கல்வியைக் கற்றல் அவசியமாகிறது; அத்தகைய கல்வியே சமூகங்களை மலர்வித்து நாட்டை உயர்நிலையடையச் செய்யுங் கல்வியாகவும் அமைகிறது.

கல்வியானது மக்களின் பண்பாடு, அறிவு, ஆற்றல் என்பவற்றை விருத்திசெய்து, பூரண வாழ்வுக்கு வழிகோலுவது எனக் கல்வி நூலறிஞர் கருதுவர். இக்கோட்பாடு மிகுந்த பழைமை உடையதெனினும் இக்காலத்திலும் புறக்கணிக்க முடியாத தொன்று. சுருங்கக் கூறின், மக்களின் பூரண வாழ்வே கல்வியின் பயன். இன்றுள்ள நிலையில், மக்களின் பூரணவாழ்வு பொருளாதார விருத்தியை, செழிப்பை நிலைக்களனகக் கொண்டது என்றால் அது பிழையாகாது பொருளாதார விருத்தியைப் புறக்கணித்துப் பூரண வாழ்வு காண எண்ணுவது பகற்கனக்காண்பதோடொக்கும் அதனால், பொருளாதார விருத்திக்கு ஊக்கமளிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட கல்வியே உண்மைக்கல்வி. தனிமனிதர்க்கும் நாட்டுக்கும் ஏற்ற நல்ல கல்வி.

அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்திலே அவர்களால் எம் நாட்டிற்கு அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட கல்வி முறை ஏட்டுக் கல்வி சார்பானது; அரசப்பணிக்குப் பணியாளரை உருவாக்குவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டது. மக்களின் செயற்றிறனைத் தூண்டி, நாட்டில் நிறைந்து கிடக்கும் மூலவளங்களைப் பயன்கொள்ளத்தக்கவாறு அது எட்டுணையும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கவில்லை. அதனால், உத்தியோக வேட்கையும் அந்நியமோகமும் அடிமை மனப்பாங்கும் சோம்பலும் மக்கள் மனத்தில் நிலைகொண்டன. அரசுப்பணியாளர் உயர்ந்தவர் என்றும் தொழில் புரிவோர் தாழ்ந்தவர் என்றும் ஒரு மயக்க உணர்வு மக்களை மூடியது. மக்களின் அருஞ் செல்வமான செயற்றிறன் குடிபோய்விட்டது. இத் தீய விளைவுகளின் தாக்கம் இன்றும் எம் நாட்டை விட்டகலவில்லை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் காலத்துக்குக் காலம் பதவியில் அமர்ந்த அரசுகள் அக் கல்விமுறையில் மாற்றஞ்செய்ய விரும்பின; மேற் போக்காகச் சில மாற்றங்களைச் செய்தன. எனினும் நிலைமை சீரடையவில்லை. ஆண்டாண்டுதோறும் பல

வகைப்பட்ட பாடசாலைகளின் தொகை பெருகியிருக்கிறது; கற்கும் மாணவர் தொகை பெருகியிருக்கிறது; ஆசிரியர் தொகை பெருகியிருக்கிறது; கல்விச்சார்பான அரசின் செலவினங்கள் பெருகியிருக்கின்றன; பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்பனவற்றை விட்டு வெளியேற்றும் மாணவர்களின் தொகையும் பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. வெளியேறுவோரில் ஒருசிலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது ஏனையோர் முந்தைய ஆண்டுகளிற் சேர்ந்திருந்த வேலையற்ருேர் தொகையோடு சேர்க்கப்படுகின்றனர். அதனல், வேலையற்ருேர் பிரச்சினை மாபெரும் பிரச்சினையாக அரசின் தலையிற் சுமத்தப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம், நப் நாட்டுக் கல்வி மூறையின் அடிப்படைக் குறைபாடே எனல் மிகையாகாது. உயர்நிலை வகுப்பினை அடைந்த மாணுக்கர், மருத்துவர், எந்திரி, நிருவாகி, ஆசிரியர், எழுதுவினைஞர் போன்ற மிகக் குறைவான தொழில்களுக்கே போட்டியிடுகின்றனர். அவர்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்திசெய்வதற்கமைவாகவே நமதுகல்விமுறைப் பாடவிதானங்கள் அமைந்துள்ளன. நாட்டின் சாபக்கேடான வேலையற்ருேர் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டுமெனில், உயிருள்ள, சத்து நிறைந்த வாழ்வு கிட்டவேண்டுமெனில், நாட்டின் மூலவளங்கள் பயன்கொள்ளப்பட்டு மக்கள் பூரண வாழ்வு வாழவேண்டுமெனில், நமது நாட்டுக் கல்வி முறை மாற்றியமைக்கப்படல் வேண்டும். தீர்க்காலோசனையுடன் நாட்டுக்கு நன்மைபயக்கும் கல்வி முறை புகுத்தப்படல் வேண்டும்.

இந்நிலையில் நாட்டுக்கு நலன் பயக்கும் கல்வி முறையின் பண்புகள் எவை, அவை எவ்வாறு சித்தி பெறும் என்ற வினுக்கள் எழுகின்றன. ஏனையதென் கிழக்காசிய நாடுகளைப்போன்றே எமது நாடும் முன்னேறத்துடிப்பது. முன்னேற்றத்துக்குக் காரணியாய் பெரும் பங்குப் பணியை வகிப்பன, எமது புதிய கல்வி

முறைப் பண்புகள்; அப்பண்புகள் சார்பாக விரியும் சிந்தனைகள். இன்றைய நிலையில் நம்நாட்டுக் கல்வி, பொருளாதாரத்தைப் பெருக்க உதவ வல்லதாக அமைதல் வேண்டும்; நாட்டின் மூலவளங்களை உச்சமாகப் பயன்படுத்தப் பயிற்சி அளிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும் கல்விமுறையினால் ஏற்படும் பயிற்சிகள், ஆற்றல்கள், விளைவுகள், உளச்சார்புகள் என்பன சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலுக்கமைய இணைவுறுத்தப்படல் வேண்டும். நாட்டுக்கேற்ற நல்லபண்புகள் நிறைந்த இத்தகையதொரு கல்விமுறை உருவாக வேண்டுமெனின், முதற்கண் கல்விப் பொருளடக்கமும் பாடவிதானமும் பாடத்திட்டமும் மாற்றியமைக்கப் படல்வேண்டும். இவை மூன்றும் கூட்டாக, ஒவ்வொரு மாணக்கனும் ஏதாவதொரு தொழிலிற் பயிற்சிபெற வழிகாட்டல் வேண்டும். நாட்டு அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய அறிவையும் ஆற்றலையும் பெற வகைசெய்தல் வேண்டும்; நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு எத்தகைய தொழிற்பாடுகள் அவசியம் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டல் வேண்டும். மாணக்கனது சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலோடு, கற்பிக்கப்படும் கல்வி நெருக்கமுற இணைதல் வேண்டும்; ஒவ்வொரு மாணக்கனும் வாழ்க்கைக்கேற்ற தொழிற்கல்வியையும் நூற்கல்வியையும் பெறுதல் வேண்டும்; சுருங்கக் கூறின், மாணக்கன் பாடசாலையைவிட்டு நீங்கிய பின்னரும் அவன் கற்ற கல்வி அவனுக்குத் துணைநிற்றல் வேண்டும். பாடவிதானம் இங்குக் காட்டப்பட்ட முறையில் அமைக்கப்பட்டாலும், சம்பள விகிதங்கள் புனரமைப்புச் செய்யப்படாதவிடத்து, கல்விமுறை முழுமை பெறாது. இன்றுள்ள சம்பளமுறையை நோக்குமிடத்து, குறைந்த பட்சம் எழுதுவினைஞர் போன்ற வேலைகளை இளைஞர் நாடுவதில் வியப்பில்லை. அதனால், சம்பளம் விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்படல் வேண்டும். தொழிற் பயிற்சி பெற்றோர் தேசிய ரீதியாக முதன்மை பெறல்வேண்டும்; நாட்டின் அபிவிருத்திக்குரிய ஆற்றல்களும்

திறமைகளும் கருத்திற் கொள்ளப்படல் வேண்டும். கொள்ளப்பட்டுத் தொழிற் பயிற்சி பெற்றோருக்குக் கவர்ச்சிகரமான சம்பளத் திட்டம் அமைக்கப்படல் வேண்டும். பாடவிதானமும் சம்பளத்திட்டமும் மாற்றி யமைக்கப்படுவதோடு, நாடுமுழுவதிலுமுள்ள பாட சாலைகளைத் தரமுயர்த்துவதாலும், கல்வித்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஆசிரியர்க்குப் பயிற்சியளிப்பதாலும் நாட்டிலே நல்லதொரு கல்விமுறை உருவாதல் முடியும்.

இவ்வாறு நாட்டுக்கேற்ற நல்ல கல்விமுறை உரு வாகுமானால், விளையும் நற்பயன்களின் மதிப்பு அள விடற்கரியது. செய்யும் தொழிலிலே உயர்வு தாழ்வு காணும் மனப்பாங்கு நீங்கி, தொழிலனைத்தும் சமம்; செய்யுந் தொழிலே தெய்வம் என்னும் மெய்யுணர்வு மாணக்கர் மனத்தில் மலரும், இம் மலர்ச்சியே வேலை யற்றோர் பிரச்சினைக்கு அடிக்கப்படும் சாவுமணியாக அமையும். வேலையற்றோர் பிரச்சினை நீங்க, நாட்டில் விவசாய, கைத்தொழில் முயற்சிகள் விருத்தியுறும். மூலவளங்களனைத்தும் பயன்கொள்ளப்படும். நம் தாய்த் திருநாடும் தன்னிறைவு என்னும் பேரிலட்சியத்தை நன வாக்கி, உலக அரங்கிலே தலைநிமிர்ந்து நிற்கும்.

35

நான் நடுக்காட்டில் ஓரிரவைக் கழித்தேன் (கற்பனை)

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்
2. நடுக்காட்டை அடைந்த விதம்.
3. அடைந்தபோது உண்டான பயவுணர்வும் மெய்ப்பாடும்.
4. பயத்தினை மிகுவித்த சில நிகழ்ச்சிகள்.
5. ''வருவது வரட்டும்'' என்ற எண்ணத்திற் பிறந்த துணிவு.
6. முடிபு (வெளியேறிய விதம்)

வேட்டை என்ருல் எனக்கு அது வேப்பங்காய்; ஆனுல், என் ஆருயிர் நண்பனுக்கோ அது வெல்லப் பாகு. ஒருநாள் என்னையும் தன்னுடன் வேட்டைக்கு வரும்படி வற்புறுத்தினன். நண்பனின் மனத்தைப் புண்படுத்த விருப்பமின்றி, அரை மனத்தோடு சம் மதித்தேன். வேட்டைக்களம், மாங்குளத்துக்கும் வவுனி யாவுக்கும் இடையேயுள்ள வனம். அன்று மாலை ஐந்து மணியளவிலே, வேட்டைக்களத்தை அடைந்து விட் டோம். என் நண்பனும் வேறு சிலரும் வேட்டைக்கு வேண்டிய வகைவகையான உபகரணங்களுடன் காட் டுக்குள்ளே சென்று மறைந்து விட்டார்கள். நான் மாத்திரம் மோட்டார் வண்டிக்குக் காவலாய் அங்கே தனித்து இருந்தேன்.

சிறிது நேரஞ் சென்றது. தனிமை என்னைத் துன் புறுத்தியது அச்சமயம் கள்ளங்கபடமற்ற இளமா னென்று மோட்டார் வண்டிக்கருகே புல் கறித்துக்

கொண்டு நின்றது. பொன்வண்ணக் கம்பளத்திற் சிதறிவிட்ட வைரமணிகள் போன்று அதன் உடலும் வெண்புள்ளிகளும் விளங்கின. அந்த மானின் மருட்சி கொண்ட பார்வையிலே மங்கையரின் விழிகளைக் கண்டேன்! அதன் மேனியழகிலும் கண்மருட்சியிலும் மயங்கி அதைப் பிடித்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் அதன் பக்கம் போனேன். அது என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தது; அப்போது, அது கண்ணால் என்னுடன் பேசுவது போலத் தோன்றியது. பேசிவிட்டுத் துள்ளிக் குதித்து ஓடவில்லை; மெதுவாகக் காட்டில் நுழைந்தது. நானும் பின்தொடர்ந்தேன். இராமாயணத்திலே சீதையை மயக்க ஒரு பொன்மான் வந்ததல்லவா! அன்று அந்த இளமான் என்னை மயக்கி, இராமனைப் போல என்னையும் காட்டுக்குள் இழுத்துச் சென்றது. சிறிது நேரம் கொடிவழியாக அதனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றேன். எவ்வளவு தூரஞ்சென்றேனோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. மான் எங்கோ சென்று மறைந்துவிட்டது. திரும்பிவர எண்ணினேன்; வழி புலப்படவில்லை; திக்குத்திசை தெரியவில்லை. குருட்டுப் போக்கிலே கண்கண்ட வழிகளைப் பின்பற்றி நடந்தேன்.

காட்டிலே இருள் சூழத் தொடங்கிற்று. சிறிது நேரத்திலே அஞ்சனமையைக் கரைத்து அப்பியது போன்ற கனத்த அந்தகாரம் எங்கும் கவிந்தது. மரங்கள் பெருமதில் எழுப்பியன போன்று பயங்கரத் தோற்றத்தோடு என்னைச் சூழ்ந்து நின்றன. பயம் மெல்ல மெல்ல என்னைக் கௌவத் தொடங்கியது. என்றாலும், கண்ணொளி புகாத அக்காரிருளிலும் நடக்க முயன்றேன். பென்னம் பெரிய மரங்களில் முட்டி மோதுண்டேன்; பின்னிப் பிணைத்து படர்ந்திருந்த முட்செடிகளாற் கீறுண்டேன். மேலும் நடப்பதிற் பயனில்லை என்னும் உணர்வு தலைப்பட, தடவித் தடவிஒரு மரத்தடியை யடைந்து நின்றுவிட்டேன். நெஞ்சு 'படபட' வென அடித்துக் கொண்டது. கால்கள்

'வெடவெட' என நடுங்கின. வியர்வை பொங்கிப் பெருகி ஆருக ஓடியது. மரங்களிலேயுள்ள 'சிள்' வண்டுகளின் சத்தம் பேரிரைச்சலாகக் காட்டை நிரப்பியது. அந்த இரைச்சலோடு போட்டியிட்டு, அதனைப் புறங்காண்பதுபோல, என் நண்பர்களின் பெயரைச் சொல்லிக்கத்தினேன்; குழறினேன்; எவ்வித பயனுமில்லை. இறுதியில் "ஆண்டவனே, என்னைக் காப்பாற்ற மாட்டாயா?" என்று ஆண்டவனின் நாமங்கள் அத்தனையையும் சொல்லிச் சொல்லிக் கண்ணீர் ஆருகப் பெருக அலறினேன். கண்டபலன் எதுவுமில்லை. நான் இட்ட சத்தமே திரும்பவும் எதிரொலித்தது; என்னைப் பயமுறுத்தியது. என் முடிவுகாலம் அண்மித்துவிட்டது போல ஒருபிரமை தோன்றியது. அப்போது வழுவழுப்பான ஏதோவொன்று என்தோழில் விழுந்தது; பாம்பே தான் என்று ஐந்துங் கெட்டு அறிவுங்கெட்டு நின்றேன். என்னையறியாமலே கை அதைப் பற்றியது. அப்போதுதான் அது பாம்பன்று; ஆலமர விழுது என்பதை உணர்ந்தேன். அந்தப் பயங்கர வேளையிலும் எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது; பாரதிதாசனின் பாட்டொன்றும் ஞாபகம் வந்தது.

> "கிளையினிற் பாம்பு தொங்க விழுதென்று குரங்குதொட்டு
> விளக்கினைத் தொட்டபிள்ளை வெடுக்கெனக் குதித்ததைப்போல்
> கிளைதோறும் குதித்துத்தாவிக் கீழுள்ள விழுதையெல்லாம்
> ஒளிப்பாம்பாய் எண்ணி எண்ணி உச்சிபோய்த்தன் வால்பார்க்கும்"

'ஐயோ அதென்ன? ஏதோ சீறிக்கொண்டு செடி கொடிகளுக் கூடாகச் செல்கிறதே! மலைப் பாம்பா! உயிருடன் விழுங்கிவிடுமாமே மலைப்பாம்பு!' என்று எண்ணி உயிர் ஊசலாடிற்று. தூரத்திலே இரு பந்த ஒளி திடீரெனத் தோன்றின 'யாரோ என்னைத் தேடி வருகிருர்களோ! வரட்டும் வரட்டும்' என்று மகிழ்ந்தேன். அடுத்த கணம் 'ஏன் புலியின் கண்களும் பந்தம் போலத் தெரியுமாமே! புலியாகத்தான் இருக்க

வேண்டும்? என்று நினைத்தபோது ஊசலாடிய உயிர் அறுந்து போய்விட்டது போலாயிற்று. நான் நினைத்ததைப்போல் செடிகொடிகள் 'சடபட' என முறிந்தன. கொள்ளிக் கண்கள் மெல்ல மெல்ல என்னை நெருங்கின. திடீரென மிக விரைவாக வந்தன. குலைப்பன் காய்ச்சல்காரர்களைப் போல நடுங்கிக் கொண்டு கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டேன் அடுத்தகணம் மாறென்றின் பயங்கரமான அலறல் ஒலி கேட்டது; கண்களைத் திறந்து பார்த்தேன். அப்பாடா! புலி போய்விட்டது. துன்பம் என்றால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர வேண்டுமோ! எனது பின்புறமாக யானையின் பிளிற்றொலி கேட்டது. 'என்ன செய்வது? எங்கே ஓடுவது? மரத்தில் ஏறலாமென்றால் மலைப்பாம்புக்குப் பயமாயிருக்கிறதே! இனியென்ன, முடிவுகாலம் மிக மிக நெருங்கிவிட்டது; வருவது வரட்டும்; இந்த இடத்தை விட்டு நகருவதில்லை' என்று தீர்மானித்தேன். பயத்தின் விளிம்பிலே துணிவு பிறக்குமோ!

அந்தத் துணிவினாலே மனத்திலே ஏதோ தெளிவு பிறந்ததுபோலவும் பயமும் நடுக்கமும் என்னை விட்டு அகன்றுபோயின போலவும் எண்ணினேன். அப்போது தான் எனது தேகத்தின் இயற்கை உபாதைகள் மெல்ல மெல்லத் தலைகாட்டத் தொடங்கின. இவ்வளவு நேரமும் மறைந்திருந்த பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது, நாக்கு உலர்ந்து மேல் அண்ணத்துடன் ஒட்டிக் கொண்டது. என்னையறியாமலே கைகளை மேலே உயர்த்தி அங்குமிங்கும் அசைத்தபோது, கைகளில் எவையோ தட்டுப்பட்டன. அவை ஏதோ ஒருவகைக் காய்கள்; நச்சுக்காய்களோ, நல்ல காய்களோ யாரறிவார்? சிந்தனை எதுவுமின்றி, அவைகளிற் சிலவற்றைப் பறித்து உண்டேன். 'முதலிற் பசியடங்கட்டும்; பின்னர் விளைவு எதுவரினும் வரட்டும்' என்று எண்ணி வயிறு நிறைய உண்டேன். எனது நல்ல காலம். அவை நச்சுக்காய்களல்ல. 'இனி என்ன செய்வது? இரவு

எப்போது விடியும்; எனக்கு எப்போது விடிவு உண்டாகும்' என்று நினைத்துக்கொண்டு அந்த இடத்திலேயே இருந்துவிட்டேன். 'காலது கொண்டு மேலது தழுவிக்' கொண்டேன்; 'கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்' கொண்டேன்; முழங்காலிலே தலைவைத்து என்னையறியாமலே தூங்கிவிட்டேன்.

கண்விழித்துப் பார்த்தபோது, இளங்காலைப்பொழுது மலர்ந்துகொண்டிருந்தது. பட்சி சாலங்கள் ஆதவனை வரவேற்பனபோலக் கீதமிசைத்துக் கொண்டிருந்தன. நான் எழுந்தேன்; கீழ்த்திசையிலே உதயஞ்செய்த செங்கதிர்ச் செல்வனைக் கைகூப்பித் தொழுதேன், அந்த இரவு முழுவதும் அனுபவித்த மரண பயமும் வேதனைகளும் ஆதவனைக்கண்ட பனியினைப் போன்று மெல்ல மெல்ல விலகின. புதுப்பிறவி பெற்றது போன்ற உணர்வு உண்டாயிற்று. பழைய மனவுறுதி பிறந்தது. ஒற்றையடிப் பாதைவழியாக நடக்கத் தொடங்கினேன்; சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். எங்கேயோ 'சல சல' என்ற சத்தம் கேட்டது. அதை நோக்கி ஓடினேன். அது ஒரு சிற்றாறு. இரண்டு கைகளாலும் நீரையள்ளி முகத்தில் எற்றி எற்றி ஆனந்தமடைந்தேன். தாகந்தீர நீர் அருந்தினேன். அப்போது, 'இந்த ஆற்றுக்கும் ஒரு முடிவு இருக்கத்தானே வேண்டும்' என்ற எண்ணம் உதித்தது. முன்பின் யோசியாது அந்த ஆற்றின் கரையோரமாக நடந்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! நூறு யார் நடந்திருப்பேன்; ஆற்றின் மேலாகக் கட்டப்பட்ட பாலம் தெரிந்தது. அப்பாடா! ஒருவாறுகத் தெருவை அடைந்துவிட்டேன். நாம் வந்த மோட்டார் வண்டியும் சிறிது தூரத்தில் நின்றது. தாயைக் கண்ட சேயைப்போல மோட்டார் வண்டியை நோக்கி ஓடினேன்.

36

இளந்தலைமுறையினரும் முதியோரும்

(உரையாடல்)

(முரளி, ''வயோதிபர் இல்லம்'' ஒன்றிலே இருக்கும தனது உறவினர் ஒருவரைப் பார்த்துவிட்டு வருகிறான். இல்லத்தின் வாயிலிலே முரளியின் நண்பனான பாலகுமாரன் எதிர்பாராத விதமாக எதிர்ப்படுகிறான்.)

பாலா: ஓ! முரளியா? அன்றும் உன்னை இங்கே சந்தித்தேன்; இன்றும் சந்திக்கிறேன். ஏதேது வயோதிபர் இல்லத்தின் மீது காதல் கொண்டு விட்டாயோ? எனக்கென்றால் — — — — —

முரளி: ஏன் நிறுத்திவிட்டாய்; சொல். உனக்கு ——

பாலா: எனக்கோ — — ம் — — — இந்த வயோதிபர் இல்லத்தை, இதைப்போன்ற வயயோதிபர் விடுதிகளை இடித்துத் தரை மட்டமாக்க வேண்டும்; எரியூட்டிச் சாம்பலாக்க வேண்டும்; அப்படி ஒரு ஆவேசம் தோன்றுகிறது.

முரளி: (சிரித்து) ஏன் ஏன்? அவை உனக்கு என்ன தீங்கு செய்தன?

பாலா: எனக்கொரு தீங்கும் செய்யவில்லை. ஆனால் எமது சமுதாயத்துக்கு, வாழையடி வாழையாக நாம் பேணிவந்த ஒழுக்க நெறிக்கு, பண்பாட்டுப் பெருமைக்கு, மனிதாபிமானத்துக்கு ஒரு அவமானச் சின்னமாக விளங்குகின்றன; சாபக்கேடாகத் தோன்றுகின்றன.

முரளி: என்ன பாலா, நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? ஏன் உனக்கு இவ்வளவு ஆவேசம்.

பாலா: பின் என்ன? இந்த வயோதிபர் இல்லத்திலும் விடுதியிலும் வாழ்பவர்கள் யார்? சிறிது சிந்தித்துப்பார். அவர்கள்தானே உன்னையும் என்னையும் போன்ற இளஞ் சந்ததியினரைப் பெற்று வளர்த்தவர்கள்; அன்பு காட்டி, கல்வியூட்டி, ஒழுக்கம் புகட்டி உயர்த்தியவர்கள், எத்தனை எத்தனையோ தியாகங்களைச் செய்து எம்மையெல்லாம் உருவாக்கியவர்கள்.

முரளி: (சிரித்து) யார் இல்லை என்றார்கள். அவர்கள் இல்லாவிட்டால் இன்றைய இளஞ் சந்ததியினர் உருவாகியிருக்க முடியாதே.

பாலா: (கோபத்தோடு) உனக்குச் சிரிப்புத்தான். எனக்கென்றால் பற்றிக்கொண்டு வருகிறது இந்த இல்லங்களும் விடுதிகளும் இல்லையென்றால்... கொஞ்சம் யோசித்துப்பார். இளஞ் சந்ததியினர் அவர்களை நிச்சயமாக எப்பாடு பட்டாயினும் பேணிக் காத்திருப்பார்கள்; சுமையாகக் கருதியிருக்க மாட்டார்கள்; மனிதாபிமானத்தோடு நடந்திருப்பார்கள். இதைப்பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய்?

முரளி: (சிரித்து) என்னபிப்பிராயப்படி, ஒரு கோணத்தில் நோக்கினால் வயோதிபர் இல்லங்களும் விடுதிகளும் வேண்டும்; இன்னொரு கோணத்தில் நோக்கினால் அவை வேண்டாம்.

பாலா: (எரிச்சலுடன்) என்ன முரளி, வேண்டும், வேண்டாம் என்று இரண்டு பக்கமும் பாடுகிறாய்;

முரளி: இல்லை பாலா, நான் இரண்டு பக்கமும் பாடவில்லை. இளந்தலைமுறையினர் தமக்கு வாழ்வும் வளமும் அளித்த முதியோரைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவர்களது தலையாய கடமை. அது எங்கள் பண்பாடு; எங்கள் ஒழுக்க நெறி ஆனால் ---- -- --

பாலா: என்ன, ஆனால் — —

முரளி: (சிரித்து) ஆனாலும் — — இளந் தலைமுறையினர் எல்லோரும் உன்னைப்போல இருக்க மாட்டார்கள். நீ உனது எழுபத்திரண்டு வயதான தந்தையையும் அறுபத்தைந்து வயதான தாயையும் பேணிப் பாதுகாக்கிறாய். அவர்கள் சிறிச் சினந்தாலும் நீ சிரிக்கிறாய்; சகித்துக்கொள்கிறாய், என்றாலும், நல்லவனான உனக்கு உலகநடை அவ்வளவாக விளங்கவில்லை.

பாலா: (ஆத்திரத்தோடு) என்ன, என்னைக் கிணற்றுத் தவளை என்று எண்ணிக் கொண்டாயோ?

முரளி: மன்னித்துக்கொள் பாலா, அப்படித்தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த வயோதிபர் இல்லத்தில் உள்ளவர்களோடு ஒரு சிறிது பழகிய அனுபவத்தைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். வயோதிபர்கள் எல்லோரும் ஒரு தரத்தினரும் அல்லர்; இளந் தலைமுறையினர் எல்லாரும் உன்னைப் போன்று நல்லவர்களுமல்லர்.

பாலா: அப்படியென்றால் — கொஞ்சம் விளக்கமாய்ச் சொல்.

முரளி: இந்த இல்லத்திலே சுந்தரம் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் கண்களிலே கண்ணீர் மல்க, என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? இந்த வயோதிபர் இல்லம் தமக்கொரு சுவர்க்கபுரியாம்.

பாலா: (சிரித்து) அவருக்கு ஏதாவது மூளைக் கோளாறாய் இருக்கலாம், முரளி.

முரளி: அப்படி ஒன்றும் இல்லை பாலா, அவர் நல்ல சித்த சுவாதீனம் உள்ளவர். அவருக்கு ஒரே மகள். இரத்தத்தை வியர்வையாக்கி உழைத்தார்; உழைப்பைச் சீதனமாக்கி அவளை ஒரு உத்தியோகத்தனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தார். அவர்

உழைத்துக் கொடுக்கும்வரை, அவரைப் பேணினான், அந்த மருமகன், அவர் உழைக்குஞ் சக்தி இழந்தவுடன், நாயிலும் கேவலமாக நடத்தினான். பாவம்; மகள் என்ன செய்வாள்? தந்தையை இங்கே கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டாள்.

பாலா: ஐயோ! பாவம்! அவனும் ஒரு மனிதன்தானா?

முரளி: நம்பினால் நம்பு பாலா, இன்றைய இளந் தலைமுறையினரிற் பலர், பலபல காரணங்களினால் அவனைப்போல மாறிவிட்டார்கள். உன்னைப்போல உள்ளவர்கள் ஒருசிலர்தான். இன்னும் ஒன்றைக் கேள். அவர்பெயர் பார்வதி. அவருக்கு ஐந்து பிள்ளைகள்; நாலு ஆண்; ஒருபெண். எல்லோரும் 'ஓகோ' என்றுதான் வாழ்கிறார்கள். அவருக்கு அறுபது வயதிற் கண்பார்வை மறைந்துவிட்டது: அதன் பின்னர்தான் அவரைப் பிடித்தது ஏழரைச் சனி, பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் 'அவர் பார்த்தாலென்ன? இவர் பார்த்தாலென்ன?' என்று தட்டிக் கழிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். வேறு புகலிடம் ஏது?

பாலா: ஏன்தான் இவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்களோ? இன்றைய இளைய தலைமுறையினரும் எதிர்காலத்தில் முதியவர்கள் ஆகப்போகிறார்கள்தானே. அதை உணரவேண்டாமா?

முரளி: (சிரித்து) எதிர்காலத்தைப்பற்றி உணர. யோசிக்க அவர்களுக்கு நேரம் இல்லையே. விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது; வாழ்க்கைச்செலவு பெருகிவிட்டது; தான், தன் சுகம் என்ற சுயநலம் வளர்ந்துவிட்டது. இந்நிலையில் பெற்றவர்களும் மற்றைப் பெரியவர்களும் பல குடும்பங்களில் வேண்டப்படாதவர்களாக, பெருஞ் சுமையாகக் கருதப்படும் தன்மை உருவாகிவிட்டது.

பாலா: ஐயோ! முரளி, இந்த மனப்பாங்கு இப்படியே வளர்ந்து கொண்டுபோனால் எதிர்காலம் மகா

பயங்கரமாய் இருக்குமே. மனிதாபிமானம் செத்து விடுமே. இதற்கு விடிவே இல்லையா?

முரளி: இருக்கிறது, அதற்கு முதியவர்களும் மனம் மாறவேண்டும்.

பாலா: என்ன முரளி, 'முன்னர் வயோதிபர் இல்லம் வேண்டும்; வேண்டாம்' என்று புதிர் போட்டாய். ஒருவாறு அதை விடுவித்த பின்னர், வேருெரு புதிர் போடுகிருயே!

முரளி: நான் புதிர் போடவில்லை பாலா. வயோதிபர் களோடு நெருங்கிப் பழகிய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்கிறேன். முதியவர்களும் அந்தக் காலத்தைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டிராமல் இந் தக் காலத்தைப்பற்றியும் உணரவேண்டும். இன்ருே அன்றுபோலன்று. வாழ்க்கைத் தேவைகள் பெருகி விட்டன; விலைவாசி ஏறுக்கு மாருய் உயர்ந்து விட்டது. அதனுல் இளந்தலைமுறையினர் அனுப விக்கும் கஷ்டங்களையும் உணரவேண்டும். நாவை யடக்கி, தன் சுகத்தைத் தான் பேணவேண்டும். இயன்றளவு நடந்து திரிந்து மற்றவர்களோடு அன்பாய்ப் பழகி மனதைச் சந்தோஷமாய் வைத் திருக்க வேண்டும்.

பாலா: என்ருலும் இளைய தலைமுறையினருக்கும் சில பொறுப்புண்டு. இழந்து வரும் மனிதாபிமா னத்தை அவர்கள் வளர்த்து, முதியோரின் தொண தொணப்புகளையும் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும். தங்களை வளர்த்து ஆளாக்கியவர்கள் அவர்கள் என்று எண்ணி, அவர்களின் சில பிடிவாதங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றுக் கும் மேலாக, அவர்களை அலட்சியம் செய்யாமல் ஒவ்வொரு நாளும் சிறிது நேரம் அவர்களோடு அன்பாகப் பேசிச் சிரித்துப் பழகவேண்டும்.

முரளி: அதுதான் என் முடிவான கொள்கையும். சரி அதோ, வசு வருகிறது வரட்டுமா?

(இருவரும் தத்தம் வழியே செல்கின்றனர்.)

37

நான் விரும்பிக் கொண்டாடும் சில விழாக்கள்

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்.
2. விழாக்களின் பெயர்கள்.
3. தைப்பொங்கல்.
4. வருடப்பிறப்பு.
5. ஆடிப்பிறப்பு
6. தீபாவலி.
7. முடிபு.

இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த தமிழர் ஆண்டுதோறும் விரும்பிக் கொண்டாடும் விழாக்கள் பலவுள. அவை வாழையடி வாழையாக வழக்கிலிருந்து வருபவை; தமிழர் பண்பாட்டோடு இரண்டறக் கலந்து விளங்குபவை. தமிழர் எங்கிருந்தாலும் அங்கெல்லாம் இவ் விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. அதனால், இவ் விழாக்கள் உலகிலுள்ள தமிழினம் முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்துந்தகையனவாய் விளங்குகின்றன. அவற்றுட் சில சமய அடிப்படையிலே கொண்டாடப்படுவன. திருக்கோவில்களில் நடைபெறுந் திருவிழாக்களையும் பிற சிறப்புக்களையும் அவ்வகையிற் சேர்க்கலாம்; சில, சமுதாய ஒற்றுமையையும் பண்பாட்டையும் வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு நிகழ்வன; பொங்கல் விழாவை இதற்கு உதாரணமாகக் கூற

லாம். சில, குடும்பங்களுக்கிடையே நடப்பன; திரு மண விழாக்கள் போல்வன இவ்வகையின. இவ் விழாக்கள் அனைத்திலும் அருளுணர்வும் பத்தியும் உயிரோட்டமாகத் துடிப்பதைக் காணல் முடியும்.

இத்தகைய விழாக்கள் பலவாகக் காணப்படினும் நான்கு விழாக்களே என் மனத்தைப் பெரிதுங்கவர்ந் துள்ளன. அவை: தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு. ஆடிப்பிறப்பு, தீபாவலி என்பன. இவற்றினை நானும் என் குடும்பத்தினரும் ஆண்டுதோறும் பத்தி பூர்வ மாகச் சிரத்தையோடு கொண்டாடி வருகிறோம்.

தைத்திங்களின் முதலுளே பொங்கற் புதுநாளா கும். அது தமிழர் திருநாள்; உழவர் திருநாள். அவர்கள் ஆண்டுதோறும் உழைத்த உழைப்பின் பய னைக் கண்டு அகமகிழும் நன்னாள். கழனிகளிலே செந் நெற்பயிர்கள் விளைந்து, குலைப்பாரந்தாங்காமற் சரிந்து பூமித்தாயை முத்தமிட்டுக்கொண்டு அலையலையாகக் கிடக்கும். நெடிதுயர்ந்த கரும்புகள், தீஞ்சுவைச் சாற் றைச் சுமந்துகொண்டு, விருந்தளிக்க விழையும். இஞ்சி யும் மஞ்சளும் விளைந்து காணப்படும். பலவகைக் கொடிகள் கிழங்கீன்று, அவற்றினைப் பூமியின் மடியிற் புதைத்துக்கொண்டு உரியவர்களுக்குக் கொடுக்கத் துடிக்கும். இவற்றினைக் கண்டஉழவன் களிபெருவகை கொள்ளுவான். அவன் மனத்திலே நன்றியுணர்ச்சி பெருக்கெடுக்கும். அவன் மழைவளந் தந்து, பயிர்களை வளரச்செய்த கதிரவனை எண்ணுவான்; பால் சொரிந்து தாயைப்போல் வளர்த்த பசுக்களை நினைப்பான்; தன் னுடன் தோளோடுதோள் நின்றுழைத்த எருத்து மாடு களின் சேவையைச் சிந்திப்பான். தான் பட்ட நன்றிக் கடனை நிறைவேற்றத் தைத்திங்கள் முதலுளைத் தேர்ந் தெடுத்து ப் பொங்கலிட்டு மகிழ்வான். இதுவே தைப் பொங்கல் நாளின் சிறப்பு. நானும் உழவன் புதல்வ னுகையால், இவ்வுண்மைகளை நன்ருக உணர்கிறேன். அதனுல், இவ்விழா என் மனத்தகத்து இனிமை கூட்டு

கிறது பொங்கல் நாளுக்கு முன்னரே. என் தாய் வீட்டுச் சுற்றுப்புறமனைத்தையுங் கூட்டித் துப்பரவு செய்வாள்; தந்தை வீட்டுச் சுவர்களுக்கு வெண்சுதை தீற்றி விளக்கஞ் செய்வார். பொங்கலன்று அதிகாலை யில் எழுந்துவிடுவோம். என்தாய் வீட்டினைக் கழுவி முற்றத்தை மெழுகிக் கோலமிடுவாள். நாங்கள் வெடி கொழுத்தியும் மத்தாப்பு விட்டும் மகிழ்வோம். அதே அதிகாலையிலே எல்லோரும் ஸ்நானஞ் செய்த பின்னர் பொங்கலுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை என் தாயும் தந்தையும் செய்வர். மா, இஞ்சி, மஞ்சள், இலைகள் கட்டப்பட்டு, திருநீற்றுக் குறியிடப்பட்ட பானையிலே பாலை நிறைத்து அடுப்பிலேற்றும் போதும், அது பொங்கி வழியும்போதும் எங்கள் மகிழ்ச்சி யாரவாரம் வானை முட்டும். பொங்கல் முடிந்ததும் முதலிலே சூரிய பகவானுக்குப் படைத்து, அதன் பின்னர் எல்லோரும் கூடி விருந்துண்டு மகிழ்வோம். மறுநாள் மாட்டுத் தொழுவத்தினைத் துப்புரவு செய்து, மாடு களைக் குளிப்பாட்டி, குங்குமம் சந்தனம் பூசி, மாலை சூட்டி அவற்றினைக் கௌரவிப்போம். தொழுவத் திலே அடுப்பு மூட்டிப் பெரிய பானையேற்றிப் பட்டிப் பொங்கல் பொங்கி, அவற்றினுக்கும் அளித்து மகிழ் வோம்.

சித்திரைத் திங்களின் முதனாள் வருடப்பிறப்புக் கொண்டாடப்படும், கார்காலத்திலே மழைக்குளிரா லும் கூதிர் காலத்திலே குளிர் வாடையாலும் மக்கள் வருந்துவர். முன்பனிக்காலத்திலும் பின்பனிக்காலத் திலும் பனியினாலே கொடுகுவர்; நோய்த் துன்பத் தால் வருந்துவர். எனினும் உழைப்பின் பயனை வீடு சேர்த்து மகிழ்வர்; இதனால் இன்பதுன்பங்களை மாறி மாறி யனுபவிக்கின்றனர். பங்குனியின் முடிவோடு பனிக்கொடுமையும் முடிந்துவிட வசந்தம் பிறக்கும். அக்காலத்தில் மரஞ் செடி கொடிகள் இளந்தளிரீன்று சோபை யளிக்கும். மலர் சுமந்து நிற்கும் வேங்கை மரத்தினூடாக, இளந்தென்றல் மெல்ல வந்து தடவிச்

சுகஞ் செய்யும், மாமரச் சோலையிலே இணையிணை யாகக் குயில்கள் இருந்து களிப்பு விஞ்சுதலாலே கூவும். எங்கெங்கும் இன்பவெள்ளம் பெருக்கெடுத் தோடும். அதனால், இன்பக் கடவுளான மன்மதன் வசந்தகாலத்தில் உலகை ஆட்சிபுரிவான். இத்தகைய மகிழ்வுக்குரிய வசந்தத்தை வரவேற்கும் மூகமாகவே அந்தப் பருவகாலத்தில் வருடப்பிறப்புக் கொண்டாட் டத்தை அமைத்துள்ளனர் பண்டைத் தமிழர். அன்று மக்களிடையே, வஞ்சனை, பொறாமை, கோபம் முதலிய தீக்குணங்கள் மறைந்து எங்கும் அன்பின் ஒளி சுடர் விடும்; சகோதர பாவம் பொலியும். அன்று உரிய சுபநேரத்திலே பெற்றோர்களோடு சேர்ந்து மருத்துநீர் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்வோம்; பின்னர் புத்தாடை தரித்து அருச்சனைப் பொருள்கள் கொண்டு, திருக்கோவி லுக்குச் சென்று, இறைவனை வணங்கி, "இறைவா, புத்தாண்டிலே சகல மங்களங்களும் பொலிய அருள் புரிவாய்'' என வேண்டிக்கொள்வோம். கைவிசேடம் பரிமாறிய பின்னர், சுற்றத்தவர்கள், நண்பர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று பேசியும் விருந்துண்டும் விளை யாடியும் மகிழ்வோம். செய்யுந் தொழில்களைச் சுப வேளையிலே நாள் வேலையாகத் தொடங்குவோம்.

ஆடிப்பிறப்பை எண்ணும்போதே, ஆடிக்கூழும் கொழுக்கட்டையும், ''ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே'' என்ற தங்கத் தாத்தா பாடலுஞ் சேர்ந்து இனிக்கின்றன. முது வேனில் வெம்மையால் வாடிய மக்கள் மழையின் வரவை எதிர்பார்ப்பது இயல்பே. மழைக்காலத்துக் குரிய அறிகுறிகள் ஆடிமாதத்திலேயே தோன்றத் தொடங்கிவிடும். அன்றியும் நம் நாட்டுக் கற்பக தருவான பனையின் கருப்ப நீரிலே தயாரித்த பனங் கட்டியும் மிகுதியாக அக்காலத்திலே கிடைக்கும். ஆடிப்பிறப்பன்று அம்மா ஆடிக்கூழ் காய்ச்சுவாள்; பல்லுக்கொழுக்கட்டை அவிப்பாள். கூழ்ப்பானையுங்

கொழுக்கட்டையும் முற்றத்துக்கு வரும்போது, சிறுவர்களான நாமெல்லோரும் சுற்றிவரக் கூடிவிடுவோம். பலாவிலையைக் கோலியெடுத்து, அதில் அம்மா வார்த்த கூழை இனிக்க இனிக்கக் குடிப்போம்; பல்லுக் கொழுக்கட்டையைச் சுவைத்துச் சுவைத்துக் கடிப்போம்.

தீபாவலிப் பண்டிகை ஆண்டுதோறும் கூதிர்காலமாய ஐப்பசியில் வரும். அதுபற்றிய புராணக்கதைகள் பலவுண்டு. மக்களேயுந் தேவரையும் வருத்திய நரகாசுரன் வதைக்கப்பட்ட தினம் அதுவெனவும் அவன் வேண்டுகோட்படி, அவனை நினைவு கூரும் முகமாக, மக்கள் தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றுவர் எனவும் அவை கூறும். அக்கதைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு உட்பொருள் உண்டு. அன்று நம்மைப் போன்ற சிறுவர்கள், அவற்றைப்பற்றி எண்ணுவதில்லை. எண்ணமெல்லாம் பெட்டியிலுள்ள புத்தாடைகளைப் பற்றிச் சுற்றிச் சுற்றி உலாவும். தீபாவளியன்று அதிகாலையிலே, அந்த ஐப்பசி மாதக் குளிரிலே, எண்ணெய் தேய்ப்பதும் ஸ்நானஞ் செய்வதுந் தாம் கொஞ்சம் கசப்பான காரியங்கள். அந்த வைபவம் முடிந்த பின்னர் ஒரே மகிழ்ச்சிதான். நாங்கள் எங்களுக்குரிய புத்தாடையைப் புனைந்து கொண்டு, மற்றவர்களுக்குக் காட்டி மகிழ்வதில் உற்சாகங் கொள்வோம். சிலசமயஞ் சிற்றுண்டிகளை அளவுக்கு மீறி உண்டு விட்டு வயிற்றுவலியால் வருந்துவதுமுண்டு! அதற்காக மருந்துண்பதுமுண்டு!

நான் விரும்பிக் கொண்டாடும் இந் நான்கு விழாக்களும் தத்துவக்கருத்து நிறைந்தவை; அறிவுக்குப் பொருத்தமானவை. அன்றியும் இவற்றினுல் குடும்பத்தினரிடையேயும் சுற்றத்தினரிடையேயும் ஒற்றுமையும் அன்பும் மேலும் பெருகுகின்றன. உள்ளம் மகிழ்வெய்துகின்றது. இந்த நன்னாட்களிலாவது மனிதரிடத்துள்ள தீயவியல்புகள் அடக்கப்பட்டு நல்லியல்புகள் தலையெடுக்கின்றன.

38

சிறுகதை

"வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி"

பேராசிரியர் பெருமாள் நாடறிந்த பேச்சாளர். அவர் மேடையிலே பேச எழுந்துவிட்டார் என்றால் தமிழ் அவர் நாவிலே கொஞ்சிக் குதித்து விளையாடும். தமிழ்த்தென்றல் தவழ்ந்து வந்து கேட்போரை மெல்லென அணைத்துச் சுகம் பேசும். புதிய புதிய உவமைகளுஞ் சின்னஞ்சிறு கதைகளும் அவரிடத்துக் கை கட்டிச் சேவகஞ் செய்யும். இத்தனை உவமைகளையும் இத்தனை கதைகளையும் எங்கிருந்துதான் பெற்றுக் கொண்டாரோ எனக் கேட்போர் வியப்படைவர். அவர் பேச்சிலே நகைச் சுவை நடனமாடும்; வியப்பு விம்மிப் புடைத்தெழும்; கோபம் கொப்பளிக்கும்; உவகை உயிரோட்டமாய்த் துடிக்கும்.

இவற்றால் அவர் சொற் சிலம்பமாடிக் கேட்போர் மனத்தை மயக்குபவர் என்று மாத்திரம் எண்ணிவிடக் கூடாது. அவர் பேச்சிலே உன்னதமான கருத்துக் களே உயிர்நாடியாய் மிளிரும். அக்கருத்துக்களை அழகு தமிழால் ஒப்பனை செய்து கேட்போருக்கு ஊட்டிவிடுவார். அரைத்த மாவை மீண்டும் அரைக்கும் பழக்கம் அவரிடமில்லை; ஒரு கருத்தை இரண்டு மேடையிற் சொல்லத் தெரியாது அவருக்கு. அவர் ஏறிய மேடைகளோ எண்ணற்றவை. அத்தனை மேடைகளிலும் அவர் புதிய புதிய கருத்துக்களையே விதைத்திருக்கிறார்.

அரசியலில், நிருவாகத் துறையில், பொதுவாழ்வில் நிகழுந் தில்லுமுல்லுகளையும் ஊழல்களையும் மேடையிலே அக்குவேறு ஆணிவேருகக் காட்டும் போது கேட்போர் மூக்கிலே விரலை வைப்பர்; அதனுல் பெரும் பெரும் புள்ளிகளின் பகைமையைத் தேடிக் கொண்டவர்; அதற்காக அவர் என்றுமே வருந்தியது மில்லை! அஞ்சியதுமில்லை. காலங் காலமாகச் சமுதாயத்திலே உழுத்துப்போன, ஆனுல் புரையோடிக் கிடக்கும் மூடக் கொள்கைகளைப் பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமான முறையிலே சாடுவார். அவரது புரட்சிகரமான சிந்தனைகளும் கருத்துக்களும் இளஞ் சந்ததியினரிடையே பெருவரவேற்பைப் பெற்றிருந்தன; அதனுல், அவரை அவர்கள் ஓர் இலட்சியவாதியாகவும் உன்னத புருடராகவும் மதித்தனர்.

அன்று அகில இலங்கைத் தமிழ் மாதர் முன்னேற்ற மன்றத்தின் வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம்: பெண்கள் விடுதலைக்காய், அவர்கள் முன்னேற்றத்துக்காய், குரலெழுப்பிய பாரதியாரின் நூற்றண்டுவிழாவையொட்டி, அவ்விழா நிகழ்ச்சிகள் வெகு சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. அவ்வொழுங்குகளுக்கு மன்றச் செயலாளர் யாழினியின் அயராவூக்கமுந் தளராமுயற்சியுமே காரணமாயமைந்தன. யாழினி பல்கலைக்கழகத்திலே, பேராசிரியர் பெருமாளின் உத்தம மாணவியரில் ஒருத்தி. அவளுடைய அன்பும் பண்பும் பணிவும் செயலாற்றலும் பேராசிரியரைப் பெரிதுங் கவர்ந்தன. அவ்வாறே யாழினியும் பேராசிரியரின் பேராற்றலிலும் இலட்சிய வேட்கையிலும் தன் மனத்தைப் பறிகொடுத்திருந்தாள். அதனுல், அந்த வெள்ளி விழாவுக்குப் பிரதம அதிதியாகப் பேராசிரியர் பெருமாளை அழைத்திருந்தாள். சுவரொட்டி விளம்பரங்களிலும் அழைப்பிதழ்களிலும் பேராசிரியரின் பெயர் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அதனுல், அன்று இளைய தலைமுறை

யினரான ஆண்களும் பெண்களுமாக மண்டபம் நிறைந்து வழிந்தது. ஆங்காங்கே நரைத்த தலைகளும் சில தென்பட்டன.

விழாவின் ஆரம்பத்தில் நிகழும் சம்பிரதாயச் சடங்குகளான வரவேற்புரை, தலைமைப் பேருரை என்பன நிகழ்ந்த பின்னர், பேராசிரியர் பெருமாள் அவர்கள் பேச எழுந்தார்கள். கரகோஷம் மண்டபத்தை அதிர்வித்து விண்முகட்டைத் தொட்டது. 'பெண்களும் சீதனக்கொடுமையும்' என்பதே அவர் பேச எடுத்துக்கொண்ட பொருள். சீதனக் கொடுமையால் இன்றைய தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே பெண்கள் அடையும் இன்னல்களை அவர் எடுத்துரைத்த போது, இளைஞர்கள் பலரின் கண்களிலே கண்ணீர் பனித்தது; இளம் பெண்களின் மனத்திலே மகிழ்வு துளிர்த்தது.

அவர் தம் பேச்சின் இறுதியிலே கூறிய சொற்கள் ஒவ்வொன்றுங் கேட்போரை மெய்சிலிர்க்கச் செய்தன.

''அன்பர்களே, கேளுங்கள். இஃது என் உறுதியுரை; சத்திய வார்த்தை. எனக்கு இறைவனின் அருட்கொடையாக மூன்று புதல்வர்கள் உளர். அவர்களில் மூத்தவன் சமூகவியலிலே ஒரு விரிவுரையாளன். என்னைப்போலவே கொள்கைப்பற்று மிக்கவன். கலியாணச்சந்தையிலே விலைப்பொருளாக நிற்பவன். இன்றைய கலியாணச்சந்தை விலைப்படி பார்த்தால். குறைந்த பட்சம் ஒன்றரை இலட்சம் பெறுமதியுள்ளவன், ஆனால், இவ்விடத்திலே ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்றரை இலட்சம் பெறுமதியுள்ள அவனுக்காக, ஒன்றரைச் சதங்கூட நான் சீதனமாக வாங்கப்போவதில்லை; அவனும் அதை விரும்பமாட்டான். அன்பும் பண்பும் நல்லொழுக்கமும் நிறைந்த ஒரு மங்கை நல்லாளை அவனுக்குச் சீதனம் வாங்காமலேயே! மணம் முடித்து வைப்பேன். அந்த மணவிழாவிற்கு வருகை தந்து மணமக்களை ஆசிர்வதித்

தேகுமாறு இப்பொழுதே உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்; வணக்கம்''.

அவர் சொற்பொழிவு நிறைவுற்றதும். அங்கு எழுந்த கரகோஷமும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரமும் அடங்கச் சில நிமிடங்கள் சென்றன.

* * *

''ஐயா, வணக்கம்''

''யார் நீங்கள்''

''நான் யாழினியின் தந்தை''

''ஓ! யாழினியின் தந்தையா? சுந்தரமூர்த்தியா? கேள்விப்பட்டதுண்டு. இன்றுதான் சந்திக்கிறேன்; வாருங்கள்; வாருங்கள்''

பேராசிரியர் பெருமாள் சுந்தரமூர்த்தியை வரவேற்று உபசரிக்கிறார்.

''எனக்கு யாரிடமும் முகமன் வார்த்தை பேசத் தெரியாது, உண்மையாகவே சொல்லுகிறேன்; யாழினியைப் போன்ற ஒரு பெண்ணைப் பெற நீங்கள் முற்பிறப்பிலே பெருந்தவஞ் செய்திருக்க வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொன்னால் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணுக்கு யாழினிதான் வரைவிலக்கணம்''

பேராசிரியர் உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு இவ்வாறு உரைக்கிறார்; சுந்தரமூர்த்தி மெல்லச் சிரிக்கிறார்; அவர் சிரிப்பிலே சோகத்தின் சாயல் படர்ந்திருக்கிறது.

''அன்று மாதர் முன்னேற்ற மன்ற வெள்ளி விழாவிலே நீங்கள் ஆற்றிய அந்தச் சொற்பொழிவு — அதை இப்பொழுது நினைத்தாலும் என் மெய் சிலிர்க்கிறது. அந்தப்பேச்சின் இறுதிப்பகுதி இருக்கிறதே— அதுதான் —''

சுந்தரமூர்த்தி வார்த்தைகளை முடிக்கவில்லை. பேராசிரியர் குறுக்கிடுகிறார். ''ஏன்? அதிலே உங்களுக்குச்

சந்தேகமா? உள்ளத்தில் 'உண்மையொளி உண்டா யின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்' என்கிருனே பாரதி, அவன் கொள்கைதான் என் கொள்கையும்''

''ஓ! இந்தக் காலத்திலே உங்களைப் போன்ற உத் தமர்களைக் காண்பது அரிதினும் அரிது———ம்——— உங்களுக்கு யாழினியைத் தெரியும்; ஆனுல், எங்கள் குடும்பநிலை தெரியாது. அவளுக்கு நானும் அவள் கல்வியும் குணமும்தான் சொத்துக்கள்''

''ஏன் அவ்வளவும் போதாதா?''

''எப்படிப் போதும் ஐயா? யாழினி ஒரு பெண்; பருவ மங்கை. அவள் குடியும் குடித்தனமுமாய் வாழ வேண்டுமே''

''ஏன் கவலைப்படுகிறீர்; யாழினியின் படிப்புக்கும் குணத்துக்கும் அழகுக்கும் பலபேர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வருவார்களே''

சுந்தரமூர்த்தி விரக்தியோடு சிரிக்கிருர்; ''அவற் றுக்குப் போட்டிபோட்டு எவரும் வரவில்லை; சீதனத் துக்குத்தான் போட்டி போடுகிருர்கள். — அதனுல் தான் உயர்ந்த கொள்கையுள்ள உங்களிடம் ......''... அவர் வார்த்தைகளை முடிக்கவில்லை.

''மாப்பிள்ளை கேட்டு வந்தீராக்கும்?'' பேராசி ரியர் கோபமாகக் கேட்கிருர். பின்னர் சிறிதுதணிந்து, பேசுகிருர். ''என் கொள்கை உயர்ந்ததுதான். ஆனுல், என் மனைவி இருக்கிருளே; அவளையும் அனுசரித்துப் போக வேண்டுமே. இந்தக்கடன் சுமையை எப்படித் தீர்க்கப்போகிறீர்கள் என்று கேட்கிருள்; நான் என்ன செய்வது''

''மகன் மாருக்குச் சீதனம் வாங்கிக் கலியாணம் செய்ய வேண்டியதுதான்!'' என்று உரக்கச் சிரித்துக் கூறுகிருர், சுந்தரமூர்த்தி. 'வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி, கிளியே, வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி' என்று முணு முணுத்துக்கொண்டே புறப்படுகிருர்.

39

"தானங்களிற் சிறந்தது சிரமதானம்"

குறிப்புக்கள்:

1. ஆரம்பம்
2. சிரமதானம் இயக்கமாக மலர்ந்தமை.
3. சிரமதான இயக்கப் பண்புகளும், கொள்கைகளும்.
4. சிரமதான இயக்கப் பயன்கள்.
5. முடிபு.

தாவரங்கள் யாவும் வேரை வாயாக்கி, மண்ணி லிருந்து கனிப்பொருள்களையும் நீரையும் உறுஞ்சுகின் றன. இலைகளென்னும் அட்டிற்சாலையிலே, சூரிய ஒளியினைக்கொண்டு உணவைப் பக்குவஞ் செய்து உண்டு வாழ்கின்றன; வளர்கின்றன. நாற்றிசையும் பல கிளைகள் போக்கி, பசுந்தழை விரித்துப் பொலி கின்றன; தம் உழைப்பின் பயன்களாக, வண்ண வண்ண நறுமலர்களையுங் காய்களையுங் கனிகளையுஞ் சுமந்து குலுங்குகின்றன. அவையனைத்தையும் பிறர் கொள்ளக் கொடுத்து நிற்கின்றன. உலகத்து உயிரினங் களுக்கு உணவளித்து உயிர் வாழச் செய்கின்றன. அவை, தம் உழைப்பின் பயன்களைப் பிறர்க்குக் கொடுக் கும்போது, எவ்வகைப் பிரதிபலனையும் எதிர்பார்ப் பதில்லை. பிரதிபலன் கருதாத கொடையைப் பெருமைக் குரிய தானம் என நூல்கள் பேசும். பிரதிபலன் கருதாது உழைப்பினை—சிரமத்தை — தானஞ் செய்யும் போது அது சிரமதானம் ஆகிறது. அதனுல், தாவரங் கள் சிரமதானஞ் செய்கின்றன. அவை சிரமதானம்

என்னும் உயர் பண்பை உலகுக்குணர்த்திய முன்னோடிகள் எனலாம்.

இயற்கை காட்டிநிற்கும் இச்சிரமதானப் பண்பு பண்டு தொட்டே மனித குலத்தின் புகழ்மிக்க பண்பாகவும் விளங்கியது. அன்று அப்பர் சுவாமிகள் காட்டிய உழவாரத் திருப்பணி, இப்பண்பின் விளக்கமாய் அமைந்ததே. "என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே" என்ற அவர்தம் திருவாக்கின் அடிநாதமும் இதுவே. பிரதிபலன் கருதாது, தம் உழைப்பை நல்கி உலகை உய்வித்த உத்தமர்களெல்லாம், இப்பண்பினுக்கு இலக்கியமாய் அமைந்தவர்களே. ஊணுறக்கம் மறந்து, புவியீர்ப்புக் கொள்கையைக் கண்டறிந்த நியூட்டன் முதலாக, அரிய பல கண்டுபிடிப்புக்களினால் உலகை வளமாக்கிய விஞ்ஞானிகள் எல்லாரும் இப்பண்பினைப் போற்றியவர்களே. தமக்கென ஒன்றின்றித் தம்முழைப்புத் திறன் முழுவதையும் தந்நாட்டின் உயர்வுக்காக அர்ப்பணித்த தேசத் தலைவர்களும் போராட்ட வீரர்களும் சிரமதானத்தை மேற்கொண்டவர்களே. இவர்களின் அயரா உழைப்பினைத் தனிமனிதச் சிரமதானப் பணி எனலாம். இதனை இயக்க ரீதியாக உருவாக்கி வளர்த்து, கிராம சீர்திருத்தத்துக்காக நெறிப்படுத்தியவர் காந்தியண்ணல். அவரது அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி, விநோபா அடிகளார் சிரமதான இயக்கத்தைச் சத்தி மிக்கதொரு கருவியாக்கினார்கள். இவ்வாறு மலர்ச்சி பெற்ற சிரமதான இயக்கம் எமது ஈழத் திருநாட்டிலும் கால்கொண்டு பல கிளைபரப்பி வளர்ந்து வருகிறது.

சிரமதான இயக்கத்திற் பங்குகொள்வோர் தொண்டர்கள் என அழைக்கப்படுவர். தொண்டர்கள் என்னும் பதத்திலிருந்தே அவ்வியக்கத்தின் பண்புகளையும் கொள்கைகளையும் ஒருவாறு உணரலாம். சிரமதானத் தொண்டர்களிடையே, சாதி, செல்வம், உத்தியோக பதவி என்பவற்றால் பாராட்டப்படும்

உயர்வு தாழ்வு நிலவுவதில்லை. எல்லோருஞ் சமம் என்பது சிரமதான இயக்கத்திலே தாக்கமுற்றுள்ள ஒரு பண்பாகும். ஆண்டான் என்று ஒரு சிலரும் அடிமை என்று மிகப்பலரும் அவ்வியக்கத்தில் இருப்பதில்லை. சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர் என்ற இன பேதங்களோ, மதபேதங்களோ பாராட்டப்படுவதில்லை. பிரதிபலன் கருதாது உழைப்பொன்றைத் தானஞ் செய்வதே அவ்வியக்கத்தின் பொதுத் தன்மையாக அமையும். அங்கு எவ்வகையான பேதங்களுக்கும் இடமிருக்காது. யார் யார் எது கூறினும் எவ்வகை இடையூறு வரினும் தொண்டர்கள் பொறுமையினையே பூஷணமாகக் கொள்வர். மலையத்தனை துன்பங்களையும் புன்சிரிப்போடு தாங்கிக் கொள்வர். அவர்களுக்கு அநாவசியமான ஆடம்பரவாழ்வு வேம்பெனக் கசக்கும். அத்தியாவசிய தேவைப் பொருள்களைக் கொண்டு, எளிமை வாழ்வு வாழ்வதே அவர்களினது நெறியாகும். சுயநலமற்று எவ்விடத்திலும் எவ்வகையான தொண்டையும் மேற்கொண்டு, தம் முழைப்பை நல்கி, செம்மையுற முடிப்பதே சிரமதான இயக்கத்தின் தலையாய கொள்கையாகும். அக்கொள்கையின் அடித்தளமாக நாட்டுப்பற்றும் தியாக மனப்பாங்கும் கருணையுள்ளமும் அமைகின்றன.

செம்மையுற அமைந்த சிரமதான இயக்கம், நாட்டுக்கு அளப்பருஞ் சேவைகளை ஆற்ற முடியும்; வியத்தகு நன்மைகளை விளைவிக்க முடியும். இவ்வியக்த்தின் மாபெரும் ஆற்றலைச் சிறப்பாக இந்தியாவும், இலங்கையும் உணர்ந்துள்ளன. அதனால், அவ்விரு நாடுகளும் சிரமதான இயக்கத்துக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகின்றன. அந்த நாடுகளிலே இவ்வியக்கத்தினாலே தேசப்பணிகள் பல நிறைவேறி வருகின்றன. சிறப்பாகக் கிராம சீர்திருத்தத்திற்காகச் சிரமதான இயக்கம் மேன்மையான பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. கிராமங்களிலே தூர்ந்து போய்க்

கிடக்கும் குளங்கள் பல தோண்டப்பட்டும், கட்டப் பட்டும் புனரமைப்புப் பெறுகின்றன. புதர் மண்டிக் கிடந்த வாய்க்கால்கள் சிரமதான இயக்கங்களாற் சீரமைக்கப்பட்டுப் பொங்குபுனல் வழிந்தோடும் புதிய வாய்க்கால்கள் ஆகின்றன. அடர்ந்த காடுகளின் மத்தியிலே தேடுவாரற்றுக் கிடக்கும் பெரிய குளங்கள் பல, நாடளாவிய சிரமதான இயக்கங்களினூற் புதுப்பிக்கப் படுகின்றன. இம்முயற்சிகளால், பொட்டல் வெளியாகக் கிடந்த பெருநிலப் பரப்புக்கள் பசுமை தவழுஞ் செந்நெற் கழனிகளாய் மாறுகின்றன. அதனுல் கிராமங்கள் வளமான வாழ்வு பெறுகின்றன; கிராமங்களிற் காணப்படும் சீர்கேடான சுகாதாரச் சூழல்களும் இவ்வியக்களால் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. துர்க்கந்தம் வீசும் சாக்கடைகளும் நுளம்புகளின் உறைவிடங்களான சதுப்பு நிலங்களும் இவ்வியக்கப் பணியாலே துப்புரவாக்கப்படுகின்றன. அதனுல், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கான அடிப்படை நெறிமுறைகள் பல, அங்கு நிலை கொள்ளுகின்றன. நீர்நிலைச் சுகாதாரம், மலசல கூடவசதி, மருத்துவமனை போன்றவை உருவாகின்றன. அதனுலே கிராமங்களிலே நோயற்ற வாழ்வு சித்திக்கின்றது. மக்களின் கூட்டுச் சத்தியையுணராமல் எல்லாவற்றுக்கும் அரசின் கையை எதிர்பார்ப்பதும் சிறிய சிறிய சீர்கேடுகளுக்கெல்லாம் அரசைக்குறை கூறுவதும் நம்மவரிடையே நிலைத்துவிட்ட இழிகுணங்கள். மனித சத்தியின் கூட்டுறவில் உருவான சிரமதான இயக்கம் இந்த இழிகுணங்களை நீக்குகிறது. மக்கள் சிரமதான இயக்கங்களிற் சேர்ந்து அரசின் கையை எதிர்பாராது சிறிய சிறிய சீர்கேடுகளைச் சீர்ப்படுத்தும்போது, அரசின் சுமை குறைகிறது. சமூகத்தின் குறைபாடு காலதாமதமின்றி நீங்குகிறது; மக்களிடம் சேவை மனப்பாங்கு குடியேறுகிறது; மக்களாலான அரசுக்கு மக்கள் உதவியளிக்கும் உயர்குணம் உறுதியாகிறது. மக்கள் சிரமதான இயக்கங்களிலே தொண்டர்களாகச் சேரும்போது தத்தம் தனித்தன்மைகளை மறந்து

இயக்க ரீதியாக ஒன்றுபடுகிறார்கள். எல்லாரும் சமத்துவம் அடைகின்றார்கள். அதனால், தனிமனித நிலையில் வீறுகொண்டு நிற்கும் சாதிவெறி, இனவேற்றுமை, மதப்பிரிவு முதலியன வீறடங்குகின்றன. சிரமதான இயக்கங்களால் வேற்றுமைவெறி படிப்படியாக வீறடங்குவதால் நாட்டில் இன ஒருமைப்பாடும் சமய சமரச நிலையும் உருவாகின்றன. இந்த உருவாக்கம், நாட்டின் எதிர்கால சுபீட்சத்துக்கும் நாட்டின் எதிர்கால அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தடையின்றி நிறைவேறுவதற்கும் காரணியாக அமைகிறது.

சிரமதான இயக்கத்தால் விளையும் வியத்தகுபயன்களைக் கண்ணாரக் காணும்போது, அவ்வியக்கம் எவ்வகையிலும் வளர்க்கப்பட வேண்டியதொன்று என்பதை யாவரும் உணர்வர். வயதுவந்த, சத்திநிறைந்த குடிமகன் ஒவ்வொருவனும் மாதத்தில் ஒருநாள் சிரமதானஞ் செய்வதை விரதமாக ஏற்கவேண்டும். மக்கள் மாதத்தில் ஒருநாள் சிரமதானக் குழுக்களாகச் சேர்ந்து பல சீர்திருத்த வேலைகளில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். அப்போது நிறைவேற்றப்படும் ஆக்கவேலைகளின் பெறுமதி அளவிடற்கரியதாகும். சிரமதான இயக்கங்களின் சத்தியை அரசும் உணர்ந்து, அவைகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளை வழங்குதல் வேண்டும்; ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்தல் வேண்டும்.

40

எனது சிறை அனுபவங்கள் (கற்பனை)

நான் சிவராமனோடு கூடித்திரிந்தபோதெல்லாம் என் ஐம்பெருங் குரவர்கள் எனக்கு "தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே— " என்ற ஔவைப்பிராட்டியின் பாடலைப் பாடிக்காட்டி, "தீயாரோடு இணங்கியிருப்பதுவுந் தீது" என்ற இறுதியடியை மிக அழுத்தமாகக் கூறி இடித்துரைப்பர். அப்பொழுது அவர்களின் வார்த்தைகள் எனக்கு வேம்பும் கடுவும் போலக் கசந்து துன்பஞ் செய்தன. ஆனால், சிவராமனின் வஞ்சனைப் பேச்சுக்கள் யாவும் கரும்பாய் இனித்தன. ஐந்து வருடச் சிறைவாசத்தின்பே'துதான், அவர்கள் கூறியது அத்தனையும் உண்மை என்பதை நான் உணர்ந்தேன். 'பட்டறி; கெட்டறி; பலவும் கற்றறி' என்பது என் மட்டில் எவ்வளவு உண்மையாயிற்று.

நான் சிவராமனோடு கூடிப் பல தீவினைகள் புரிந்தேன்; பல தீய பழக்கங்களைப் பழகிக் கொண்டேன். பல கோடித் துன்பங்கள் சுட்டுப் புடமிட்ட நிலையில் என் குற்றங்களை அழுத்தமாக உணர்கிறேன்; வருந்துகிறேன்; அவற்றினை மூடி மறைத்து வேடம் போட நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் அன்று நடுநிசியில், சிவராமன் திட்டமிட்டுச் செய்த கொலையில், நான் சிறிதும் சம்பந்தப்படவில்லை. அவனுக்கும் எனக்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டு, சாட்சிகள் பல, என்னையும் அவ் வழக்கிலே சம்பந்தப்படுத்தின. அப்பொழுதுகூட சிவராமன் அதனை மறுத்துரைக்கவில்லை. அவற்றால், நிரபராதியான நான் ஐந்து வருடச் சிறைவாசம் அனுபவித்தேன்.

தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்ட அன்றிரவே, நான் கண்டியி லுள்ள போகம்பரைச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட் டேன். மறுநாட் காலையிலே கண்ணையுங் கருத்தையுங் கொள்ளைகொள்ளும் அழகு நகரான கண்டியையடைந் தேன். அங்குள்ள அழகுக் கொள்ளையின் அணுப்பிர மாணத்தையேனும் அனுபவிக்க முடியாதவகையில் போகம்பரைச் சிறைக்கதவுகள் எனக்காகத் திறந்து மூடின. நான் சிறைச்சாலையால் விழுங்கப்பட்டேன்; எனக்கு முற்றும் புதிதான பயங்கரவுலகத்துள்ளே தள் ளப்பட்டேன்.

முதலில் நான் சிறையதிகாரியின் முன்னிலையில் நிறுத்தப்பட்டேன். அங்கு எனது பெயர், வசிப்பிடம் செய்த குற்றம் முதலிய விபரங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டு நான் வசிக்கவேண்டிய அறையின்—நரகத்தின்—இலக்க மும் குறிக்கப்பட்டது. என்னிடம் அப்போதிருந்த உடைமைகளும் உடுப்புக்களும் கணக்கெடுக்கப்பட்ட பின்னர், கைதிகளுக்குரிய முரட்டு வெள்ளைத்துணியா லான ஆடைகளை அணியும்படி கட்டளையிட்டார்கள். அவற்றுளொன்று, முழங்காலுக்கு மேற்பட்டதும் மிகச் சிக்கனமான முறையிலே தைக்கப்பட்டதுமான காற் சட்டை; மற்றது, மேற்சட்டை, அதிலே எனக்குரிய 'கைதி எண்' குறிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக்கணமே எனது இயற்பெயர் மறைந்துவிட்டது; சிறைச்சாலை யென்ற அந்த பயங்கரமான புதுவுலகத்திலே, எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் என்பெயர் '769' ஆகிவிட்டது.

காலை ஒன்பது மணியிருக்கும், என்னைப் பத்தொன் பதாம் எண்ணுள்ள அறைக்கு அழைத்துச்சென்று, உள்ளே தள்ளிவிட்டுப் பூட்டினார்கள். அதை அறை யென்று சொல்லமுடியாது. மூன்று பக்கங்களிலும் நெடிதுயர்ந்த கருங்கற் சுவர்கள் நிமிர்ந்து நின்றன. ஒரு சுவரின் உச்சியிலே, மிகச் சிறியதோர் யன்னல் காணப்பட்டது நல்ல மனம் படைத்த வறியவன்

ஒருவன், தன்னால் இயன்ற அளவு உபகாரஞ் செய்ய நினைப்பதுபோல, சிறிது காற்றையும் வெளிச்சத்தையும் அது உதவியது. முன்பக்கத்திலே பலமுள்ள இரும்புக் கம்பிகள் பொருத்தப்பட்ட ஒரு சிறிய கதவுண்டு. அது பெரியதொரு பூட்டோடு காட்சியளித்தது. உள்ளே மத்தியான வேளையிலும் இருள் பரவிக் காணப்பட்டது.

அந்தக்கணமே நான் பரிபூரணத் தனிமையில் விடப்பட்டேன். அத்தனிமை பயங்கரமான பூதம் போலப் பயமுறுத்தியது. என்மனத்தில் வீட்டைப் பற்றிய ஆயிரமாயிரம் எண்ணங்கள் சுழன்றன. பயமும் ஏக்கமும் என்னை அணுவணுவாகத் தின்று ஏப்பமிடுவனபோல உணர்ந்தேன். மத்தியானம் பன்னிரண்டுமணியளவில், மணியொன்று அடிக்கப்பட்டது. அப்போது ஒருவகை உணவு வழங்கப்பட்டது. அது சோறுமன்று; புற்கையுமன்று; களியுமன்று. அதற்கு உதவியாகச் சிவப்பு நிறத்திலே திரவ பதார்த்தம் ஒன்று ஊற்றப்பட்டது. மூக்கென்ற ஓர் உறுப்பில்லாவிட்டால் அவையிரண்டையும் உண்டுவிடலாம். அவற்றினின்றும் வீசிய மணத்தினால் அவற்றையேற்க எனது வாய் மறுத்துவிட்டது. அப்போது கவிஞர் கே. கணேஷ் மொழிபெயர்த்த 'ஹோசிமி'னின் சிறைக் குறிப்புக்கள்' என்ற நூலிலுள்ள கவிதான் என் நினைவுக்கு வந்தது.

"உணவுதரும் வேளையெலாம்
ஒருகிண்ணம் செஞ்சோறு
உப்பில்லை காயில்லை
உடனுண்ணக் குழம்பில்லை."

"வெளித்துணைகள் யாருமிலா
எம்போன்றோர் இச்சிறையில்
வெம்பசியால் அலறிடுவார்
வேறென்ன செய்திடுவார்".

மாலை ஐந்தரை மணியளவில் வாயிற்கதவு திறக்கப்பட்டது; என்னறைக்குள் மூன்று கைதிகள் நுழைந்

தனர். அவர்களே எதிர்காலத்தில் எனது நண்பர்கள். அம்மூவரும் என்னைக் கண்டதும் சிறிது அதிர்ச்சியடைந்தனர். பின்னர், தம்மை ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு, என்னைப்பற்றி விசாரிக்கத் தொடங்கினர். நான் என்னைப்பற்றியும் நான் சிறைவாசம் அனுபவிக்கவேண்டிய காரணத்தைப் பற்றியும் ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறினேன். அப்பொழுது வாய் குழறி விம்மிவிம்மியழுதேன்; கண்கள் ஆறுகி நீர் சொரிந்தன. அவர்கள் மூவரும் கண்கலங்க, விம்மல் பொருமலோடு எனக்கு ஆறுதல் கூறினர். அவர்களில் ஒருவன் தாடிக்காரன்; வாட்டசாட்டமான உடம்புடையவன்; வெளிப்பார்வைக்கு முரடன்போலத் தோற்றமளிதான். அவன் வறுமையின் கொடுமைறாற் கட்டிய மனைவியையும் நான்கு பிள்ளைகளையும் காப்பாற்றுவதற்காகக் களவெடுக்கப்போய், அகப்பட்டு அங்கு வந்திருந்தான். மற்றவன் சிங்களவன்; சைமன்சிங்கோ என்பது அவன் பெயர். அவன் இளைஞன். சிறியதாயின் சொற்கேட்டு, தன்னுடன் பிறந்த சகோதரியைக் கொடுமைப்படுத்திய தந்தையைக் கொலைசெய்ய முயன்ற குற்றத்திற்காகச் சிறைவாசம் அனுபவித்தான். அவன் தனக்குத் தெரிந்த தமிழில் சகோதரபாசம் நெஞ்சையடைக்கத் தன் கதையைச் சொன்னான். மற்றவன் அப்துல்லா என்ற முஸ்லிம் கிழவன். மட்டக்களப்புப் பகுதியிலே காட்டின் மத்தியிலே, கஞ்சாச்செடி பயிரிட்டு வியாபாரஞ் செய்த குற்றம் அவனுடையது. அன்று அந்த அறிமுகப்படலம் முடிந்தவுடனேயே அவர்கள் தூங்கிவிட்டனர். குழி விழுந்த கட்டாந்தரையே என்படுக்கை; அதில்விரிக்கக் கந்தற்பாய்தானும் இல்லை; மலைநாட்டுக் கடுங்குளிரைப் போக்கிடப் போர்வை இல்லை. என்ன செய்வேன். சத்திமுத்தப் புலவர் கூறியதுபோல், ''கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி, காலது கொண்டு மேலது தழீஇ, பேழையுள் இருக்கும் பாம்பென''ப் பெருமூச்சு விட்டேன்.

மறுநாட்காலையில், அவர்களுடன் நானும் வேலைத் தலத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். அது ஒரு கருங்கற்குன்று. எங்களில் ஐம்பதுபேர் அதையுடைத் துச் சல்லிக்கற்களாகச் செய்யவேண்டும். கொளுத்தும் வெயிலிலே, கைகள் கன்றிச் சிவக்க, உடல் வியர்த் துச் சோர, ஓயாது வேலை செய்யவேண்டும். ஓய்ந் திருந்தால் காவற்காரனின் சவுக்கு முதுகைப் பிய்த்து விடும். களைத்துச் சோர்ந்திருந்த எனக்கு, அன்று மத்தி யானம் தரப்பட்ட உணவு மிகவும் சுவைத்தது. நாளடைவில் எல்லாமே பழக்கத்தில் வந்துவிட்டன. இராக்காலங்களிலே, சிறைச்சாலை அனுபவங்களைப் பற்றியும் அங்கு நடக்கும் கொடுமைகளைப் பற்றியும் கதைகதையாக அவர்கள் கூறுவார்கள். நான் எனக் குத் தெரிந்த பல கதைகளைக் கூறுவேன். கதையின் முடிவைக் கேட்காமலே எல்லோரும் தூங்கிவிடுவோம். சிலசமயம் ஒவ்வொருவரும் வீட்டு நினைவுகளால் வேதனைப்படும்போது, ஒருவர்கொருவர் ஆறுதல் கூறுவோம். இவ்வாறு பகலிலே கடின உழைப்பும் இரவிலே கதைகளுமாகக் காலம் நகர்ந்தது.

இவ்வாறு ஐந்தாண்டுகளிலும் எண்ணிலடங்காத் துன்பங்கள் என்னை வாட்டி வதைத்தன. அவை வாட்டும் போதெல்லாம் என்னுள்ளம் பண்பட்டு உறுதிபெறுவதை உணர்ந்தேன்; நான் புதுமனிதனாக மாறுவதை அறிந்தேன், அப்போது,

> "குளிர்காலத் தனிமையும் கூதலும் இலையெனில்
> இளவெனில் வெதுப்பும் இன்காட்சி இனிக்குமோ."

> "இன்னலும் என்றனை இறுக்கிப் பதத்துடன்
> திண்ணெனும் உருக்கெனச் செய்தது உளத்தையே."

என்ற 'ஹோசிமி'னின் கவிதைகளே ஞாபகத்துக்கு வந்தன.

ஓம் கணபதி
ஓம் விநாயகா
ஓம் கஜமுகா

விலை ரூபா 17-20